

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی



زنجیره ی روشنیبری

*

خاوه نی نیمتیا ز: شهوکه ت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران شه همه د هه ییب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گه ره کی راپه رین، هه ولتیر

ژماره ی ته له فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

سندووقی پۆسته ژماره: ۱

رهشید نه جیب

۱۹۶۸-۱۹۰۶

ژیانی و به ره مه کانی

ره‌شید نه‌جیب

۱۹۶۸-۱۹۰۶

ژیانی و بهره‌مه‌کانی

ناماده‌کردنی: ئومید ئاشنا

ناوی کتیب: ره‌شید نه‌جیب - ژیانی و بهره‌مه‌کانی
ناماده‌کردنی: ئومید ئاشنا
بلاوکراره‌ی ئاراس - ژماره: ۷۸
ده‌ره‌پنانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌یب
به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
نووسینی سه‌ر به‌رگ: خو‌شنووس محه‌مه‌د زاده
پیت لیدان: نادیه عه‌زیز
سه‌ره‌رشتی چاپ: ئاوره‌حمان مه‌حمود
چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیتیر - ۲۰۰۱
له‌کتیبخانه‌ی به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆشنییری و هونه‌ر له‌هه‌ولیتیر
ژماره (۳۱۳) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه‌تی

رەشىد نەجیب و نوێ کردنەوهی شیعەر و نووسینی کوردی

هەتا ئیستاش لە زۆر بۆنە و نووسین و نمونە هینانەوهدا ناوی (رەشىد نەجیب) دەبیستین، رەشىد نەجیب کێ بوو؟ کەى دەستی داوێتە شیعەر و نووسینی کوردی؟

جێ دەست و کاری نووسینەکانی لە ئەدەبیاتی کوردیدا کامەیه و چۆنە؟

پێوهندی شیعری لەگەڵ گۆران و شیخ نووری و پیرەمێرد و سەلام چۆن بوو؟ ئەمانە کۆمەڵێ پرسیارن ماوهێتکە دەیانبیستین و تا ئیستا هەر بەپراگوزاری و سەرپیتی نەبێ، هیچ شتێ لە بارەى ئەم ئەدیبە شاعیرەوه نەنووسراوه!

لەم دواییهیدا بەوردی بەشوتین شیعەر و نووسینەکانیدا گەرام. ئە ئنجامی هەولدانیتکی بەردەوامدا توانیم بەرھەمهکانی کۆیکەمهوه و لییان بکۆلمهوه.

لە سەرەتادا دەمەوێ نووسین و بیروپرای چەند ئەدیب و شاعیرێکی ناسراوی خۆمان بنووسمهوه کە سەبارەت بە رەشىد نەجیب نووسیویانە و لەوێهه بچینه باسەکهمانهوه.

۱- عەلی باپیر ئاغا، لە سالی ۱۹۳۹دا لە کتیبی (گۆلدەستەى شوعەرای هاوێسەرم)دا نووسیویه: «لە ئۆدەبا و شوعەرای- متفکرینی- ئەمێرۆی سلیمانییه، ئاساری زۆره، تەنها بەزەکاوتەى خۆی- مێز-ی وەزارەتى ئیشغاله.

نەوجوانیتکی پیر بیرە! لە (ژیان)دا زنجیرهى مەقالاتی (۱) دائیر بە ئەدەبیاتی کوردی و ئەشعارى بەناوی (فرامرز)هوه جوان و پەوان، بەشپۆهەى (سۆنە)ی ئەشعارى فرانسوزی زۆره. بەلام ئێمه دوو مەنزومەى دەنووسین، یهکێ بەناوی (عەشقی بێ سوود) دووهم (فریادی دووری) (۲)».

۲- دووهم سەرچاوه بەرگی دووهمی (شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی) رەفیق

حیلمییه، لە باسی شاعیریهتى (گۆران)دا سەبارەت بە رەشىد نەجیب، دەلیت: «شیعەر دانانی راستەقینه و بەدلی گۆران لە سالی ۱۹۲۹- ۱۹۳۰یهوه دەست پێ ئەکا. لە هاوینی ۱۹۳۰دا رەشىد نەجیب چەند هەلبەستتکی لە غەزەتەى (ژیان)دا بۆ بلاو کردۆتهوه. (تخلص)ی گۆران- یش هەر ئەو حەله رەشىد نەجیب بۆی داناوه (۳)».

بەپیتی ئەو بریاره دەبێ لەو سەرەدەمهیدا جیگا و پلهی شاعیرى و ئەدەبى رەشىد نەجیب لە گۆران پیتشتەر بووبێ و گۆران ئەوی وهک مامۆستا و هاوڕێیهکی خۆشهویستی خۆی تەماشاکردبێ. بۆیه نازناوهکەى ئەوی وەرگرتوه و بەپیتی داوای رەشىد نەجیب (عەبدوڵلا بەگی سلیمان بەگ) لە شیعەر دەپیتته گۆران.

۳- دواى بلاو بوونەوهى شیعری (فریادی دووری)ی رەشىد نەجیب لە سالی ۱۹۳۳دا پیرەمێرد لە رۆژنامهکەیدا نووسیویه: «فەرامەرز، فەرامۆشم نەکردووی. هەر چیشت نووسیوه جیبه جێ (ژیان)ی بەستەزمان گرتوویه بەسنگهوه.

بەلام گۆلشەنم چونکوه پەشپۆه
کەلکی بولبولیم نەماوه پتیه
ئەو ئاتەشکەدهی زیدەوانى بووی
دیم روخابوو، تۆیش، پاسەوانى بووی (۴)

۴- پیرەمێرد جارێکی تریش لە سالی ۱۹۳۹دا لە بارهیهوه نووسیویه: «بەراستی دانا و هونەرمەنده، خوا یار بێ زۆری تری لە پیتشه» (۵). هەر وهه دوا بەدواى ئەوهی رەشىد نەجیب یاخود (فەرامەرز) سالی ۱۹۳۲ شیعری (شارى بەدبەخت) بلاو دەکاتەوه کە بۆ شارى سلیمانى نووسیوو لە کارەساتی لافاوێکی ناوختا، پیرەمێرد لە جوانی و کاریگەریی ئەم شیعەرەدا نووسیویه:

- (۳) شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی- رەفیق حیلمی- بەرگی دووهم سالی ۱۹۵۶ لاپەرە ۱۵۲.
- (۴) رۆژنامهى (ژیان)، ژماره ۳۵۲- سالی ۱۹۳۳.
- (۵) رۆژنامهى (ژین)، ژماره ۵۵۶، سالی ۱۹۳۹.

- (۱) مەبهست لەو زنجیره لیکنۆلینهوهیه کە رەشىد نەجیب سالی ۱۹۳۰ لە رۆژنامهى ژياندا بەناوی (ئەدەبى کوردی)یهوه بلاوی کردۆتهوه.
- (۲) گۆلدەستەى شوعەرا- علی باپیر ئاغا- ۱۹۳۹.

«دوورکەوتەى و لات، فیداکارى ئیل
 دل شکستەى دەرد، ئەو سەیل و ئەم سەیل
 لاواندەو دەى بەدەنگى وا خـوش
 دللى دلسۆزان ئەهینیتە جوش
 من نائومـیـدم بۆ (ژیان) ئەژیم
 بەسەر کاولە کەى وەتەنا ئەگریم» (٦)

٥- مامۆستا گۆران لەم ڕۆه دەلیت: «نووسەر و شاعیرانى ئەوسا، بەتایبەتى
 شیخ نوورى و رەشىد نەجیب و من، پیکەو بە ئەدەبى تورکییەو
 مۆتەئەسسىر بووین و پیکەو ئەمان نووسى» (٧).

٦- شیخ سەلامى شاعیر شیعرىكى زۆر جوانى هەیه کە بەپەرۆشەو لە دوورى
 و یادکردنەو دەى (رەشىد نەجیب) دا نووسیویەتى پیکەوتى دەگەریتەو بۆ
 سالى ١٩٣٤ . لەویدا بەم پيشه کيسه شيعره کەى پيشکەش فەرامەرز
 کردو:

«بەهارىكى زۆر رەنگین و دلپىكى زۆر غەمگین، تەماشای چوار دەورى خۆم
 ئەکرد، ئەم هەلبەستەم نووسى و بەهۆى رۆژنامەى (ژیان) هەو ناردم بۆ
 فەرامەرز لە بەغداد». شاعیر ڕوو دەکاتە ئاوى سىروان و دەلیت:

بکەرە دیجلە، بەخـوـر لەسـەردا
 مەئواى فەرامەرز لە شارى بەغدا
 ئەپرسى تازىز لە جەستەى خەستە
 بلنى پيچ ئەخوا وەک ماران گەستە
 هەرکاتى زانیت ریزەى ئیسقانى
 تۆز و گەردەلوول بۆ لای تۆى هانى (٨)

٧- مامۆستا عەلەددین سەجادی نووسیویە: «رەشىد نەجیب ١٩٠٦-
 ١٩٦٨) لە سولەیمانى هاتۆتە دنباو و لە بەغدا کۆچى دواى کردو و لە

(٦) (ژیان) ژمارە ٣٤٧، سالى ١٩٣٢ .

(٧) گۆڤارى (بەیان)، ژمارە ٢، شواتى ١٩٧٠ .

(٨) دیوانى سەلام.

گۆرستانى (اعظمیه) نێژراو.

رەشىد نەجیب سەربارى شاعیرىیە کەى نووسەرێكى بەرزىش بوو، لە
 کاروبارى مێرىدا بەهۆى زانایى لە سیاسەتەو گەلێ مەناصیبى دیو (٩).

٨- کاکەى فەللاح دەربارى سەرئەنجامى شاعیرىەتى رەشىد نەجیب دەلیت:
 «بەرە بەرە شاعیرەکانى وەک شیخ نوورى و رەشىد نەجیب و رەفىق حیلیمى
 و ئەو پەرەحمان بەگى نفوس بەرنگای گۆرین و داھینانە کەدا بەرەو دوا
 سستەو بوون و وەستان و بلتیسەى سەرگەرمى و خولیاکە و دەو و دەو ڕووی
 کردە کزى و کۆژایەو» (١٠).

٩- د. عزالدین مستەفا رەسوول دەلیت: «لەم بارەبەرە واتە لە بارەى زمانى
 کوردیەو هەر یەک لە پیرەمێرد و رەشىد نەجیب نووسیویانە. هەرودەها
 هەموو نووسینە زمانەوانییەکانى توفیق وەهبى لەم بارەبەرە ئەمە
 دەردەخەن» (١١).

١٠- عومەر مازف بەرزنجى، دەلیت: «دواى گەران و بژارکردنیکى تیکرایی
 سەرجم بەرھەمەکانى لەسەر ئەو رایە گیرساینەو کە نووسەرە دیارەکانى ئەم
 قۆناغە بریتین لە بلە، سەجادی، شاکر فتاح، مستەفا سائیب و رەشىد
 نەجیب» (١٢).

١١- ئازاد عەبدولواحید لە کتیبى شیخ نوورىدا نووسیویە: «ئەگەرچى لە
 سەرەتاو عەبدولرەحمان بەگى نفوس و رەشىد نەجیبیش هەر یەکەیان
 بەپیتى توانا و دەسەلات لەو تازە بوونەو بەدا بەشداریبیان کرد، بەشدار
 بوونە کەیان هەر چەندیک بیت، نابى لە دیراسە کردن و لیکۆلینەو دەى ئەو
 قۆناغە شیعرییەدا دەورى هیچ کامیکیان فەرامۆش بکرت» (١٣).

ئەمە ئەو بیروراپانە بوو کە بەئاشکرا ڕوونى دەکەنەو رەشىد نەجیب چ لە

(٩) مێژووى ئەدەبى کوردى. علائەددین سەجادی، لاپەرە ٦٠٢، چاپى دووهم.

(١٠) کاروانى شیعرى نوێى کوردى: کاکەى فەللاح، لاپەرە ٣١ .

(١١) الواقعية في الأدب الكردي. د. عزالدین مصطفى رسول. ص ٥٥ .

(١٢) لیکۆلینەو و بیلۆگرافیای چیرۆكى کوردى. عومەر مازف بەرزنجى - ل ٤٥ .

(١٣) شیخ نوورى شیخ سالتح - ئازاد عبدالواحد. ل ١٦٧ .

لایه‌نی نوێ کردنه‌وی شیعرێ کوردی و چ له لایه‌نی نووسینه‌کانیه‌وه یه‌که‌یک بووه له رابهر و پینگه‌یشتوانی سه‌رده‌می تاقی‌کردنه‌وه‌ی نوێخوازی له ئه‌ده‌بی کوردیدا له قۆناغی‌کی تایبه‌تیدا.

چهند پرسیارێک که وه‌لامیان ده‌وت:

وه‌ک وتمان تا ئیستا هیچ کارێکی کو‌کردنه‌وه و ساغ‌کردنه‌وه و لی‌کو‌لێنه‌وه له به‌ره‌مه‌کانی (ره‌شید نه‌جیب) دا نه‌کراوه، ئه‌م هه‌وله‌ی ئی‌مه ده‌بی‌ته هه‌ولێ یه‌که‌م له‌م باره‌یه‌وه. لێ‌ده‌دا چهند پرسیار و بیرو‌رایه‌ک هه‌ن که پێ‌ویستی‌ان به‌وه‌لام و سه‌رنج‌دانی ورد هه‌یه:

یه‌که‌م: وه‌ک وتمان یه‌که‌مین هه‌ولێ سه‌ره‌تایی بۆ ناساندنی ره‌شید نه‌جیب ئه‌گه‌رچی چهند رسته‌یه‌کی‌شه له لایه‌ن عه‌لی با‌پیر ئا‌غاوه بوو له کتیبی (گۆ‌لده‌سته) دا که له سالی ۱۹۳۹ دا چاپ‌کراوه. دوو شیعرێ شاعیری به‌نموونه هیناوه‌ته‌وه، به‌لام به‌دا‌خه‌وه کاتێ له سالی ۱۹۶۹ دا بۆ جاری دووم ئه‌م کتیبی چاپ‌کرده‌وه، سێ ناوی له کتیبه‌که‌دا سپی‌وه‌ته‌وه و چاپی نه‌کردونه‌ته‌وه، ئه‌وانه‌یش هه‌ر یه‌ک له ئه‌مین زه‌کی به‌گ و ره‌شید نه‌جیب و عب‌د‌ال‌واحد نوورین، بۆ هۆی ئه‌مه‌ش نووسه‌ر ده‌لێت:

«له‌یه‌که‌م چاپ‌کردنی ئه‌م گۆ‌لده‌سته‌یه‌دا پیره‌مێردی نه‌مر وتی: تی چینی ئه‌که‌م، ئه‌مین زه‌کی به‌گ، ره‌شید نه‌جیب، عب‌د‌ال‌واحد ئه‌فه‌ندی خسته ناو گۆ‌لده‌سته‌که‌مه‌وه. به‌لام من بۆ جاری دووم نه‌مخسته‌وه ناوی چونکه ئه‌وان هیچ دیوانی‌کی شی‌عیریان نییه؟ تا من له‌م گۆ‌لده‌سته‌یه‌دا به‌ شاعیریان بده‌مه قه‌له‌م» (۱۴)، و اتا له کاتی خۆیدا پیره‌مێرد ئه‌م سێ ناوه‌ی به‌ شاعیر داناوه، نه‌ک ئه‌م. ئی‌مه له‌گه‌ڵ بیرو‌رای نووسه‌رداین که ئه‌مین زه‌کی به‌گ شاعیر نه‌بووه و بزانه هه‌ر ئه‌و دوو پارچه شی‌عه‌ری هه‌یه که وه‌لامی پرسیارێکی می‌ژوویی (قانع) ه و زیاتریش (نظم) ه نه‌ک شی‌عه‌ری! به‌ش به‌حالی عب‌د‌ال‌واحد نووریش هه‌روه‌هایه که شاعیر نه‌بووه و نووسه‌ر بووه، به‌لام له‌باره‌ی (ره‌شید نه‌جیب) ه‌وه که وتۆته هه‌له‌وه که به‌ شاعیری نه‌زانیه‌وه له کاتێ‌که‌دا که ئه‌و دوو پارچه شی‌عه‌ری خۆی له چاپی یه‌که‌مه‌دا نووسیویه به‌سن بۆ ئه‌وه‌ی که (ره‌شید نه‌جیب) به‌ شاعیر

(۱۴) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ دوو.

بزانرێت. له ناوه‌نده ئه‌ده‌بی‌ه‌که‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شی‌عه‌ری کوردیدا ناوی ره‌شید نه‌جیب فه‌رامه‌رز له ته‌ک ناوی شی‌خ نووری و پیره‌مێرد و گۆزانه‌دا هینراوه.

دووم له‌به‌رگی یه‌که‌م و دوومه‌ی شی‌عه‌ر و ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا که سالی (۱۹۴۱، ۱۹۵۶) ده‌رچووه ره‌فیع حیلمی به‌راگوزاری و سه‌رپێشی نه‌بی‌باسی شاعیری‌ته‌ی (ره‌شید نه‌جیب) ی نه‌کردوه، له‌کاتێ‌که‌دا شی‌عه‌ری ئه‌وی له‌به‌ر ده‌ستدا بووه و پله‌ی شاعیری‌ته‌ی زانیوه ئی‌مه نازانین هۆی ئه‌مه چی بووه؟

سێ‌یه‌م: له کتیبی (کاروانی شی‌عه‌ری نوێ کوردی) (۱۵) ی (کا‌که‌ی فه‌لاح) دا به‌لای منه‌وه دوو سه‌رنج هه‌یه که پێ‌ویسته به‌رچاویان بخه‌ین، یه‌که‌م: ده‌بوایه پێش‌گۆزان با‌سی شی‌عه‌ر و شاعیری‌ته‌ی شی‌خ نووری بکرا‌یه ئه‌مه راستی‌یه‌کی نکوولی لێ نه‌کراوه. دووم: ده‌بوایه دوا‌ی شی‌خ نووری و پێش‌گۆزان با‌سی به‌ره‌م و شی‌عه‌ری (ره‌شید نه‌جیب) ی بکرا‌یه! جا نازانم هۆی ئه‌وه چی‌یه وای نه‌کردوه؟

چواره‌م: له کتیبی (لی‌کو‌لێنه‌وه‌ی چیرۆکی هونه‌ری کوردی) (۱۶) دا مامۆستا (حسین عارف) له به‌شی (رێ‌بواره‌کان) دا له‌قۆناغی‌کی می‌ژوویی و سه‌رده‌می‌کی چیرۆکی کوردیدا ناوی چهند چیرۆکنووسی‌کی نووسیوه که تاقه‌ چیرۆکی یا دوانیان نووسیوه ئیتر به‌ره‌مه‌یان نه‌بینراوه. له‌و به‌شه‌دا ده‌بوا نووسه‌ر با‌سی ئه‌و دوو چیرۆکه‌ی (ره‌شید نه‌جیب) ی بکرا‌یه که له کاتی خۆیدا و له‌چله‌کاندا له‌ گۆ‌قاری گه‌لا‌ویژدا بلا‌وی کردونه‌وه.

ره‌شید نه‌جیب - کێ‌یه؟

* ره‌شید نه‌جیب مه‌حمود حه‌مزه، و اتا «ره‌شید کورێ نه‌جیب ئه‌فه‌ندی کورێ مه‌حمود ئا‌غای کورێ هه‌مزه ئا‌غای کورێ مه‌حمه‌د ئا‌غا» یه. له بنه‌ماله‌ی ناسراوی (فه‌رخه‌) ی سلێمانییه. سالی ۱۹۰۶ له سلێمانی له دایک بووه. دایکی ناوی عائشه‌یه، کچی ئه‌حمه‌د ئا‌غای حاجی قادر ئا‌غا بووه، له بنه‌ماله‌ی (په‌رده‌سۆر) ی سلێمانییه.

(۱۵) سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ ده‌.

(۱۶) لی‌کو‌لێنه‌وه‌ی چیرۆکی هونه‌ری کوردی، حسین عارف. ل ۷۲.

* له سالی ۱۹۲۰ دا باوکی کۆچی دوايي کردوه، ههروهها دايکی له سالی ۱۹۴۴ دا کۆچی دوايي کردوه.

* باپيرانی رهشيد نه جيب له باوک و دايکه وه ناسراو و کاربه دهستی سه رده می خویان بوون. هه مزه ی باپیره گه وره ی لیپرسراوی هیزی توپخانه ی مبرنشینی بابان بووه. باپیره گه وره ی له دايکيه وه، واتا «حاجی قادر ناغا» سه رۆکی پيشوازيکارانی دیوانی میری بابان بووه.

* رهشيد نه جيب سالی ۱۹۳۲ چۆته به غدا و ههر له وێ ماوه ته وه.

* له ۲۰ ی نه ورۆزی سالی ۱۹۳۶ دا له به غدا ژنی هیتاوه و خوا ئه مندالانه ی یی به خشیون: ئومید، نهوید، سروود، ژاله، غاده.

* رهشيد نه جيب له قوتابخانه ی اعدادی ئه وکاته ی سلیمانی له سه رده می تورکه کاندای خوتندوو به تی.

* له مانگی کانونی یه که می سالی ۱۹۲۰ دا بۆ جاری یه که م دامه زراوه به فه رمانبه ر له نه خۆشخانه ی مه لیکي له سلیمانی و هه له بجه. جو ره ها کاروباری ده وه ته یی بینیه.

* له سالی ۱۹۲۸ دا بووه به موته رجیمی لیوای سلیمانی. دوا ی ئه مه چه ند جار له سلیمانی و له هه ولیر قایمقام بووه.

* له سالی ۱۹۳۰ دا موته رجیمی ئیداری کۆمه لی زانستی کوردان بووه. یه کتیک بووه له و مامۆستایانه ی یی به رامبه ر و به خۆرای ده رسیان به قوتابیانی قوتابخانه ی زانستی وتۆته وه. له م باره یه وه رۆژنامه ی (ژیان) له ژماره ۲۴۴ ی ۱۲ ی حوزه بیرانی ۱۹۳۰ دا نووسیویه: «زه واتی موخته رهم و فیداکاری میلله ت ئه مانه ن: رهشید زه کی، ره فیق حیلمی، رهشید نه جيب. ئه م زه واته موخته رمانه ی که به یان کراوه ته عه هودیان فه رموه که هه مو شه و مه جانه ن له جه معیه تی زانستیدا ده رس بلینه وه به قوتابیانی زانستی. هه یه تی ئیداره ی کۆمه ل به یانی مه منوونیه ت و ته مه نای موه فه قیه تی ئه و چه شنه حه مییه ت مه ندانه ئه کات».

* سالی ۱۹۴۹ به رپوه به ری ئیستگه ی رادوپی به غدا بووه. به شی عه ره بی و کوردی.

* له سالی ۱۹۵۳ دا بووه به متصرفی هه ولیر.

* سالی ۱۹۵۴ متصرفی که رکوک بووه.

* سالی ۱۹۵۵، ۱۹۵۶ متصرفی موسل بووه.

* سالی ۱۹۵۷، ۱۹۵۸ متصرفی به سه ره بووه (۱۷).

* دوا ی ئه مه وازی له کاروباری میری هیتاوه و خانه نشین بووه و ههر له به غدا ماوه ته وه هه تا سالی ۱۹۶۸ که کۆچی دوايي کردوه.

* رهشيد نه جيب جگه له وه ی ئه ندامی کی کارامه و چالاکی کۆمه له ی زانستی کوردان بووه و موته رجیمی ئیداری شی بووه، ماوه یه کیش به ریرس و سه رنووسه ری رۆژنامه ی (ژیان) بووه. به تاییه تی ساله کانی (۱۹۲۷، ۱۹۲۸).

* سه ره تاي به ره هم بلاو کردنه وه ی له شیعر و نووسین له سالی ۱۹۲۷ دا له رۆژنامه ی (ژیان) دا ده ست پیکردوه.

* له ساله کانی سی ئه م چه رخه دا گه لی باسی سوودبه خشی له گو قاری (دیاری لاوان) و (یادگاری لاوان) دا بلاو کردۆته وه.

* زۆربه ی نووسینه کانی له گو قاری (گه لاویژ) دا بلاو کردۆته وه، که له سالی ۱۹۳۹ وه ده ست پیده کات هه تا سالی ۱۹۴۹ که گو قاری گه لاویژ داخرا.

* ئه وه نده ی من بزانه له وکاته وه ئیتر به ره مه می بلاو کراوه ی نه بیئراوه. خۆشی به هۆی سه رقالی پله ی وه زیفی له ده وه له تدا له شیعر و نووسین دوورکه و ته بووه وه و ئه و گه رمی و گو رپییه ی جارانی نه ما بوو. هه تا سالی ۱۹۶۷ واتا سالتیک پيش ئه مه ی کۆچی دوايي بکات زۆر به گه رمی و توانا وه دهستی کرده وه به نووسین به لام ئه مجاره به وره یه کی به رزه وه ویستی رۆمانی کی میژووی هه لقاوه لاه و نه ناو جه رگه ی کورده وارییه وه بنووسیت. دهستی پیکرد و به ته کنیک کی نو و زمانی کی کوردی رازاوه و بوخت چه ند به شیکی لی

(۱۷) لیته دا پتویسته سوپاسی ئه دیب و ره خنه گر کاک نازاد عبداواحد بکه م که له خه زینه ی ئیداره مه حه للی سلیمانی فایلی ژیان و پله ی فه رمانه ری رهشید نه جیبی بۆ هیتام و له م باره یه وه سوودم لی وه رگرت.

نووسی و لهه م کتیبه دا ئەو رۆمانه تهواو نه بووه دهخوێنینهوه که ناوی نابوو (مامۆستا برزوو).

* رهشید نه جیب، وهک گه لهی له وانهی له نزیکه وه ناسیویانه ئەگه پنه وه، له گه له ئەوه شدا که پلهی خوێندهواری و پروانامه ی بالای نه بووه، راده و توانای رۆشنیبری زۆر بهرز بووه. سێ زمانی ئینگلیزی و تورکی و فارسی به نووسین و خوێندنه وه و قسه پیکردن زانیوه. ئەمهش به ئاشکرا له به رهه مه کانیدا دیاره. جگه له شاره زایی زۆری له زمانی عه رهبی و نه نیهی کانی شاره زاییه کی زۆری زمانه زکما که ی خۆی، زمانی کوردیدا هه بووه. ئەو کوردییه په تی و جوانه ی له نووسینه کانیدا ههستی پێ ئەکرێ گه واهی ئەم راستیه ئەدهن.

* جگه لهو به رهه مانه ی که له م کتیبه دا ده یینین ئەم دوو کتیبه ی له زمانی عه ره بیه وه وه رگه پراوه ته سه ر زمانی کوردی، بۆ قوتابییانی کوردی قوتابخانه کانی کوردستان لهو سه رده مه دا.

یه که میان: کتیبی (فه رمانی ره وشتی و نه شتمانی) یه نووسینی:

هاشم الآلوسی، عونی بکر صدقی. سالی ۱۹۴۸.

دووه میان: کتیبی (میژووی ولات و میله ته که ت).

نووسینی: حسن الدجیلی و یوسف مسکونی.

به رهه مه کانی رهشید نه جیب ده کرتین به م به شان ه وه:

۱- شیعر.

۲- چیرۆکی کورت و رۆمانیک.

۳- ره خنه و لیکنۆلینه وه ی ئەده بی.

۴- وتار و نووسینه کۆمه لایه تیه کانی.

۵- وه رگه پراوه که ی له ئینگلیزی و عه ره بیه وه.

رهشید نه جیب و هه ولێک له ماوه ی نوێکردنه وه ی شیعی کوردیدا

مه به ستمان له ماوه ی نوێ کردنه وه ی شیعر و نووسینی کوردی ئەو ماوه یه یه که له سالی (۱۹۲۰) ه وه ده ست پیده کات، به ده رچوون و بلاویونه وه ی رۆژنامه ی (پیشکهن) که شاعیر و رۆژنامه نووس و ئەدیبی نه مر شیخ نووری شیخ سالح

زۆریه ی ئەرکی گرتبووه ئەستۆی خۆی. له مه شدا عه لی که مال باپیبری شاعیر تا راده یه ک هاوکاریی بوو. گوڕ و تینی ئەم ماوه ی نوێ کردنه وه یه هه تا وه کو چه ند سالیکی دوا ی سالی ۱۹۳۰ به رده وام بووه. جگه له وه ی که شاعیریکی وه کوو (گۆزان) هه ر له بیسته کانه وه به و گوڕ و تینه وه هات و تا دوا رۆژی ژبیانی ساردنه بووه و به رهه می نوئی پیشکهن ده کرد.

شیخ نووری شیخ سالح بووه مامۆستا و رتبه ریکی ئەوتۆ، زۆریه ی ئەو شاعیر و ئەدیبا نه ی دوا ی ناوبانگیان ده کرد له ده وری ئەو کۆبوونه وه و سه رچاوه کانی ئەده بی تورکی و فارسی و ئینگلیزی بۆ ئەو کۆمه له لاه قیبله گاهیک بوو مه به ست و نیازی خۆیان تبادا ده یینیه وه و له هه مان کاتدا هه ولیان دها لاسایی بکه نه وه و له بابه تیکی وه ک ئەو جوړه شیعر و نووسینه به یینه کۆری ئەده بی کوردییه وه.

ئه وانه ی له هه موان پیشتر بوون ره فیق حیلمی و عبدالرحمن به گی نفوس بوون. ره فیق حیلمی له پیش شیخ نوورییه وه دهستی پیکرد و شیعی خۆی به تورکی و کوردی بلاو ده کرده وه. پروانه ئەم شیعه ره ی که سالی ۱۹۲۰ له رۆژنامه ی (پیشکهن) دا بلاوی کردۆته وه:

«به م عه شقه دل ئەفرۆزه وه ئە ی ماهی شه ب ئارا
بیللاهی ئومیدێ له دلا بێ سهره حالی
وه ختی که موشه رره ف بوو به دیداری جه میل
نوتقی له من ئەلبه تته زیاتر ده بوو لالی
من وا که په ریشان بيم ئە ی ئالیه بی عه شق
تا قه ت به نیگاهت بگری دل به چ حالی
هه ر قه تره یه کی خوینم ئە گه ر ماوه برێژه
وه ک چاوت و بالی برۆی نیرگسه کالی» (۱۸)

هه روه ها عبدالرحمن به گی نفوس (بابان) و شیخ نووری ها ورۆژگاری ره فیق حیلمی بوون، به لام تیکرا ئەمان نه یانته وانی وه ک گۆزان به رده وام بن و سارد بوونه وه.

(۱۸) پیشکهن، ژماره ۴، سالی ۱۹۲۰.

لەم ڕۆهوە- گۆزان- دەلێت: «رەنگبێ ڕەفیع حیلمی پێش نووریش کەوتی. بەکوردی و تورکی شیعیری بلاو کردۆتەو. تەنانەت شاعیریکی تر (عەبدولڕەحمان بەگی نفوس) لە سەرەتای ژێانی شاعیریەتیدا زۆر بە گور دەستی دایە تازەکردنەوێ هەلبەست و لە نووری کۆنترە، بەلام ئەو شیعیرەکانی بلاو نەئەکردووە. ئەگرچی عبدالرحمن بەگ لە دوایی ژێانیا لە هەلبەستەکانیا تطویریکی نەکرد و وەستا» (١٩).

لەم ڕاپارانەدا مامۆستا گۆزان زۆر بەوردی و ڕیایییەو قوناغە شیعیرییەکە و دەوری هەریەک لەو شاعیرانە دەستتیشان کردووە. لەلایەکی تریشەو ئەو راستیەمان لە پێش چاوە کە هەریەک لە ڕەفیع حیلمی و ڕەشید نەجیب لە شیعیر دوور کەوتنەو و دەستیان دایە نووسین و ڕەخنە و لیکۆلینەو و وەرگێران. بەم کارە پێرژەشیان گەلێ ناتەواوی و کە لە بەری نووسین و لیکۆلینەو و ڕەخنە ئێدەبی کوردییان پێکردووە و بوون بە بناغە دانەری ئەم بەشە گرنگە ئێدەبی کوردی ئەگرچی نابیت هەرگیز ئەو هەولە زانستیییە شیخ نوریمان لەیاد بچیت کە لە سالی (١٩٢٦، ١٩٢٧) دا لە بارە ڕەخنە و ئێدەبی کوردییەو (٢٠) بە «٢٥» زنجیرە لە ڕۆژنامە (ژێان) دا بلاوی کردووە و لەمەدا پێش ئەوان کەوتووە.

لەبارە ڕەسەمیتەدیشەو لە بواری تازە کردنەوێ شیعیر و کوردی پەتی نووسیندا ئەوا لە سالی ١٩٣٢ یەو کە ڕۆژنامە (ژێان) ی کەوتە دەست بەرھەمە نوێیەکانی بەرودوا لەو ڕۆژنامەدا دەبیتین.

سەرەتا ڕەشید نەجیب لە شیعیرا زۆر بەگەرمی هاتە پێشەو. لە سالی ١٩٢٧ دا سێ پارچە شیعیری لە (ژێان) دا بلاو کردووە بە ناوەکانی «عەشق و خەیاڵ، ئالامی بەشەر، ئینتیاعاتی هەورامان».

لە سالەکانی (١٩٣٢-١٩٣٣) دا سێ پارچە شیعیری تری بلاو کردووە بە ناوەکانی (عەشقی بی سوود، فریادی دووری، شاری بەدبەخت). لە شیعیری (عەشق و خەیاڵ) دا زۆر بەگەرمی و شاعیرانە دەستی دایە. شیعیرەکە لە هەموو

(١٩) سەرچاوەی ژمارە حەوت.

(٢٠) ڕۆژنامە ژێان، سالانی ١٩٢٦-١٩٢٧، ٢٥ بەش.

ڕوویەکەو نوێیە. لە سەرەتادا خوێنەر و دەزانێ شیعیرەکە موستەزادە کە دەنووسیت:

«ئەوقاتی ئەبێ، ڕۆح ئەکا تەرکی مەکانی

وێک تەیری جینانی»

ئەم دێرە موستەزادە چوار دە ڕیگە و بەرامبەری شەش ڕیگە، بەلام هەر دوای ئەم دێرە شاعیر سەرەستی خۆی دەنوینێ. یاری بەکیش و وشەکان دەکات و ناھێلتی مۆسیقا و ئاوازی شیعیرەکە ڕیت. دێری سێبەم دەکاتەو چوار دە و موستەزادەکە دەبیتە پێنج ڕیگە، دێری حەوتەم دەبیتە سێبەم و دێری چوار دەبی بە دوادا دیت و... هتد.

لە راستیدا ئەم شیعیرە هەولێکی پێرژ بوو و هەنگاوێکی پێرژ بوو لە جورئەت و پروا بەخۆ بوون بوو لە دنیای شیعیری کوردی و ژێانی شاعیردا. ڕەنگە شاعیر ئەم شیعیرە پێش میژووی بلاو کردنەوێ نووسیبیت.

هەر چۆن بیت لەم شیعیرەدا و لەهەر ئەو شەش پارچە شیعیرە شاعیر کە دەستمان کەوتوون هەست بەم خالانە دەکەین کە گیانی نوێخوازی شاعیر ئاشکرا دەکەن:

١- دابەش بوونی کیش.

٢- مۆسیقای ناووەوێ شیعیرەکە.

٣- قافیە و وشەکانی دوایی ڕستەکان.

٤- شێوازی نوێ کە مانای یا بابەتی شیعیرەکە پێ دەرپرپووە.

٥- یەکیتی بابەت لە شیعیرەکەدا.

٦- گیانی ڕۆمانتیکی سەرپای شیعیرەکە.

ئەجا ئەگەر شاعیر بەردەوام بوایە و لەم ڕۆهوە پێشکەوتنی زیاتر بەدەست بەیتنایە، ئەوا بێگومان لە دنیای نوێی شیعیری کوردیدا پلە لە (گۆزان) ی شاعیر کەمتر نەدەبوو و سەرنجی زۆری ڕەخنەگران و خوێنەرانی شیعیری بۆ لای خۆی ڕادەکیشا.

رەشید نەجیب

نووسینی: ئەکرەم عزت نەجیب

۱- خۆپندن و پێگەبەستنی:

رەشید نەجیب لە بنەمالەیهکی ناسراوی شاری سلێمانی هاتۆتە دنیاو، بنەمالەیهی (فەرخی). ناوی ئەم بنەمالەیه ئەگەر پێتەو بۆ کەسیک بە ناوی فەرخی ناغا- کە لە رۆژگاری بابانیەکاندا هاتۆتە شاری سلێمانی و وەجەیهکی زۆری لێ کەوتۆتەو.

رەشید نەجیب لە قوتابخانەکانی سەر دەمی عوسمانیەکاندا لە سلێمانی خۆپندووێتی و تورکی فێر بوو، پیشتریش لە قوتابخانە میلی و بچووکەکاندا کە پێیان دەگوت (حوجرە) خۆپندبووی، فارسییەکی باشی دەزانی، هەر بە هەولێ خۆی توانی بە نووسین و قسەکردن زمانی ئینگلیزی بەکار بێنێ و کاری پێبکات. لەم فێر بوونی زمان و پەرۆردە فیکری و ئەدەبیبیەدا سوودێکی زۆری لە کتێبخانە دەوڵەمەندەکەیی پورزای خۆی (حسین ناظم)ی میژوونووس وەرگرتوو. رۆشنبیری تورکی و فارسی و ئینگلیزی لەو کتێبخانەیهوه هاتنە بیر و مێشکی ئەو دەو.

بەم هۆبەوه یەکەم جار بە (مترجم) وەرگێری ئینگلیزی و کوردی وەزارەتی کار و گواستەوه دامەزراوه.

۲- پلەکانی کارکردنی:

رەشید نەجیب بە هۆی زێرەکی و لێهاتوویی و بەهرەیی خۆپرسی خۆبەوه بە گورجی لە پلەیی کارکردنیدا واتە لە وەزیفەیی میریدا پیشکەوت. بەتایبەتی لە شارەزایی زۆربیدا لە زمان و رۆشنبیری ئەوروپادا. بەم بۆنەیهوه دامەزرا بە بەرپۆبەری هەردوو ئیستگەیی رادوویی عەرەبی و کوردی لە ساڵی ۱۹۴۹ دا. دوای ئەمە چەند وەزیفەیهکی بێنبووە لە وەزارەتی ناوڤادا و ئنجا کرا بە پارێزگار (متصرف)ی یەک لە دوای یەک شارەکانی، کەرکوک، هەولێر، موصل، بەسرە هەتا چوار دەیی تەموزی ساڵی ۱۹۵۸

۳- رۆشنبیری و ئەدەبیاتی - خوا لێخۆشبوو بە هۆی ئەو کتێبانەوه کە

دەبوونەوه سامانیکی رۆشنبیری جیهانی بۆ خۆی دروست کردبوو جگە لەزانیی زمانەکانی تورکی و عەرەبی و فارسی وەک وتمان ئینگلیزییهکی زۆر باشی بە نووسین و گفتوگۆ دەزانی، ئەو کتێبخانە گەرە و فراوانەیی پیشکەشی کتێبخانەیی گشتی سلێمانی کرد راستی ئەم بیروپرایەمان دەسەلمینی.

رەشید نەجیب لە سەرەتای ژیا نیدا شیعری دەنووسی و بە یەکێک لە شاعیرە نوێخوازەکانی ئەدەبی کوردی لە سالانی بیست و سییهکان دەناسریت. ژمارەیهکی زۆری وتار و نووسین و وەرگێران هەیه لە گۆڤاری گەلاوێژدا (۱۹۳۶-۱۹۴۹). هەرۆهه به شیکێی زۆری له گهشتهکهی (جیمس بیللی فەریزەر) لە ئینگلیزییهوه کردبوو بە کوردی و بەزنجیره له گۆڤاری گەلاوێژدا بلاوی دەکردنەوه بە نازناوی (فەرهمرز).

لەسەرپای نووسینەکانیدا رێباز و شتوای نووسینیکی ساده و بێ گری و گۆلی هەبوو، ئەمەش بە ئاشکرا لە یەکن لە نووسینەکانیدا دەر دەکەوێت کە لە گۆڤاری گەلاوێژدا بلاوی کردەوه بە ناو نیشانی نووسینی بێ قۆرت.

رەشید نەجیب خاوەنی کەسیتیهکی چاک و خزمەتگوزار و خاوی و خاوەن هەلۆتست بوو. بە بیروباوەرێکی چەسپاو و پتەوهوه لە کۆری ژیا نندا خەباتی دەکرد و بەرگری لە باوەر و هەلۆتستی خۆی دەکرد. خاک و نەتەوهی خۆی خۆش دەویست و بە قەڵەمەکەیی خزمەتێکی زۆری کرد. لە ژیا ن ئەدەبی و وەزیفیدا تووشی چەندان لۆمە و رەخنە و تانوت بوەوه بەلام بەبێ باکی و نەبەردانە بەروویاندا وەستایهوه. بە داخهوه نەخۆشی و مەرگ مۆلەتیان نەدا پرۆژه ئەدەبیەکانی تەواو بکات.

سوپاسی زۆر بۆ نووسەر (ئومید ئاشنا) کە بەرهمەکانی کۆکردەوه و لێکۆلینهوهی لەبارەوه نووسی.

عەشق و خەيال

۱۹۲۷

ئەوقاتىڭ ئەبى رۆح ئەكا تەركى مەكانى
وەك تەيىرى جــــــــــــىنانى
ھەر وەك كە وەپس بووبى لە دیدارى حەقىقەت!

يەعنى كــــــــــــە لە زات
تەسلىمى خەيالانى ئەكا دەستى عەنانى
قەسدەن ئەيەوى دەرچى لە دونياو و لە خىلقەت
ئەو وەختە لە سەر بالى دلاوئىزى خەيالانى
ھېندە دەفەرم تاكو دەبم خارىجى عالم
ئەم عالمە مەعلومە كەوا پىرە لە ماتەم
بەو نەوعە ئەكەم تەبى مەكان، قەتەى مەسافات
ئەوساكە مۇجەررەد لە ھەموو بەند و عەلائىق
شــــــــــــوووربىدە و و شــــــــــــاھىق

لەو بەرزىبە بونىادى ئەنئىم قەسرى سەعادەت
تېمــــــــــــالى لە تافەت
كاشانە يە ئەترافى كە پىر بى لە حەدائىق
تەنرابى بە ئەزھارى موعەتتەر بەنەزاكەت
لەو گولشەنەدا خۆم و پەرەستىدەبى حىسسەم
تېمسالى ئەكەين عەشق و ژيانىكى موعەللا
عەشقىكى موقەددەس، مۇتەنەووېر، مۇتەبەسسېم
ژىنى نەبى وئىنەى، نە لە دنيا، نە لە عوقبا
عەشقى كە پىر خەندەو و گولبانگى سروور بى
عەشقى ئەبەدى بى، لە عەدەم خەيلى بەدووور بى

ئالامى بەشەر

لەو ساوہ كە من مودرىكى ئەندۆھى بەشەر بووم
مەعلوم بوو لەلام ھېچى بو ئالامى نەھوفتەى
تەشرىحى ئەكەم مەنقەبەبىي حال و گوزەشتەى
مەئىووس و ئەلەم بار و ئەسەفناكى كەدەر بووم
رۆژى نىسە ئەم شاھى نوجوومە بە جەلالى
نەپوانى بەسەر لەوحەبىي خوتىنىنى بەشەردا
شەوگار نىبە لەمەى نەزەرى شاھى لەيالى
زەرد ھەلنەگەرئى ھالەبىي ئەنوارى لە دەردا
گاھى ئەببەم سەبىحەبى دلسۆزى كەساسى
بۆ دەفعى سەفالت وەكو ئەوتارى رويابى
ھەرودەك تەلى نالندەبى تارى كە شكابى
پىر رەعشە ئەپارىتتەوہ بۆ پارچە پەلاسى
بەعزەن يەتە بەر دىدەبىي فمناكى حەزىنم
فاجىعەبى مەرگى موحافات
ئانەن يەتە جۆشش غەزەبى كۆن و نەوېنم
ئەم قەتەبە، ئەوسا، ئەكەمە شىعەرى موحازات
دنيا نە بەھەشتە، نە چەمەنزارى سەفایە
سەحنىكى بەئاشووبە، ژيانىشى جەفایە

بۆ شایخ نووری شایخ سالیج

۱۹۲۷

ئەي كىيوى بلىند پايله، ئەيا شاخى موعەللا
 ھەر گاه كە ئەكەي جەزىبى نەزەرگاہى جەزىم
 بەم بەرزى يوبەم سەتووتەو ئەي كەژى والا
 سرورە و شنەكەت دەفعى ئەكا ناھو ئەننم
 ئەي كىيوى عەسر دىدە ئەتۆي مازىبى ئومەت
 تەئىبىدى ئەكەي خاتىرەبى شاھىبى كوردان
 بۆ شەوكەتى رابووردوو و ئەبىيامى سەفامان
 بېژىتە گەواھى حەشەم و قودرەتى مىللەت
 گاهى كە ئەپۆشى سەرى تۆ تاجى سەحابى
 پېر قەھر و مەرارەت ئەدەبە پېرمەبى گىريان
 شوبەھى نىبە ئەي شاخى وەفادار و قەدرزان
 بۆ مىللەتەكەت وابە پەرۆش و بە عىتابى
 ئىستاكە كەوا فەسلى زمستانى ھەرەمتە
 بى بەرگ و نەوا رېش و سەرت گشتى سېى بوون
 مەعلومە لەلام ھەر ئەمە ئەسبابى ئەلەمتە
 كوردانى حوكمرانت كەوا ئىستە نەوى بوون
 خۆزگەم ئەمەبە قودرەتى ئىعجازى تەبىعەت
 ئەي مولھىمى ئەشعارى لەتيف، كىيوى سەرنازاد
 ئەي باعىسى دەنگى سروودى شاعىرى ناشاد
 ئەي كىيوى ئەساتىرى، ئەيا شاخى موتەلسەم
 تۆشى وەكو من ئىستە بەئىنايە خەتابەت
 دار و دەوہن و بولبول و ئەلواحى بەدبىعەت
 ھەر يەك وەكو شىعەرىكى بەدبىعى بەفەساحەت
 ئىحىياى بکەن دەبدەبەبى عەھدى كەيانى
 بەعنى بېنە سەفحەبى تەئرىخى مەجەسسەم

عەشقى بى سوود

۱۹۳۳

دلى پەشـيـواو! دەمى بوو ون بووى
 لەمەيدانى عەشق، ئالام و خەمدا
 لەناو ئەحلام و سەمەي پېر تەمدا
 زۆر شوکور ديسان بەتيرى كون بووى!
 ھەرچەند ئەزانم عەشق بى سوودە
 نەتىجەى حوزن و گىريان و شىنە
 وەسلى فىراقە، شادىبى ئەننە
 بەلام لەلای دل دلەى فەرسوودە
 عەقل و دووربىنى خەو، سەراپە
 مەنتىق پېرشنكى دوو چاوى كاله
 حىكمەت پېرېشكى كولمىكى ئالە
 خويناوى جگەر مەبە، شەراپە
 يەزدان شاھىدە ئەي دلى لاسار
 جىگە نزرگەى خەياللى دلدار
 گەر نەمزانىايە خەلۆتگەى يارى
 وەيا زامارى چاوى بىممارى
 ئىستە ئەمناردى بۆ شارى عەدەم
 نەجاتم ئەدای لەدەست دەرد و خەم

بۆ گۆران

فهریادی دووری

۱۹۳۳

دیجله هاوارم بهره بوؤولات
ولاتی پر دهره ئالام و ئاوات
دهنگی دلّسـۆزی جگهر برینی
فهریادی یاری دۆستی دیرینی
بلّی بهندهکهی خهـمخۆری جارن
شیّتی جهـمالته له کووچهی شارن
سیروان کهوسهـری بههـشتی کوردان
ئیکسـیـری زام و نازار و دهردان
وهـختی پرشنگی نوورانیت وهک زیو
پروناکی ئەکا دۆل و دهر و شیـو
لهباتی منیش به ئەشکی پهوان
بشو غویاری کهژی ههورامان
نەسیم گیانبهـخشی زیندوو و جهـمادات
پۆحی (فهـرامهـرز) بیی به فیـدات
شنهـیه بایه، کـزهی ههـوایه
له شاخ و نزار دهشت و چیـایه
بیته دهـخیله بو جـهـرگی سـۆزان
تۆزی له ههـوای شاخهـکهی قهـیوان
ههوری سپی رهنگ تو بیـره پهـحمهت
تینی بده خۆت پر گور و ههـلمهت
پرۆ له زهـلم و تانـجهـرۆ و سیـروان
له گشت رووبار و گۆمی کوردستان
لهـسهـر شـابـالت بارانی بیته
تهـنووری دلّمی پی دامـرکـیـنه

شاری بهدبهخت

بو لافاوهکهی شاری سلیمانی له سالی ۱۹۳۲دا

فهـرتـهـنه و با و برووسکه، ئاهو واوهیلا و فوغان
گرمهـوو نالهـیی سهـما، شین و شهـپۆری سهـرزهـمین
دهنگی ئیستیعدادی دایک و گریهـیی پیر و جوان
هاریهـیی لافاو و سهـیل و نهـوحهـیی ئاخ و ئەنین
گاه له تاو تیـفلی خهـوالوو دایکی بی چاره و ههـژار
بی تهـرهـدود، بی مهـحـابا، خۆی تهـخـسته ناوهـوه
گاه له تاو مهـوتی منالی باوکی بهدبهخت بی قهـرار
ههـروهـکو مهـل بو ئومـیدی خۆی نهـکرد بهـداوهـوه
شاری بهدبهخت ههـر تهـبیـعهت مابوو لیته خروش
وا ئەویش پر چهک، موسهـللهح، هاته مهـیدانی هوجووم
با ئەمیش سهـر باری دهر بی با قهـلیش ههـم دهنگی بووم
با سهـماش جووت بی لهگهـل نهـرز بهـلکو کوردان بیته جۆش
جۆشیی وام ناوی که بگرین یاخو سینه چاک بکهـن
جۆشی پر سۆزم ئەوی کیسهـی حهـمییهت بیته دهر
بو ئیـعـانهـی شاری بهدبهخت، بو ولاتی قور بهـسهـر
بو برای بی نان و شیـو بو مردوانی بی کهـفهـن

دوو چاو و بهیتیک

۱۹۴۶

شهوویکی سارد و تهړ و تووشی زستان بو، لهو شهوانه ی به غدا به ده گمهن
نه بیینی. به جوته له گهل فرامهرز دانیشتبووبین ههر یه که مان باده ی خوئی له بهر
ده ما بوو. بهر بهر خوارده وه سه رما و سوئله ی له بیبر بردینه وه، له شمان گهرم
داگه را به لام سه ریشمان تاوی سهند.

له منالییه وه فرامهرز نه ناسم. زور سروشتیکی سه پری هه به. گاه لاویکی
له سه رخو، به هوش و ژیر، هه تا ده جار له بهر ده می خوئی سه رنج نه دا هه نگاوئ
ناهاوپیژئی، گاهیتیکیش لاویکی پر جوئش و خرؤش، به هه موو مانای وشه وه
رؤمانتیکی، له وانه یه هه موو جیهان بگؤریتته وه به شیعریکی جوان یا وته یه کی
نه ستهق و یا دیمه نیکی دلفرین، من پتر لام وایه سروشتی دووه می راسته قینه یه،
ئوی تریان زور و زهبری ژیان فیری کرده. جا لاویک نه مه سروشتی بی، نابج
تووشی داوی دلداری نه بووئی. بو کردنه و دی دلشیشی له مه باشتهر هه لم بو
هه لته که وت. دانیشتیکی په نهانی. دوو دلئی یه کتر خواز و نه شئه ی باده. پرووم
تیکرد و وتم: راستم پی بلئی فرامهرز ئایا هیچ تامی دلداریت نه چه شتووه؟!
به روویه کی نیوه گرژده وتی: برام نه مه هه نگامی نه سکالایه یه؟ ئیمه
هه ردوو کمان وا له ده روازه ی لاوی تیتته په رین. برسکه ی تالی سپی سه رمان له
دووره وه نه دره وشیتته وه.

دل نه هیزی دلداری تیا ماوه، نه توانای بیرکردنه و دی دلداری کوئی هه به. وتم
ئوشی دل هیزی دلداری تازه نه مابج، به لام بیرکردنه وه له دلداری کوئن
هه رچه نده رهنکه دلئت نازار بدا، به لام بی گومان گیان تازه نه کاته وه. به مه
ویستم که می هوشی رؤمانتیکی فرامهرز بهیتمه جوول، وتی من لام وایه
بناغه ی هه سستی جوانییه. یه زدان بهو مه زنی و بلندییه وه، نه گهر مه به سستی
جوانی نه بوايه نه م جیهانه ی بهم شیری نییه، بهم پیکیییه، نه ئافرانند. پروانه
مانگ به بچووی، به گه وره یی ههر جوانه. پروانه خوئر به هه لاتن و ئاوا بوونی
ههر جوانه.

نالی چوند جوان نه فرموی که باسی هه لاتنی خوئر نه کات: به روو زهردی

هه لات و که وته کپوان. بو زور برؤین؟ ته ماشای دره ختی باخه که بکه: له
به هاردا که نه ژیه ته وه چوند جوانه، له پایزیشدا له هه نگامی گه لا پیزاندا بهو
رهنکه زپربنه وه چوند جوانه. کرپوه ی به فری زستان، شه سته ره هیلته ی باران،
جرپوه جریوی نه ستیره ی شهوی هاوین، ههر یه که یان به شی خوئی نه و نده جوانه
که نه ک دلی شاعیریک دلئیکی سارد و سه ختیش یه نیتته جوئش. نه مانه لاده،
ته ماشای خوئمان بکه، چی هه یه جوانتر له دیمه نی منالیکی ساوا له ناو بیتشکه دا
که به دهم دایکیه وه نه فامانه به لام بی گوناخانه پیته که نی.

چه جای پیکه نین گریانه که شی، کروزانه و ده که شی، سروو دیکي موسیقای تیا به.
نه بی بشزانی که گؤران جوانی و یا هوشی جوانی لانا با. ههر نه و مناله
ساوا یه کاتتی نه بی به پیریکي ئیفتاده، یا به نه گریجه ی سپی وه ک زیو، یان
به ریشی ماش و برنجییه وه، دیسان به شی خوئی جوانی نه مینی. جوانی له گهل
هه سته دا پیدا بووه و پیوه ی نووساوه، نه و نده هه به هه موو چاوئی ناییبج. جا
بوئه نه لیم جیهان چ له ئافرنیا، چ له گؤران و نه مانیا، بناغه ی له سه ر جوانی و
یا جونبووشی جوانیه که گیان نه به خشی به جیهان.

وادیار بوو نه م وتاره دوور و درتزه ده می فرامهرزی وشک کردیوه وه.
نه شیبوست له پرسپاره که ی من گوریز بکا، چونکه پاش نه وه پشویه کی دا و
باده که ی هه لگرت و بردی بو ده می. وتم نه مه چ په یوه سستیکی هه به به
پرسپاره که ی منه وه؟ من چیم له تو پرسی و تو چیت بو من هه لرت؟

فرامهرز به نه سپایی باده که ی دانا یه وه تیلاییه کی چاوی تیکردم و به
زه رده خه نه یه که وه که لام وایه پر بوو له گالته پیکردن به تینه گه یشتنی من وتی:
یه کییک جوانی په رستن ئاینی بی، چون نه شتی تووشی دلداری نه بوو بی؟ تا دلئت
له قه فسه سی سنگدا وه کو مملی سه رپراو هه لبه زیتته وه له دلداری ناکه وئی. تو بزانه
کوردد چوند وشه به کی ماناداریان دؤزیوه ته وه بو نه مه: (دلداری). نه وی دلئی
هه بی نه بی دلداری بچیتئی. تو گوئی مه دهره نه وانه ی دل له لایان پارچه یه کی له شه
که ته نه فرمانیکی فیزیلوژی نه بیینی. نه وانه نه له جیهان گه یشتوون و نه له
ژیان. وادیار بوو دهرسی فرامهرز له بابه ت ئاینی جوانی په رستنه وه زور
نه خایه نی. منیش نه موسیست زوو بگه مه نه نجام. جا پروم تیکرد و وتم:

تیگه یستم کهوا یەزدان بۆ دلداری وەیا وەک خۆت ئەلێبی بۆ جوانی پەرستی ئەفراندوتی. بەلام من ئەمەوی سەرگوزەشتی دلداریت تیبگەم، نەک فەلسەفە ی دلداری.

فەرمانەرز نەختی رەنگی هەلبێرکا. قومێکی تری دا لەخواردنەووەکی و وتی:
نیازت هەبە گۆشتەوزونی ئەم بڕینە کۆنە لاپەری، باوا بێ. بەلام تۆچ سوودیکت مست ئەکەوی لە گوێگرتن لە میتزویەکی پر دەرد و نالە؟
نەختی بەشەرمەو وەتم: شەوی درێژی زستان بەچی تیبەرێن؟
وتی: ها وەک پاشا بەرەحمەت چوێکانی جاف حکایەتخوانت ئەوی؟

دە گوی بگرە: بەلێ، منیش نازاری دلداریم کیشاوە، بەشکو ئیستاش ئەیکیشم. بەلام زامی ئەو تیرە ییست ساڵ لەمەو پیتش پیکامی، هیشتا ساریژ نەبوو. رەنگە ساریژ بووی، بەلام دڵ نایەوی ساریژ بێ، چونکە یەکەم نیشانە ی جونیوشی دلداریم بوو.

ییست ساڵ لەمەو بەر لە تەمەنی کدا بووم کە ژبانم بە گەشتیکی خوش، جیهانم بە سەیرانگە ئەزانی. سەرەرای ئەوەش لە شارێکدا بووم کە ئەلێبی خۆی گەرە هەر بۆ دلداری و شیعری ئەفراندو، یا ئەوسا بەلای منەو و بوو. جا لەو تەمەندا لەو شوێندا بۆ بەکێکی وەکو من کە لەم سروسشتەدا بێ پریشکیک بەسە بۆ ئەو ی بلێسە یەک بەرپا بکا. زۆری بێ نەچوو ئەو پریشکەش پەیدا بوو. پریشگی چاوی پەریبەک بەرەنگارم بوو. ناگری دڵ هەلگیرسا. کە ئەلێم پریشگی چاوی پەریبەک، بەدرۆ یا بە زۆری مەزانە، چونکە بەراستی لە پیشەو بە تەنیا هەر چاویم دی و هەر چاویشی برینداری کردم. بەسەر یەکەم تیرا رۆژەها مانگەها تیبەری. بێینی دوورا و دوور نزیک کەوتەو، لە پستی دەرگاوە گفتوگۆش دەستی پیکرد بەلام چە دەنگی، چە ئاوازی، چە شێوی ئاخافتنی؟ هەر ئەو ی کە ئەفراندبووی مەگەر بیزانی، بەم جۆرە موددەتیک تیبەری. رۆژی لە رۆژان خواو راستان وینە یەکی بچووکیم چنگ کەوت. ئەو رۆژە جەژنم بوو خوا گەواھە بە تەواوی نەم ئەوێرا سەرنج لە وینە کە بدەم. ئەترسام کەم و کورتیەک، ناشیرینیەکی تیا بدۆزمەو و ئەمە رەخنە بدا لە تاب و تەژی دلداریبەکەم. بەلام لەگەڵ ئەو شدا ئەم وینە یەم وەکو نوشتە یەکی خجستە هەلگرت. چ لە هەنگامی

دلتەنگی، چ لە کاتی خوشیدا دەرم ئەهینا، تەماشام ئەکرد و تەراوی دلتی ئەدا. رۆژی هات دڵ لە وینە کە زیاتر پەرشانی خاوەن وینە کە بوو. هەر چەند ئەمە ئاواتی بوو کە نایە تە دی، بەلام دڵ لەو تەمەندا لەوانە نییە گوی بداتە شتی وا. زۆر چاک ئەمزانی ئەمە شوین کلاوی بابر دوو کەوتن بوو وەلێ ئەلێبی چی؟ دڵ وای بێ خوش بوو. بەم جۆرەش موددەتی تیبەری و سوودی ئەم هەموو تەقەلایە ی دڵ پارچە کاغەزێکی دەستنیستی دلداری بوو. ئەمە نیشانە یەکی چاک بوو. وادیار بوو بەرەو ئەنجامێکی باش ئەرۆین. لە بێینی دوو چاوی مەستەو بە وینە ی تەواوی، بۆ پە یامێکی بچووک بە دەست و خەتی خۆی، بەلام چارەنووس شتیکی تری بۆ هەلگرتبوین. لە کاتی کدا کە بە تەمای یەک گرتن بووم کۆچی یار هاتە پیشەو. لە ناکا و ئەو کەسە ی چارەنووس کردبووی بە هاوجووتی یار قەراری دا لەو شارە کۆچ بکا، ئەشی ئەم کۆچ کردنە بۆ ئەو، بەشکو بۆ یاریش، شتیکی ئاسان بووی. وەلێ بۆ من، بۆ دلی زامداری من، نەشتەری بوو ئیستاش شوینە کە ی خوش نەبۆتەو. رۆژی کۆچ کردن هات. خۆم بێ نەگیرا و رووم کردە کۆی یار. مات و غەمگین بۆی دانیشتم، بیرم ئەکردەو لەو رۆژە رەشەنە ی لە پیشمە و یە، چی بکەم؟ چۆن فەرمانۆشیم دی؟ ناگە دەستخەتە شیرینە کە ی، وینە جوانە کە ی هاتە بیرم، لەبەر دەمدا لەهە یوانە کە نوسخە یە ک لە رۆژنامە ی (ژیانەو) ی لێ بوو. یار لە پشت هە یوانە کە دانیشتیوو وادیار بوو خەریکی خۆ کۆکردنەو بوو. بێ ئیختیار دەستم درێژ کرد بۆ رۆژنامە کە لە لایە کیبەو ئەم بەیتەم نووسی:

بە یادگاری سەری زولفت هەلێ ئەگرم کیتابە ی تۆ

لەلام وەک دەستخەتی شاھی (کلیم اللہ) یە نووسینت

پاش نووسینی ئەم شیعەرە بە ئەسپایی رۆژنامە کەم فری دایە پشتە یوانە کە.

لەمە مەبەستم وەرام وەرگرتنەو نەبوو، دڵ هاتبۆه جۆش. شتیکی بێ نووسیم و ئیشتیکی بێ کردم، بەلام ئەو نەدی بێ نەچوو دەستیکی سپی بەفرین، تۆ بلێی (ید البیضا) ی بەناویانگ بێ، لە دەرگا کەو دێژ بوو، رۆژنامە کە ی بۆ فری دامەو. دلم داخوړیا. ترسام هەلبیگرم، وام ئەزانی کردەو کە ی لا جوان نەبوو. توورە بوو و رۆژنامە کە ی فری داو، بەلام دڵ ئەو سەرچاوە ی سروسشتە فەرمووی: کورە هیچ نەبێ دەستی یاری بەرکەوتوو، هەلێ ناگری؟ بە

دوودلییهوه دەستم برد و رۆژنامهکهه هه لگرت. چی بیینم؟ بهیته شیعرهکه به هه لگتیراوهیی دووباره یار بهم جوړه نووسیویه تیهوه:

به یادگاری سهزی زولغم هه لئی بگره کیتابهی من

لهلات وهک دهستخه تی شاهی (کلیم الله) یه نووسینم

تۆ بی له جیاتی من چی ئەکهی؟ یار له سهز کۆچکردنه. دل خوینی لئ ئەتکن و ئەم بهیته هه لگه راوهیهش سهزیار. ئیتر توانای دانیشتم نه ما. رۆژنامهکهه پیتچایهوه و خسته باخه لمهوه. سهزم نایهوه بۆ ماله جووله که بهک که جاروبار له گه ل هه ندی برادران لئی دانه نیشتم، شوتنیکی ته نیاو خامۆش. باده بهکی بییر هه لگتیرسین و یا هۆش دامرکینم پیتوست بوو.

لهوی له سهز کورسیبه کی شهق و شپ دانیشتم، شووشه به کیان بۆ هینام و دهستم کرد به خواردنهوه. گاه له بهر خۆمهوه له گه ل دل دل کۆست که وتوو سکالام ئەکرد و، گاه رۆژنامهکهه ئەهینا به چاویکی پر فرمیسکهوه بهیته هه لگتیراوهکهه م ئەخوتندهوه. ئەم کۆسته گه ورهیه له وکاته دا وای هینامه جۆش که بهی ئیختیار قه لئم و کاغهم گرت به دهستهوه هه ندی شیعرم نووسی که بیگومان هه مووی نالین و سهز نهشت بوو. دوا بهیتم له بییره ئەمه بوو:

دنیا نه بههشته، نه چه مه نزاری سه فایه

شوتنیکی به ناشووبه، ژیانیشی جه فایه

گتیرانهوهی ئەم سهزگوزه شته به سوژه وا دیار بوو فه رامه رزی ته واو په شوکاند، چونکه پاش نهوهی بهیته کههی خوتندهوه هه ناسه به کی دریتی له هه نسک چووی هه لکیشا. دهستی برد بۆ باده کههی هه رچیه کی تیا مابوو به قومیک خواردیهوه، به سهز نه شتهوه رووی تیکردم و وتی: با ئەم په ربه هه لگتیرینهوه. هه لسه رادیۆکه بکه رهوه بزاین دنگ و باس چیه؟!

هه لسام چووم بۆ لای رادیۆکهوه، به لام به دل په شیمان بوومهوه که بووم به هۆی کولانهوهی ئەم برینه کۆنه، چونکه بۆم ده رکهوت که تالی و شیرینی بیست سالی دوور و درتژ، ههروه کو خۆی له پیتسهوه وتی: هیتشتا برینه کهی سارپتژ نه بووه.

بهغدا- ۱۹۴۶/۱/۲۴

تیکۆشین کوریک و میهره بانى باوکیک

له ناو خووشی و تالی ژیاندا پیاو هه ندی جار تووشی شتی وا ئەبج خواه ناخواه له میتسکیا ئەچه سپی و هه موو دهدرد و نازاری ژین نایفه وتین.

ئهمه ی ئیستا بۆتان ئەگتیرمهوه به کیکه لهو کاره ساتانه. ئەشی له گتیرانه ویدا سوودیکی کۆمه لایه تی تیا نه بن، وه ئەشی تالییه کهه له وانه بن که هه ندی چاو بخاته فرمیسک. به لام به لای منهوه له لایه کی تره وه زۆر موهیممه. له جیهانی ئەمرودا نه زه ریه ی ماده په رستی و مه بده ئی (تطورى اقتصادى) ئەوه نده زال بووه که باسکردن له گیان و دهروون، له هۆش و حس، وهخته بلیم که باوی نه ماوه. من به شی خۆم پروام وایه که ژیانى فهرد و کۆمه ل ئەگه ر نیوهی به سترابن به مادهوه، نیوه کهه تری بیگومان تین و هیز له گیان و دهروون، له حیس و هۆش وه رنه گری. جا له بهر نهوهی ئەم سهزگوروشته به ئیستا بۆتان ئەگتیرمهوه وینه به کی زیندووی هیزی گیان و هۆشه، به لکه هه ر پارچه به که له گیان و هۆش، به لای منهوه زۆر به رخرته.

پانزه سال له مه وه بهر، وهختی هاتمه به غدا، لهو دائیره بهی ئیشم تیا ئەکرد، باوک و کوریک تیا بوو هه ردووکیان فه راش بوون. کورکه له ته مه نی چواره سالیدا بوو، باوک که له په نجا پتر بوو. کورکه هه ر وه کو فه راش بوو به شه ویش له قوتابخانه ئەخوتند. هه ر چه ند هه ر لهو ساوه زهرد و لاوازیوو، به لام به جۆشی لاوتیه وه هه م ئیشه کههی ئەبینی و هه م له سهز خوتندن دهوامی ئەکرد. خووه وشتیکی پاکى هه بوو. مه ئمووره کان هه موو لئی رازی بوون. باوکیشی که ئەمه ی ئەبینی وه کو گول ئەگه شایه وه. رۆژ، مانگ، سال تپه رى. باوک و کور له م دائیره به دا به رۆژ ئەکۆشان. کور به شه وه له جیاتی وچان و حه سانه وه کتیبی ئەخسته بن باخه لئى، ئەچوو بۆ قوتابخانه کهه ی. چه ند سالیک تپه رى، کور خوتندى ئیستدائى ته واو کرد، چووه مه کته بی سانه ویه وه، زۆری پی نه چوو ئەویشی ته واو کرد. له م ده وره به دا دوو شتی موهیم که وه ته به رچاوم، به که میان ئەوه بوو که باوک که له گه ل ئەوه دا که هه تا ئەهات ئەچووه ساله وه، به پیتی سروشتی ئاده میزاد ئەبوایه هه تا به اتایه پیری و فه رسوده یی زیاتر لئ دیاری

بدایه، کهچی تا نه هات به گورتر نه بوو. له مه له پيشه وه سه رسام بووم. به لام له ئاخریبا بوم دهرکوت کانی گور و تینی باوکه که کوربه کهی بوو، هه تا هم گه وره بوايه و له خویندنیدا پيش بکه وتایه، نه و له ته مه ندا نه چوه وه دواوه. هیز و توانای لاویتی تیا نه بوو ژایه وه دووه میان باری کوربه که بوو. له گه له نه وه دا که خویندنی سانوی ته و او کردبوو، له بیر و تیگه یشتندا له هندی مه نموره کان بهرتر بوو. به لام دیسانه وه باری کونی خوی نه گوریبوو، هه روه کو جارن به ریکی و بی دهنگی فرمانی فه راشی نه بیینی. خواورستان رۆژی دلی سه رۆکی دائیره که نهرم بوو، زانی که مانه وهی هم کوربه به فه راشی شتیکی جوان نییه، به موسته خدهمی و به مووچه به کی پتر ههر له و دائیره به دا دایمه زراندا.

کوربه بوو به مه نمور و خاوه ن کورسی و میز به لام دیسانه وه باری کونی خوی، ره و شتی جوانی خوی نه گوری. ته نیا له هه له سوو دمه ند بوو، داخل کوللیه ی حقوق بوو. نه مه کامه رانیه کی نه وه نده گه وره بوو بۆ باوکه که که نه یته وانی بیشاریتته وه. هه موو له شی له خویندنیدا پیته که نی. نه توانم بلیم که خوشنوودی لی هه لته وه را. چون خوشنوود نه بی؟ و نه و نه مامه خوشه و یسته ی به دهستی خوی ناشتیبوی هاته گه وره بوون، خه ربکه بیته بهر. به ک دوو سالی تریش تیبه ری. کور بی گری و قورت له ئیمتیحاندا سه رکه وت، نه و چه ند له خویندندا بهر ز بباویه وه، باوکی نه وه نده سه ری بهر ز نه بووه. رۆژی له رۆژان به ده مه یکی پیکه نیناوی و دلکی پروناکه وه رۆژنامه به کی گرتبوو به دهسته وه، هپچ پیاویکی به ناین نوو شته و موو فه رک و ا به ئیحترام هه لئاگری. ناهه قیشتی نه بوو. هم رۆژنامه به و تارکیکی جوانی کوربه کهی تیا نوو سرا بوو، و تاره که م خویندنه وه پر بوو له هۆشی جوان و بهرزی ئینسان. گه واهی نه دا که نوو سه ره که ی چیشیکی ریکی نه ده بی هه به. له دلی خۆمدا وتم:

دل بویه ئاواته خوازی دیموکراسیه کی راسته، چونکه نه بی هه لیکی به کسان بدا به هه موو که سیک. کئی نه لی هم کوربه رۆژی نابی به ئیش به دهسته یکی زانا و سوو د به خشی ولاته که ی؟! من له دلی خۆمدا وام نه وت نه م نه زانی که دوارۆژ چی بۆ شار دۆته وه، نه و له خویندن و نوو سیندا هه ر له پيشکه و تندا بوو. گه یشته دوا سنفی خویندن. چه ند مانگیکی مابوو ته و او ی بکا له پر له هاتنه دائیره دا چه ند رۆژیک ون بوو، که وتینه پرسیار، وتیان نه خۆشه. نه خۆشیه که شی گرانه،

نه وه نده ی پی نه چوو کۆچی کرد، کۆچیک که گه رانه وهی له دوا نابی. به لام وه نه بی نه مه دوایی هم کاره ساته ناخۆشه بی، باوکی جگه رسووتا و هه روه کو دره ختیکی ئا و لی برا و تا هات وشک نه بوو. هم کۆسته له وانه نه بوو بهرگه ی بگری. سه رچاوه ی ژبانی وشکی کردبوو، پیریش زوری لی سه ند. رۆژی له رۆژان نه ویش نۆقه ی نه گرت، کۆچی کرد بۆ هه وارگه ی جوانه مه رگه که ی!.

وهلی دیوانه

بو گوران

۱۹۳۴

چهند سال له مه و بهر له ژیر په شماليکا پيرتيكي نيفتاده جاف هندی شيعری ره وان و دلسوژی له بهر بو خویندمه وه، بهراستی زور کاری تینکردم، له هی (کلیم) و (بی دل) زیاتر! پاش نه مه بدل که و تمه سهر سه و دای کوکردنه و دی شيعری نه شاعیره بهر وه، وه زیاتر مه راقی به سهرهاتی ژینی گرمی. ژینی وهلی هره و کوهی گه لن له شاعیره کانی ترمان له گه لن مردنی خزیدا کوژاوه ته وه. نهوی نه مړو بو نیمه ماوه ته وه ته نیا تارمایی خه یالی نه شاعیره کوچه ربه به. نه گهر به سایه ی چیشکه ی نه ده بی (الذوق الأدبی) جافه کانه وه هندی شيعره کانیمان بو نه ما بایه وه، بی گومان نیستا ناوونیشانی نه نه بو له ته ریخی نه ده بیاتماندا، بو شيعره کانی یا بو نه و دلداریه کوشنده یه ی په ریه ک ترخان نه نه کرا.

له بابت ژینی وهلییه وه و ته ریخی بوونیه وه که نه زانین. که ی وه له کوئی له دایک بووه؟ چوون وه به چهند سالی مردوه؟ بهراستی وهرامدانه و دی نه مانه ناسان نییه. له گه لن شتا به سهرهاتی وهلی له هی (مه جنون) نه چچ، ژینی کوچه ری و عه شره تیان، پاکي، خاوتینی و نا هومیدی، دلداریان، و پللی و چول په رستیان، نار زایی، باوکی یاره کانیان. پیاو که له یه کیتی سهرگوزه شته بان ورد نه بیته وه خه ریکه بلتی نه مه ره نگه داستانی بی له وینه ی نه وه له به سترایی. به لام و انییه. شاعیر له روزه هلات یا روزه اوای بی، له ناو لمی ناگرین و یا نزاری فیتنک دابی، ره و پل و یا شارستانی بی، مه جنون، فهرهاد، شیللی، دانتی و دیا وهلی بی، نه وه گیانله بهر تیکه که نه و ریگه یه ی وه سر و شتی که بوئی دانراوه، ههر به ویدا ده روا. نه شی ریگای هندی کیان به دیمه جیا بی، به لام هه موو بو کوئی یار نه چچ، وه قبیلای هه موویان یه ک شته. دلداري شاعیر تاریکه ههر دهستی دلدار نه توانی لییدا، به لام له هه مووی سهر تر نه وه په هه تا ناو میدی ته له کانی نه پچرینتی و تینکی نه شکینتی، ناوازی به جوشی لی دهر نایه. وادیاره لای شاعیر ناله ی دلتيکی زامدار خوشتره له زهره خه نه ی ده می نازداری. وهلی، وه کو

نه گپرنه وه، نزیکي دوو سه د سال له مه و پیتش له دایک بووه. خوئی له تیره ی که ماله یی عه شره تی جافه. ههر چهند نه لین نه خوینده وار بووه، به لام هندی ته عبیرات و زوبان زه ده بی وای به که لک هیناوه که پیاو ناتوانی دان بنی به مه دا!! نه گهر خوینده واریش نه بووی، بی گومان ژینی کوچه ریتنی وه تیکه لی له گه لن کورده کانی نیراندا، سوو دیکي زوری پیگه یانده. وه ره نگه به شی زوری نه مه ته عبیراتانه له وانه وه فیبر بووی. وهلی ههر له منالییه وه سر و شتی شاعیریتنی خوئی دهر خستوه. نازانم نه گهر جاف شاعیر پیته گه نییت، کی نه بی پیتی بگه به نییت!؟

له جیهاندا نهوی زیاتر به ش وهر گری له جوانی و شیرینی و تاهه نگ و زه مزه مه ی ته بیعت ههر ختلی جافه. ژیانیان گه شتیکي جاویدانییه!

هاوین له گوئی رووباره کانی سارد و روون، له ژیر دره ختی سهوز و بهرز، له ناو چه مه نزاری پر گولاله و وه نه وشه دا رانه بوین. زستانیش له ژیر ناسمانیکي شین و سامال و شنه ی بایه کی خوش و گیانبه خشا تیه په ریین. به قه دهر ناسکی گرمیان نازاد و بزیتو و، به قه دهر ریواسی کوستان ته ر و تازه و مه زه دارن.

وهلی له بنیاتا شاعیر بووه نه ژین و گه شته ش زور به که لکی هاتوه. گه لن شيعری جوان و ره وانی پی نیلهام کردوه. وه ختی نه گاته سپره ی کوپینتی، نه که ویتنه داوی (شهم) دوه، شهم که نیشکیتکی جوان و شیرینی که ماله یی نه بییت. ههر له نه وه ل روزه وه چاوی ره شی شهم ناگریک بهر نه داته دلی وهلی که پاش مردنیش نه کوژاوه ته وه. تا نه مه چهند دیره پریشکی نه و ناگره به تینه یه. به سه و دای دلداریه وه وهلی نه که ویتنه سهر شيعر وتن. به هوئی نه شيعرانه وه ناوی نه زری و ناوی یاره که شی نه زپینتی. شيعری وهلی وه جوانی شهم له ناو هه موو هوز و تیره ی جافا بلاو نه بیته وه، تا باوکی کچه نه گاته تینی، ناهیلتی کچه که ی چاوی به وهلی بکه وئی و بهم چه شنه له جیاتی ناو نهوت نه کات به سه ر نه م ناگره بلتیه داره دا. وهلی خه و و خوراکی لی هه لته گیرئی. هه موو نیش و فرمانی دیتنه سهر شيعر هه لدان به سه ر یاری دوور که و توویدا. له نه نجامی کاردا خه بهری نه م مه جنونه تازه یه نه گاته میری نه وسای جاف. هندی له شيعره کانی بو نه خوینده وه. زور کاری تی نه کا. قهرار نه دا نه م دوو دله یه ک خا، خوئی نه چچ بو

ناو خیتلی که مالیه بی. له وی باوکی شه بانگ نکات و هر چون بی کچه که ی
 لی نه خوازی، مزگینی خوازی بی شه نه نیری بۆ وه لی، وه له سه نه مه شاعیری
 ناو ره هیلانه ی شاخی خۆی به جی نه هیلتی وه به هله داوان دیتسه وه. له سه ره
 فه رمانی میر زه ماوه ندی کی گه وه ریک نه خه ن. سی شه و و سی رۆژ کورگه لی
 که مالیه بی له گه ل که نیشکی بالا به رزی جافدا ره شبه له ک نه که ن. رۆژی سییه م
 له سه ره ده ستوری خۆیان ماینیک نه رازینه وه ره خت و ره شوری زیوی لی نه ده ن و
 شه می سوار نه که ن. وه لی له پر دیتسه پیتسه وه به پیچه وانه ی ده ستوری جاف
 جله وی و لاخه که نه گری، به چاویکی پر له به ختباری وه دلکی به جۆشه وه لیبی
 نه پرس: - نه ی شه می شه ریف هه روه ک من بۆ تو سووتاوم، هه روه ک من بۆ تو
 په رۆشم، ناخۆ تویش وایته بۆ من؟! تویش منت خۆش گه ره که؟! شه له رووی
 نازه وه وه یا هه ره به راستی نه لی: نه، نه وه لاهه یه ک ره نگه به جارێ مالی وه لی
 ویران نه کات. جله وی و لاخه که به رته دات و رووه و نزار سه ره نه نیتسه وه. چه ند
 سالیکی ویل و ناو ره به ناو شاخ و چه م و دۆلدا نه سوورپیتسه وه. به رامبه ره ناو،
 به با، به مانگ، به نه ستیره، به مه ل شیعره نه لیت. هه مو وه ستی گیتی نه کا
 به تکا کار لای شه م. په یامیان پیا نه نیری و داوای وه لامیان لی نه کات. بزانه
 شه ویک له شه وانێ ناو ره بیدا به رامبه ره به نه سه می چی نه لی:

دل وه داخه وه، دل وه داخه وه (۱)
 نه مه شه و خه ربیک بی دل وه داخه وه
 جه داخ نه و شه م شه و چراخه وه
 تا ناما بادێ جه له یلاخه وه
 بادێ چون نه سه میم ره وه ی ریزوانی
 قووه ت به خش رۆح سه د ساله ی فانی
 نه سه می نه فه س مه سیح ناسایی
 ته سه کین به خش زام دل شناسایی
 هه م شاره زای رای شای شه م جه مین بی

(۱) نه دوو پارچه شیعره ی نو سه ره له کاتی خۆیدا به نمونه هیناویه تیه وه هه له ی زۆریان تیا دا
 بوو وه شیعره کان ناته واو بوون، دیاره به و جۆره ده ستی که وتوون. نیمه راستیی شیعری
 یه که مان له بهر دیوانی وه لی دیوانه ی کاک عوسمان هه ورامی نو سه مییه وه.

دۆست په روانان خاتر خه مین بی
 شه میمی جه عه تر زولف شه م نه مه شه و
 دانه رووی ده ماخ په روانه ی بی خه و
 په رسام نه ی نه سه میم سو بخیز سارا
 ده ماخ جه بۆی عه تر زولف شه م دارا
 ده وه نده ی تیژ بال سارا سه بیرانی
 په هه مای په هبه ره راگه ی هه بیرانی
 یه جۆنت زانا نه م شه و من مات بیم
 په روانه ی په شیو، هه پس زولمات بیم
 کی شه میم عه تر شه م ئمانا پیت
 نه ی بۆ ناوهردی نه سه میم کییدا پیت
 وات نه ی په روانه ی په رسفته ی مه لال
 ته ن خه سته ی نه بیام خوره می و بسال
 نه و جاکه شه م زولف ویش مه که رد شان
 نه ی بۆ ناوهردم په ری په روانه
 به لکه م ساریش بۆ ئیش نه سه ره فته ش
 سوکن سه ودای داخ جه له یل دوور که فته ش
 منیچ په ی ئیحسان نه وسا جه و ده مدا
 مه ره غوله ی زولفش شانام وه هه مدا
 ناوهردم په ی ته وه ده وان ده و
 زانام سوودش هه ن په ی بیخا و خه و
 به فیدای نه سه میم بام عه تر شه و پیت بی
 نه م شه و زامانم یه ک یه ک ساریش بی
 نه سه میم ناوهردا ده وا په ی ده ردم
 بی شک جه دووری نه م شه و مه مه ردم

جه راگوزهردا، جه راگوزهردا
 یه ک رۆ جه له یلاخ، جه راگوزهردا

زهردهشتا و دینی زهردهشتی*

۱۹۳۴

لهسایه‌ی هه‌ول و کۆششی هه‌ندئ له زانایانی کۆنناسی رۆژئاوایی (عوله‌مای ئاساری قه‌دیمه‌) ئەم‌رۆ زۆر باش دهرکه‌وتوووه که کورد وه‌یا میدی کۆن تێکه‌لی و په‌یوه‌ستیه‌کی زۆریان هه‌بووه له‌گه‌ڵ ته‌ئریخی ژینی زهردهشت و دینه‌که‌یدا. ئەگه‌ر نه‌ختی سه‌رچاڵانه برۆین، ئەتوانین بلتین که (زاراتوشترا) (۱) پیغه‌مبه‌ری کۆنی ئیرانیان کورد بوه و ئاقیستا به‌کوردی کۆن نووسراوه‌ته‌وه. له‌م روه‌وه به‌باشمان زانی له‌بابه‌ت ئەم شه‌خسه و دینه‌که‌یه‌وه ئەوی ته‌ئریخ (۲) وه‌کتیبی کۆن بۆی به‌جێ هیشتووین بخه‌ینه به‌رچاوی لاوانی خۆشه‌ویست. له‌مه‌دا ئامانجمان ته‌نیا هه‌ینانه‌وه بیبری په‌رپه‌که‌ی ته‌ئریخی کۆنه که ئەگه‌ر راسته‌وخۆ به‌په‌نجه‌ی کوردیش نه‌نووسرابێ تا ئەندازه‌یه‌ک کورد تیا به‌شدار بووه. له‌بابه‌ت ته‌ئریخ و شوێنی له‌ دایک بوونی ئەم پیغه‌مبه‌ره و بلا‌وبوونه‌وه‌ی دینه‌که‌یه‌وه زۆر شت وتراوه که هه‌ندیکیان پیچه‌وانه‌ی به‌کترن، به‌لام ئەوه‌ی ئەم‌رۆ به‌راست وه‌رگیرایی ئەوه‌یه

* بلا‌وکردنه‌وه‌ی بۆچونه‌کانی ره‌شید نه‌جیب به‌هیچ کلۆجی وا ناگه‌یه‌نی نووسه‌ری ئەم کتێبه ئەین ه‌اویاوه‌ر بێ له‌گه‌ڵیدا و نیشانه‌ی ئەوه نییه ئیمه له‌گه‌لی ه‌اوپرین. ئیمه ته‌نها له‌و روه‌وه ئەم بابته‌ بلا‌و ئەکه‌ینه‌وه که بووه به‌هشی له‌که‌له‌پووری رۆشنیبری کورد و پتویسته هیچ لقیکی ئەم رۆشنیبری نه‌شاریتته‌وه و بخریتته به‌رده‌ستی وه‌چه‌ی نویمان تا شاره‌زای جۆری بی‌کردنه‌وه‌ی وه‌چه‌ی پیتشووبی و له‌ئه‌نجامی به‌یه‌کا چوونی هه‌موو لقه‌کانی رۆشنیبریمان، گه‌له‌که‌مان زیاتر پیتش بکه‌وئ و، تیکرا ئیمه ئەم بابته‌ وه‌ک بابته‌تیکێ میژوویی سه‌یر ئەکه‌ین که له‌وانه‌یه له‌هه‌موویا نووسه‌ر پیتکابیتی یا له‌هه‌ندئ بابته‌تیا به‌هه‌له‌ چووبی و به‌هیچ جۆرێ مه‌به‌ست پرۆیاگانه‌ی کردن نییه بۆ تاینیکی تایبه‌تی و ئیمه به‌هه‌موو ریتیکه‌وه سه‌یری ئەو ئایینه‌نه‌که‌ین لای خواوه‌نده‌وه هاتوون بۆ ئاده‌مزاد.

ئومید ئاشنا

(۱) ناوی راسته‌قینه‌ی (زارا توشترا)یه که به‌ زۆر شت مانای لیک‌دراوه‌ته‌وه، وه‌لێ ئەوی به‌راست دانرابێ ئەمانه‌ن: خواوه‌نی حوشتی زه‌رد، خواوه‌نی حوشتی پی‌ر، گه‌لاویژی زێترین.

(۲) توخمی ئەستیره‌ی زه‌ره‌وه‌- توفیق وه‌ه‌بی به‌گ گومان ئەبات که مه‌عنا‌ی (گه‌لاویژ)ه که شه‌عرا‌ی په‌مانییه.

دیم شه‌م خه‌فته بێ جه‌سوب سه‌حه‌ردا
ئه‌گر بجه و زولفان په‌خش بین وه‌به‌ردا
ئه‌گر بجه و زولفان تووک تاوس بال
په‌خش بییه‌ن نه‌ده‌ور گۆنای گۆل میسال
منیش په‌ی ئیحسان ئەوسا جه‌وه ده‌مدا
مه‌رغوله‌ی زولفش شانام وه‌هه‌مدا
ه‌اوه‌ردم په‌ی تووه ده‌ورانسی ده‌وه
زانام سوودش هه‌ن په‌ی بێ خاوی شه‌وه
وه‌فدای نه‌سیم بام عه‌تر شه‌م پیتش بی
ئه‌وه شه‌وه زامانم یه‌ک یه‌ک سا‌رپێژ بی
نه‌سه‌یم نه‌ئاورد ده‌واپه‌ی ده‌ردم
بێ شک جه‌ه دووری ئەمشه‌وه مه‌مه‌ردم

وه‌ک ده‌گێرنه‌وه له‌ سه‌ره‌مه‌رگیا ئەم شیعه‌ی وتوووه، ئەمه چه‌ند دێرپه‌تی:

میلی به‌ئەنداز به‌ژن و بالای شه‌م
بنیه‌ن جه‌هه‌رقم به‌بی زیاد و که‌م
به‌لکم ئەوه قیبله‌م جه‌ه راگوزاری
پاش گنۆ وه‌ سه‌هه‌ر گلکۆی من جاری
بزانۆ زه‌ده‌ی شه‌ه‌ست و تیشه‌نان
داخ وه‌ گل به‌رده‌هه‌سه‌رته‌کی شه‌ه‌نان

که (زارا ثوشترا) ۱۴۰۰ سال پیش میلاد له شاری (رهی) له دایک بووه. باوکی ناوی (پوروشاسپ) فره نوسپ و دایکی ناوی (دوغدو) بووه. به چوار پشت نه چیتته وه سهر (منوچهری) پادشای پیشدادییان. له بهر نه وهی شاری رهی له ولاتی میدیادا بووه، هندی له ته ریخ نووسه کان به پیغهمبهری میدیای ناو نه بن.

له وه ختی له دایک بوونی زهرده شتدا ئیران زهمین زور خراب بوو، دینی کوئی مازدیانی کز بوو، شهر، گونا، بت پرستی، جادوگری همه مو لایه کی داگیر کردبو. داد (۳)، چاک، خاوتی، نه مابوو. حوکمداره کان زوردار و له خوا نه ترس بوون، به تاییه تی «دورسان» میری رهی. وه ختی زهرده شت له دایک نه بی نه و ناو نیشانانای پیشینیان له بابت هاتنی پیغهمبهریکه وه دابویان، دیتته دی. (دورسان) له مه زور نه که ویتته ترسه وه. به هه مو رهنگی هه ول نه دا بو نه هیشتنی. جاریک ئاگریکی گه وه نه کاته وه و نه و مناله ساوایه تی فری نه دا، به لام ئاهورامه زدا نه گا به فریای، ده ست به جی بلتسه و کلپه ی ئاگره که دائه مریتته وه و مناله که ی به ساغی لی دیتته دهره وه، ئاخری دورسان ره نه چه رو نه بی و وازی لی دینی. له حوت سالییدا باوکی نه یداته ده ست (پورژنیکوس) ناوی و هه تا ۱۵ سالی لای نه و نه خوتی، له تاین و ده ستوری دینی کون (مازدیانی) نه گات. له ۴۰ سالییدا له پاش ده سال چله کیشان له شاخی (نه سناقاد) به ئاهورامه زدا خوی گه وه نه گات. دینی راستی بو دهره که وئی و (ثاقیستا) ی بو دیتته خواره وه. کتیبی ثاقیستا له شکلی پرسیار و پاسوخدا (۴) هاتوته خواره وه. نه مه گوايه به سایه ی دو فریشته وه پیک هاتوه. (زارا ثوشترا) به واسته ی (قوهومهن) بیری چاک ناو فریشته وه پرسیار له ئاهورامازدا کرده به (سروش) (۵) دا پاسوخی وهرگرتوته وه. با بو وینه به کییک له پرسیار و پاسوخانه بهینینه وه: .

جاریک (زارا ثوشترا). به هوی (قوهومهن) وه له ئاهورامازدا نه پرس: نه ی

(۳) داد: عهدالت

(۴) سوئال و جواب

(۵) سروش: وهی

خوی گه وه لای توکی زور باشه؟ له وه لامدا نه م پاسوخه وهره گرتته وه: «نه و نه سه چاکه له کرده ویدا راست بی، به به خشنده گی هه مو که سی دلشاد بکا، بزانی چون به بی لایه نگیری داد بلاو نه کاته وه، نیایش، ناو، ئاگر، ره شه و لایخ و گیانله بهری تری که لکدار بکات».

زهرده شت پاش نه وهی له بلاو کردنه وهی دینه که یدا له میدیا تووشی گیرو گرفت نه بی، له گه له هندی له پهیره وانی ولاته که ی به جی نه هیلی و نه چی بو (به لایخ) که له وکاته دا پایته ختی (قیستاسب) کوری (لوهراسب) پادشای کیانیان نه بی. به پیی کتیبی کون و قسه ی پیشینیان وه ختی زهرده شت و پهیره وکانی نه گه نه رووباری (قه هده بی - نامووری ئیستا) رووباره که بواری نادات. پیغهمبهری ئیرانیان بو رزگاری بوون له م چه له مبه یه له ئاهورامازدا نه پاریتته وه، خوی گه وه رووباره که ی بو نه کا به دوو که رته وه، به م رهنگه له ناوه که نه دن. که نه گاته به لایخ، ده ست نه کا به بلاو کردنه وهی دینی تازه. (قیستاسب) بانگ نه کا بو سهر په رستی ئاهورامازدا. له سهر نه مه و له پاش هندی قورت و گری (قیستاسب) خوی و به رده ستانی دینه سهر ری راست و پروا به ئینی تازه ی پیغهمبهری ئیران زهمین نه کن. وه به هه مو هیز و توانای شاهیه وه ده س نه کات به بلاو کردنه وهی له چوار سووچی ئیراندا. زوری پی ناچی نه م دینه تین نه سین، له هه مو کون و قورینی ئیراندا پهیره و پیدا نه کا. به پیی هندی له نووسراوه په هله ویه کان دینی زهرده شت له و سهرده مه دا هه تا رو ما، یونانستان، تورکستان، هیندستان په ره ی سهندبوو. ئارجاسب (نه فراسیاب) پادشای تورانیان له بلاو بوونه وهی نه م دینه زور ترسی په یدا کرد و بو نه هیشتنی دینه که و له ناوردنی (زارا ثوشترا) نووسی بو سهر (قیستاسب)، به لام کار له پاشگه زبوونه وه دا نه مابوو. پادشای تورانی و که یانی تیک هه لچون. ئارجاسب به سوپاهیکی گه وه وه هاته سهر (به لایخ) و هه را ده ستی پیکرد. به لام رووناکي به سهر تاریکیدا زال بوو، راستی سهر که وت و له شکری تورانیان شیرزه کران. له پاش موده تیک ئارجاسب خوی کو کرده وه سوپاهیکی گه وه تری ریکخست و له هلیکی باشدا که قیستاسب له به لایخ نه بوو، دایه سهر پایته ختی کیانیاندا. شاره که ی داگیر کرد. قه لایچی خسته خه لکه وه. ئاته ژگانکی رووخاند و له م هه نگاوه دا (زارا ثوشترا) له لایهن (تورباره تور) ناوی تورانیه وه له عومری (۷۷) سالی و چل روژیدا کوژا.

دینی زردهشتی و نووسراوه موقهدهسهکانی

کتیبی موقهدهسی (زارا ثوشترا) به (ثاقیستا) ناو ئه بری، وه ئیستا لای خاوه رناسهکان (۶) دهرکه وتوو که زمانی ثاقیستا له وهختی حکومرانی قیستاسب، پیغه مبهرتی زاراثوشترا هیه. زمانی قسه پیکردن بووه و هم زمانی نووسین بووه. بۆ ئیمه له هه مووی گه وره تر ئه ویه که زمانی ثاقیستا له گه ل کوردیدا ئه گه ر نهختی چاو بیوشری له گۆرانی (۷) چند هه زار ساله ی یه کیتی یا هیچ نه بی وه کیتییه کی (۸) زۆر پیشان ئه دات، به شی زۆری وشه ی کوردی به لابردنی یه ک دوو تیپ و یا به گۆرینی هه ندی تیپی هاودهنگ وه ک (پ) به (ث) وه (ب) به ئاسانی ئه برتته وه سه ر وشه ی ئه سلای ثاقیستا. ئه م یه کیتی وه یا وه کیتییه ی زمانه به لگه (۹) و گه واهیککی گه وره یه بۆ ئه وه که پیغه مبهری کۆنی ئیران زه مین (مید) وه یا (کورد) بووه و زمانی ئه وسای ئیرانی سه رو و کوردی بووه.

ئو ئاقیستایه ی ئیستا هیه که روه به دوو که رتی گه وره وه، ئاقیستای گه وره و ئاقیستای بچووک. له مانه یه که میان سی به شه یه که م (قینیداد) یا (قی دیو) که مانای به رامبهری ده ستووری دیوان وه یا دیوه رستانه. ئه مه ئاین و ده ستووری دینه که پیشان ئه دات. دوهم (قیسپارد، سپاره) ئه میش دروود و نیایشه. سیبیه (یاسنا) عیبارته له ستایش، نیایش و نوێژ بۆ ئاهورامازدا فریشته گه وره کان. له بنیاتا ثاقیستا «۲۱» نه سک و نوسخه و یا پارچه بووه، ئه مانه له گه ل هه ندی له ده ستوور و فرمانی (واجبات) ی تر له سه ر فرمانی (قیستاسب) به ناوی (دینکار) وه دوو وینه ی لی نووسراوه ته وه. یه کیکیان له گه نجینه ی شاهی و ئه وی تریان له کتیبخانه ی کیشوهریدا هه لگه روه. به لام وهختی ئه سه که ندر ئیران داگیر ئه کات به جوئی مه ستییه وه ئه و وینه ی له کتیبخانه دا ئه بی ئه یسووتینی و وینه که ی تریشیان له گه ل خوئی ئه بات. (ئه رده شیری

(۶) خاوه رناس: مستشرق

(۷) گۆران: تطور

(۸) وه کیتی: نمائل

(۹) به لگه: دلیل

بایه کان) له (۲۴۱-۲۱۱) ی میلاددا دووباره به کۆمه کی- توسره- ناوه وه دهستی کرد به کۆکردنه وی ثاقیستا و پارچه بلاوبوه کانی یه ک خسته وه. به لام ئه میش دیسان له شه ری قادیسه و نه هاوه ندا -۶۴۲- ی میلادی له ناوبرا، دوا ی ئه مه له ده وری (۹۰۰، ۸۵۰) ی میلادا هه موو فه رمان و ئاینی زردهشتی له لایه ن (تازار فه روبه گ) وه به ناوی (دینکار) وه کۆکرایه وه، وه لی خوئی هه مووی پی ته واو نه کرا له ئاخیردا له لایه ن حه مه د(حهمه) ناوه وه ته واوکرا. به پیی گاته کانی زردهشت و ئه و به شه ی ئیستا له ثاقیستا ماوه وا دهرئه که ویت که ئه م دینه بناغه ی له سه ر یه کیتی خوا وه راستی دانراوه. وه هه ر یه ک خویان په رسته و هه موو شه ر و هه رایه کیان به رامبه ر به دیوه رستان و خراپه بووه. به پیی ثاقیستا ئاهورامازدا خوی گه وره ئا فه ریده ی هه موو گیتی و جیهانه. تاک و ته نیا زانا و توانایه بووه و هه ر ئه بی. بی وینه و ماننده. له هه موو شویتیکدا هیه. کانگای راستی سه رچاوه ی داده.

به پیی فه لسه فه ی (زور و ئاستریانیزم) ی بۆ دهرکه وتنی هه موو شتییک بوونی پیچه وانه ی ئه و شته پیوسته. بی بوونی تاریکی، رووناکی هیچ مانایه ک نابه خشی. خراپه نه بیته چاکه دهرناکه ویت. به کورتی بۆ هه لسوورانی کاروباری گیتی بوونی دوو هیزی (جوئی چه شن) پیوسته. جا له سه ر ئه م بیره فه لسه فه ی ئاهورامازدا ده وره دانی ئا فراندوه، سپینتومینو ره وانی پاک و، ئانگرامینو ره وانی پیس. ئه م دوو ره وانه به هیچ کلۆجیک رهنگی خویه تیان نییه ته نیا دوو هیزن که یه کیکیان خه ریکی چاکه، ئه وی تریان خه ریکی خراپه یه، پیاو که له سه روشتا هۆش و هیزی لیکنده وه ی دراوه تی وه ویستیکی ئازادی (۱۰) هیه ئه بی له م دوو ریگایه یه کیکیان هه لبرتری بۆ خوئی، یا چاکه، یا خراپه! بۆ کۆمه کی ره وانی پاک و ریخه ستی کاروباری گیتی (ئاهورامازدا) شه ش فریشته ی گه وره ی (ئامیشاسپینتا) -هه میشه ره وان- ره چی ئه به دی ئا فراندوه. ئه مانه وینه و نماینده ی (۱۱) شه ش سیفه تی ئاهورامازدان و هه ر یه که شتیکی پی سپاردوون.

(۱۰) ویستیکی ئازادی: ارادة مطلقة

(۱۱) نماینده: صفت

۱- فوومه نو: چاودیری نینسان و گیانله بهری مالیی پی سپیتراره.

۲- ناش فه هیستا، ناگری پی سپیتراره.

۳- فشار قیریو، کاروباری کیشوهری و معادنی پی سپیتراره.

۴- سپینتی نارمایتی، جووتیاری و ئیشی زهوی پی سپیتراره.

۵- هوقه تان، چاودیری ناو و کامه رانی تندرستی پی سپیتراره.

۶- نامیرتیا، پاریزگاری درهخت و سهوزایی پی سپیتراره.

له سهروه و قمان دینی زهردهشتی بناغهی له سهه رپرستنی خوی تاک، چاکه کردن و ریگای راست گرتن دانراوه. سی کوچکه (۱۲) ی ئم دینه سی شته:

۱- فووماتا- بییری چاک. ۲- فووهختا- قسهی چاک. ۳- فووهقه رشتا- رهوشتی چاک.

له م دینه دا تندرستی، پاکی و خاوینی، راست بوون بهرامبهه به حوکمدا، باوک و دایک، خزمان، دراوسی و هاوولات زور ئه همیه تی پی دراوه. کارکردن به تایبه تی وهرزیری (زراعت) له ئاقتیستادا به فهرز ناوبراره که بی گومان (وهرز) و (وهرزیری) ی کوردیش له ویتوه هاتووه. ولاخ راگرتن و بهرهم هیتانی درهختی بهردار زور په سهن کراوه. ناوا کردنه وهی بهرده لانی و شاخ و نزاری عیباده ته و به چاکه (۱۳) ئه درپته قه له م. تندرستی (۱۴) بهر له هممو شتیک دیت. چونکه بوکاری چاکه کردن و به جیهیتانی فرمانی ئهورامازدا له پیش هممو شتیکدا تندرستی پیوسته و گوايه هر له م روه وه له م دینه دا رۆژوگرتن دانراوه. به لئ، په پمان راگرتن به کیکه له بهردی بنچینه ی ئم ناینه. بی تماشاکردنی جیایی دین و په سهن یارمه تی و دهست گرتنی هه ژار و لی که وته له سهه شانی هممو په پروهیکی ئم دینه پیوسته. ژن هیتان و منال بهرهم هیتان زور په سهن کراوه و ئه مه ئه بی به دلخوازی و ویستنی ههردو لایه ن. به لام پیای شیت، سیلدار، ئه وانهی ناتوان خویان بزیه ن نابی ژن بهیتن. ئا فرهت شونیککی زور بهرزی

(۱۲) کوچکه: رکن

(۱۳) چاکه: خیر

(۱۴) تندرستی: صحه

دراوه تی و به هاوشانی پیانو نیشان دراوه. له ئاقتیستادا له زور جیگادا به تایبه تی ناوی براوه. به زمانی ئاقتیستا پیی ئه لئین (ژه نه) وه یا (ژینه یوه). جادو و گهری و وامداری (۱۵)، دزی، درۆزی، چهک به کارهیتان، په پمان شکاندن، ولاخ به برسی هیتشسته وه، گالته پیکردن، یارمه تی نه دان، خه لکی له ئیشی چاکه مهنع کردن، ئامۆزگاری خراب، له ژنیک زیاتر هیتان، بهدمهستی و زور خواردنه وهی مهی، هممو چه شنه داوین پیسیبیهک و بت په رستی گونا هه. له دینی زهردهشتا پینج وهخت بو نوژ هه یه. له ههه کاتیکدا چند ده قیقیه یهک ته رخان ئه کری بو ستایش و نیایشی ئهورامازدا. له هممو شونیکدا کردنی ئه مه دروسته. به لام ئه گهر بهرامبهه شه پۆلی زه ریا وه یا خۆر و مانگ وه یا ناگر بکریت چاکتره. چونکه ئه مانه (مظاهر) ی هه ره پاکی خاویین. له لای زهردهشت (رهست ئاخیز) ژیا نه وه و ژینی دواپی (۱۶) هه یه، به پیی نووسینی ئه وان له دوا ی هه زار ساله ی (سوشیوش) دا که گوايه سیبیه پیغه مبه ره که پاش زهردهشت بیته سهه زه مین و مانای ناوه که ی به ئاقتیستایی رزگار که ری جیهانه. جیهان و یا ئم ژینه دواپی دیت. گیانی هممو ئافه ریده کان بو دانانی پاداش و یا سزا له لایه ن (سروش) ی فریشته وه ئه برینه لای (پردی چینقات) پردی داد یا پردی کۆبوونه وه، به ههه دوو مانا دیت، له وی له لایه ن سی فریشته وه، میهر راسته فریشته ی داد. ئاستاد، فریشته ی راستی کرده وهی چاکه و خراپه یان بهرناورد ئه کری. ئه وانهی چاکه یان پتر بیت به سهه پردی چینقاتا تینه په رن و ئه چن بو (گارو دیمان) وه یا (گهورت مانا) ئاسمان و یا به ههشت و ئه وانهی گونا هیان پتر بیت له سهه پرده که ئه که ونه خواره وه بو ناو چالیککی تاریکی بی بن که (درو جودیمان) جیگای درنجی پی ئه لئین، ئه وانهی چاکه و خراپه یان وهک بهک بیت ئه برین بو (هامیت گلهان) که ناوه ندی به ههشت و جه هه ننه مه. منالی له ههشت سال خوارتر و پیای شیت ناچنه جه هه ننه مه وه.

ئه گهر ئه م چند په رده یه که به ئه رکیککی زور هاتو ته بهه سوو دی بگه یه نی به ته ریخی کۆنی میللهت و ولاتی خو شه ویست خۆم به به ختیار ئه زانم.

(۱۵) وام: قرض، قهرز

(۱۶) ژینی دواپی: حیاتی ناخه

نووسینی بی قورت

۱۹۴.

له و ساوه پرشنگی گه لاویژ (۱) بلاویژته وه، بهم گوڤاره ساوايه له دوو سهروهه يا بو دوو نامانج پشتم پین بهستوهه. یه کهم هیوام وایه که پرشنگی وه یا پریشکی ئەم رۆژگاری دیرینی کورده تاریکایی تهئریخی نهختی پرووناک بکاته وه. وه دووهم زمانه که مان تا دهست پروا بخاته سهر ریگا و شپوهیه کی راست و ببین بههوی بلاو کردنه وه و دهرخستنی ئەو گه وه ره جوان و شیرینانه که داخی به جهرگم ههتا ئیستا له ژیر زیخ و لمی زمانه بینگانه کاندای بپه ونهق و بپه فهر شارراونه ته وه یا تنیا له ناو شاخه بلند و سهر فراهه کاندایا و له ماوه یه کی کورت و تهنگدا ماونه وه. بو پیک هینانی نامانجی یه کهم وا خوا دوو سوارچاکی بو ره خساندووین ئەمین زهکی و توفیق وههیی، ههر یهک له لایه که وه خه ریکن وهه ره یهک ههر رۆژه په ره یه کی گرانبه های تهئریخی کورده مان ئەخه نه بهرچاو. ئەم پینته وه سهر نامانجی دووهم که زمانه که مانه. ئەمه یان به سۆزی دلوه ئەلیم وه که یه که میان بهر پیک و رهوانی ناروا، گهلئ قورت و گرتی دیتنه پینش وه یا ئەهینریتنه پینش له بابهت نووسینی کوردی وتهی تازه دۆزینه وه و یا وه کو -ع- (۲) ئەلئ وتهی تازه داریشته وه. خوینده وارانی گه لاویژ و نووسه رانی کورد له لایه که وه سهر زه نشتی و له لایه که وه ستایش ئەبیهن. ستایش له ولاره بوهستی، بهلام سهر زه نشته که داخی به جهرگم زیاتر له تیکدان و هه لوه شانندن ئەکن. ئیمه هه موومان له جیاتی مشتته و ماله، پاچ و پیمه ره چاکتر به کار ئەهینن! بهلئ رهنگه تیکدانیش ئەرکیکی به بهها بپ، بهلام ئەمه وهختی ئەبپ که شتیکی ناماده کراومان هه بپ تا کو دایینین له جیگای ئەو شتهی تیکی ئەدهین. بهلام ئەگه له خۆمانه وه به چهپ و راستا شت داپروخینین له نه نجاما خۆمان له ناو خاک و خۆلئ که لاوه دا ئەببین هه موو پپی لئ ئەنننن که زمانه که مان له مهیدانی ئەده بیات و نووسیندا هیشتا ساوايه تازه خه ریکی گاگۆلکییه، که چی ئەگه ره هه ول بدهین بو پینش خستن و ریک خستنی ئەمه به پاشا گهردانی ئەده نه قه له م.

(۱) گه لاویژ: مه بهست گوڤاری گه لاویژ (۱۹۳۹-۱۹۴۹).

(۲) ع: عبدالله جهوههر (۹۲۰-۱۹۸۲).

له هه ندئ نوسخه ی گه لاویژدا چهند وتاری بلاو کرابوه وه وا دیاره هه ندئ له خوینده وارانی شپوهی نووسینی ئەمانه ی په سهند نه کردوهه. یه کیکی له م سهر زه نشت کارانه جهنابی -ع- ه، که له ژماره ی رابور دوو دا شتیکی جوانی نووسیبوو. به مه راقه وه نووسینه که یم خوینده وه و هیوام وابوو که هه ندئ به ردی بناغه ی تیا بدۆزمه وه به لام ئەویش وادیاره ویستویه تی پتر هونه ری خۆی له پاچ هه لسه و پراندا نیشان بدا، له نووسینی -ع- دا وا ده رئه که وی ئەوه ی په سهندی ناکا دروست کردن وه یا وه کو خۆی ئەلئ داریشتنی هه ندئ وته ی تازه یه که بووه به مایه ی سهر سوورمانی، له مه دا لام وایه نیشانه که ی نهختی سهر ی کردوهه، چونکه ئەو وتانه ی ئەو ئەلئ که وا تازه داریژراون ته نیسا (شکلأ) دروست کراون، ئەگه ره باش لییان پروانین ئەببین ئەمانه هه موو خۆمالین و له دهسته ی کوردی دروست کراون. پیم هه ق نبیه که ئەم ته قه لایه ی خوینده وارانی ئیمیرۆ بو پینش خستنی زمانی کوردی و ده رخستنی وته ی ون بوو یا شاراوه کان و یان بو دروست کردنی وته ی تازه ئەیدا به چاوی (باو- و- نه ریت) ته ماشا بکرت. ئەگه ره په راستی مانه وی خۆمان ده ریخه یین و یا زمانه که مان بخه یینه دۆخی ئاوه لزمانه ئارییه کانه وه ئەبپ هه موو به دل و به گیان تیبکوژشین بو هه لپینانی گه وه ره له و کانه ی پینشینان بو ئیمه یان به جیهیشته وه و به رامبه ره به کاره ساتی ئەم جیهانه پاراستوو یانه. مه بهست له مه وه کو -ع- ئەلئ ته نیسا دۆزینه وه ی وته ی کۆن نبیه، پیبسته به پپی ویسته مه نی ئەم چه رخه زمانه که مان هه لسه و پینن تا دهس پروا و به بپ تیکدانی دهستوو و شپوهی زمانه که مان وته ی تازه ی لئ دروست بکه یین. له زمانا، هاتنه پینشه وه ی وته ی تازه و یا دروست کردنی وه نه بپ شتیکی بپ که یهک نه گری له گه ل سروشتی زمانا، به پینچه وانه ی ئەمه زمان هه ره وه کو قسه پیکه ره که ی به پپی زه مان و بار و جوړی کۆمه لایه تی ولاته که و دانیشته کانیه وه هه میشه له گوژرانا یه، چونکه زمان ته نها هۆیه که ئەگه ره له گه ل ویسته مه نی خه لکه که دا هه لئه سوورئ نه زۆره ملی زمانیکی تر و نه وته ی بپگانه جپی ئەگری. ههر ئەم ویسته مه نیه که زۆر وته ی وای کوردی بو ئەفراندوین که ئیستا رهنگه به لای زۆر که سه وه به یهک وته ی بنجی کوردی بزانی. بپ گومان ئەم وتانه له خۆیا نه وه په یدا نه بوون، یه کیکی بووه که یه که مجار به کاربان به پینن. زمانیک که (گوڤره وشار، بناوان، ئاوه لراوا،

گهلا پڙيان، گوللنه بري) و وتهى ترى وای ليډ دروست بکړئ و به کار بهيڼرئ بچي « نيسگه، ټاوهل پيشه، که شتى شکين يا که شتى گوللنه بري) ي ليډ دروست نه کړئ؟! ته رېخي و تهى (رؤژهلالات) و (رؤژټاوا) له نووسينا له بيست سال زياتر نييه، له گه ل ټاوه شا ئيست له لاماڼ بووه به و ته يه کي ناسايي له پاش ده سالي تر (باکور) نه گه ر پاچ و پيمره واز بهيڼئ و هکو رؤژهلالات بلاو نه بيته وه و که س سهري لي سوړ ناميڼئ. منيش له گه ل -ع-دا ټه ليم نه گه ر و ته داهيڼان به چاويکي باو و نه ريت ته ماشاي بکريت و دهسته جلوه ي بؤ بهرهللا بکړئ له جياتي سووک وه زني ټه بي، به لام ټه کاره کارى نه ريت په رستي و هيا خو پيشانداڼ نييه ټه بي له م کانه گرانبه هايه ي هه مانه هه موومان خه ریکی دور و گه وه هر دهره يڼان بين و تا ده ست پروا و تا ده ستوورى زمانه که مان رچي بدا هه ول بده بين بؤ دروست کردنى و تهى تازه. بؤ گه يشتن به م ټا مانجه پيوسته بنيات نان بخه ينه بهر چاو و تيکدان بخه ينه لاه. ټه بي بئ ترس له کونه په رستي لابه دين و روو بکه ينه تازه بيه تي. له م رپيه دا گه لا ويژ ټه تواني فرمانيکي گه وره پيک بهيڼئ و بيڼ به هوى يه کخستن و پکخستن بيړي خو بنده واره تيگه بيشته وکان له سه ر ټه و ته تازانه ي په سه ند ټه کړين و به م جوړه ټه تواني له ژيانى ټه ده بيات و زانستي کوردا په رپه يه کي تازه بکاته وه.

به غدا ۱۹۴۰ / ۳ / ۸

ټه مين زه کي

۱۹۴۸

نازانم تا چ راده يه ک ټه م قه له مه نووک کوله ي من ټه تواني به هه موو گه وره يي و فره لقبه کيه وه که هه يوو، باسي ټه م کوچ کرده مه زنه بکا؟ ټه م چند وشه يه ي خواره وه ټه گه ر شتيکي شوينگر و شايسته ي به رزي ټه و يش نه بي هيج نه بي فرميسکي وه فاي دوستيکه هه لپڙاوه.

ناسيني من بؤ ټه م سيما به رزه ټه گه رپته وه بؤ بيست و يه ک سال له مه و پيش. زوري وا هه يه بؤ موده تيکي گه لي له وه دريژتر ناسيوه تي، به لام ټه توانم بليم که ناسينه کي من نه ختي قولتر، نه ختي زياتره. بيست و يه ک سال له مه و بهر له رؤژتيکي گه رمي هاویندا هات بؤ سليمانى. وه زيري مه عاريف بوو، له باهت خو بندن و پيخويندنى منالي کورده وه بيړيکي تايه تي هه بوو. له سه ر ويستي خو ي له لاوانى ټه وسا و پيشکه و تواني سليمانى کومه لي به سترا بؤ بينيني. منيش يه کيک بووم له وانه.

ټه و، پياويکي پوخته، پيگه يشتوو، خاوه ن ته جره به. ئيمه يش به شي زورمان لاي سهرگه رم و پر جوش بووین. ټه و به زمانتيکي شيرين و شيوه يه کي له سه رخووه مه وزوعه کي کرده وه. مه به س به کاره يڼان زماڼى عه ربه ي بوو بؤ خو بندن پاش ئيبتدائي. بؤ بلاو کرده وه ي خو بنده واري وه پيگه ياندى لاوانى کورد. له و دهره دا ماموستاي کورديزان کم بوو. ټه وه ي به پيوستى ټه زانى له راست و چه په وه به زمانتيکي توند و سه خت په لامارى درا، ته نانه ت يه کيکمان پي و ت: « وه کوو تو ټه فه رمسوويت لايلايه ش به زمانى بيگانه بؤ مناله ساواکمان بکه ين!». به لام ټه و نه زوير بوو، نه ليتل بوو، ته نيا و تي: (من ټه مه م بؤ چاکه ي ئيوه و ولانه که بوو، ئيوه ټه گه ر له لاتان چاک نه بي منيش وا وازم لي هينا. به لام ټه و نه ده تکا ټه کم وا مه زانن ټه مه له فلان که سه وه يه، ټه و له مه دا هيج گوناھيکي نييه ټه گه ر گوناھي هه بي هي منه!). ټه مه يه که م ناسينم بوو، به لام بؤ من ته ئسيړيکي گه وره ي هه بوو. دوولاي به رزي ټه م پياوه ي بؤ دهرخستم، يه که م: پوخته يي و تيگه يشتنى و، دووم: ټه و سروشته جوانه ي پيشانى دا به راستگويي و گرتنى ټه م ئيشه بؤ سه ر شانى خو ي. چونکه داخي

به جهرگم ئیستا ئیجه له دهوړیکا نه ژین که هه موو که سځ به راست یا به درۆ چاکه
 نهکا به هی خۆی و گوناھی خۆی نه دا به سهر شانی خه لکی تر دا. چهند سالنیک
 تیپه ری. وا ریکه وت زۆر له نزیکه وه تیکه لی په یدا بکه له گه لیدا. نه م
 تیکه لیسیه بی وچان، هه تا رۆژی کوچی خایاندی و، رۆژ به رۆژ لایه کی تری،
 دیویتیکی تری دهروونیم بۆ ده رکه وت. یه کییک له م دیوانه ی نه وه بو که نه مین
 زه کی رۆژ له یه کی راستی سلیمان ی و کوردستان بو. له گه ل نه وه دا که به شی زۆری
 عومری دوور له ولاته که ی خۆی تیپه راندبوو که چی په یوه سته یه کی وا دهروونی و
 راسته قینه ی هه بوو به نیشتمان ه که یه وه که له که م که سی ترا دیومه، نه م
 په یوه سته یه پتر له رووی به ره م هاتن و په روه رشی منالیه وه ی بوو، له منالییدا
 به شیر ی دایکیه وه له گو شه ی قوتا بخانه کاند ا له کۆلانا ن له گه ل منالی در او سییدا
 خو شه ویستی ولاته که ی چوو بووه ئیسک و موخیه وه، هیچ هیز ی نه بوو نه مه ی له
 دل ده ره ی نی. وه ختی به و شیوه په تیبه وه که رابواردنی ساله ها له ولاتانی بیگانه
 هیچ ره خنه یه کی تی نه خستبوو. باسی منالی خۆی یا باسی هه ند ی شوینی
 نیشتمان ه که ی نه کرد یا سه رگوروشته یه کی کۆنی کوردی نه گپرا یه وه به ره نگن
 تیکه لا و به رابووردوو نه بوو، له و رابووردو ه له زه تی وه ره گرت. نه وان ه ی له
 ده ره شی بوون شه پۆلیکی نیشتمان په رستی دایته پۆشین. له م په یوه سته گیانی
 به گیانیه ی له گه ل ولاته که ییدا هه یبوو، بروا ناکه م هیچ پیاویتیکی پیشکه وتوو وه
 ده رکه وتوو ی کورد پیشی بکه وئ. په یوه سته ییکی وا به دلی بی رواله ت بوو.
 دیویتیکی موهیمی تری نه م پیاوه مه زنه خوینده واری بوو، خوینده وارییه کی
 نه وه نده پان و فراوان که له چاو هاوړیکانیدا بی هاوتا بوو. هه ره له ته مه نی
 منالیه وه به چه شنیکی وا که هه ره له زانا ته واوه کان بوه شسته وه، خه ریکی
 خویندنه وه و نووسین بوو. خویندنه وه که ی نه م بۆ وه خت تیپه رانن یان بۆ نه وه
 نه بوو که پینه ی بنازی. به لئ پی پی لی نه نیم نه گه ره ته رازووی خوینده وار و زانا
 ناو داره کانی رۆژ تاوا بکیشر ی خوینده وارییه که ی وه کوو هی نه وان قوول نه بوو
 به لام به نه ندازه ی خوینده واریتی له رۆژه لاند ا به تاییه تی له رۆژه لانی
 ناوه راستدا خوینده واری نه مین زه کی به گ خوینده وارییه کی پان، فراوان و به ردار
 بوو. زه مینی ته ئریخی کورد که نه و شاسواری بوو زه مینیکی تازه و سه خت بوو،
 به ره له و (نه ترسم دوای نه ویش) کوردیک هه لنه که وت وه کو نه و وا به په رۆش وا

به جگه رگۆشانه خه ریکی لیکو لینه وه ی نه م زه مینه بی. نه وه ی نه و له م مه یدانه دا
 بۆی به جته شتووی به راستی گه نجینه یه کی نایابه له م ریگایه دا په رۆشه یه که ی بی
 حه د و سنوور بوو. کاتی به ده ست نازاری نه خو شیه وه نه ینا لاند و نه موستی
 قه له می نه نه گرت، دیسان هه ره به جوانی جارانیه وه خه ریکی نه م کاره به نرخه بوو.
 که نه لیم خوینده واری کی کوچکردووی مه زغان پان و فراوان بوو، نه مه وه نه بی
 گه زاف بی. خوینده وارییه که ی فره لق بوو، نه و نووسینانه ی له باب ه ت
 (شه مه ندۆفه ره، دارستان، تووتن، ریگا، معارف) وه نووسیویه تی هه ره یه که
 گه وا هیکه بۆ تیگه یشتووی و پیگه یشتووی نه و، به لام دیوی هه ره جوان و
 هه ره بلند و په سه ندی نه مین زه کی خزمه تگوزاری بوو. له مه دا لام وایه هیچ
 که سی نه توانی شان له شانی بدا، چ له وه ختی وه زییدا چ له دانیشتوویه تییدا.
 به بی روو گرژ کردن به شکو به روو خو شی و دلخو شیه وه هه میشه ناماده بوو بۆ
 خزمه تکردنی هاو لاتییه کانی.

ژماره ی نه وان ه ی له خزمه ت و یارمه تی نه و به شداری بوون، ئیجگار زۆره. نه و
 په یوه سته یه ده روونیه یی نه و هه یبوو له گه ل ولات و هاو لاتییه کانیدا، دافیعیکی
 گه وه بوو بۆ نه م خزمه تگوزارییه ی. ده رگا که ی چ له ماله وه و چ له وه زاره ت
 هه میشه کراوه بوو بۆ تکاکار و دادخواهان. هه ند ی که س که به زدان له و دل ه
 میهره بانه و هۆشی خزمه تگوزارییه ی به وی به خشبوو بیبه شی کردبوون، نه و
 خسله ته گه وره یه ی نه ویان به شتیکی نارنیک یان بی نه همیه ت نه دایه قه له م.
 لای نه وان ه نه شی فیز و فیشال له چاکه کردن، له چاکه ویست و له خزمه تگوزاری
 به نرختر بیته. به لام لای ته ئریخ، لای نه خلاق، لای پاشینان نه مین زه کی
 هه میشه به نمونه یه کی به رزی کوردیکی راست، ئینسانیکی پوخته، زانا و
 خزمه تگوزار نه ناسرئ.

به غدا ۱۹۴۸/۷/۱۱

نووسینی کوردی

نووسینی کوردی، بهشی نەسری، مێژووێهکی زۆر کۆنی نییه. دەرچوونی ناوبەناوی چەند گۆڤاریکی لێ بکەیتە دەرەوه که هەندی جار لە ئەستەموول و بەغدا دەرئەچوون، مێژووی نووسینی کوردی لە (۲۷) ساڵ تێپەر ناکا (۱). ئەمە هەرچەندە مودەتێکی وەنەبێ درێژ بێ بەلام ئەو گۆڕینە بەدریژایی ئەم مودەتە بەسەر شیوهی نووسینی کوردیدا هاتوو شایانی لێ ورد بوونەوێه. چونکە راستان ئەو گۆڕینەکه وەنەبێ زۆر هیوابەخش بێ، ئەترسم ئەم قسانەم بەلای هەندی لەو لاوانەوه که وتارەکهەم ئەخویننەوه گران بێ، بەلام من ئەودی بەراست و بەباشی بزنام ئەیلێم. ئەشی بەلای هەندیکهوه تال بێ و بەلای هەندیکهوه شیرین.

کوردیی راستەقینە، نووسینی لە ساڵی ۱۹۲۰ هە دەستی پێکرد. بۆ یەکەمجار رۆژنامەیهکی کوردی بەرێک و پوختهیی بنووسێ دەستی کرد بە دەرچوون. لەم رێبەدا (مێجەر سۆن) کۆششیکێ زۆری پیشان دا (پیشکەوتن) (۲) هەر چەندە رۆژنامەیهکی نیو حکومەتی بوو هەفتە ی جارێک دەرئەچوو بەلام بوو بەمەیدانی قەلەم شۆری لەشیعر و نەسریدا. لەگەڵ ئەویدا که نەسری کورد ئەوسا هێشتا منالێکی ساوا بوو وەیا بە پیتی تەمەنییهوه بە ساوا ئەژمێرا، بەلام دیسانەوه بەتین و بە جۆش بوو. چه (پیشکەوتن) و چه ئەو گۆڤارانە ی بەناوی ترهوه دوابی دەرچوون هەریه که مزگینی دەری ژبانێکی ئەدەبی جوانی کوردی بوون:

تەنانەت هەر لەوساوه پاککردنەوهی زمانی کوردی لە وشە ی بێگانە دەستی پێکردبوو. حاکمی سیاسی ئەوسا (۳) چاره که چه رخێ بەشکو زیاتر لەمەوهەر

(۱) لەو کاتەدا که ئەو (۲۷) ساڵی بەتەمەنی ئەو جۆرە نووسینانە داناوه ساڵەکانی (چل) ی ئەم چهرخه بووه و ئەم نووسینەش لە گۆڤاری گەلاوێژدا لە چلهکاندا بلابووتەوه.

(۲) پیشکەوتن: رۆژنامەیهکی سیاسی و ئەدەبی بوو. مێجەر سۆن داڕێژاندا. هەفتە ی جارێک لە سلێمانی دەرچوو. ژماره یەکی لە ۲۹ ی نیسانی ۱۹۲۰ دەرچوو. ۱۴۴ ژماره ی لێ دەرچوو. هەتا حوزەیرانی ۱۹۲۲ بەردەوام بوو. شیخ نووری شیخ سالح بەهاوکاری عەلی باپیر ناغا سەرپەرشتی بەشی ئەدەبی دەکرد.

(۳) حاکمی سیاسی ئەوسا: مەبەستی لە (مێجەر سۆن) ی ئینگلیزه.

نەبەردێکی (۴) کردەوه بۆ نووسینی کوردی پەتی و بۆ ئەمە پاداشتی دراوی دانا. وەکوو دیتەوه بیرم شیخ نووری شیخێکی نووسیبوو لەبابەت جوتیاربیهوه (۵) یەکهەم دەرچوو. جەمیل سائیب و تارێکی جوانی نووسیبوو لەبابەت رۆژەهلاتی لەسەر سه گرمه. ئەمەش بەدووم دەرچوو. ئەم دوو پارچه ئەدەبییه دوو نمونە ی بەرز ی شیعر و نەسری کوردی تازه بوون و بناغەیهکی رێک و بەهێز بوون بۆ کوردی پەتی، بەلام جگه له مانەش گەلێ له خویندەوارەکانمان لەزۆر مەوزوعهوه شتی جوانیان ئەنووسی. لە بابەت کۆمەلایەتی و تەئریخ و ئەدەبیاتەوه بەتێکراییی بزوتنەوهیهکی وا پەیدا بووبوو که ئومێدی بەرزبوونەوهی ئەدەبیاتی کوردی و خویندەواری بە تەواوی بووژانبوو. ئەمانە هەمووی لەوهختێکا بوو که خویندەواری وەکو ئیستا باوی نەسەندبوو، لاوی وامان پێنەگە یشتیبوو که لە قوتابخانە بەرزەکان دەرچوو بێ. لەبەر ئەمە هەموو کەس هیوای وابوو که بەره بەره بە پیشکەوتن و بلابوونەوهی خویندەواری ئەم بزوتنەوهیه پتر تین پەیدا ئەکا و زیاتر بەرز ئەبیتەوه. بەلام داخی بەجەرگم وا دیاره ئەم هیوایه نایه ته دی یان زۆری ماوه بێته دی، رووناکێ ئەستێره ی (گەلاوێژ) ی لێ بکەیتە دەرەوه، ئاسمانی ئەدەبیات و نووسینی کوردی زۆر تاریک دیاره. لەم ئاسمانه فراوانه شدا درهوشانەوهی تاقه ئەستێره یهک هەر چەندە دل رووناک ئەکاتەوه، بەلام لەوانه نییه تاریکیه که نەهیتلێ. ئەمە چەند ساڵه به دل چاوه روانی ئەوهم که لاوه پێگە یشتووه کان هەریه که به پیتی بیس و خویندەواری خوێهوه بکەونه مەیدانی نووسینەوه، زمانه که مان دەولەمەند بکەن، سامانی ئەدەبیات زیاد

(۴) نەبەرد: پێشبرکێ، مسابقه، گرهو.

(۵) لەراستیدا ئەم گرهوی کوردی پەتی نووسینە ی رۆژنامە ی پیشکەوتن بەم جۆرە بوو:

دوای بلاو بوونەوهی بانگه وازه که له ساڵی ۱۹۲۰ دا ئەم سێ بەره مە دەرچوون و پاداشتیان وەرگرت.

یەکهەم: شیعی (جووت و گاشتیکی باشه) نووسینی شیخ نووری شیخ سالح خەلاتی (۵۰) روپیه.

دووم: پەخشانێ- بۆ چرووک- نووسینی مستەفا سائیب یاخود (زەکی سائیب) خەلاتی (۳۵) روپیه.

سێیەم: پەخشانێ (رۆژەوه بوونیک) نووسینی جەمیل سائیب خەلاتی (۲۵) روپیه. وه رۆژنامە که (۱۲) رۆژی ماوه داناوو بۆ نووسین و گە یشتنی بەرهمەکان.

بکهن و شَبوئی نووسینمان پرازیتنهوه. بهلام وادیاره ئەمه چاوهروانیهکی بئ سووده. بئ سوودیش نهبئ کم سووده. چەند لاویکی خوشهویستی لی بکهینه دەرەوه، ئەوانی تر نووسینیان هەر بهبیرا نایەت. دلم بروایی نادا ئەگینا ئەموت له نووسینی کوردیدا کوژن. هەرچەند بیسر ئەکهسهوه تیناگەم که هۆی ئەم کهمتهرخه مییه چییه؟ زمانهکهمان تا بلتی جوانه. له لایهکی تریشهوه میللهتی کورد ئەمۆر له هه موو شتی زیاتر موحتاجی نووسین و خویندهوارییه. ئەگەر لاوه خویندهواره کامان ئەم فەرمانه بهجئ نههین، چۆن پیتش ئەکهوین و چۆن بهرز ئەبینهوه. بۆ کوردهواری مهیدانی نووسین ئەوهنده زۆره و ئەوهنده پتووسته که لاوه کامان له هه موو شتی زیاتر ئەبئ ئەهمیهت بدن بهمه. بئینه سەر باسی سەرگوزەشتهی نووسین له ئەدهبیادا. ئەگەر بشئ ئەدهبیات تهشبهه بکهین به سئ پایهک ئەتوانین بئنگومان بلتین که دوو پایهی چیرۆک و سەرگورشته، ته نیا پایهی کی شیعره. خو ئەگەر ژینی ئەدهبی به ژینی منالیتی ساوا بشوهیتین، ئەشتی بلتین که شیعەر گاگۆلکهیهکی ئەدهبییه، بهلام چیرۆک و سەرگورشتهی نووسینی تافی لاوی و جوانییه. مههست لهمه ئەوه نییه که شیعەر بئ نرخه یا کهم بهها و کهم تهئسیره. نه، شیعەر ئاوازیکه له کانگای دلئ ساف و له جۆشی هۆشیتی بئ پهلوه پهیدا ئەبئ. لهم رووه ئەوهنده بهرزه سهری ئەگاته لای فریشتهی ئاسمان و پیتی ئەگاته قولایی دل. بهلام من مههستم تهنها قولی و بهرزی نییه. ئەدهبیات مهیدانیکی واپان و فراوانی ههیه که پیاو ئەبئ ههول بدا لهو مهیدانه گهوهیهدا رِمبازی بکا یان تاو بدا و گۆی هونهر بیاتهوه. جا سنووری تهنگ و تهسکی شیعەر تهرازو و قافییه، مهیدانی شیعری ئەوهنده تهسک کردۆتهوه که شوینی تاودانی باشی نههیشتهوه. جگه لهوهش له شیعردا پتووسته کورتی و له مهوزوع دهرنهچوون بخریته بهرچاو. ئنجا ئەمهش بووه سهرباری تهنگییه کهی. هەر لهم رووهشهوه که هه ندئ جار له مهیدانی شیعردا سوار چاک و کوئی سوار جیا ناکریتهوه، چونکه مهیدانه که ئەمهنده کورته که تهناهت ئەسپیکی کهم رهوت و سوار ناچاکیکیش ئەتوانی تاوی تیا بدا. بهم هۆیهوه و له بهر سووکی تهرازووی تازهی شیعری کوردی له ناو کوردهواریدا ئەوهنده شاعیری تازه پئگه یشتوون که ناویان تۆماریک پر ئەکاتهوه. بهلام له مهیدانی چیرۆک و سەرگورشته نووسیندا داخه کهم

سوارچاکیان ئیجگار کهمه. بهراستی ئەوهی من بهبیرمدا بئ ته نیا دووانه، ئیبراهیم ئەحمەد و شاکر فهتاح، ئەوانیش کهمتهرخه مییان ئەسبابی تر که من نایزانم نایهتی لهم رتیسهوه بهریتی پیتش بکهون و میلله ته کهیان سوودمه ند بکهن. چیرۆکنوسین وهک زۆر کهس ئەیزانی عیسبارت نییه له په ره رهش کردنهوه بهوشه ی جوان قسه پازانهوه. چیرۆکنوسین پیتشهیهکی تایسه تیه، ئەوانه ی له سروشتا بههره ودر نهین ناتوانن تیا نومایان بن. جگه له وهش چیرۆک ته نیا ئەسه رتیکی ئەدهبی نییه، چیرۆکی راست خزمه تیتی که وهی کۆمه لایه تیه. چیرۆک له سه رتیکه وه ئاوتینه یه کی وه ها روونه که ئەو دهر و زه مانه ی تیا ئەنوسریته وه یا ئەو مه وزوعه ی باسی ئەکا، به هه موو کهم و کوری و چاکی و خراپیه وه به رووناکی پیشانی ئەدا. لهم رووه چیرۆکی چیرۆکنووسه ناو داره کانی جیهانی بۆ پیشان دان و دهرخستنی ئەوزاعی کۆمه لایه تی ئەو دهره و ئەو ولاتانه ی چیرۆکه که ی تیا نووسراوه، زۆر جار له کتییی ته رخی به به هاتر و به نرخترن.

نمونه ی ئەمه زۆر له ئەدهبیاتی ئینگلیزیدا چیرۆکه کانی (سیر و التەر سکۆت) جگه له قیسه تی ئەدهبیان هەر یه که یان شا ئەسه رتیکن بۆ پیشان دانی ته ئریخی چه رکه کانی ناوه راست. له ئەدهبیاتی فهره نسیدا لهم رووه وه (ئه لکساندر دومای) باوک و (سکوت) ی ئینگلیز که متر نه بوو. چیرۆکی راست هه روه ک ئاوتینه یه کی رووناکی ئەوزاعی ته ئریخی و کۆمه لاییه، شاپلئیه یه کی گر جوانیسه بۆ پیشان دانی ئاینده بۆ دهرخستنی رتگای پیتشکه وتن و سه رکه وتن.

چیرۆکنووسیتی بههره ودر به وه سفی گیاندار و قه له می ره وانی خو ی ئەتوانی میلله تی به ته وای ببوژیتیته وه، بیری رووناک بکاته وه و بیخاته سه ر ژیا نیکی راست و رابواردنیکی شادمانی. ئەمه به موپاله غه مه زانن. ته ئریخی ئەدهبیاتی جیهانی کۆن و تازه ی پر له وینه ی ئەم چه شنه چیرۆکنووسانه. له ده می که وه وتوویانه که شوژی گه وهی فهره نسه له شیر و تیری (رۆبسییه، دانتون) و شوژگی سه رکه کانی زیاتر به نووکی قه له می (قۆلتیر، ژان ژاک رۆسو) و چیرۆکنووسه کانی هاته دی. ئەگەر ئەوانه ی پیتشو له شکر و سوپای ئەم شوژشه گه وه ره بوون، ئەمانه ی دوایی شاپلئیه وان و ره به ره ی شوژشه که بوون. له ته ئریخی کۆن و تازه ماندا، له ئەوزاعی ئیجتما عیماندا مهیدانیکی فراوان هه یه

بۆ نووسینی چیرۆک و سەرگورشته. نازانم ئەو خۆیندەوارانەمان کە بەخۆیاندا و قەڵەمەکانیاندا پائەپەرموون بۆچی ئەم مەیدانە تاقتی ناکەنەوه؟ لەمەدا هەم خزمەتی ئەدەبیاتی کوردی ئەکەن هەم میللەت ئەهیننە هۆش و هەم ئەوانەى خوا لەم ڕێبەدا بەهەریەکى پێى بەخشییون ئەتوانن خۆیان دەربخەن.

خووی بەد

١٩٤٧

شارستانیەتی هەر وه کوو زۆر شتی چاک و باشی لێوه پەیدا بووه و له زۆر لاوه ئادەمیزادی خستۆتە ئاسوودەبێهوه، له سەرێکی تریشهوه بوو بههۆی خستنهوهی هەندێ خووی بەد له ناوماندا. خۆ دەمێکە وتراوه نە چاکى پەتی هەیه، نە بەدی پەتی. بێ گومان شارستانیەتیش بەو هەموو چاکیبهوه هەندێ بەدی تیاپه. بەشى زۆرى ئەم بەدیبه، داخهکەم، لای رەوشت و خووی گرتۆتەوه، هەرچەند هەق وایه کە شارستانیەتی بێن بههۆی بلاو کردنهوهی خووی پاک نەک خووی بەد، چونکە ئاشکرایه له رووی شارستانیەتیهوه خۆیندەواری پەره ئەسینێ ئاسۆی بێر و هۆش فراوانتر ئەبێ و بەهره لێ وردبوونهوه و بەرئاورد کردن قوولتر ئەبێ. بەلام جگه لهمانه شارستانیەتی بەفره چەشنى و فرە لقی خۆبهوه بارى ژبان گران ئەکا. سادهبى کۆنى ژبن ناهیتلێ و خەلکی بەناچاری ئەخاتە ڕیگای رەنج و ئەرکیکی زۆر کە گەلێ جار پاداشتهکەى هاوتای ئەرکهکەى نابێ. لەم روهوه خەلک فیری چاوبرستی، کینه پەرستی و فیتبازی ئەبێ. بەکورتی له سەرێکەوه فرەمهسرهفی و ئەرکی ژبانی تازه، وه لهسەرێکی ترهوه کەم دەستی و بێ دەرآمەتی خەلک ئەبێ بههۆی ڕێ لێ ون بوون و بەدخوویی. ئەمه بهکیکه له نهخۆشی شارستانیەتی تازه کە گەلێ دیمهنی هەیه. یهکیک لهم دیمهنانه بێ وهفاییه. وهفاداری لهلای پيشینان لهگهڵ نرخی پەرستشدا جیاوازییهکی ئەوتۆی نهبوو. له ڕێی دۆستدا مال و سەردانان شتیکی زۆر دهگمەن نهبوو. بهکێ توانجی بێ وهفایی لێ بدرایه لهوانه بوو لهوللات ههلبێ. دیمهنیکی تری ئەم نهخۆشییه دوو رووبییه. دوو روویی له مەردایهتی کۆنهوه زۆر دوور بوو. راستان ئەوئ دوو روویی ئیشی پیاوی کەم باوه و بێ شهخسیهته. بەلام داخهکەم کۆمهلايهتی ئەمرۆ گهیشتۆتە رادهیهک که دوو روویی و روالهت بههونهر و نهزاکهت ئەژمیرێ، وه بهپێچهوانهی ئەمهوه قسهی راست و دەمراستی ئەبێ بههۆی سەرزەنش و رەخنه. مهگەر خوا بزانی تا ئیستا چەند دۆستی خۆشهویست لێم زویر بووه چونکە بەدلی ئەوان نهداوم و خۆم چیم به باش و راست زانیبێ ئەوهم وتوو. روالهت وهنه بێ هونهری بێ کەم کەس

بتوانی بیگاتی. بۆ یهکی بههرهیهکی که می هه بی له زیره کیدا شتیکی زۆر ئاسانه، زمانیکی لووس، گفتاریکی پر له ستایش، ئیشه که تهواو ئەکا. بهلام بهو ئەندازهیهش گیانی پیاو پهست و لاواز ئەکا. ئەم نهخۆشیهیه دیمه نی تری زۆره، وهلی بۆ ئەم جاره ئەوهنده بهسه. تهنیا نیازم ئەوهیه که پهروهردگار بمانپارتیزی لهم چهشنه دهردانه.

ئەستیرهیهکی گهشتی ئاشتی کوژایهوه

گاندی

۱۹۴۸

ئێواره ی رۆژی جومعه ی ۳۰-۱-۱۹۴۸ ئەستیرهیهکی گهشتی ئاشتی کوژایهوه. نه،، پیاو ئەتوانی بلتی تاقه ئەستیرهیهک که له ئاسمانی ئاشتی ئەمرۆدا ههبوو کوژایهوه، چونکه له جیهانی تاریک و چهپهلی ئەمرۆدا له ناو لیتشای ماده په رستی، خودکامی، چاوبرسیتی، دزی و شه ر فرۆشی ئیستای جیهاندا تهنیا ئەم پیاوه له ر و لاوازه بوو له کانگای دلپه وه بههۆشیتی پاک و خاوتنه وه بانگی ئاشتی بدا، گیانی ئاشتی به ناو خه لکدا بلاویکاته وه و بناغه ی برایه تی له ناو ئاده میزادا دا بمرزینی. ئەم پیره فه رتووت و رووته له ته مه نی ۷۸ سالییدا به جۆشی لاوتیکی به تواناوه بۆ پیکه ئینانی ئامانجی خۆی تی ئەکوشتی. که ئەلیم ئامانجی خۆی مه به ستم خودی خۆی نییه. ته نانه ت مه به ستم هیندستان و پاکستانیش نیه. وه ئاسۆی بیرو و ئاواتی ئەو ئەوهنده پان و فراوان بوو که هه موو گوشه یه کی جیهانی ته گرت هوه. به لای بیرو به رزی ئەوه وه جیاوازی نیشتمان و نه ته وه نه بوو، برایه تی و ئاشتی ئەمه دوو ئامانج بوو که له هه رزه کاریه وه تا ته مه نی پیری به دل و گیان تیکۆشیه بو بۆ پیکه ئینانی. له گه ل ئەوه دا که ئەم پیره مو باره که له ناوجه رگه ی شارستانیه تیکی پر له که یف و خۆشی، پر له به زم و سه فا دا چه ند سالیکی رابوارد و گه بشته پایه یه کی به رزی خوتنده واری. له گه ل ئەوه دا خۆی له هۆزتیکی خانه دان و ناودار بوو، که چی هه ر زوو له جیهانی ماده په رستی خۆی رزگار کرد، که وته مه یدان ی برایه تی، ئاشتی و ئینسانیه ت په روه ریه وه. وادیاره هۆشی کۆمه ک و یارمه تی بی ده ستان، به ربه ره کانی زه بر به ده ستان و تیکۆشینی بۆ نه هیشتنی جیاوازی و ناکوکی له ناو خه لکدا له گه ل شیری دا یکیدا چوو بوه ناو هه موو ره گ و پۆستی ئەم پیاوه وه، له ته ک خوتنیدا تیکه لا و بوو بوو. به که مجار دره فشی شو رشی له ئەفه ریقای خواروو هه لگرت. هاو خوتنه کانی له و ئی زینده گانیسه کی به نده په تیان هه بوو. نه ک له بهر ئەوه ی هاو خوتنی ئەو بوون، له بهر ئەوه ی گرۆه یکی بی تاوان و زۆلم دید ه بوون، به هاواریانه وه چوو، که وته ته قه لا و، له م رتیه دا تووشی زۆر دهردی سه ر بوو.

به لّام گاندی هیتزی ئه وهنده بهرز، ئه وهنده پرووناک و بچ په لّه و ئه وهنده موبارهک بوو هپچ شتتیک نه بیته توانی کاری تی بکا و ته گهره له ره وشتی بدا. ئنجا مهیدانی کوششی گواستهوه بۆ ولاته که ی خۆی، ئه و ولاته که به گه له دهرد و نازاره وه ئه ینالاند، له لایه که وه که مهندی به هیتزی ئینگلیز، له ولاره جیا وازی ناین له ناو موسولمانه کان و هیندۆکه کاندایا. له لایه کی تره وه زۆر جهوری راجه کان و ههژاری و نه خوینده واری. سه رباری ئه مانه هه موویان ئه و ژماره زۆره هیندۆکانه که به چه په لیان ئه زانن و ژبانیکی پر له سووکی، نازار و به دبه ختی رانه بویرن. لام وایه جیهان له کۆن و تازه دا پیاویکی تری وای نه دیوه که بتوانی یا بویری بچیتته ژیر باریکی وا گرانه وه. چونکه سه رچاوه ی هیتزه که ی گیانیکی بهرز و هوشیکی به جۆش بوو. له بلندی ناسمانه وه ته وژمی وه درگرت و ناگری دهر وونی بلتیسسه ی پی ئه دا. له هه مووی جوانتر ئه وه بوو که ئه م هیتزه بچ ئه ندازه و سنوره ی وه کوو شوژشگیتیه کانی تر له هه را خسته وه و خوین پشتمدا به کار نه هینا. ئه و ئه یویست بناغه ی برابه تی راست، ئاشتییه کی دیگه ر ئه ندیشانه دامه زرتینی، له م کوششه و ته قه لایه دا شتی وای داهینا که له پیتشه وه خه لک گالتیه یان پی ئه کرد به لّام له دواییدا بروایان کرد که شوژش وه نه بی ته نیا به شیر و تیر پتیک بهیتزی، شیری ئه و خه رپه ک بوو، هه تا ئه و پهیدا نه بوو بوو خه رپه ک رستن ئیشی پیره ژنان بوو به لّام به ده ست ئه وه وه بوو به چه کیکی واکه ئیمپراتۆریه تیکی گه وره ی هینایه له رزین. چه کیکی تری قه له نده ربه تی بوو، وازی له کهش و فش و فیزی بی مانا هینا. به پارچه یه ک خام له شی خۆی دانه پۆشی له سه ر حه سیرتکی زیر ئه نووست، چونکه تینگه یشتیوو کاروباری جیهان چاک بکا، به دی و خرابی نه هیتلی، ئه بی بهر له هه موو شتتیک له خۆشی و شیرینی جیهان ده ستبه ردار بی. جارتیک لییان پرسی: (بۆچی له شه مه نده فه را سواری مه وقیعی سیتیهم ئه بی؟)

وتی: (چونکه مه وقیعی چواره م نییه!).

چه کی هه ره به کاری رۆژوو بوو. وه ختی بیزانیایه که ئامۆژگاری سوودی نه ماوه، بریاری رۆژووگرتنی ئه دا تا مردن. زۆر جار ئه مه ی کرد و ئینگلیزی ناچار کرد که له به ندیخانه دهری بهیتن! بۆ رزگاری چه په له کانیش رۆژووی گرت، کۆچی کرد و چوو له ناو ئه واندا دانیشتم، هه تا هیندۆکه کان ناچار بوون

دهرگای په رستگاکانیان بۆ چه په له کانیش کرده وه. هه مووی چه ند رۆژی له پیتش کوشتنیا دیسانه وه که وه ته وه رۆژووگرتن، ئه مجاره بۆ موسولمانه کان بوو. ئه و هیندۆکانه ی له پاکستانه وه کۆچیان کردبوو بۆ ده له ی حکومه ت له ناو مزگه وتی موسولمانه کاندایا بون. غاندی ئه مه ی به شتتیکی خراب زانی، چونکه تینگه یشتیوو که به هۆی ئه مه وه ناکۆکی به یینی موسلمان و هیندۆک شیتگیتر ئه بی، قهراری دا که به رۆژوو بی هه تا ئه مری یاخود مزگه وته کان چۆل ئه کن و ئه یانده نه وه به موسولمانه کان. به قسه یان کرد و ئه ویش وازی له رۆژووکه هینا. به لّام ئه وه نده ی پی نه چوو چه ند گولله به کی لاویکی هیندۆکی نه فام دوایی هینا به م ئه سستییه گه شه. وا دیاره ئه م خاکه پر له شوژش و ماده په رسته بۆ ئه وه نه ئه شیا گیانیکی واک و دره خشان ی به سه ردا بروا. په روازی کرد چوو بۆ شوینی راستی خۆی، بۆ ناسمانی بهرز و بلند یا بۆ ناو دلّی ئه وانه ی که هیتشتا بروایان ماوه به ئاشتی و برابه تی له جیهاندا.

هاوین و کویتستانه شیرینه کافمان

۱۹۴۷

له بابته گهرمای هاوینی خوارووی عیراق و جوانی و خویشی کویتستانه شیرینه کانی لای خۆمانه وه هینده نووسراوه و بیژراوه، دووباره کردنه وهی ئەم باسه وهخته بی تام بی، بهلام چاره نییه. گپ و کلپه ی گهرمای ئیره و سروهی فینک، ئاوی سارد و چهشم ئەندازی دلفرینی ولاته که ی خۆمان ئەم مهوزوعه ههمیشه تازه ئەکاته وه. ئەمجاره نامهوی له بابته کویتستانی حکومه تیه وه یان له بابته گهشت کردنی دهوله مهنده کان و خوا پیداو هکانه وه بدویم که ئەتوانن بچن بو دهره وهی عیراق. حکومهت و له، پیرمام، شه قلاوه، سه رسهنگ خهریکی ئیشتی خو به تی.

ئهو که سانه ی بۆیان هه لته سووری خویان له گه ل بی با برۆن بو دهره وه. مه به ستم لهم وتاره ته نیا لاوه کان و قوتابیه کانه، له پاش رنج و تیکۆشینیکی نو مانگه ماندوو بوونی بییر و مییشک و پشوو یه کی سی مانگه بان بۆ هاته پیشه وه. دیاره ههر یه کی له قوتابیه خۆشه ویسته کافمان له بابته به سه ر بردنی ئەم پشوو ه بۆ خۆی بییریکی هه یه و یا ریگایه کی داناوه، بهلام به شی زۆریان لام وایه ئە یانه وی ئەم مودده ته له مائی خۆباندا له ناو کهس و کاریاندا رابوین، بهلام ئەزانن ئەم رابواردنه له ناو شاره کاندا چۆن ئەبی و چی ئەکه ن؟ زویر مه بن له ته جره به ی خۆمه وه ئە یلیم راست و رهوان نا بهلام که م و زۆر به م جۆره ئەبی:

هه تا چیشته نگو ویک ی گهرم نووستن. له دوا ییدا خو کۆ کردنه وه و چوونه دهره وه.

چهند سه عاتیکی له چاخانه یه ک یا له مائی ناوه لیک رابواردن به گفستوگۆ و شه رده نووک، ئیوارانیش ئەگهر به پاکژی رابوین دوو سی سه عاتیکی دیسان به قسه کردن و گوئی له رادیو گرتن. ئەمه ههر چهند رابواردنیکی ساده یه، بهلام له وانه نییه نه له شه نه بییر بیوژینیته وه. له حیاتی ئەم چه شنه رابواردنه ئەگهر قوتابیه کافمان فیتری هاوینه هوار بین زۆر باشتر و به سوودتره، ئەمه شتیکی نییه که من دای به ییم له گه لی له ولاتانی ئه وروپا و ئەمه ربکا باوه. ههر چهند قوتابیه ک ئەن به دهسته یه ک ویسته مه نی خۆیان له خۆراک و شتی تر پیکه وه

ئهنین چهند خپوه تیک ئەبه ن و له شوینیکی خویشی سازگارا هه لسه دهن و وه ختیکی خویشی پر له یاری و به زم تیه په رین. ئەم هاوینه هوارانه له زۆر سه ره وه سوودی هه یه. له لایه که وه ژیا نیکی پر له خویشی و له ش ساغی ته ئمین ئەکات له سه ریکی تره وه له ناو لاوه کاندا برایه تی و دۆستایه تییه کی دهروونی ئەخاته وه. جگه له مانه ش قوتابیه کان فیتری ئەوه ئەکات که چۆن سه ره خو خۆیان بژیهن و فیتری ژیا نی دهروده شت و ژینیکی درشت و سه ختیان ئەکات. سه ره رای ئەمانه لاوه کان چاویان ئەکریتته وه، کون و قوژینی ولاته که شاره زا ئەبن، به وردی له پیوستی دیهات تی ئەگه ن و ویسته مه نی، که می و کورتی ولاته که یان بو دهره که وی. به و جۆره له ناینده دا ئەگهر هه لیان بو هه لکه وت ئەتوانن چاره ی ئەو که م و کورتیا نه بکه ن.

نازانم ئەم دهنگه ئەگاته گوئی لاوه شیرینه کان یان نه؟! ئەگهر بگا هیوام وایه کاریان تیبکا و هاوینه هه واری ئەم سالیان له داری زهره، سه رسیر، میرگه پان و جیگه خۆشه کانی تری کوردستان به ستن. ته ئمینان ئەکه م په شیمان نابنه وه.

دارستانه کانهان

یهزدانی پاک به به خشنده گیبه کی بچ سنوره وه ولاته شیرین و جوانه کهمانی رازاندوته وه، یان راستت ئهوی رازانبوه وه. چییای بهرز و بلند، رووباری جوان و رهوان، دۆلی چر و سیبه ردار، گۆمی شینی بچ بن، میرگی شیرین و پهنگین، دهشتی پانی دلکه ره وه، داخی به جهرگم نزار و دارستانی فینک به خش و دلفرین یان دل ترسین. به لئی بۆ دارستان و نزاره کانهان داخی به جهرگم چونکه ئهم دارستانه جوانانه ی خاوهندی گهوره بۆی کردبوین به کانی جوانی و پیت و بهرکهت ئه بوو ئیمه وه کو جگه رگۆشه یه کی خوشه ویست پهروه ده ی بکه یین و پارێزگاری بچ، کهچی به پاچ و پیمه ره، تهور و تهورداس تیی بهر بووین له بنی ده رته هینین، ههروهک له گه ل سروشتا دوژمنایه تیمان هه بچ یا له جیاتی ئاوه دان کردنه وه ی حه ز به ویرانی بکه یین. به دو بچ فهری ئهم کرده وه به مان زیاتر له وه دایه که وه زهن (زیان) هینان به دارستانه کانهان وه نه بچ ته نیا به نه هیشتنی نزاره کان بوهستی. دارستان کانه ی ئاوه دانی و بناغه ی ژینه.

باران له گه لای سه وز و جوانی ئه وه وه پهیدا ئه بچ. خۆ پیتویست نبیه بلیم باران مایه ی ژیان و مانی خۆمان و نیشتمانه خوشه ویسته که مانه، ئه وه نه بچ سه رچاوه ی ژینمان وشک ئه بچ. رووبار و جۆبار بچ ئاوه بچ. کشتوکانهان ئه بچ به پووش و له جیاتی ئه وه ی بچ به مایه ی زینده گانی ئه بچ به هۆی ناگر و سووتان. تیناگه م چۆن یه کیک زه ره یه ک خوشه ویستی ولاتی لای به دهستی خۆی به ئاره زوو بهرگی جوانی ولاته که ی دانه درپۆ!! یان یه کیک هۆی ژینی هه بچ به دهستی خۆی شاده ماری ژینی خۆی ئه بری؟! پیتشینان گولپه رست و دادپه رهر بوون، زه وقیک ی وردی جوانی په رستنیان هه بوو. له بهر ئه وه چاودیری کردنی دارستان به لای ئه وانه وه واجیب بووه که ئه لیم پیتشینان مه به ستم چهند سال له مه وه به ره. ئه مه بۆ ئیمه شتیکی تازه نبیه. هه ر له کۆنه وه ئاینی زه رده شتی کشتوکال و بهرهم هینانی دره ختی به کرده وه یه کی چاک به دیمه نیکی په رستشی دانابوو، به لام ئه فسوس ئهم خووه باشه، ئهم کرده وه چاکه تا هات کزبوو. له جیاتی ئه وه ی بهرهم هینانی دره خت به په رستشی بزانی، ئیستا خه لکه که دارپین ئه په رستن!

له کتیبی کۆندا خۆیندمه وه کابرایه کی بیگانه نزیکه ی سه د و سی سال له مه وه پیتش نووسیویه تی باسی گه شتیکی خۆی ئه کا ئه لئی: (وه ختی له قه ره هه نجیر به ره و سلیمانی تپه ره یین ئیتر که وتینه ولاتی نزار و دارستانه وه. له هه موو لایه که وه چه شم ئه ندازی چر و جوانی هه بوو). ته ماشا بکه ن له م موده ته که مه دا دهستی که مته رخم و وه زنده ری ئیمه چی کردوه به نیشتمانه که مان، ئیستا له قه ره هه نجیره وه تا سلیمانی به هه ر لایه کدا پروانی، رووته نی، تاش و به رد و پووشی زه رده هه لگه راو ئه بینی، داره که ی (سوخی نه بی) ئه وه به سه زمانه پیر و ئیفتاده به تاقی ته نیا له بن تاسلوجه دا ئاخ و داخ هه لئه کیشی بۆ چاره نووسی ره شی دره خته کانی ئاوه لئی. زۆر سهیره که له و ولاتانه ی خوا له دارستان بچ به شی کردوون، خه لکه که به رهنج و ئه رکی خۆبان دارستان بچ ئه گه یه نن! که چی ئیمه هه ول ئه ده یین، تیشه کۆشین بۆ فه وتانی ئه وه ی خوا پیتی به خشیوین. به رامبه ر یه زدان، به سروشت، به نیشتمان نان کویری و سپله یی له مه زیاتر ئه بچ؟! ئیوه و خوا وریای دره خته کانهان بن چونکه مایه ی ژینی خۆمان و جوانی نیشتمانن. ئه ویش گیانله به ریکه، با فیر بچ به م چاوه ته ماشای دره خت بکه یین. نه، با به چاوی رۆله یه کی خوشه ویست ته ماشای دره خت بکه یین و به و جۆره پهروه ده ی بکه یین.

گوي ئاگردان

۱۹۴۸

له سهرما و سۆلّه زستاندا، به تاييه تي له ولاتي خۆماندا كه لووله سه هۆل وهكوو بلوور ئه دره وشيتهوه و به فر وهكوو په مووي سبي دنبا داگير ئه كا، چ باسي له باسي ئاگر و ئاگردان خۆشتره؟. تو گهرمي و تيني ئاگري زستان به گشتي و موباره كي ئاگر بخه ره لاوه، مه به ستم ئه مه نبه، مه به ستم گوي ئاگردانه. ئاگردان خوي نيشانه ي خيزانيكي كو و مائيكي ئاوه دان و گرده. ئاگردان چ له مالدان بين و چ له مزگه وت و ديوه خان، كانيه كه سه رچاوه ي هوشي ميللي ليوه په يدا ئه بين. هوشي ميللي وه كو هه موو ئه يزاني ئه نجامي حيس و عه نه نه يه كي يه كسان، ته ئريخيكي يه كگرتوو و پروا و ره وشتيكي له يه ك چوه. ئه م سني پايه له ئاگردانه وه كلپه و رووناكي، تين و ته و ژم په يدا ئه كا. له هه ندي له شاره كانماندا ئه شني ئاگردان و سه رگورشته و حيكايه تيكي گوي ئاگردان نرخ و ئه هميه تي كوئي نه مابن، به لام له به شي زوري ولا ته كه ماندا له لاديدا ئه وه ي مييزاتي ميلليماني پاراستين ئه توانم بلينم كه ئاگردانه. له گوي ئاگردانه مناله ورده كانمان ئه فسانه ي كوئي كوردي، حيكايه تي ديري ني پهر ي و ديو له ميتشكياندا ئه چه سپن. ههر چه ند وه كوو تارمايه كي لينيش بين، شكوي رابوردوومان له دلبياندا جيگير ئه بين. ئه مانه به جوړي كاريان لي ئه كا كه هه موو كاره ساتي رۆژگار له بيريان ناباته وه. به كورتي مناله ورده كانمان له گوي ئاگردان زمانيان ئه پيژي و به گي و گلپه ي ئاگري ئاگردان دل و ميتشكيان زاخا و ئه دري ته وه. بو لاوه كانمان ئاگردان ره مز و نيشانه يه كي تره. بو ئه وان مه يداني جواميري و شاسواريه. گري ئاگردان له واندان ته نيا ده ست و پل گهرم ناكاته وه، به شكو گياني جواميريشيان تيا ئه بووژنينته وه. گهرماي ژياني هه زار ساله ي نا و ئه م دۆل و شاخه جوانه يان تيا ئه هيتيته جوش. هه ربه كه يان به زمانه يكي ساده و دلبيكي پاكه وه سه رگورشته ي قاره مانبي خوي وه يا هي لاواني تر ئه گيرپيته وه. له م گيرانه و هدا نه فيزي تبايه نه خوه لكيشان. باسي په لاماردان و كوشتني پلنگيكت به چه شني بو ئه گيرپيته وه كه من و تو باسي به فاقه چوله كه گرنتي وا ناگيرينه وه. يه كيكي تريان تيت ئه گه به ني كه چون له رۆژيكي توف و

سه ربه كلاوه به فردا ريگاي خوي رزگار كرد و گه يشته ئاوابي. ئه م ره وشته، ئه م عه نه نه ي گوي ئاگردانه يه كه جواميري و جه نگاوه ري و به خۆدا راپه رمووني بو ئيمه كردوه به شتيكي سروشتي و ئه م خسله تانه ي بو ئيمه پاراستووه.

نهختیکیش کۆنه په رستی

به شی یه کمه

زۆر چاک نه زانم که به شتیکی زۆر له لاوانی خوشه و بستی رقیان نه بیته وه له بیستنی وشه ی کۆنه په رستی. منیش وه نه بی نه م وشه یه م زۆر لا جوان بی یان باش بی.

به لام نه بی پی لی بنیین که ههروه کو هه موو شتیکی تازه وه نه بی باش بی، هه موو شتیکی کۆنه ش وه نه بی به د و بی فه ر بی. پیشینان هه ندی په وش و په فتاری باشیان هه بوو. که نه لیم پیشینان مه به ستم دوو سه د سال و سه سه د سال له مه و به ر نییه. پیشینانی سی چل سال له مه و پیشیش نه م په وش و په فتاره کۆنه جوانانه یان دیسانه وه نیگه هبانی نه کرد. نه وه ی بۆتان نه گپه مه وه هه مووی به بیره وه ری خۆم بووه، خۆ نه گه ر پر واش نه که ن من هیشتا خۆم به پیر دانانیم، به لکو له ریزی لاوان خۆم نه ژمیرم.

جاران له سلیمانی به شکوو له هه موو شاره کانی تری کوردستان که مانگی شویات به خۆی و باو بارانیه وه تیئه په ری و مانگی مارت به گول و نه سرین و لاله، به نه ورۆز و چیمه ن و دهشت و شاخی په نگا و په نگیه وه خۆی پیشان نه دا. لاوان به خۆتیکی پر له جونبوش و ژینیکی تازه وه خۆیان ناماده نه کرد بۆ یاری. به لئ یاری نه وسا شتیکی گالته نه بوو. یاری فرمانی بوو له سه ر شانی هه موو لاویک. هه ر گه ره که مهیدانی یاری جیاوازی هه بوو. دهشتی کانیکان، دهشتی کۆلک، دهشتی سه ر قه بران، کاریزی حاجی مه لا عه لی و، گه لی جیگای تریش. هیچ گه ره کتی نه نه چوه سه ر به شی نه وی تر. هه ر گه ره که یاریکه ر و پالنه وانی به ناوبانگی خۆی هه بوو. ده مپراستی گه ره کیش به شدار بوو. به لئ نه وان تیکه لاوی یاری نه نه بوون، به لام سه سه رکه ری به رده وام و گه رم بوون. جاروبار به خشنده گیشیان هه بوو، کتی تۆتیکی باشی بوشانایه یان له که وشه کا زباتر برۆشستایه، مه سه که تی، په حه ته لوقومیکی وه نه گرت. شته که خۆی که م نرخه، به لام به ها مه عه و بیه که ی زۆر بوو. له م مهیدانه دا هه موو چه شنه یاریه که نه کرا. هه ر له عه سه ره و لا و پیر، هه ژار و ده و له مه ند، دوکاندار و کاسب هه موو ریچکه یان نه به ست بۆ مهیدانی گه ره که که ی خۆیان. جا له وی، که وشه که، پشت

لیدان، شه ره تۆپ، قه له مرداری و گه لی یاری تر دهستی پی نه کرد. بۆ هه ندیک له م یاریانه هونه ر پیوست بوو، به لام بۆ هه موویان هیز و چالاک، گورج و گۆلی و خۆ راهینان زۆر پیوست تر بوو. قه له مرداری، نه و یاریه شیرینه، نه گه ر له هه ر دهسته یه کیاندا چه ند که سیکی ده ستراستی تیا نه بوایه، نه وا ئیشیان گه نگ نه بوو. بۆ که وشه کیش خۆ نه گه ر دلکی به هیز، لۆقیکی دریز و خۆ فیدانیتیکی به تین و ته وژمت نه بوایه تی نه که وتی. به لام له هه مووی سه رتر شه ره تۆپه که بوو، تۆتیکی چه رمینی سه خت و قورس نه مه دوو بازی وه کو تۆپه که چه رمینی سه خت و قورس پیوست بوو. هونه ری زۆریشی نه و بستی بۆ خۆ پاراستن له تۆپی لاوی به رامبه ر. چونکه نه گه ر به اتایه و به ر جیگایه کی ناسک بکه وتایه نازار و ئیشه که ی گالته نه بوو. تۆپ وه شینی وا هه بوو شریخه ی تۆپی تا دوور نه رۆشیت. وا تی مه گه ن نه م یاریانه رق و قینی نه خسته دلی یاریکه ره کانه وه. هه موو به ده روونیتیکی (سپۆرتی) پاکه وه له یاریه که هه لته چوون و له دواییدا وه کوو برا جیا نه بوونه وه. نه م ده روونه سپۆرته نه ک ته نیا له ناو خه لکی یه ک گه ره کدا، له ناو خه لکی هه موو گه ره که کانا هه بوو. هه ندی جار چه ند یاریکه رتیکی باش له م گه ره که وه نه چوون بۆ نه و گه ره که، له وی ده ستیان نه کرد به یاری کردن. نه مه نه رقه به ری نه خۆه لکی شانی تیا بوو. به دریزایی به هار هه موو رۆژی نه م یاریکه رنه هه بوو، له عه سه ره وه هه تا ئیواری نه یخایاند و نه وسا هه ر که سه به دلکی کراوه وه به ئیشتیهایه کی باش و روویه کی خوشه وه نه رۆشسته وه بۆ مالی خۆی. خوا چی دابو له گه ل که س و کاریدا نه یخوارد. به هار نه ک ته نیا بۆ یاری وا، بۆ رمبازیش هه لیتیکی باش بوو. که نه ختی به هار پیر نه بوو، ئینجا خه لکه که رووی نه کرده سواری و رمبازی. دیاره که نه زانن وشه ی رمبازی دوو که رته رم و بازی، به مانا به رم یاری کردن. پیشینان له زه مانی کۆندا که سواری ولاخ نه بوون، به رم یاریان نه کرد. له مه وه تاودانی ولاخ به و جوژه ی که نه یزانین ناو نراوه به رمبازی. جاران، نه توانم بلیم، هه موو لاویک سوار بوو. به لئ هه موویان سوار چاک نه بوون، به لام که م و زۆر سواریان نه زانی. نه سپی نه بوو نه یخواست له ناسیاوتیکی. خۆی له رمبازی بی به ش نه نه کرد. به لای منه وه رمبازی جگه له وه ی سپۆرتیتیکی زۆر باشه، نیشانه ی مه ردا به تی و لاوچاکیشه. نه و لاوه ی خۆی باش به سه ر پشتی نه سپه وه بگری،

فیبری تاودان بی، ترسی له هه‌وراز و نشیو نه‌بی، بی گومان بی ترس و ئازاو به‌هیز نه‌بی. له نشیو و هه‌ورازی جیهانیش چاوی ناترسی.

برا خوشه‌ویسته‌کانم، نازانم ئیوه‌ش وه‌کوو من ئەم شته‌کۆنانه په‌سەند ئەکەن؟ هیوام وایه‌ سێره‌کامان له‌ بابه‌ت ئەم شتانه‌وه‌ وه‌کوو من نه‌ختی کۆنه‌په‌رست بن. له‌م کۆنه‌په‌رسته‌یه‌دا له‌شی ساغ، ده‌روونی پاک ئەدۆزنه‌وه‌. دیاره‌ بیستوتانه‌ که‌ بییری پروناکیش له‌ ده‌روونی پاک و له‌شی ساغه‌وه‌ په‌یدا ئەبن. جا ئیوه‌ش وه‌رنه‌ جۆش، وا به‌هار هات و ئەم په‌وشته‌ میلیانه‌ بژیه‌ننه‌وه‌.

به‌شی دووه‌م

جاری پیتشوو باسی به‌هار، جۆش و خرۆشی به‌هار و یاریم بۆ‌کردن، ئە‌م‌جاره‌ش باسی شتیکی تزان بۆ ئە‌کەم که‌ ئە‌ویش دیسان په‌یوه‌ستی هه‌یه‌ به‌ به‌هاره‌وه‌. باوه‌جوو چی ئە‌بی په‌یوه‌ستی نه‌بی به‌ به‌هاره‌وه‌. ئە‌گه‌ر وه‌کوو ئە‌لێن ژیان دلێکی گه‌رمی پر جۆش، دلداریه‌کی راست و پاکژ بی، به‌هاریش ئە‌بی کانگه‌ی سروش به‌خشی ئە‌و ژیانه‌ بی. به‌لام ئە‌ترسم ئە‌م چه‌شنه‌ ژیانه‌ ته‌نیا زاده‌ی خه‌یالی شاعیره‌کان بی. هه‌ر چۆنی بی بۆ پیتشینان به‌هار هه‌لیکی گه‌وره‌ بوو. چه‌ندیان بتوانیایه‌ ئە‌وه‌نده‌ لیتی سوودمه‌ند بوون. له‌ هه‌نگامی ژیانه‌وه‌ی گول و گولاله‌دا ئە‌یانویست ژینی خوشیان بژیه‌ته‌وه‌ و زاخاوی دلێ خۆیان بده‌نه‌وه‌. ئیشیکی باش که‌ له‌ به‌هارا ئە‌یانکرد سه‌یران بوو. به‌راستی ئە‌م سه‌یرانه‌ سه‌یر بوون، وه‌کوو سه‌یرانی ئە‌م‌رۆ نه‌بوون، سه‌ماوه‌رێک و دوو پیاڵه‌ و نه‌ختی خواردمه‌نی و گه‌لی شتی تر که‌ هیچ په‌یوه‌ستی به‌سه‌یرانه‌وه‌ نییه‌. هه‌ندی له‌ سه‌یرانی پیتشینان له‌وانه‌بوو به‌ داستان بگێریته‌وه‌. ئە‌م سه‌یرانه‌ زۆر جار خه‌لکی گه‌رک ئە‌یکرد و هه‌ندی جاریش ئە‌و کاسبانه‌ی له‌ یه‌ک پیشه‌دا بوون یه‌کیان ئە‌گرت و ئە‌چوون بۆ سه‌یران.

ئە‌مه‌ پارهیەکی زۆری پی ئە‌ویست، چونکه‌ چه‌ند رۆژیکی ئە‌خایاند. له‌به‌ر ئە‌وه‌ به‌هه‌روه‌ز، به‌ پیتساکی گشت لایه‌ک پێک ئە‌هات. سه‌یرانه‌که‌کان له‌ ده‌وری شار جیگایه‌کیان هه‌له‌بژارد، له‌وئ هه‌موو چه‌شنه‌ تفاقیک و خواردمه‌نیه‌کی زۆریان ئاماده‌ ئە‌کرد. خیه‌تیکی زۆر هه‌له‌درا و پیتخه‌ف و نوین حازر ئە‌کرا. ئە‌و چه‌ند رۆژه‌ ده‌هۆل و هه‌له‌په‌رکی و چانی نه‌بوو، ریک‌خست و

دامه‌زراندنی سه‌یرانیکی وا گالته‌ نه‌بوو. له‌به‌ر ئە‌وه‌ پیتش هه‌موو شتیکی (پاشا) یه‌ک دانه‌را، دانانی پاشاکه‌ به‌ هه‌له‌بژاردنی خه‌لکه‌که‌ نه‌بوو. ئە‌م پاشایه‌ ده‌سه‌لاتیکی زۆری پی ئە‌به‌خسرا. چی ئاره‌زوو بکرا دایه‌ نه‌بوو بکرایه‌ قسه‌ی نه‌ئه‌بوو به‌ دوو. نه‌ک ته‌نیا له‌ناو سه‌یرانه‌که‌کان، له‌ناو خه‌لکی شاریشا قسه‌ی رها بوو. له‌بیرمه‌ سالی ۱۹۲۱-۱۹۲۲ له‌ گه‌ره‌کی ده‌رگه‌زین سه‌یرانی کرا (سه‌عی ده‌ولت) خوا‌ی لی خۆش بی پاشا بوو. فه‌رمانی دا که‌ ئە‌بی حاکی سیاسی و به‌رده‌ستانی بچن بۆ سه‌یرانگاکه‌. گوئیان نه‌دایه‌. له‌سه‌ر ئە‌وه‌ کاغه‌ژیکی توندی بۆ نووسین، وتی قسه‌ی پاشا نابێ که‌س بیشکینتی. ناچار هه‌موو هاتن. چوونه‌ خیه‌ته‌که‌ی پاشاوه‌، به‌چۆکا هاتن. جگه‌ له‌ پاشا کاربه‌ده‌ستی تریش دانه‌را بۆ هه‌لسوو‌رانی ئیشه‌که‌. هه‌موو که‌س ناچار بوو به‌پیتی فه‌رمانی ئە‌مانه‌ بجوولیته‌وه‌. ئە‌م سه‌یرانه‌ وه‌نه‌بی ته‌نیا بۆ سه‌یرانه‌که‌کان بوایه‌، زۆر دۆست و ئاوه‌ل بانگ ئە‌کران، وه‌هه‌ندیکیش له‌ خۆیانه‌وه‌ ئە‌چوون. به‌لام هه‌موو له‌ چاودێری و که‌یف خوشبیدا وه‌ک یه‌ک به‌شداربوون. به‌ده‌گمه‌ن هه‌را و ناکۆکی تیا ئە‌قه‌وما. ئە‌گه‌ر شتیکی پروی بدایه‌ پاشای ده‌سه‌لاتدار سزای گه‌وره‌ی گوناها‌ره‌کانی ئە‌دا. من خۆم هه‌ندی له‌ سه‌یرانه‌ کۆنه‌کانم دیته‌وه‌ بیری. هه‌ره‌ کۆنیان، به‌لای منه‌وه‌، سه‌یرانی سه‌راجه‌کان بوو. سه‌راجه‌کان نه‌ ئه‌وسا و نه‌ ئیستا ته‌به‌قه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون. له‌به‌ر ئە‌وه‌ ئە‌و پارهیە پیتوست بوو به‌ئاسانی بۆیان کۆ نه‌ئه‌بووه‌. سه‌یرانه‌که‌یان له‌م هه‌فته‌وه‌ ئە‌خسته‌ ئە‌و هه‌فته‌. ئە‌م دواخستنه‌ ئە‌وه‌نده‌ی خایان تا‌کوو ئاخ‌ری سه‌یرانی سه‌راجه‌کان بوو به‌ مه‌سه‌ل بۆ شتیکی که‌ هه‌ر باس بکری و نه‌یه‌ ته‌ دی. سه‌یرانی کانی ئاسکانه‌کانیشم له‌بیره‌. ئە‌گه‌ر بلیم شتیکی زۆر خۆش بوو و مه‌زانن له‌ پروی ئە‌وه‌وه‌یه‌ که‌ خۆم کانیسکانیم. به‌راستی سه‌یرانیکی خۆش بوو، زۆر جوان ریک‌خرا‌بوو. لام وایه‌ مه‌لا بچکۆل کرابوو به‌ پاشا. خۆی وریا و زیره‌ک بوو، ئیشه‌که‌ی جوان هه‌له‌سو‌وران. سه‌یرانه‌که‌کان به‌ مه‌وکیییکی گه‌وره‌ له‌ناو شاره‌وه‌ تیشه‌په‌رین. پاشا سواری ئە‌سپییکی ره‌ش بوو بوو، پیتش خه‌لکه‌که‌ که‌وتبوو. سواری و پیا‌ده‌، بار و بارخانه‌ش له‌ دواوه‌. له‌ هه‌مووی سه‌یرتر چه‌ند حوشتریکی دارینیان کردبوو که‌ به‌ده‌ست رانه‌کیشران. هه‌ندی له‌ لاوان جلی جوانیان له‌به‌ر کردبوو له‌سه‌ر ئە‌م حوشترا‌نه‌وه‌ سه‌مایان ئە‌کرد. چه‌ند لاوتیکیش

پیتستی بزنی و مه‌پیان له‌بهر خۆ کردبوو یاریبان ئەکرد به‌سه‌ر ئەم حوشتیه دارینانه‌وه. دوا سه‌پرانیککی باش لهم بایه‌ته که بووبی سه‌پرانی قه‌سابه‌کان بوو. نازانم له‌سالی ۱۹۲۸ دابوو یان ۱۹۲۹ هه‌رچه‌ند ره‌ونه‌ق و فه‌ری سه‌پرانی پیشینانی نه‌بوو، به‌لام ته‌قه‌لایه‌کی باش بوو بۆ ژبان‌ه‌وه‌ی ئەم ره‌فتاره‌ جوانه‌. له‌هه‌نگامی سه‌پراندا جیاوازی گه‌وره و بچووکی، ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌ژاری نه‌ئه‌ما. وه‌ک برای هاو‌پایه و هاودانگ به‌خۆشی و به‌زم چهند رۆژیککیان پیکه‌وه رانه‌یارد. به‌لکو ئەتوانم بڵێم که لهم سه‌پرانانه‌دا زیاتر ژتیر ده‌ستی به‌شی ده‌وله‌مه‌ند و خانه‌دانه‌کان بوو، چونکه هه‌میشه‌ بۆره‌ پیاو ئەکرا به‌ پاشا و حوکمیشی ره‌وا بوو به‌سه‌ر هه‌موو که‌سدا. ئەم سه‌پرانانه‌ جگه‌ له‌وه‌ی به‌زم و زه‌ماوه‌ندیکی پر به‌ جۆشی به‌هار بوو، وینه‌یه‌کی جوانی هاوده‌نگی و هه‌ره‌وه‌ز بوو. بنچینه‌یه‌کی زۆر کۆنی میلیشی هه‌یه. ئەشی که‌ کورده‌کان دوا‌ی ئەوه‌ی به‌شی زۆریان وازیان له‌ ژینی کۆچهری هینا و بوون به‌ لادیی و شارستانی دیسانه‌وه‌ یاد‌ی ژینی ئازادی و کۆچهری کۆنیان له‌ بیا مابوو. به‌هاریش ده‌ستیکی هه‌یه له‌ ژبان‌ه‌وه‌ی یاد‌ی کۆن به‌ تاییه‌تی یاد‌ی که‌ تیکه‌ل به‌ خۆین بووبی، یا له‌به‌شی پشت هۆشی پیاو جیگیر بووبی. جا ناچار و بستوویانه‌ به‌م جۆره ئەم ئاره‌زووه‌ دابگرینه‌وه. به‌لام ئیوه‌ بن و خوا کێ هه‌یه له‌ ئیوه‌ نه‌یه‌وی له‌ سالی‌کدا سێ چوار رۆژ بێ قه‌ید و به‌ند، به‌به‌زم و خۆشی به‌هه‌له‌په‌رکێ و زه‌ماوه‌ند، به‌ئازادی له‌گه‌ل هاو‌خۆینه‌کانیا له‌ناو گول و گولزار، وه‌ک برا، تپپه‌رینی. ئەزانم هه‌موو ئەمه‌تان ئەوی. ده‌فه‌رموون وا به‌هاره‌ وه‌ختی سه‌پران هات، به‌لام له‌سه‌ر شپوه‌ی پیشینان!

ئه‌ده‌بیاتی کوردی

به‌شی یه‌که‌م

۱۹۳۳-۱۹۳۴

«جوانکاری - صنائع نفیسه - و زانستی - علم‌ی جوانکاری و وشه‌ ئارایی»

مه‌وزوعی ئەده‌بیات ئەوه‌نده‌ گه‌وره (واسع) فراوان و فره‌ لقه، ئینسان نازانی له‌ کام لاهه‌ ده‌ستی بداتی! لهم رێگایه‌دا سه‌ر لی و ن بوون زۆر ئاسانه و به‌ سه‌هلی مه‌وزوع له‌ ده‌ست ده‌رئه‌چی. پیش ئەوه‌ی به‌تاییه‌تی له‌ ئەده‌بیاتی کوردی بدویم ئەمه‌وی به‌سووره‌تی عموومیه‌ نه‌ختی له‌ ئەده‌بیات قسه‌ بکه‌م.

(صنائع ی نفیسه) وه‌یا جوانکاری به‌یه‌ک که‌لیمه‌ قابیلی ته‌عریفه. شتی جوان، مادی و مه‌عنه‌وی، هه‌موو شتی جوان بیت، داخلی ئەم زبان زه‌ده‌یه. (صنائع ی نفیسه) رۆل‌یه‌ک باوکی خه‌یال و حسی به‌شه‌ره، دایکی ته‌بیعه‌ته و لهم نو‌قته‌یه‌وه له‌ زانستی جیا ئه‌بیتته‌وه. مه‌نشئه‌ی ئه‌ویان حس و خه‌یال و، مه‌سدهری ئەمیان هۆش و بیره. فکر و شعور و، نیشانه‌گی ئەویان دل و، ئامانجی ئەمیان مێشک و مه‌عریفه‌ته. بۆ جوانکاری ئەستیره‌ ئاوێزه‌یه‌کی رووناکی ئاسمانیه و به‌لای هۆشه‌وه‌ که‌رتیکی هه‌ستییه (جزء کون) که‌ ئەیه‌وی له‌ ماهیه‌تی بگات. ئەویان غه‌ریزه‌یه‌کی ته‌بیعی ئینسانه، ئەمیان نۆیه‌ره‌ی پیکه‌یشتن و پیشکه‌وتنی هۆشی ئینسانه. ئەویان پاک و جوان دل‌فرب و ره‌نگینه، ئەمیان ره‌ق و سه‌خت، توند و موفیده، ئەویان له‌ سه‌ر بالی خه‌یالات ئەفری بۆ ئاسمان که‌ له‌ جوانی هه‌ستی بگات و له‌تافه‌تی ته‌بیعه‌ت ده‌ربخات. ئەمیشیان به‌بالی زانستی به‌رز ئه‌بیتته‌وه که‌ له‌ کونیه‌ی کائنات و سړی ئافه‌ریده بگات. ئەویان رۆح و ئەمیان ماده‌یه. به‌شه‌ریش هه‌ردوکیانه. پروفیسۆر (بیگارد) به‌ بالۆنه‌ جادوانه‌که‌یه‌وه ۱۶۰۰۰ مه‌تر به‌رز بووه‌وه، گیانی خۆی خسته‌ ته‌هلۆکه‌وه بۆ ئەوه‌ی چهند ته‌جره‌به‌یه‌کی عیلمی بگات. به‌لام ئەگه‌ر (دانوونزبو)ی شاعیر که‌ بۆ چاو پیکه‌وتنی (بیگارد) ته‌رکی ئینزبواگاهی چهند سالی کرد له‌عینی بالۆندا بوايه، بیگومان له‌ وه‌خته‌دا خه‌یالی شاعیرانه‌ی ئەهاته‌ جۆش. قه‌له‌می ده‌رئه‌هینا به‌سه‌ر ئەسیر و هه‌وادا غه‌زلیکی هه‌لئه‌دا. فه‌رقی شاعیر و عالم ئەوه‌نده‌یه ئەویان بالۆنی ئەوی بۆ ته‌دقیقی ته‌بیعه‌ت و

ئەمیان بۆ سەیری تەبیعەت، ھەردوو لایان بۆ خزمەتی بە شەریەت و مەدەنیەت. ھەر چەند بە پیتی ئەم تەعریفە (صنائع نفیسە) و علم یا حس و ھۆش لە یەك جیانی، بەلام ئەگەر باش لیتی وردبینەو تە ئەگەین کە ھەردووکیان لە زۆر لاوە پێکەو بەستراون و بۆ یەكتری یارمەتی بێ ئەندازەیان ھەبە. تا زانست سەرکەوئ حس زیاتر بۆ قوولئ دڵ ئەچیتە خوارووە. ھەتا ھۆش پێشکەوئ، خەیاڵئیش پتر ورد و زیاتر بلند ئەبئ. ئەگەر زۆر قوولئ بخوینمەو و بویرم ئەتوانم بلیم ھەموو ھەقیقەتئ زادەئ خەیاڵئ و جوانکاری داکی زانستە.

دووھم

جوانکاری و ئەدەبیات غەریزە

لەسەر ھو و تمان کە جوانکاری غەریزەکی سروشتی ئینسانە. بەم ئیعتبارە بە قەدەر نەوعی ئینسان کۆنە. ھەتا ئینسانی ئەو ئەین کە دژندە ئاسا لە ئەشکەوت و مەغارەدا ئەژیان و لە حس و ھۆشدا وەکوو یەك لەدوا بوون، دیسان کەم و زۆر بەشی خۆیان جوانپەرستی و جوانکارییان ھەبوو. بالطبع ئەو نەخش و نیگارە دە ھەزار سال لەمەو پێش پێشینان لەسەر بەرد و ئیسقان ھەلیانکەندو، بە پیتی زەوقی بەدیعیی ئیستا شتیکی بئ بەھایە. بەلام لە عەینی زەماندا دەلیلە بۆ ئەوئ کە حەتتا لەو دەوری رەوتلئ وەحشەت و تارکییەشدا دیسان ئینسان بەنیسبەت حیس و ھۆشی خۆیەو لە زەوقی بەدیعئ بەشدار بوو، بەلام بەسەبەب نەبوونی زمانیکی پیگەیشتوو دامەزراو ھو، ئەم زەوقی بەدیعئ ئەوسا تەنیا ھەلپەرکئ و نەخش و نیگارکی ئیستدائئ ئافەراندوو و لقیکی گورە و موھیمی جوانکاری ئەدەبیان بئ گەلا و بەر ماو تەو.

سێھەم

ئەگەر لە دەوری پێش و پاش تۆفاندا زمانیکی دەولەمەند و پێشکەوتوو مەوجود بوایە کە ئەمەیش پێچەوانەئ دەستووری تەکاملە، بئ گومان ئیستا وەکوو نەخش و نیگاربان، ئەدەبیاتی شیا ئمان بۆ ئەمایەو، چونکە بۆ مەل جریو و خۆتندن چەند شتیکی سروشتی و غەریزە، بۆ ئینسانئیش حیس و جوانکاری و ئەدەبیات ئەوئندە تەبیعی و غەریزە.

ئەدەبیاتی کوردی پێش و پاش ئیسلامیەت

بەم ئیعتبارە ھیچ شوبھە نییە کوردئیش لە زۆر کۆنەو لە رۆژتەکەو بەکەمەین کورد زمان ھەوای سەرزەمینئ ھەلمژبوو، خاوەنی ئەدەبیاتە. بالطبع- چاکی، خراپی، پەستی و بلندی ئەم ئەدەبیاتە لەگەل پێشکەوتن و دواکەوتنی حس و ھۆشی میللەتە کەدا متناسب بوو. لە پاش گەلئ تەدقیقاتئ زمانشناسئ بەلای زۆری مستشرقینەو مەعلوم بوو کە زمانی کوردی و زمانی ئیرانی قەدیم یەکیکە، و ئەسلئ کوردی ئەچیتەو سەر کتیبئ موقەدەسئ ئاقیستا. نووسباری ئەم مەقالەئە لە ئەنجامئ ورد وردبوونەو و لیکدانەو یەکی کەمدا بۆ دەرکەوت کە ھەتا کوردی حازر لە فارسی گەلئ زیاتر ئەسلئەتی ئاقیستائئ خۆئ محافەزە کردو. بە رەغمئ تێبەربوونی ۳۰ عەسریا زیاترەو ئیستائیش بەشکی مونسایی کوردی شکلی کۆنی خۆئ لە فەوتان پاراستوو.

چوارەم

ئەم موقایەسە و تەدقیقاتە با بئینی بۆ جاریکی تر و ئیستا بئینەو سەر مەزوعئ ئەدەبیاتی کوردی. نەزەر بەمە ئەو ئەو ئەسەری ئەدەبی کورد لە شکلی کتیبئ دینی و بە زمانی زەندی ھاتۆتە دنیا. وینەئ بەرزی ئەم ئەدەبیاتە کتیبئ موقەدەسئ (ئاقیستا) و (گاتا) و وتنە کۆراوەکانئ زارائوشتراپە. مع الأسف، لەبەر ئینقلاباتی دینی و شیددەت و تەعەسوب فەوتاندنی دینیکی زۆر کۆن و دامەزراندنی ئاینیکی تازە ئەکسەری کتیبئ ئەم دەورە نەمان و تەنیا ئەوانەئ قودسیەتکی سەماویان تیا بئراو لە کون و قوژبنئ ئاتەشکەدەکاندا شارراو تەو دەریاز کراون ھەر چەند بەسەبەب (تطورات) ئ سئ ھەزار سالئەئ زمانی کوردی و ھەرگرتئ تیپ و کەلیماتی عەرەبیەو فەرقتیکی زۆر ھاتۆتە وجود لە بەینی کوردی ئیستا و ئەو کوردیئ (ئاقیستا) ئ پئ نووسراو، بەلام ئەم فەرقتە ھیچ وەختئ نابئ بەدەلیل کە ئاقیستا کوردی نییە!. یا ئەسلئ کوردی ناچیتەو سەر ئەو کتیبە موقەدەسە. چونکە ئەوئ کەم و زۆر شارەزای ئەدەبیات و زمانی فەرەنگستان بئ زۆر چاک ئەزانئ کە زمان وەکوو سائیری زواھیری ھەستی تابیی گۆزان و پێشکەوتنە. بەم سەبەبەو مەسەلەن لە بەینی ئینگلیزی کۆن و ئینگلیزی ئەمڕۆدا فەرقتیکی وا گەورە ھەبە کە قوتابیەکی

ئینگلیزی مەکتەبی ئیبتدائی-علی التقریب- لە ئەسەرەکانی شکسپیر هیچی بۆ
 حالی نابێ. کتیبی دینی و غەیرە دینی زەندی بۆ کوردی ئەمڕۆ لە نوقتهی زمان
 و ئەدەبیاتەوه گەنجیکی زۆر بەهادرە و ئەگەر کورد بیهوئ چاکتر لە بنجی
 زمانەکی بگات و باشتر لە ئەدەبیاتی شارەزایی پەیدا بکات، ئەبێ تا دەستی
 ئەروا تەتبوع و تەدقیقی زەند و ئاقیستای بکات. لە پاش دەرکەوتنی
 ئیسلامیەت و ئیستیلای مەداین کوردستان و ئێران هەردوو مودقە تەن نیهایەت
 بەسەرەخۆیی ئەو ولاتانە درا. دینە کەیشیان فەوتا و سەقافەتی میللییان
 کەمەریوتی دینە کە بوو هەر هەمان شێوە لەناوچوو. لەم شۆرش و ئیستیلایەدا
 ئەکسەری کتیبی دینی کورد و ئاقیستایی سووتینرا. پیتی کوردەواری گۆرا و
 کەلیماتی بیگانە تیکەلای بە زمانە کەمان بوو. حەماسەتی ئەم دینە تازەیه
 تەئریخ و سەقافەتی کوردی نەهیشت. لەو رۆژەوه بەشیکی زۆری ئەدیانی کورد
 دەستیان کرد بە خزمەتکردنی ئەدەبیات و معاریفی ئیسلام. سەرکەردە و
 بەیخاداری ئیبتەهای عیلمی و ئەدەبی دەوری عەباسی کوردەکان بوون. هەموو
 لاپەری تەئریخی ئەو زەمانە شاھیدە کە ئەگەر یارمەتی ئۆدەیا و عولەمای کورد
 و رۆژئاوای ئێران نەبایە مەدەنیەتی عەباسی ناوینشانێ نەدەبوو!. هەر چەند
 لەم عەھدەدا گەلێ ئۆدەیا و عولەمای نامداری کورد هەلکەوتوو، بەلام لەبەر
 ئەوی مەقدەرەتی عیلمی و ئەدەبی خۆیان لە زمانیکی بیگانەدا نیشانداوە ئەم
 دەورە مومکینە بە دەوری پەستی ئەدەبیاتی کوردی بدریتە قەلەم.

ئەدەبیاتی عەوام و بەیت نووسی

لە پاش ئەوی گری و گەرمی حەماسەت بەسەرچوو وەکرژی ئەعساب خاو
 بوو، لەناو عەوامدا رەو ئەدەبیاتی کورد حەرە کەتیک پەیدا بوو. هیچ شایانی
 تەعەجوب نییە کە بەر لەهەموو کەسێ پێشەوای ئەم حەرە کەتە تەبەقەیی عەوام
 بوو، چونکە ئەم دەستەیه کەمتر لە رابوردوی میللی خۆیان جیا کرابوونەوه و
 لەسەقافەتی بیگانە دور ماوونەوه. لەبەر ئەوی کورد (فیتەرەن) میللەتیک
 مەرد و پالەوان بوون، ئەم حەرە کەتە ئەو هەل پێش لە شکلی بەیت نووسیدا خۆی
 پیشاندا. بە زمانیکی رەوان و ئاھەنگدار گەلێ بەیتی جوان بەسەر قارەمانان و
 پالەوانان هەلدارا. هەموو شەریکی گەورە، هەموو کوردەویەکی مەردانە، هەموو

دەلاریبەکی پاک سەرگوزەشت بوو بۆ مەوزوعی بەیتیکی شیرین و دلنەواز. مع
 الأسف- کەمتەرخەمی و بێ موبالاتی خۆیندەوارانی پێشینیان لەم خوسوسەوه
 زۆر زەرەری دا و لە ئەدەبیاتی کوردی ئاساری ئەم دەورە زۆر کەمی بۆ ئیتمە
 ماوئەتەوه. ئەویشی ماوئەتەوه لەبەر ئەوی نەنووسراوەتەوه و تەنیا لەبەرکراوه -
 بەعظاً ناقص- و هەندیکیان دەستی تێبڕاوه. لە بەیتا ئەوی ئیستا لە بیرم بیت
 ئەمانەیه (ناسر و مالّ مالّ، خەسەرە و خاوەر، برایی) ئەکسەری ئەمانە حالی
 حازر لە تەرەف لادیتی کوردەوه لە سەر رێ و شوێنی کۆن بە گۆرانیهوه
 ئەخۆتێرنەوه. ئەدەبیاتی ئەم تەبەقەیه تەنیا عیبارەت نەبوو لەبەیت نووسی. زۆر
 غەزەل و مەنزومەیی دلداری، تەعزیه و (مرثیه) و سائەریان هەبوو. لەم
 مەیدانەدا لە سەرەتای عەسری نۆژدەمیندا بەعزێ شاعیری مەوزوون و رەوانیان
 تیا هەلکەوتووە کە ئەکسەری شیعرەکانیان بەلەبەرکردن بۆ ئیتمە ماوئەتەوه.
 ئەحمەد ئاغای دەریند فەقەرە، وەلی دێوانە، ئەولای حەسەن، لەم رێگایەدا زۆر
 شتی جوانیان بەجێ هێشتوو.

لەبەر ئەوی ئەم تەبەقەیه لە حسییات و خووی رەسەندا پاکترین تەبەقەیی
 کوردن و لەگەڵ بیگانەدا نە لە عادات و نە لە خۆیندندا تیکەل نەبوون، ئاسار و
 شیعرەکانیان مۆنەیهکی خاوتین و ئەسلی ئەدەبیاتی کوردییه. زۆر ئارەزووم
 ئەکرد کە بۆ موفەرک چەند مەنزومەیهکی ئەمانە بەینمەوه، بەلام مومکین
 نەبوو. لە ناوەرەستی عەسری نۆژدەمیندا شاعیریکی گەورە کورد مەلا
 عەبدولرەحیمی مەولەوی ئەم تەرزێ شیعرەیی ژباندەوه بەلەهجهی هەورامی لەم
 تەرزە گەلێ شیعرێ جوانی بێ مانەندی نووسی. ئەم شاعیرە کوردە پەتییه
 حسییات و خەییالاتی ئەوئەندە بەرز و وردە، ئینسان بێ ئیختیار ئەلێ پێش
 وەختی خۆی کەوتوو و لە موحییتیکدا هەلکەوتوو کە بە نسیبەت ئەووه پەست
 و تەنگ بوو. ئیستا کە ئەمە ئەنووسم لەلایەن ئاوەلێکی خۆشەویستەوه
 (مرثیه) یەکی مەولەویم بۆ هات ئەمە مەتلەعە کەتەتی: -

«ماتەمی و وەهار، بێ شەوقی و نەو گۆل!

مەلوولی و گۆلزار، بێ زەوقی و بۆلبۆل!»

پاش ئەوی (تەعجب و استغراب) لەم شتە فوق الطبیعیە- ئەکات و لەبەھاردا
 تارمایی پایز ئەبیین، ئەیهوئ بۆ ئەسباب بگەرێ و نیهایەت سەبەبیش

«مه‌ر گولشه‌نی حوسن شای گول ئه‌ندامان

جه وه‌شووومه‌ی مه‌رگ خه‌زانش نامان»

پروانه چۆن- تحسر، مدح، تاثر، ره‌قیقی حس و خه‌یال له‌م قطع‌ه‌به‌دا خۆی ده‌رئه‌خا:

«له‌کۆی نه‌زا که‌ت به‌ناز په‌روه‌ده
له‌تافه‌ت جه به‌رگ به‌ریر په‌م که‌رده
نه‌تۆی چامه‌ی چاک حالاتش چوون بۆ
ده‌ک چه‌رخ به‌ختت هه‌ر نیلگه‌وون بۆ
بالی چه‌م هوردا نی‌رگس نه‌ی ده‌مدا
چه خه‌ی‌ر بی تو چه‌م نی‌ای وه‌هه‌مدا!

مه‌وله‌وی و گه‌لی له‌و شاعیرانه‌ی له‌م ته‌رزه شیعیره‌یان و تووه له‌م بابه‌ته زۆر شیعیری شیرین و (لطیف)یان هه‌یه. به‌لام، هه‌روه‌کو له‌پیشه‌وه و تم، ئه‌م گه‌نج و گه‌وه‌رانه له‌ رووی که‌مه‌ته‌رخه‌می پیشینه‌نه‌وه زۆری فه‌وت‌اوه. شایانی تأسف و حیره‌یه که ئیمه له‌م خسووسه‌وه به‌قه‌ده‌ر پیشینه‌یان لا -آبالین- و هه‌شتا دیوانی یه‌کێ له‌م شاعیره‌ کورده راسته‌قینه‌نه له‌ چاپ نه‌دراوه. کوردی و مه‌ریوانی که به‌پراستی بۆ له‌ چاپدانی دیوانی شاعیره‌ گه‌وره‌کان هه‌ممه‌تیان نواند و ئه‌ینۆین ئه‌گه‌ر له‌ هه‌لیکدا روویه‌کی مه‌رحه‌مه‌تیش بکه‌نه سه‌ر ئه‌م شاعیرانه و ئه‌و مه‌نزوو‌مانه‌ی بۆمان ماوه‌ته‌وه له‌چاپی بده‌ن خزمه‌تیکی زۆر گه‌وره ئه‌که‌ن بۆ ئه‌ده‌بیاتی کوردی و گیانی شاعیره‌کانیش له‌ گۆر‌دا شاد ئه‌که‌ن.

غه‌زهل نووسی و ژیا‌نه‌وه‌ی سه‌قافه‌نی کورد و ئێ‌رانی

پاش مو‌ده‌تیکی و دوای ئه‌وه که به‌شی عه‌وام و خه‌لک بۆ خۆیان ئه‌ده‌بیاتیکی نه‌زمیی «چونکه‌ مع‌ الاسف هه‌تا عه‌سری بیسته‌مین ئه‌ستیره‌ی نه‌سرمان کز بو» ریک و په‌وانی دامه‌زراند، له‌و مه‌یدانه‌دا زۆر شاسوار و شاکار هه‌لکه‌وت. به‌شی عوله‌ما و مو‌نه‌وه‌رانی‌ش روویان کرده لای سه‌قافه‌تی کورد و ئێ‌ران. رابوردووی خۆیان هاته‌وه‌ بیر و ئاینده‌یان خسته‌ به‌ر چاو. ئه‌مه له‌ عه‌سری

هه‌ژده‌هه‌مین و نۆزده‌هه‌میندا بو. ئیداره‌ی حکومه‌تی بابان بۆ ئه‌م بووژانه‌وه‌ی سه‌قافه‌تی کورد و ئێ‌رانییه‌ ته‌ئسیره‌کی موهیمی هه‌بوو. له‌و زه‌مانه‌دا زمانی ره‌سمی بوو به‌ فارسی. دانشمندان و ئوده‌باکامان جگه له‌ ئه‌ده‌بیات و علومی عه‌ره‌بی ده‌ستیان کرد به‌ تتبعی ئاساری شاعیره‌کانی فورس. ئه‌شعار و دیوانی حافز، کلیم، سه‌عدی، نیزامی و سائره‌ دیسان هه‌ترانه‌وه مه‌یدان. منال و گه‌وره و فه‌قی و قوتابی، شاعیر و عالم، به‌ شه‌وق و زه‌وقه‌وه خۆیان هاو‌بسته‌وه باوه‌شی ئه‌ده‌بیاتی کورد و ئێ‌رانی. شیعیر وتن باوی سه‌ند و شه‌ره‌ مو‌شاعه‌ره‌ بوو به‌ مه‌شغه‌له‌تی هه‌موو قوتابه‌یه‌ک. له‌ چاخانه‌کان، شاهنامه، زی‌پین و قویا و سائره‌ به‌ئاوازیکی خۆشخوان ئه‌خوێنرايه‌وه. داستانی پاله‌وانانی قه‌دیم به‌ غروور و عه‌زه‌مه‌ته‌وه ئه‌گه‌ی‌رپرایه‌وه و له‌ نه‌زه‌ری ئه‌وان به‌یتی جوان و خۆش‌ناه‌نگ هه‌له‌به‌سترا. له‌م ده‌وره‌دا (محیط) ته‌رزی ئیداره، سه‌قافه‌ت و حه‌یاتی ئیجتماعی زۆر موساعید بوو بۆ پی‌نگه‌یان‌دنی ئاساری به‌رز و بی‌هاوتای ئه‌ده‌بی. له‌ نه‌زه‌ر حوکمداره‌کاندا شاعیره‌کان جی‌گایه‌کی بلندیان هه‌بوو. قسه‌ی خۆش و نوکته‌یان ویردی سه‌ر زمانی شا و گه‌دا بوو. ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌ده‌بیاتی کوردی ده‌ور و ئاساری کلاسیک قبوول بکری بی‌گومان ئاسار و شیعیری ئه‌م چه‌رخه ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی کورد ته‌شکیل ئه‌کات. ئیحتیمال به‌نه‌زه‌ریکی تر «سه‌تخی» ته‌ماشای دیوانی ئه‌شعاری شاعیرانی ئه‌م ده‌وره بکریت به‌لا‌سای شاعیره‌ گه‌وره‌کانی فورس عه‌د بکریت و الحال ئه‌مه له‌ هه‌قیقه‌ته‌وه دووره.

به‌لێ وه‌ک له‌ پیشه‌وه و توومانه له‌م بووژانه‌وه و ژیا‌نه‌وه‌یه‌دا ئه‌ده‌بیاتی فارسی ته‌ئسیره‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو. به‌لام ئه‌م ته‌ئسیره‌ ته‌نیا عیبارت بوو له‌ گۆراندنی وجهه‌ی نه‌زه‌ر و وه‌کو بره‌سکه‌ی ئاگرێ له‌ شه‌ویکی تاریکدا ونبویه‌ک به‌هیتته‌وه سه‌ر پتی پستگاری، ئه‌ویش کوردی خسته‌وه سه‌ر سه‌قافه‌ت و ئه‌ده‌بیاتی کورد و ئێ‌رانی. له‌ ئه‌واخری چه‌رخ (١٨)مین و سه‌ره‌تای نۆزده‌هه‌میندا، نالی، کوردی، سالم، وه‌فایی، شیخ په‌زا، حاجی قادر و سائره‌ شه‌هسوارانی شیعیری کوردی هاتنه‌ دنیا و هه‌ر یه‌که گه‌نجینه‌یه‌کی پر له‌ دو‌ر و گه‌وه‌ریان له‌ پاش خۆیا‌نه‌وه بۆ پاشیان به‌جێ هه‌شت.

نالی، ئه‌م مه‌لا خاک و خۆلییه‌ به‌راستی له‌ جوانکاریدا، کار جوان بوو شیعیره‌کانی سه‌راپا په‌ر له‌ ورده‌کاری فکری ده‌قیق:

دهورانییه وهک هیلهکی سهودا سهری گبژم

بۆیه بهدهقیقی مهسهله ههر چی دهیبژم

بهراستی ئەکسهری بئیرینهکانی بئیراوه و ههلبئیراوه وهکو مودهتیک لهمهوپیش به مناسه بهتی له چا پدانی دیوانه که یه وه وتبووم «ئهو شیعری بۆ شیعیر وتوه و له دنیا دا دوو شتی ویستوه، شیعیر و ولات، ئەو قه سیده یه له شامه وه به کولێ گریان و سۆزی دلّه وه بۆ (سالم) ی ناردوه ههقیقه تهن پارچه یه کی بئ مانه ندی ئەدهبی و گه واهیککی گیاندار ی ولاتپه رستییه .

عه شقی ولاتی ئەوهنده زۆر و ناگرین بوو که حه تتا شاره زووری پر له مئشووله و له رز و تاش به لای ئەوه وه به ههشت بوو، له بهر چاوی چاوه زار ئەلئین شاری شاره زوور» .

سالم هیچی له نالی نه گه راوه ته وه، ئەگه رچی به قه ده ر ئەو سنعه تی ورد له شیعیره کانیا نییه و ئەوهنده مائلی جناس، کنایه، و استعاره نه بووه .

بهلام له سه لاسهت و ره وانیدا له گه لێ غه زه لدا سه رووی نالی که وتوه . ئەو قه سیده یه نالی بۆی نارد چهند به هادار و بلنده، جوابنامه که ی سالمیش ئەوهنده به سۆز و ته ئسیره . ئینسان که ئەم قه سیده ره نگین و خوتینه نه خوینتیته وه بیعه یی، دلێ بریندار و چاوی فرمیتسکاوی سالمی دیته بهرچا و . له نوقته ی ولاتپه رستییه وه جوابنامه که ی سالم شهیدا تر و به هبژتره .

زاتهن ئەم شاعیره گه وه و قیسه تداره ههر وه کوو بولبولی خو شخوانی کوردا یه تی بوو، له و رپیه دا جه نگا وه ری مه یدانیش بوو . یه که یه که ته حلیلی شه خسیهت و به های ئەدهبی ئەم شاعیرانه هه قی ته ئریخی ئەدهبیاتی کوردییه و له مه قاله یه کی وا دا قابیلی -ایضاح- و به یان نییه . له بهر ئەوه لپه ردا ئەم مه وزوعه ئەبرمه وه به لام ئەوهنده ئەلئیم: ئەم ده وه رووناک و پر شنگداره ش له هه ندی سه ره وه له قسوور به ده ر نییه، ئەوه لهن له پتوبستی خویا پتر که لیماتی عه ره بیان خستۆته ناو شیعیره کانیا نه وه . دو وه م، به عزێ شاعیری -طفیلی- له رووی چا ولیکه ریبه وه بی شو مار شیعریان هه لپشتوه . که ئەگه ره مه مووی نه بی به شی زۆری لاسایی ئاساری شاعیره گه وه کانه . له گه ل ئەمه شدا ئەم زه مانه له نوقته ی ئەدهبیاته وه عه دی هه ره ده له مه ندی کورده .

چه رخیک له مه وه ره

گه شتی که له کوردا ستاندا

سالانی (۱۹۳۰-۱۹۴۱) کراوه به کوردی

رابووردووی کورد له گه لێ سه ره وه تاریک و نووته که، ته ئریخی کۆن نا، هینی چهند سال له مه وه به ریش به ته واوی لیمانه وه دیار نییه . سه رگورشته ی دوانزه سواری مه ربوان، ئەو قاره مانه ونبوانه، هیشتا به ته واوی بۆمان ساغ نه بو ته وه . له بهر ئەوه ئەم گه شتنامه یه کاربه ده ستیکی ئینگلیز (بیللی فریزه ر) ناو که سه د و پینچ سال له مه وه پش نووسیویه تیه وه، ویستمان بیکه یین به کوردی .

ئەم کاربایه ئیش به ده ستیک بووه له بالیۆزخانه ی تاران . له ته ورپزه وه به سه ر ولاتی موکریان و باباندا گه شتیکی دوور و درپژی کردوه بۆ به غداد . له و تیه به سه ر کرماشان و هه مه داندا گه راوه ته وه بۆ تاران . ئەم چهند په ریه ئەگه ر رووناکیه ک بخاته ناو ته ئریخی رابووردووی کورده وه و به هۆیه وه که م و زۆر رپگایه ک بۆ ئاینده ی ولاته که ده ریخات و یا رووناکی بکاته وه و یان نه ختی جۆش و سرووش بگه یینی به لاوانی ولات، ئەوا باشه . خو ئەگه ره ئەمه ش نه بی، پارچه یه ک له ته ئریخی نزیک کوردا گتیا وه ته سه ر زمانی خۆمان» .

گه شته که

سابلاخ ۲۶ ی تشرینی یه که می ۱۸۳۴

له پاش چاوه روانییه کی زۆر دوینی (خان) گه شت . هاتنه که ی هه رچه ند وه کوو به ته ما بووم ئەوهنده فه ردار نه بوو، به لام دیسان زۆر سه یر بوو . نزیک ی هه زار سواری له گه ل (خان) دا هاتنه ناو شاره وه .

ئەمانه له چهند فرسه ختی که وه له گه لیا هاتبوون . که مه وکیب نزیک بووه سواریه کان ده ستیان کرد به سواری چاکی و هونه ر پیشانان . به چوار ناله له ناو ئەو په رده ی تۆزه وه له پیش له شکریان گرتبوو هه ره کو برووسکه ده رته په رین . ر میان هه لئه سووراند و به جست و چالاکیه کی دل فریانه وه مه قه سه تیه یان ئەکرد . ته نیا وه ختی که با له لاوه ئەهات و تۆزه که ی لئه دا ئەوسا پیاو ئەیتوانی ته ماشایه کی ئەو سواریه شوخ و ولاخه چاکانه بکات که ناو جه رگی مه وکیبیان ته شکیل

نه کرد. خان نهو خه لاتنه ی (میر) پتی به خشیبوو له بهری کردبوو. نیشانی
حوکمداری سابلای له خوی دابوو. رهپ سواری نه سپیکی تازی بوو بوو.
خه لاتنه که پالتویه کی نالی تورمه ی سوورمه دار بوو که به قسه ی هندیکی به سن
هزار و به قسه ی هندیکی تر به شهش هزار تمه ن دهستی که وتوه. مه وکیبه که
ته ماشا کردنی نه هینا و، بیگومان مه نزه دی نه م مه وکیبه له گه لی (مناظر) ی
قه سر و کاشانه ی ولاته بچوو که کان بالاتر بوو، وه له مه وکیبی شا خوی
به دهبه تر بوو. عه بدوللا خان حوکمداری نیستای سابلای گه وره ی عه شیره تی
موکریبه که به کیکه له هره به هیتز و هره عه شیره تی کونی کورد.

کورپی (بوداخ) ی ناوداره که (محمه د قولی خان) ی ورمی خابینانه چاوی
هه لکولی. بوداخ خان له وه ختی خویدا که سوار نه بوو هزار سواری خستی زری
له بهری له پشته وه سوار نه بوو. به لام نهو رۆژانه تیپه ری و نهو عه شیره ته
کوردانه که له پایته خته وه نزیکن هه موو یا به زور و یا له رووی خیانه ت و یا
به هوئی ناکوکی ناو خویانه وه مل بو حکومت شوژ نه کن. نیستا کوردی موکری
خه راج و باجی نهو ولاته یان نه دن که باوک و باپیریان به نازادی و سه ربه ستی و
بی نهو هی گوی بده نه شا و شازاده پیادا گه شت و گوزاریان نه کرد. نه م گۆرانه
زور ته سیرتیکی خرابی کردو ته سه ریان. سکالای زوری ناخوئی و باج زوریم لئ
نه بیستن. به به خان به گ بوی گپرامه وه له زه مانی ناغا (محمه د خان) دا
خه راجی سابلای هزار تمه ن بوو. نیستا به ناوچه ی سه رده شته وه خه راجه که ی
گه یشتو ته بیست و پینج هزار تمه ن بو شا و ده هزار تمه ن بو خویان. له بهر نهو
جیگای ته عه جوب نییه که وا میلله تی هه ژار و نامه منوونه. تاعوون نیوه ی
خه لکی کوشت، نهو نیوه ی ماوه ته وه نه بی به شی هه موو نیش بکن جگه له وه ش
له رووی هات و چوی له شکره وه بو سه ر سلیمان دی هزار تمه ن پتر نه دهبین بو
میوانداری. نیتر چون ده رنامه تمان نه بی؟! جار ی وا ریکه وت باسی عه بام کرد
که لیتره زور کهس له بهری نه کات، وتم نه م بهرگه هه م بو گه رما و هه م بو سه رما
به که لک دیت، عه زیز به گ هه لیدایه: وه لی عه با بهرگیتی ریکی نیسه نییه،
ته نیا له م دوری دواییه دا ده ستمان کرد به له بهر کردنی. نه مه یا له به غاوه
نه به یینین یا لیتره دروستی نه کن. نیسه هه ژار و عه با هه رزانه، جاران کهس
نه یته وپرا به بی له بهر کردنی پالتویه کی شالی به هادار بچیته لای پیایوکی

گه وره، به لام نیستا نه گه ر بو دیوه خانی خانیش بچیت ته نیا عه بایه ک به سه.
بیگومان زیاتری نه م داد و فیغانه نه نجامیکی ته بیعیه بو نه م پیاوانه که وه ختی
خوی نه ناغایان هه بووه نه زوردار، نیستا به زور خراونه ته ژیر باری
هه ر دووکیانه وه. له ناو میلله تی کدا که وه کیه تیبه کی وه ها نزیک کی هه به له گه ل
خه لکی (سکوتلاند) دا. به راستی سه ریه که پیاو ته ماشای شتیه ی معامله یان
بکات له گه ل خزم و دوستدا و به م رهنگه تیگات له پله ی نیحترام و ته قدرتیکی
که به رامبه ر به هه ر یه ک له م دهسته ی خزمانه پیتشانی نه دات. شتیه ی قبول کردن
و به خیره اتنی هه ر یه ک له مانه به ته واوی جیایه، به لام هه مووی ناسکانه و
میهره بانانه یه. خاوه ن مال جیگای خوی چو ل نه کات بو نهو میوانانه ی له پله ی
خویدان و یان له و بالاترن به لام نه م هه لسان و دانیشته نه ناو نه ماندا گه لی
جوانتر دامه زراوه. به ناکرا دیار بوو که جیگای لای سه روو ته نیا به پیایو
دهوله مند نه نه درا، چونکه چاوم لئ بوو هه ندی پیایو جل شری بی دیمه ن خراوه
لای سه رووی مه جلیسه که وه. وه ختی خزمی یا دوستی له لادیوه بیت گه وره ی
مال هه تا به رده رگا نه چی به پیسه وه و له وی ده ست نه کاته ملی. کوپ و برازا
له وه ختی دابه زیندا به پیسه وه نه چن و یا له پاشدا به نوره به خیره اتنی نه کن.
شتیه ی به خیره اتن و به پیسه وه چوونیان نه وه نده ته سیر به خسه که به راستی
دوره ی کونی عه شایه ری (سکوتلاند) ی هینامه وه بییر، هه تا زیاتر لیپیان ورد
بمه وه زورتر وه کیه تیبه کی به یینی نه م کوردانه و خه لکی (سکوتلاند) ی کونم دیته
پیش چاو. حورمه تی بچوو که به رامبه ر به گه وره به تاییه تی شایانی دیقه ت بوو.
به پتی ده ستور نه کوپ نه برازا لای باوک و مام دانانیشن نه گه ر دانیشن له
دوره وه دائه نیشن، له گه ل نه وه شدا گه وره خو شه ویسته یه کی ته واوی هه به
به رامبه ر به بچوو و بچوو که به دل ناماده یه بو نیتا عه تی گه وره.

راسته گه وره کان - یه عنی ره نیسه گه وره کان - دهبه وه و فیزیکی نه نویتن.
خانه کان نوکه ر و نازریان هه به. هه ریه که به رده شوژ و پیش خزمه ت و فه راش
باشی خوی هه به. وه کو خانه گه وره کانی نییران، به لام من نیستا باسی ره وشت و
راباردنی ناو خویان نه کم، که نه زاکه تی لیوه دیار بوو. زوری نه م کوردانه دل
کراوه بی و ساده ییبه کی خو شیان هه به که له پرسیار و گفتاریاندا ده رنه که ویت له م
لایه نه وه عه زیز به گ زور دیار بوو، ساده ییبه که ی وه نه بی له بی هیزیه وه بو بی

ئەمە ھەلچوونی دلتیکی ساف بوو، نە گومانى ئەوھى ھەبوو كە خەلك ھەلقریوتىنى و یان خوئی ئارەزووی ئەوھى بکات كە بیبری خوئی بشارتتەوھ. زۆر سەرى سورما كە پیم و تولاتى من (۱۲۰۰) سەعات پتر دوورە! لەسەر ئەمە لیتی پرسیم كە ئایا قەت ئەتوانم ئەم مەسافە دوور و درێژە بېرم و بگەریمەوھ بۆ نیشتمان و ئایا بیبری خزم و كەس و كارم ئەكەم یان نە؟ خەلكى تر بریوان نەئەكرد كە یەكێك ئەم ریگا دوورە بیروئ بەئارەزووی گەشت و جیھان بینینەوھ و لەگەل ئەوھشدا كە لە بابەت تیجارەت و كاسبیوھ پرسىاریكى زۆرم لى ئەكردن ئەم گەران و گەشتەى منیان ئەدایە پال شتى تر. گفتوگۆمان ھەمیشە بە ئەنجام ئەگەشتە پرسىار كردن لە بابەت رەوشت و رەفتارمانەوھ بەتایبەت لە بابەت ئەو شتانەوھ كە زیاتر ئەھمىیەتیان پى ئەدا. بە ستایشەوھ ناوی (نظام) و (ظابطە) و ئوسوولى مالیە و قەوانىنى ئیمەیان ئەبرد و ئارەزووی ئەوھیان ئەكرد یان ئەوان بىن بۆ لای ئیمە و یان ئیمە بچىن بۆ لای ئەوان و ولاتتەكەیان بخەینە ژیر چاودىرى خۆمانەوھ. ھەندى جار ئەكەوتمە گالته كردن لە گەلباندا و پیم ئەوتن كە من خۆم خەلكى ولاتىكم لە كوردستان ئەچى، ولاتىكى شاخى كە بەسەر عەشائردا دابەش كراوھ و ئەم عەشائرانە لە كۆنەوھ دوشمانیەتى و ناخۆشیان ھەبە لە گەل یەكتردا. ھەروھەكو كوردەكان ئەوانیش خەرىكى (چەپا) تالان كردنى ولاتى پى دەشتى دراوسىن زۆر بە مەراقەوھ ئەم كوردانە گوپیان لەم قسانەم ئەگرت بەتایبەتى ئەو بەرئاوردەى لە بەینى كورد و سكوچە كۆنەكاندا ئەمكرد.

- ۲ -

لەوھختى مانەوھمدا لە سابلاخ لە دیواندا چاوم بە خان كەوت. لەم ھەنگامە خەرىكى بلاوكدنەوھى - ئەگەر داوھرىش نەلین- فەرمان و دەستور بوو. خزم و ھۆزى شەدەبەسەر دەوریان گرتبوو رەنگ و رەوشتىكى شازادانەى دابوو بەخۆى. جگە لە خان سەرم لە موسا خانى مامىشى داو ئەویش ھاتەوھ بۆلام. ئەم موسا خانە كۆنە حوكمدارى سابلاغە. وادیار بوو ئیستا برۆای ھیتاوە كە لە كوردستاندا جوتیەتیەكى زۆر ھەبە لە بەینى ھات و نەھاتدا. دوو جار لە مالاھ خانەخوتیكەمدا كۆمەلێكى گەورەى عەشایەرى گیرا، بەراستى زۆر كوشندەبوو

بەلامەوھ كە نەم ئەزانى چى ئەلین چونكە گفتوگۆكەیان ھەمووی بە كوردی بوو. ھەندى جار شتىكم لە مەزوووعەكە ھەلئەكراند چونكە زۆر وشەى فارسى لە كوردیدا ھەبە. بەلام ئەمە لەجىاتى ئەوھى تىنویەتیم بشكىننى زیاتر مەراقى ئەدامى. زۆر خەزم ئەكرد وەكوو ئەم وەسفە سەرىوتیەى پىوانى سابلاغم كرد شتىكىشم لە بابەت ئافرەتیاوە بنوسىاھ! بەلام داخى بەجەرگم ئەمەم لە دەست نایەت. لە شارەكانا ژنانى بەشە ماقولانى ھەروھەكو فارسەكان زۆر كەم خۆیان دەرتەخەن. ناو بەناو چاوم بەروویەكى جوان یا دوو چاوى گەش ئەكەوت لە روویەكى بى پەچەدا، بەلام ئەگەر مەوئ تىكرا بدویم ھەر چەندە كۆمەلە ژنانى زۆرم دى و بەتایبەتى لە رۆژى ھاتنەوھى خاندا ژنان سەربانەكانیان داپۆشیبوو، ژنانى ئیرە عىبارەت بوون لە گەلێكى چارۆكە شىنى پىچراوھ. لەدوا شەوى مانەوھم لە سابلاخا دوو كوردى خەلكى سلیمانى كە بەخزمایەتى ئەگەشتە موكریبەكان و خزمى خانەخوتیكەم بوون بەمىوانى لای عەزىز بەگ دابەزىن. ئەمانە لەگەل یەكێك لە ھۆزى پاشای سلیمانى ھاتبوون كە بەئیشىك ئەچوو بۆ تەوریز، لە بابەت ولاتتەكەى خۆیان و مېرى رەواندووزەوھ ھەندى پرسىارم لى كردن. بەراستى فەرقى گەورەى بەینى قەسەى ئەمان و كوردەكانى (زرزاو) لە شنۆ و كوردى موكرى ئیرە زۆر سەبىر بوو.

كوردەكانى موكریان و شنۆ بەلابانەوھ ناخۆش نەبوو كە یەكێك لە مىللەتى خۆیان ھىز پەیدا بكات و لە شوپىنێكدا بەرز بێتەوھ كە بتوانى بى بەپارسەنگ و بەو ھۆبەوھ لەنگەر بگرئ بەرامبەر بە حكومەتى (ئازەربايجان) و ئەم حكومەتە ناچار بكات كوردەكان بەچاوتىكى باشتەر تەماشى بكات، یان بىن بەپشت و پەنا بۆ كوردەكان كە ئەگەر وىستیان لە تاو زۆر و بىدادى فارسەكان ھاوار بەرنە بەرى. لەبەر ئەمە لای ئەوان مېرى رەواندووز ھەر چەند نەختى توند و تىژە بەلام پىاوپىكى خانەدان و خوداوەرە و ھەر ھەلپىكى مست بكەوئیت بەكارى ئەھىنیت بۆ زیاد كردنى ھىزى خوئى و بەختىارى و خوئى ژبانى ولاتتەكەى، بەسایەى پەنجە ھەزار سەربازى چاپوك و چالاكەوھ.

لەبەر ئەوھى سەردار و ئاغای ولاتىكى گەورەبە كە ھەموو خەلكەكەى فەرمانبەرىن، زۆر بە خىراىى و گورجى لە سەركەوتناھە. بەلام لەسەرىكى ترەوھ نۆكەرەكانى پاشای سلیمانى مېرى رەواندووز بەكابراھەكى زۆردارى بى ئامانج

پیشان نه‌دهن که له لیکدانه‌وه زیاتر به‌هه‌لکه‌وت توانیویه‌تی خاک و ولاتی خه‌لکی تر که شو‌رش خاوه‌نه‌کانی به هیز کرده داگیر بکات و، به‌م په‌نگه ولاتیکی زور بگریته ژیر ده‌ست به‌بێ نه‌وه‌ی بزانی باش دایمه‌زیتنی. به‌قسه‌ی نه‌مان میری په‌واندز له‌مه‌وپیش به‌رده‌ستی (رده‌عیه‌ت) ی پاشای سلیمانی بووه.

وه‌ختی ناوکی نه‌که‌ویته به‌ینی پاشای ئیستای سلیمانی و براکه‌ی نه‌ویش یاخی نه‌بێ و ولاتی خوی و چند ناوچه‌یه‌کی تر داگیر نه‌کات. هه‌ر چه‌نده پێ له‌وه نه‌نین که نامیدی ولاتیکی ده‌له‌مه‌نده و ناوایه، به‌لام نه‌لین خاکیکی لیک پچراوه. پاشاکه‌ی کارایه‌کی شیتی بێ هیزه و هه‌ر ده‌ دوانزه دبییه‌کی به‌ ده‌ست ناغایه‌که‌ویه. نه‌وانیش له‌گه‌ل یه‌کدا نارێکن و ناووک. له‌ به‌ر نه‌وه بوون به‌نیچیرێکی ئاسان به‌ده‌ست میری په‌واندوزه‌وه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌قسه‌ی نه‌م نوکه‌رانه ولاته‌که هیشتا دووره له‌وه که به‌ته‌واوی سه‌ری بۆ شو‌ر بکات. نه‌مان پێ له‌وه موه‌فه‌قیانه‌ی میر ناین که له‌ عیراقددا مستی که‌وتوه، وه‌ه‌تا دان به‌وه‌شا ناین چۆته سه‌ر(سنجار) و، گوايه په‌نجا هه‌زار نا ته‌نیا دوانزه هه‌زار سه‌ریازی هه‌یه. نه‌مانه‌ش هه‌موو ناشی و نا هه‌موران و به‌زور له‌ دیته‌ات کوکراونه‌وه. نه‌ موچه‌یان نه‌دریتی نه‌ به‌رگ. له‌مانه‌ ته‌نیا هه‌زار سه‌ریازیان که میر به‌خولامی خوی ناویان نه‌با موچه‌یان هه‌یه. دیسان به‌قسه‌ی نه‌م نوکه‌رانه میر له‌جیاتي نه‌وه‌ی باجیکی سووک بسینی هه‌رچی به‌رده‌ستی بکه‌وی نه‌ییا. له‌مه‌دا ته‌ماشای گه‌وره و بچووک نا‌کا و نایه‌لی جگه‌ له‌ خوی که‌س شتیکی بێ، له‌ جیاتي نه‌وه‌ی له‌ ناو خزمه‌تکارانیا سه‌ر راستی و وه‌فاداری و له‌ناو سه‌ریازیانیا نازادی بلاو بکاته‌وه. میری په‌واندوز به‌قسه‌ی نه‌م کوردانه‌ی خه‌لکی سلیمانی خراپتر شت بۆ شوینکه‌وتوه‌کانی نه‌وه‌یه که زور نازادی و چالاکي پیشان بدن، چونکه نه‌م جو‌ره که‌سانه به‌حه‌سه‌د و ترسه‌وه ته‌ماشایان نه‌کریت و گه‌ل جار له‌م په‌وه نه‌کوژین. هه‌ر چه‌نده پێ له‌وه نه‌نین که له‌ ولاتی نه‌ودا دزی و جه‌رده‌یی نییه، به‌لام نه‌لین نه‌مه له‌ رووی نه‌و زو‌لم و زوره‌ویه که‌وا نه‌یکات و به‌رشتنی خوینی هه‌زاران نه‌م ترسه‌ خراوته‌ دل‌ی خه‌لکیه‌وه، چونکه نه‌لین میر نه‌داوه‌ری لایه و نه‌رێکوپیتکی، به‌لای نه‌مانه‌وه ناتوانی به‌ربه‌ستی حکومه‌تی نازده‌ریجان بکا نه‌گه‌ر بیت و سه‌ریازه ریکخراوه‌کانی بنیترته سه‌ر. له‌ مه‌دا نه‌م کوردانه‌ی سلیمانی به‌ ته‌واوی جیا نه‌بنه‌وه له‌ کورده‌کانی شنۆ و

سابلاخ، چونکه لای کورده‌کانی شنۆ و سابلاخ کاره‌ساتیکی هه‌ره خراب نه‌گه‌ر بێ نه‌وه‌یه که بیین له‌شکرکی بیگانه له‌ ولاته‌که‌یانه‌وه تپه‌ریت و په‌لاماری میر بدا و بیگومان زور لایان ناخۆشه که ته‌لیسمی ولاته‌که‌یان بشکینن، نه‌و ولاته‌ی هه‌تا ئیستا شاخه‌کانی بوون به‌ په‌رژین به‌رامبه‌ر به‌ هیرشی ده‌ره‌وه له‌ لایه‌ن له‌شکرکه‌وه که روه‌ دراوسێکه‌یان پروا. نه‌مانه‌ قه‌ت ناره‌زووی نه‌وه ناکه‌ن که بیسه‌ر له‌ شتیکی واکه‌نه‌وه. له‌شکرکی فارسی له‌ناو جه‌رگی ولاته‌که‌یاندای په‌لاماری میر و کورده‌کانی به‌رده‌ستی بدا. له‌به‌ر نه‌وه کورده‌کانی سلیمانی چند میر به‌قسه‌ بشکینن نه‌مانه نه‌وه‌نده هه‌لیه‌کین. درۆ و راستی نه‌م کاره به‌م زوانه‌ تا‌قی نه‌کرته‌وه، چونکه وا ده‌ر نه‌که‌ویت که هیزیکی فارسی ئیستا خه‌ریکی نه‌وه‌یه بچێ بۆ سلیمانی تاکو له‌وتیه به‌رامبه‌ر به‌ په‌واندوز بکه‌ویته ئیشکردن.

- ۳ -

۲۶ ی تشرینی یه‌که‌م

بۆ مائا‌واوی چاوم به‌ خان که‌وت نزیکي نیسه‌رو‌ش دو‌عاخوازیم کرد له‌ خانه‌خوی میه‌ره‌بانه‌کانم. به‌زمانیکی شیرین و دل‌پاکیه‌کی زوره‌وه باسی خۆشمه‌ندی هاتنه‌که‌میان کرد و داخی نه‌ودیان خوارد که‌وا زوو به‌جیشم هیشتن. به‌شی خۆم قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هه‌یه که نه‌م میوان په‌روه‌رییه به‌دلته‌ی نه‌وان حسیکی وا خیرخواهانه‌ی له‌ منا خستۆته‌وه که قه‌ت به‌بیرا نایه‌ت نه‌م حسه‌ له‌ هه‌ردوو لاوه نه‌بیت. بۆ نه‌وه‌ی داوه‌رانه له‌ خۆم بدویم، نه‌بێ بلیم که‌ کردوومه به‌ خو هه‌میشه‌ دوای خۆم دیارییه‌کی مناسب به‌جێ به‌یلم به‌رامبه‌ر به‌و مه‌سره‌فه زیاده‌ی خانه‌خوی و میوانداره‌کانم له‌ رووی منه‌وه تووشی نه‌بن. نه‌بێ بشلیم که به‌م جو‌ره سه‌فه‌رکردن گه‌لێ به‌مه‌سره‌فتره له‌وه‌ی که پیاو له‌سه‌ر حیسابی خوی دابه‌زی و هه‌موو شتیکی به‌ پاره بکری. به‌لام له‌و حاله‌دا پیاو ناتوانی میه‌ره‌بانی به‌ پاره بکری، چونکه وه‌کوو فرانسزه‌کان نه‌لین میه‌ره‌بانی نرخي نیه. نه‌و که‌سه‌ی رازی بێ که به‌مه‌سره‌فیکی زیاد گه‌وه‌ریکی و مستی خوی بخا نه‌بێ له‌ من گه‌لێ زیاتر پاره‌ی خۆش بوی.

قوناعی یه‌که‌م شه‌ومان له‌ مزگه‌وتیکا بوو له‌ دبییه‌کی هه‌ژارا که ناوی (بایرام)

بو، تهنیا دوانزه میل له سابلآخه وه دور بوو. بۆ گه یشتنه ئەم دێیه ولاتیکی سهختی شاخاویان پری. شاخهکان فره بهرز نه بوون، بهلام سه ره که یان به ده وهنی وشک و پیزه تاش داپۆشرا بوو. دۆلی تهنگ دایبیریبوون. شهوی دووه مان له دیتی (نیستان) رابوارد. ئەمه دیتی فهروخ خانی پیتش خزمه تی شازادهی پیتشوه. لیره ییش له مزگه وتیکا دابه زین. له لایه ن وه کیلی فهروخ خانه وه وه خیره اتنیککی گهرم کراین و وهختی دابه زین ناگریکی خۆشی گپردارمان بۆ ناماده کرابوو، به درێژی هه یوانی مزگه وته که پیاوان دوو ریز به رامبه ر به یه ک دانیشتیوون و له به نیانا ماوه یه کی هه شت پیتی هه بوو، له پیتشا و امزانی نوێژ ئەکه ن بهلام له پاشا تیگه یشتم خه ریکی ئیسی دنیا یین. شیبوان ئەکرد، پیر و لاو، ردین رهش، سوور و ماش و برنج، خه ریکی خواردن بوون. ئەمه زۆر تر له دیوانی سه رداریککی دیرینی ئەکرد. له لای خواروی ژووره که وه تا لای سه ره وه له هه مو پایه یه ک خه لکی تیا بوو. چوار پیتنج کوردی ریش ماش و برنج جیگای شه ره فیان گرتبوو ده ست و په نجه له ته شپیدا بوو. لام و ابوو ئەمه جه ژنیکی دێیه که یه، بهلام له پاشان تیگه یشتم که ئەم کوردانه به هه موویه تی ئەمه ره وشتیانه. پاش ئیسی رۆژ پیاوه کانیان له مزگه وت یان له جیگایه کی تر کو ئەینه وه. پاش نوێژ کردن هه ر یه ک شیبوی خۆی ئەهینی پیکه وه نان ئەخۆن و دوای ئەمه هه ر یه ک ئەگه ر پته وه مالی خۆی. ئەگه ر میوانیشیان هه یب هه ر که س میوانی خۆی له گه ل خۆیدا ئەهینی. ئەم ره وشته بیگومان به لگه یه کی کۆمه لایه تیه، بهلام له رۆژه لاتا به رامبه ر به باری کۆمه لایه تی ئەوه نده ئاره زوو هه یه که به راستی دلّم روون بووه. ئەگه ر ژنانیش بیان توانیا یه له مه دا به شدار بن، من، ئەمه م به نبشانه یه کی پیتشکه وتن ئەزانی. ئیتر گه وه ری کورده کان چی ئەلیت بلتت. به خۆشیه وه دیم که خۆراکه که یان باش بوو. نه له نانی گه ما که می و کورتیان هه بوو نه له گوشتا. وه ک بیستم پلاویکی برنجی باشیشیان هه بوو. بۆ سه به یینی که وتیسه ری. له دوای مه سافیه ک رۆیشتن له نشیویکی یه ک فرسه خی هاتینه خواره وه لیره دا ریگه ی ته نیشت چه مه که به چه ند لوتکه یه ک جیا ئەبووه، بهلام له دواییدا ئەویمان به ته واوی به جیهیشت و له پاش برینی مله ی شاخیک چوینه ناو دۆله چاله که ی سه رده شته وه. نزیک بوینه وه له رووباریکی گه وه که لام وایه ناوی (تاق سوو) بوو. ئەم رووباره له ناچه ی (لاهيجان) وه

دی و وه کوو چه مه کانی تری ئەم ناوه بۆ یه کگرتن له گه ل دیجله دا تیژ تینه په ری. له به ر ده مانا شاخی به رزی (هومیل) هه یه که ئەبی سه به یینی راز و نیازی له گه لا بکه یین و، له داوینیدا قه لای سه رده شت هه یه. له باتی ئەوه له پرده که وه به ره یینه وه، به چاکترمان زانی که له بواریکی تیژ و خوره وه له رووباره که بده یین. پاش ئەوه له دۆلیکه وه سه رکه وتین، هاتینه روو به رووی سه رده شت. (عبدالصمد خان) ای حاکمی ئەم ناچه یه به ناسکی قبوول و به خیره اتنی کردین. ئەو حاکمه پیاویکی رووخۆش و رهند، بهلام نهختی جاهیل بوو. زۆر پرسیا ری سه بری ئەکرد و، ئەو چه ند شته که مه ی هه مبوو بوو به مایه ی سه ر سوورمانی. خۆراکی ته واوی بۆ خۆمان په یدا کرد، بهلام سویندی خوارد که جو مست ناکه وی بۆ ولاخه کان. به راستی ولاته که له ته نگاویکی زۆرا بوو. یه کتیک له پیاوه کانی خان که ئیشک ئاغاسی بوو (په رده دار) پیتی وتم که حکومه تی ئازه ربا یجان ئەگه ر هه ره کو هه تا ئیستا کردوویانه، به و ره نگه شت له خه لک بسیتن، له ئەنجامدا ئەبن به سه به بی چۆل کردنی ولاته که. چوزانی؟ ئیشک ئاغاسی وتی: له م شاره ویرانه ی له به ر چاوته سالی پیتنج شه ش هه زار تمه ن پاره ئەسیتن. جگه له وه ش سالی ئەوه نده ی تر ئەده یین به سه رده شت. دزی و تالانی سه ربا زانییش له ولاوه بوه ستی.

۲۹ ی تشرینی یه که م

به یانیه کی شیرین وهختی پرشنگی رۆژ که وته سه ر شاخه کان رۆژه لات له ده رگای شاری سه رده شت چوینه ده ره وه و روومان کرده ده ره ندی (هومیل). به دل ئاره زووم ئەکرد نهختی له و چه شم ئەندازه زیندوو ه گیانداره ی ئەمرۆ پیا ئەرۆین به تۆی بگه یه نم، چونکه ئەوه نده به رز و مه زن، ئەمه نده له دلا جیگره. بهلام له م جو ره شتانه دا وه سف کردن زۆر دووره له وه ی بیریککی راست ببه خشی. وینه یه کت پیشان بده م له مه، بزانه تۆچی تینه گه یه ت؟ به ره به ره به ناو شاخ و گردا سه رکه وتین. ئەمانه هه موویان به دار به روو داپۆشرا بوون له چه پ و راسته وه دۆلی قوولی دل فریب هه بوو. وهختی تووشی ئەم چه شم ئەندازه ئەبووم به دل ئەموست نهختیک له هیزی خامه ی (با یرو ن) ببوا یه. ئەم چه شم ئەندازه زۆر چاک یه ک ئەگرن له گه ل ئەحوالی ئاواره ی ئەو داو لام وایه که ئەو (با یرو ن) ه ئەم چه شم ئەندازه ی به بیریککی گیاندار و به جو ش و گفتاریکی گپردار ته سویر ئەکرد. بهلام

من تەنيا ئەتوانم بەنەسرئىكى سادە دەسفيان بكمە.

لەپىنگە تووشى كاروانئىكى پەنجىا كەسى بووين كە لە سلىمانىيەو مازوو و رۆن و ھەرزىيان ئەبرد بۆ سابلان. ئەمانە زۆر رەوتل چارە بوون. لە پاسەوانى كاروان زياتر لە شەركەر ئەچوون لام وايە ئەگەر رەھبەرەكەمان كورد نەبوايە تووشى ھەرايەك ئەبووين.

لە پاش پەرىنەو لە ئاق سوو (تەبەت) و سەركەوتنىكى بەك مىلى گەيشتىنە نزيك دىي (ئاو كورتى) وە. ئەمرۆ بە درىژايى رۆژ دىيەكى ئاومان نەدى، بەلام بەلای زۆر دىھاتى ويران و چۆلكراوا رۆيشتىن. تەنھا دىيەكى ئاوا ھەبوو كە ئەويش دوور لەرئى بوو، وە دە دوانزە كەسىكى تىبا بوو لە رىگايەكى سەخت و ناخۆشەو پىباو ئەيگەيشتى. ئۆمىدما و ابوو كە لە (ئاو كورتى) ھەم نان ھەم ئالفمان دەست بكمەوئ، چونكە نىيازى مانەو مانەبوو لەوئ. تەنيا خزمەتكارئىكم نارد كە ئەوئ پىيوستە بۆمان بىئى. بەلام بە ئاومىدئىيەكى زۆرەو پاش سى سەعات پىباو كەم گەرايەو و تى دىكە تەنيا سى مالى، ئەوانىش لە رەواندووزەو راپانكردو و لە نەختى ھەرز و جۆ بەلواو ھەتا بۆ خۆشيان ھىچيان نىيە!. لەمە، بۆ خزمەتكارەكان ھەندئ خەپلەيان دروست كرىبوو. لەسەر ئەمە قەھارم دا كە ھەتا رۆژئاوا ئەبى ھەر پىرۆين و ئەوسا لە پاوانئىكى باشا لادەين. بەم جۆرە نزيكى چوار مىلىك رۆيشتىن و لەوئ لەوئىرانە دىيەكدا بارمان خست. ھەوارمان ئەوئەندە خۆش نەبوو كە زۆر بىئىنەو. لەبەر ئەو لە بەرەبەياندا ھەلساين و كەوتىنە رى لە پاش نەختى كەوتىنە دەشتئىكى پانى خۆش لەوئەرەو كە بە دار و درەخت داپۆشراوو. ئەمە كەوتىو بەينى دوو شاخى گەورەو كە لەيەك نەئەچوون لە دەستە چەپەو شاخئىكى قوت و لە دەستە راستەو شاخئىكى بەرز بەلام بەپلەكوپ. لە جوانى و گۆرانى دىمەندا لە جىھاندا ھىچ شتىك بەم دەشتە نەئەگەيشت. گىيا رەنگ زەردە و دەردەدارەكانى نەبوايە مەزەرەيەكى ئەفسوونكارى ئەبوو، مەزەردى درەخشانى پايز. بەلام داخى بەجەرگم بۆ ئەو رەنگە جوان و كەم عومرانە، بۆ ئەم رەنگە پەمەبىيە دلدارانە كە ھەكوو سوورايى زەردباوى دەردەدارانە سوور كوئى سىلدارئ، تەنيا نىشانەى مردن و رزىنە. قەت ناتوانم ئەم فەسلەم خۆش بوئ. پايز ھىچ نەبى ھەتا جۆش و خرۆشى بەھارى عومر تىنەپەرئ، وەكو شاعىر

(مۆر) ئەلى:

«ھەرگىز نامەوئ باسى ئەو جوانىە خامۆشەم بۆ بكمەن كە دوارۆژى ژيانم پرازىتتىنەو، يا باسى ئاسايشى شەوگارم بۆ بىئىنەو، تازەبەتى رەوتلانەى بەيان. بىدەنەو ئەو فرمىسك و خەندەبە كە زۆر بە بەھاترن لە رۆوناكى ئىواران». بەلام نە، من رەنگ و رووى توند و تالى زستانم گەلئ لە لا خۆشترە، چونكە ئەم بى روالەت و بەراستى باسى ئەو شتانەى لە كىسسان چوو ھەمووميان بۆ ئەگىرئىتەو. لەگەل ئەوئەشدا بە دلئىيايەو بەلئىنى ئەومان ئەداتئ كە رۆزانى خۆشتر و رووناكترمان لە پىشەوئە. دۆينى و ئەمرۆ ئەوئ بەتايەتى لەم ناوچەيدا خۆى بەرچا و ئەخت ئەو گۆرستانە كۆنە زۆرانە بوو كە ئىستە ھىچ ئاوايىيەكيان لە دەور نىبە و بىگومان وەختى خۆى شوئىنى دىھاتئ بوون كە ئىستا نەماون. ئەگەر راستت ئەوئ لەو ساو لە ورمى دەرچووين تووشى زۆر گۆرستانى وا بووين، بەلام لىرەدا ئەم يادگار و نمايندە پىشيانە بەھۆى نزارى بەرەوئە زياتر خۆيان پىشان ئەدەن. كوردەكان لەگەل ئەو درشتىەدا كە لىيان دەرئەكەوئ واديارە كە ئەھمىيەتىكى تايەتى ئەدەن بەم گۆرانە كە تۆزى ھاوخۆنەكانى تىبا. وا دەرئەكەوئ كە ھەتا ھەلئىژاردنى شوئىنى گۆرستانەكان بە چاوتئى تايەتى تەماشى كراو چونكە بەگشتى بۆ ئەمانە جىگەى بەرز و بلند و خۆشى وا ھەلئىژىراو كە ئەروانى بەسەر پىندەشتى وا دا كە دلئى مردوكان خۆش بكا، ھەر وەك گىيانى مردوكان بگەشئىتەو بە بىئىنى ئەو شتانەى كەوا لە ژياناندا لايان خۆش بوو. ئەم نزارانە ئىستاش ئەگەر جىگەى تەقدىس نەبى جىگەى چاودىرئىيەكى بەدلە، چونكە نابىنى يەكئىك دەست درىژىيان بۆ بكات. خۆم چاوم كەوت بەدەستەيەك كورد كە لە يەكئىك لەم گۆرستاناندا خەرىكى ھەلكەندنى گۆرئىك بوون. ئەمە گۆزى منائىك بوو كە لە يەكئىك لەدى دراوسئىكاندا مردبوو. كوردەكان پىيان وتم كە ھەر لەم شوئىندا باو و باپىرى ئەم منالە خراونە ژئىر خاكەو جگە لەم گۆرستانە، شتىكى ترم ھااتە بەر چا. لە لايەكى رىگەوئە لە ھەندئ جىگادا كۆمەلە بەرد كۆ كرابوئە. ئەمانە لەگەل كۆمەلە چەو و تەلە بەردا تىكەل بووبوون و بەردئىكى بچووك لە تەوقە سەريان دانراوو. ئىرانىەكان بەمانە ئەلئىن (نەزەر كرىد). نزرگە يەئىنى شوئىنىك بە ھۆى پىرئىك-قدىستىك-و يا نان خواردنى لەوئىدا كراو بە جىگەيەكى

موبارهک. بهلام من گومانم وایه که قهومانى شتیک و یا کوشتنى یهکیک بووه بهوئی دانانى ئەم کۆمهله بهردانه. جیگای مهراق ئەوه بوو که هەر چه ندم کرد نه متوانى شتیک له بابەت تهئربخى ئەمانهوه تیبگهه و رهه بهره کافانمان ته نیا نه یانوت ئەم شوینانه موقه ددهسن و زۆر کۆنن و ئیستاش خه لک که به لایانا ئەوون بهردیک ئەهاویننه سهه ئەم جی نزرگانه و یا پارچه په زویهک ئە به ستن بهو دهه نانهوه که له ویدان. بهلام له بابەت خرافات چیرۆکی په ری و جادووگه ری و ئەفسانه ئەوه له م کوردانه نا ئومید بووم. له گه ل ئەوه هه موو شتانه دا که دکتور (روس) باسیان ئەکا من له م بابەته وه شتیکى ئەوتۆم نه دی.

ئیمپرو گه یشتینه پردیک. وا دیاره ئەمه له شوینی پردیکی کۆنتر دروست کراوه. به چهند پایه که ئەم بهر و ئەوبه ری رووباره که لیک ئەدا. به قسه ی رهه بهره که مان، قادر ناغا ناوی قه شانی، ئەم پرده ی دووباره دروست کردۆته وه. دوای ئەمه سهه به ره خووار بووینه وه بۆ دۆلیکی تر که هه ندی دى و په زى ویرانى تیا بوو. به راستی ئیره جیگایه کی جوان بوو، پاش ئەوه ی لیره تیبه رین، دیسانه وه چووینه وه خواره وه ناو چه میتیک که ئاوه که ی وه کوو بلوور روون بوو، وه پر بوو له ماسی. ته نکا وه که ی پر بوو له حه یواناتی غه رب. ئەمانه خو بان هه ل خستبوو، درێزایی هه ندیکیان له ۳۰ هه تا ۳۶ ئینج بوو. ئیستا گه یشتینه شویتیک که له لای راستماندا ریزه شاخیکی سه ره که هه بوو که له ولاتی پاشای ره واندوزدا بوو. له بهرده ماندا مله یه ک هه بوو که هه ولیر و که رکوک ئەودیبی که وتبوون و دوور به لای چه پا ریکای به غدامان له پیتشه وه بوو، نشیویه که مان به پله بوو. به گردیکی رووته ندا هاتینه خواره وه نیو سه عات پیتش رۆژئاوا گه یشتینه قوناغ. بچ ئەوه ی له و ساوه له سه رده شت دهرچووین تووشی ئاوا یبه ک بیین. هه ر چه نده چۆلی ری و بان دللی پیماوی ته نگ ئەکرد، به لام نزیک بوونه وه مان له شاریش وه نه بچ دلمانی روون کردیته وه. قهت کۆمه له قوخته ویرانه یه کی له مه هه ژارانه تره به بیرا نایهت. به ره و کاشانه ی پاشا به ناو سه ره نوێلکدا تیبه رین. جگه قوژینی که حه ره می پاشای تیا بوو ئیتر هه مووی ویران و چۆل بوو. پاشا خوئی له خیه ته تیکدا بوو له ده ری شار. من له پیتشه وه پیماویکم ناردبوو که جیگایه کمان بۆ په یدا بکات. له پاش قه ده ریک، له وهختیکدا ئەم کابرایه مان تووش بوو که ئیمه به ناو سه ره نوێلکدا تیبه رین بۆ

دۆزینه وه ی شویتیک که زه لامیتیک تیا بچ. له پاش نهختی به ناو که لا وه یه کدا بردینی بۆ ئەو جیگایه ی بۆمان دانراوه.

جیگا که مان خانووی پیماوی گه وه بوو، خزمیکى پاشا، به لام ئیستا خاوه نه که ی له ته وریزه. ئەمه یه ک چاوه خانووی قورینه بوو، ده سته یه ک مه یدانى سهه به ره لای تیا بوو که وهختى خوئی هۆده بوون. له ناوه راستا شتیکى چوار گۆشه ی تیا بوو که لای خوئی هه وز و فواره بوو. من یه کیک له ژووره کانی ده ره وه م داگیر کرد. له هه موو لایه که وه با ئە یگرته وه، پاشا به په یام به خیره اتنیکى گه رمی کردین. له مۆیه قی خویه وه شیویکی باشی بۆ نار دین. به م ره نگه یه که م شه ومان له سلیمانی تیبه راند. به راستی سه فه ری ئەم دوو رۆژمان ته ئیسیریکى خو ش نه بوو له لام. لام وایه له جیهاندا ولاتیکى قهت له مه جوانتر، به م ره نگه به ده ست پیماو خراپانه وه وا تیک نه چوه وه و ویران نه بووه. گه واهی خو شی و بهختیارى رۆژانی پیتشووی دانیشتوانی ئەم ولاته ئەدهن. ئەو دیهاته ویرانه زۆرانه که له وهختى خو باندا له سیتبه ری دارگۆیز و توودا حه ساونه ته وه و هاژه و خو ره ی دلنه وازی چه م و جۆگا لایه لایه ی بۆ کردوون و په زى زۆر ده وری داون. به راستی کشى و چۆلی ئیستای ئازارى ئەگه یاند به دل. له بهر ئەوه ی ئەم دارزان و فه و تانه له رووی شتیکى سروشتى نه بوو، ئەم ئازاره گه لی زیاتر کارى ئەکرد له دل. ئەمه زیاتر له ته ماشا کردنی رووی مردوویه ک ئەچوو که به هۆی ژان و نه خو شیه وه له ناو چوو بچ. ئەو خامۆشى و خه یال به خشیه ی که له رووی نه مانیکى ناسووده ییدا نمایانه، له مه دا نه بوو. (پیتش ئەوه ی رزین کارى خوئی بنۆینى ده ست و په نجه ئەو شوینانه ی تیکدا بوو که جوانی لیه نمایان بوو). به رامبهه ر به وه موو پرسیارانه له بابەت ئەم چۆلی و ویرانیه وه ئەمکرد، یه ک وه رامم وه رگرت: سچ سال له مه وه بهر تاعوون ولاته که ی پاک کرده وه. پاش ئەمه له شکری ئیران هات و ئەوه ی له تاعوون مابوه وه ئەم نه به یشت. چى هاته سهه ر پیتی، فه و تانى. جارى خوات له گه ل. ئەوه ی له بابەت سلیمانیه وه مابى جارىکی تر بۆت ئەنووسم.

سلیمانی یه کی تشرینی دووه م ۱۸۳۴

دوو رۆژ له مه وه بهر کاغه زیکم بۆ نووسیت و داشم خست، به لام ئەبى له ته ک

خوما بیبهم بۆ به غدا چونکه لیره وه ته تهر نیبه بۆ له ندهن. دوتین پاش بهرقلیان هه ندی له زایته ئیرانییه کانی سه ربازی (نازه ربايجان) که لیره ن، هاتن بۆ چاوپینکه وتم. باسی که ساسی و هه ژاری ئەم ناوه یان ئەگتیره یه وه. له پاشا چووم بۆ چاوپینکه وتی (پاشا) که له ناو خیتوه ته که یدا دانیشتیبوو. دهوری به کوردی قۆز و جوان گیرابوو، به لآم ده بده به یه کی ئەوتۆی نه بوو. بچ چاره؟! توانای ده بده به پیشاندانی نیبه! ئەم حکومه ته بچووه کی سلیمانی که قهت نه زۆر ده وله مند و نه زۆر هیزدار بو، له م داوژده دا بو به نیچیری زۆر قۆرت و به دبه ختی و هها که به ته وای کزی کردوه. به که م ناکۆکی ناو هۆزی (به به) شه پری خۆ به خۆ و هه را و ته قه لای دوو برابه بۆ به رزیتی و گه و ره بیستی. به هۆی ئەمه وه په نجیه ی بیگانه تیکه لآو به نیش و کاری ئەم حکومه ته بوو. هه ر چه ند جار ان سه ر به حکومه ته ی به غدا بو، ئیستا که وتۆته ژیر دهستی (میر محمه مد علی میرزای ئیرانی) له کرماشان. هه را و ناکۆکی خویان به چه شتی ئەمانه ی بی ده ست کرد، پاش ئەوه ی (محمه مد علی میرزا) مرد میری ره واندوزی دراوستییان چاوی بریه مولکه که یان. به شتیکی باشی بۆ خۆی داگیر کرد. له رووی ئەمه وه حکومه ته ی نازر بایجان که وته شه په وه له گه ل میری ره واندوزا و هه ر له م ره و شه وه سلیمانی بی چاره تووشی هه لگرتنی باری له شگری فارسی بوو. دواي ئەمه تاعوون هات و نیوه ی خه لکی ولاته که ی کوشت و به شتیکی زۆری ئەو نیوه یه ی مابوون له به ر بی ده رامه تی کۆچیان کرد بۆ ره واندوز، که رکوک، هه ولیر و شارانی تری ولاتی ده شته کی. به م چه شنه ده وله تی فارسی بی لیکدانه وه دوژمنه کانی به هیز و خۆی بی هیز ئەکات. به لآم پاشای به سه زمان له هه موو که س که متر پتی ده ربا زبوونی هه یه له م دژه. وا لیره له ناو خه رابه زاری مه زنی رابووردو دا دانیشتیوه. سه ری سوورماوه چۆن ئەم هه موو ویسته مه نیه به جیه پیتی، ئەو ویسته مه نیانه ی ناتوانی به رامه بریبان بکاو یا سه رپینچیان لی بکا. له به ر ئەمه ئەگه ر بلتیم له دهوری پاشا ئالایش و ده بده به یه کم نه دی، نابج سه رت سوور بمیتی. پاشا خۆی پیاویتی سوحبه ت خۆش و مه علووما تدار بوو. له دیمه ندا له کوردیک زیاتر له (عوسمانلی) ئەچوو. پرسیا ریکی زۆری لی کردم له بابه ت وه زعی ئەوروپا و مونسه به تی حکومه ته کانیه وه له گه ل یه کدا. به تاییه تی له بابه ت -باب العالی- حکومه ته ی عوسمانی و رووسیه و محمه مد علی پاشا وه زۆری ئەپرسی.

شاره زاییه کی مناسبی هه بوو له کاروباری ئەمریکادا، وه هه ندی غه له تی ئیرانیه کانی راست ئەکرده وه که حازری مه جلیسه که بوون. وه زعیه تی هندستان باسکرا و ئیختیراعاتی تازه دوور و درتژ قسه ی لی کرا (داهیتان). مه يدانی دا به قسه کردن له بابه ت گه لی چه شنی ناگر په یدا کردنه وه و خۆپاراستنی له مه. ئەم باسه شتیکی هیتامه وه بیر که زۆر جار بیستبووم. وه کوو ئەزانی سه یده کان نه وه ی پیغه مبه رن، به لآم ئەمانه کراون به چه ند تیره یه که وه. هه ندیک له مانه زۆر محتره من و گوايه که رامه تدارن. ئەم که رامه تانه یه کیکیان ئەوه یه که ناگر کاریان لی ناکا. وه ختی له سا بلآخ بووم بیستم یه کیک له مانه له دتییه کی نزیک دانیشتیوه. وه کوو ئەلین ئەم پیاهه که رامه تدارانه ئەچه نه ناو ته نووریکی داخراوه وه، له ویدا ناگر ئەکه ن به سه ر خۆیاندا و له گه ل ئەوه شدا هاوار ئەکه ن: سه رمامانه!! خۆ دیار بوو ئەگه ر به م ئەفسانه یه پییکه نیما یه هه م بچ سوود بوو هه م ئەوانم دلگیر ئەکرد، چونکه ئەم چه شنه چیرۆکانه بنجیان هه رچییه بی بی به باوه ریکی کۆنی ساله ها، وا جیگیربووه که لا بردنی گرانه. رووم کرده پاشا و وتم (تایا جه نابتان ده ستوورم بی ئەبه خشن که بیرسم لیبتان ئیوه به چاوی خۆتان ئەم که رامه تانه تان دیوه له م سه یدانه؟!« له وه رامدا وتی: نه. ئنجا رووم کرده کابرایه کی پیر که زۆر به جۆشه وه باسی ئەم شتانه ی ئەکرد و عه بنی شتم له ویش پرسی ئەویش وتی: «هه ر چه ند شتی وای نه دیوه، به لآم چاوی لی بووه کابرایه ک ناگری خواردووه. رۆژی دووم نه ختی به ناو شارا گه رام که زیاتر شاره زای ولاته که بیم. به راستی ئەو ته ئسیره ی چاوپیاخشانی یه که مجار پتی به خشیبووم، به م گه رانه که م بووه. له هه موو لایه که وه هه ژاری، که ساسی، پیسی خۆی نیشان ئەدا. وادیار بوو که خه لکه که دل و هه ناوی ئەوه یان نه مابوو که خانوه و ئیرانه کانیان چاک بکه نه وه. گلی سلیمانیس ره نگه چاک نه بی. هه ر که چاودیری نه کری له خۆیه وه ئەرووخی.

بازاره که ی له هیوا به ده ر چاک بوو. هه ر چه ند دووکانداره کان ورده فرۆش بوون، به لآم قه له بالغییکی باشی تیا بوو. له مه یدانه کاندا- محصولات -ی ولاته که ئەفرۆشرا. وه کوو بیستم نزیکه ی هه زار، هه زار و پینج سه د مالیک له سلیمانیدا هه یه. به لآم به بینینی خۆم هه ر هه زار مالیک ئەبی که ئەوه ش ئەگاته پینج هه زار که س. شاره که خۆی له چالاییدا یه و له جیگیه کی به رزه وه نه بی

دهرناکهوئ. مهزهره ی ئیره چاکتر له دوو گرده دهرئه کهوئ که کراون به گۆرستان، راستت ئهوئ ئه گۆرستانانه له شاره که باشتر ریکخراون. چوومه سهر یه کیتک له مانه. لهوئ دهنگی لاوانه وهی ژنیکم هاته گوئ. که روانیم ژنیکم دی به لای گۆریتیکی تازه هه لکه ندر اووه خه ربیکی گۆره که بوو به دانانی ورده بهردی سپی له شکلتیکی سهیردا. ئه مرۆ دوعا خوازم کرد له گه ل پاشادا چونکه هیچ ئیشیتیکی وام نه بوو که بۆی بینه وه له پایته خته کهیدا. ئه ویش به سه زمانه دهردی ئه وهنده زۆر بوو که نهی ئه په رژه به سهر میوان. لای خزمه تچه کهم دهریپسوو که ئه گهر بیهوئ ئه توانم ده مانچه و یا تفهنگ بگۆرمه وه له گه لیا به ئه سپ، منیش له خوام ئه و بست ئه سپیتیکی کوردی ره سه نم مست بکهوئ، وه ده مانچه یه کی دوو لووله و تفهنگتیکم نارد بۆ جه نابی پاشا. به لām وادیاره ئه مانه بهر دلئ نه کهوتبوون و ناردنیه وه بۆم.

ئه مرۆ تووشی نهختی نائومیدی بووم. له نزیک سلیمانیه وه دهشتیکی گهره ی بیست و پینج میلی هه یه که ئه لاین شتی کۆنی ته ئریخی تیا به. ئه مانه گوایه هه تا ئیستا هیچ ئه ورو پاییه ک چاوی پیمان نه کهوتوه. یه کیتک لهو شته کۆنه ته ئریخیانه ئه وه یه که له دهشته دا جیگای کۆنه شاریک هه یه که پیشینان (سیا زۆرس) یان پین و تووه. ویرانه ی ئه م شاره له لایهن خه لکی ولاته که وه ئیستا پیتی ئه لاین (شاره زوور). ناوه که خۆت ئه زانی که چهند مه یدان ئه کاته وه بۆ لیدوانی له لایهن بنج زانی زمانه وه. ئه گهر (ماکانیل) ی ئاوه لیم به ئیش نه چوا به بۆ ئینگلته ره، له گه ل خۆمدا ئه مه هیتا بۆ شاره زوور بۆ لیکۆلینه وه ی ئه مانه. به لām من خۆم ههر نیازم بوو بچم و که گه یشتمه سلیمانی ناردم که ئیزنم بۆ بخوازن له پاشا بۆ چوونه ئه وئ. به لām پاشا ناره زایی پیشان دا. له میانه ی گفتوگۆدا تیه گه یشتیم که شاره زوور دهشتیکی گهره یه، لای رۆژه لات و خواروی به شاخی بهرز ته نراوه. شوئینی چهند شاریکی کۆنی تیا به وه کوو، قه لا، یاسین ته په، گۆل ئه مبه ر، عهر بهت، خه رابه و چهند شوئینیکی تر. بیستم که له م ویرانه دا بهردی گهره ی نووسراوی تیا ئه دۆزیته وه ئه مانه به (رۆمی) نووسراون. ئه گه پینه وه جارێک بالۆتیتیک له ته وریزه وه به سه ره ئه ویدا چووه بۆ به غدا و له عهر بهت یه کیتک له م بهردانه ی دۆزیوه ته وه. گوایه له (به رده که ر) یش به ردیتیکی وا دۆزراوه ته وه. شیخیکی بۆی گه پیرامه وه که ههر له و ناوچه یه دا بتخانه یه ک

دۆزراوه ته وه و بهردی نووسراوی تیا بینه روه، به لām هیچ کهس نازانی به چ چه شنه تیه پین نووسراوه. له مانه وه دهرئه کهوئ که ئه م ولاته کانگای شتی دیرین و ته ئریخی بیت.

ئه مرۆ چاوم به (محمه مد خان) ی سه رتیه یی له شکر ی ئیرانی کهوت. ئه م له شکره چوار سه د که سیک ئه ی. هه شتا تۆپه وان و پینج تۆپیان له گه ل بوو. ئه مه هیتیتیکی بچوو که، به لām به شی ئه وه ئه کا که ولاته که بخۆن و رووتی بکه نه وه. محمه مد خان، ئه گهر به قسه ی خۆی بچ، قاره مانیتیکی وایه که فه رمانی میری خۆی به رامبه ر به هه موو جیهان ئه با ته سه ر. ههر مه یدان ی بدری میری ره واندوز ئه فه وتین. پاشای به غدا ئه خزیتیه سنووری عیراقه وه. به قسه ی خۆی ته نیا به (۳۰۰) سه رباز و نیوه ی ئه و سواره وه هه موو ولاتی گه رمیانی پاک کردۆته وه. له موسله وه تا خانه قین، له کرمانه وه تا ده رازه ی به غدا.

ئه گهر راستت ئه وئ سه رتیه ی خان یه کیتکه له و تیره زۆره خۆه لکیتشانه ی ئیران که (مورییر) زۆر وه سفی کردوون. ئه مانه ههر وه کوو خۆه لکیتشه کانی جیگاکانی تر هیچ بچ و ره نین. ئه مانه زۆر لانه دن. ئه گهر پیاو پشووی بچ له گه لیا نا، ئه توانی پاش که ف و کۆل لادان خۆی بگه یه نیته ئاوه روونه که یان.

ژاله - یه کی تشرینی دووم ۱۸۳۴

- ژاله - دیه کی هه ژارانه ی کورده، هه شت نۆ مائی تیا به له م کولانه وه ئه م نامه یهت بۆ ئه نووسم چونکه ساتی فه رامۆشیم هه یه. دوئینی سات (۱۱) له شاری سلیمانی ده رچووم. له سات هه وته وه به کۆچ و باره وه چاوه روانی ئه و ره هبه ره بووین که پاشا دوئینی به لینی پین دابووین. پیاوی گهره زوو شتیان بیر ئه چن. ئه نوون و کهس ناوئیری هه لیا ن سینی. به لām ئه م بچ چاره یه قسه ی له سه ر نه بوو، چونکه له ئیش و کاری خۆیدا له ته نگانه دا بوو. له پاشا بیستم که ههر ئه و رۆژه له گه ل ئاغاواتدا له گفتوگۆی په یدا کردنی پاره و ویسته مه نی تر دا بوون بۆ ئیرانیه کان. ره نگه ئه و نهخته ساردیه ی پاشا به رامبه رم پیشانی دا ههر له م روه وه بووین. ره هبه ره که ئاخری په یدا بوو. پیاویکی قۆز بوو، بۆ ئیسراحت و سه لامه تی من نامۆزگاریه کانی زۆر راست و جیگر بوو. هه تا کفری له گه لمان ئه بچ و له سه ره ده ستووری رۆژه لاتیه کان بۆ سه لامه تیه یی من ئه گهر پیتوست بچ

ئەبى سەرى خۆى دانى.

۳ى تشرىنى دووهم

بە رەھبەرى (خدر ئاغا) سەعات يانزە لە سلىمانى دەرچووين. دەشتىكىمان بېرى و دەستمان داىە ھەورازى لای رۆژتاوا. لە تەوقە سەرى شاخەكەو و لاتىكى دەولەمەند ئەكەوتە بەر چاو، دوو رېزە شاخ ديار بوو كە ئەمە بەراستى سنوورى ولاتى دەشتەكى و ولاتى شاخەكى بوو. ئەو ناوچەبەى لە بەينى ئەم دوو رېزە شاخەدا بوو، زياتر لە دۆلىك ئەچوو وەكى ئەمە گرد و دەرى تەسك بوو. لە دەركاندا لېرە و لەوى دەو، دار گۆت، درەختى مېو ھەبوون. لەم جىگايانەدا وەختى خۆى دېھات ھەبوون. لەم ولاتە تەختەو ھەرومان كرده (قەرەداغ) كە قوناعى شەومانە. بەسايەى فەرمانى پاشاوە مېواندارىبەكى جوانان كرا. بەلام سەير ئەو ھەبە كە لەم دېيەدا كە نزيكى دوو سەد مالى ئەبى دوو سىبەكى جوولەكەن. وەكوو بۆم دەركەوت جوولەكە و كورد زۆر باش پېكەو ھە گونجاون. لەمەوپېش بۆم نووسىبوويت كە زۆر خەرىك بووم لەگەل دۆستە كوردهكانم تاكو شتىك لە ئەفسانەيان تىبگەم، و لە ھەموو ھەلىكدا وىستم بزائم بېرى ئەمانە چىبە لە بابەت، خىتو، جنۆكە، مېردەزمە و شتى واو، بەلام داخم ناچى لەمەدا ناھومىد بووم. ئەگەر بەوانەى قسەم لەگەل كوردون بېرا بىكرى ئەبى كوردهكان لە بابەت پەربىيەو ھىچ شتىك نەزانن. لەبەر ئەو ھى خدر ئاغاى رەھبەرم زېرەك و وريا بوو وە فارسى باش ئەزانى، نەختىك ئەوم دواند. بەلام وەرەمىكى ئەوتۆم مست نەكەوت، لېم پەرسى چۆن ئىتو، كوردهوارى، ھىچ باوەرەتان بە جنۆكە، خىتو، يا پەرى نىبە؟! ئاغا بەشان ھەلتەكانىكەو ھە لە خانەدانىكى دەورى فەرەنسە ئەو ھەشاىو، وتى: بى قەزابى! لەمانە چۆن ئومىدى شتى وا ئەكەيت؟ ئەمانە ھەموو نەخوتىندەوارن، لەم چەشە شتانە ئاگادار نىن. رەنگە مەلا و ئاخوونەكان شتىكى لى بزائن، بەلام ئەوانى تر ھىچ!. ئەم جۆرە تەئوبە سەير بوو بەلامەو، چونكە لای ئىمە ئەفسانە لە نەخوتىندەوارىبەو پەيدا ئەبى، بەلام وا لېرە ئەدەرتە پال خوتىندەوارى و زانابى. من ھەر وازم لى نەھىتا، لېم پەرسى: ئايا ئەمانە ھىچ بېرايان نىبە بەختو و يا ترسىان لىبى نىبە؟! وتى: پىاو، بەلئ، بەلام ئەم جانەو ھەرانە لەچى ئەترسن؟!

تەنھا ئەفسانەبەك ھەبە لە كوردستاندا ئەگەر راست ئەوى لە ھەموو لايەكى تردا بلاو بۆتەو. ئىيران (قەدەمگاھ) و (قسن)ى خۆيان ھەبە. كوردستانىش ھەروا. لەمەوپېش باسى (نزرگە)م بۆ كوردبوويت. ئەمىرۆ نزيكى مىلى دوو لەشار تووشى سەرخاوەبەكى جوان بووين ئاوەكە لەزەوى ھەلتەقولئى. بە بېرايەكى بەتېنەو پىيان وتم كە ئەم ئاوە دەرمانى ھەموو دەرديكە. دەورى كانبەكە ھەلبەسترا بوو خۆى پىر بوو لە ماسى، ھىچ دەسكارىان ناكرى، بەلام سەربازى رووس كە لە (ئازەربايجان) ھەو نىبرا بوون ئەم ماسىبەيان تەنك كوردبوو. ئەگىرئەو كە ھەندىك لەو سەربازانە ھەر پاش خواردنى ماسىبەكان گىانيان دەرچووبوو.

رۆژى دووهم سات ھەوت جوولان. لە پىگا تووشى چەند دىبەكى وىران بووين. وەختى خۆى ئەم دېھاتانە جوانى و زىندوبەتېيان داو ھە ولاتەكە، بەلام ئىستا خەلكەكەى لەم ولاتە بەپىت و ئاسايشە بەلام بەدبەختە ھەلاتوون و جىيان ھىشتوو ھە دز و درۆزن. ناكۆكى و ناحەزى بەينى خۆيان ھەر قسەى پى ناوى. بەوئىنە (خدر ئاغا) ئەبىگىراپەو كە ھەشیرەتى ھەمەو ھەند كە ھەموو (۶۰۰) مالى نابن بەچەشنى تەنگىيان بە جاف ھەلچنىو ھەگەل ئەو ھەشدا كە جاف (۱۲۰۰) مالى زياتر ناپىر قەرەى ئەم ناوچەبە بکەون. لە (جافەران) پاسەوانەكانمان گۆرى، ئەم دىبە نزيك دەربەندى (سەگرمەبە) كە بەكەكە لە (دەرگا موھىمەكانى كوردستان لەم ناو ھەدا. سەركەوتنى ھەورازەكە ساتىكى خاياند و ئاخىر گەبىشتىنە سەر تەوقە سەرى شاخەكە. لە نشىوتىكى زۆر ناخۆشەو ھاتىنە دىئە (ئالە).

۲۴-ى تشرىنى دووهم - كفرى -

لە پاش بېرىنى نزيكەى - ۲۴ - مىل لە ژالەو ھەبىشتىنە خانى (برايم خانچى). ئەمە دىئە ئاغا بەكى كورد بوو كە ئەبوو شەو لەوى رابوئىر. كاتى قاوئەلتى گەبىشتىنە دىئە (جانرىز). سەلیم ئاغا رەئىسى (دەلو)ى لى دائەنىشت. كە نزيك بووینەو لەدئ ولاخى زىن كراو و نيزەمان ھاتە بەر چاو. كە گەبىشتىنە ئەوى تىگەبىشتىن كە ئاغا خەرىكى ئەو ھەبچى بۆراو و شكار، چونكە لەلايەكەو تانچى رست كرابوو، لە لايەكەو باز ئامادە كرابوو. ئاغا پىاويكى

ئیسک سووک و میوان نهواز بوو. من ویستم مه‌عزده‌ره‌تی بۆ بیتمه‌وه، کابرا به‌سه‌ری پاشا و چاوی خۆی سوئندی خوارد که لابه‌دین. لامان دا. باسی کهم دهستی و تهنگانه‌یی خۆی بۆ کردم.

نه‌یوت ئیمه، کورده‌واری، وه‌ختی خۆی هه‌ر جه‌نگاوه‌ر بووین. له‌ سواری، رمبازی، شیربازی، شکار به‌ولاره‌ گوتمان نه‌داوه‌ته‌ هیچی تر. چونکه‌ به‌شی خۆمان هه‌بووه. مسکین جووتیاری بۆ نه‌کردین. زه‌وی نه‌کیلا و نه‌یچاند. به‌لام ئیستا هه‌موو کهس مه‌جبور بووه‌ شیر و نیره‌ بنیته‌ لاره‌ و جووت بکا. میرم، جه‌نگاوه‌ر هات و دهستی دایه‌ جووتیاری، ئیتر به‌که‌لکی چی دی؟! له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پاشا و ئیرانیه‌کان به‌شی خۆیان هه‌ر ده‌وی. بۆ ره‌عبه‌ت جگه‌ له‌ هه‌لاتن چی ماوه‌ته‌وه؟ نه‌یچی سه‌ری خۆیان هه‌لگرن بۆ ره‌اندوز یا کرماشان و یا موسل. نه‌م ره‌ئیسسه‌ به‌تایبه‌تی له‌ بابه‌ت رووس و ئینگلیزه‌وه‌ زۆر پرسیا‌ری نه‌کرد. هه‌ندێ شتی ده‌سکردی ئینگلیزم دایه‌ و زۆری لاخۆش بوو. له‌ پاش سوار بوون رووم کرده‌ خدر ئاغا و وتم نه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌ته‌نیا و به‌بێ پاسه‌وان و ره‌هه‌به‌ر لیره‌وه‌ تیه‌ره‌ینایه‌ ئایا نه‌م پیاوه‌ له‌سه‌ر خۆ و میوانه‌ره‌وه‌ رووتی نه‌ته‌کردینه‌وه؟ خدر ئاغا به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی:

به‌سه‌ری سلیمان پاشا وا دیاره‌ تو به‌ قه‌ده‌ر من نه‌م پیاوه‌ ناسی؟ سه‌لیم ئاغا راست پیاوی نه‌م ئیشانه‌یه. نه‌بێ به‌خانه‌خویت، نانت له‌گه‌ل نه‌خوا، له‌پاش مالئاوایی ده‌ماخی لێ نه‌کا خۆی نه‌گۆرێ، بیه‌شت لێ نه‌گرێ و رووت نه‌کاته‌وه! رووم تیه‌کرده‌وه‌ و وتم: ئایا نه‌م کرده‌وه‌یه‌ له‌ کوردستاندا ناشیرین نییه‌؟! وتی: زۆر ناشیرینه‌ و هیچ کهس په‌سه‌ندی نا‌کا! به‌لام چی بکه‌م سه‌لیم ئاغا درنده‌یه‌که‌ بۆخۆی!. نه‌ی پاشا نه‌لێ چی؟ چۆن نه‌مه‌ قبول نه‌کا؟ پاشا - خدر ئاغا جوابی دایه‌وه: نه‌گه‌ر بزانی گۆری بابی ناگر تیه‌به‌ر نه‌دا، به‌لام پاشا نه‌وه‌نده‌ مه‌شغوولی ده‌ردی خۆبه‌تی نایه‌ره‌زیه‌ته‌ سه‌ر نه‌مانه‌. جگه‌ له‌وه‌ش لای ئیمه‌ حکومه‌ت نه‌وه‌نده‌ نامیه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ بتوانی نه‌م نا‌کوکیانه‌ لابه‌ری و ناسایش له‌ولاته‌که‌دا داچه‌زیه‌تی. له‌ دوا‌ییدا له‌ خدر ئاغام پرسی: ئاخۆ نه‌م روسته‌م ئا‌غایه‌ نه‌مشه‌وه‌ نه‌چین بۆ مه‌اله‌که‌ی چۆن پیاوی بێ؟! ئایا نه‌ویش وه‌کوو سه‌لیم ئاغا ناکات و ده‌ستی بڕوا رووتان ناکاته‌وه؟ ئاغا له‌ پاشدا وتی بڕوا نا‌که‌م کارێکی وا روو بدا. روسته‌م ئاغا پیاویکی به‌هه‌یه‌، سه‌رکرده‌ی تیره‌ی (زه‌نگه‌نه‌یه). به‌لام، خوا

شو‌کوور به‌نده‌ی سلیمان پاشایه. له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌ سه‌لامه‌تی نه‌تانگه‌یه‌نیته‌ کفری. خۆم رانه‌گرت و وتم: وه‌کوو بۆم ده‌ره‌که‌وه‌ی هه‌ر به‌کێ له‌م سه‌رکو‌ماری تیره‌انه‌ له‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی خۆیدا نه‌م چه‌شنه‌ کرده‌وه‌ و گه‌مانه‌ی لێ نه‌وه‌شیه‌ته‌وه‌، رێ به‌پیاو نه‌گرێ و رووتی نه‌کاته‌وه‌. خدر ئاغا وتی:

راستت فه‌رموو، به‌لام جارن وانه‌بوو. له‌ ده‌وری (نه‌وره‌حمان پاشا) ی باوکی سلیمان پاشا و مه‌حمود پاشا نه‌م چه‌شنه‌ ره‌وشتانه‌ رووی نه‌ته‌دا. له‌مه‌په‌ر تا نه‌وه‌ په‌ری ولاتی (به‌به‌) ته‌شتی زه‌یینه‌ت به‌سه‌ره‌وه‌ بوايه‌ که‌س لیه‌ته‌که‌وت. له‌ سه‌رده‌شته‌وه‌ تا کفری له‌ کو‌یه‌وه‌ تا (بانه‌) که‌س نه‌یه‌ته‌وت بۆ کو‌ی نه‌چی؟ به‌لام هه‌روا نا‌کوکی نه‌م برایانه‌ ئیمه‌ی فه‌وتان و ولاته‌که‌ی ویره‌ن کرد. جارێ مه‌حمود، جارێ سلیمان نه‌بێ به‌گه‌وره‌. هه‌رگیز ده‌وری به‌کێکیان سه‌ سال ناخایه‌ن. گاه‌ عه‌جم دیه‌ته‌ ناومانه‌وه‌ بۆ لابه‌ردنی نا‌کوکی، به‌لام ولاته‌که‌مان نه‌به‌ن بۆ خۆیان. به‌له‌شکره‌که‌یانه‌وه‌ ولاته‌که‌مان هه‌له‌لووشن. گاه‌ تاعوون په‌یا نه‌بێ. دوا‌ی نه‌وه‌ گرانی و برسیتی دیت گه‌سکمان لێ نه‌دات و نه‌مانکا به‌دوژمنی به‌کتری. له‌وه‌له‌دا نه‌گه‌ر دزیسه‌ک بقه‌ومه‌ی نه‌م نه‌یداته‌ پال نه‌وه‌ ده‌ست و پیه‌وه‌ندی سلیمان پاشا هه‌رچی خراپه‌ هه‌یه‌ نه‌یکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌ ته‌ره‌فدارانی مه‌حمود پاشا. له‌وه‌لاشه‌وه‌ ده‌سته‌ و دایه‌ره‌ی مه‌حمود پاشا تو‌له‌ی خۆیان نه‌سته‌تین له‌ ته‌ره‌فدارانی سلیمان پاشا. راستیه‌که‌ی پاشا توانای نه‌وه‌ی نییه‌ سه‌زای پیاو خراپ بدا و بیانه‌یه‌نیته‌ ژیر شیرازه‌وه‌. چونکه‌ ئیره‌نیه‌کان ته‌ر و وشک قووت نه‌ده‌ن، هیچ نا‌هیلنه‌وه‌. له‌م رووه‌ پیاوچاک هه‌لدی و ولاته‌که‌ بۆ دز و درۆزن نه‌مینه‌یه‌ته‌وه‌. به‌رامبه‌ر به‌م قسه‌ ساده‌ و راستانه‌ نه‌متوانی ده‌م بکه‌مه‌وه‌. جله‌ومان بۆ شل کرد رووه‌ دیتی (برایم خانچی) رو‌یشتین. ئیستا گه‌یشته‌وینه‌ ولاتی کۆن (ئاشور). به‌راستی له‌م ده‌شته‌دا هیچ شتیکی وانه‌بوو که‌ گه‌واهی ئیمپراتۆریه‌تیکی مه‌زن و به‌هه‌یزی دیره‌ی بێ. (برایم خانچی) که‌ ئارامگای رو‌سته‌م ئا‌غایه‌ نزیکه‌ی سه‌د زنج و قوخته‌یه‌ک نه‌بێ. نه‌مانه‌ له‌ قور و زه‌ل دروست کراون. دیوه‌خانی ئاغا له‌ ماله‌تیکی وا خراپدا بوو که‌ نه‌ترسام نه‌گه‌ر شه‌وه‌ بایه‌که‌ هه‌لبکا و یا تاوه‌ بارانیک بباری، بیه‌ن به‌ژیره‌وه‌. کوره‌که‌ی که‌ لایه‌کی جوان و رووکراوه‌ بوو هات به‌ پیره‌مانه‌وه‌. رو‌سته‌م ئاغا ئیوارێ په‌یدا بوو. پیاویکی ره‌شتاله‌ و رووخۆش بوو، روویه‌کی گرد، پیکه‌نیه‌تیکی توندی

هه بوو. زۆر به دلخوشیوه ئیمه ی بانگ کرد. ئەم پیاوه یه کێک بوو لهو چهشنه رده و پیلانه وه کوو دایه نه سکۆچیه کان له بابهت مناله و پرک گرکانه وه ئه پیلین: ئه گهر رقه به ربیان له گهڵ نه کرێ زۆر چاکه یان لی ئه وه شیتیه وه. له پیشه وه نه ختی خۆمان گرت، به لām له دواییدا لێک کراینه وه. له پیاوه کانم داوای ده مانچه یه کی منی کرد که چاوی پێ بکه وئ. بۆیان هینا، به لām په سه ندی نه کرد و تی: موده تی له مه و به ر دوو ئینگلیز هاتوونه ئەم ناوه و ده مانچه ی وایان داوه تی به لām نه بویسته وه. داوای ئەمه ده مانچه که ی خۆی ده رهینا و تی: ئه گهر هی واتان هه بوایه لیم وه ره گرتن، به لām هینه کانی ئیوه پووچن. من پتر چه ز له ده مانچه، شال و قاپووتی واکهم. دهستی برد بۆ شاله که ی به ری که قه راغه کانی سوورمه کاری بوو، و تی: ئایا شالی کشمیری وه کو ئەمه تان هیه؟ منیش وتم: ئیمه ریبوارین و ئەم چهشنه شتانه مان نییه. پاش ئەمه له گهڵ شتی تر دواین. له دواییدا و تی: ئیستا له وه ختی گه رانه وه دا تووشی ره وه به رازیک بووه، به لām له بهر ئەوه ی تاریک داها تیبوو نه ی توانیبوو هیچیان بکوژێ. له مه وه باسی حه رامی گوشتی به راز کرا و من بۆم به رتاورد کرد له گهڵ گوشتی و رچ و رپوی و هه ندی مه لی ئاوییدا که خۆراکیان له هی به راز پیسته ره و له گهڵ ئەوه شدا ئه یخۆن. له ئه نجامدا و تی: ئه گهر بزانیا به به رازیکم بۆ نه کوشتی و بۆم ئه هینای، به لām من تییمه گه یاند که له ناو موسولماندا نه گوشتی به راز نه خۆم و نه شه راب ئه خۆمه وه. له سه ره ئەمه ئاغا رووی تیکردم و تی: ئه گهر ئاره زووی خواردنه وه ئه که ی شه راب و قۆنیاغیشم هه یه. هه رچه نه ده سوئندی خوارد که ده مێکه تۆیه ی کردوه به لām که پیتم وت ئاره زووی خواردنه وه نییه و دیار بوو لای ناخۆش بوو. له هه لیکدا رۆستم ئاغا و تی: هه تا ئیستا هیچ نه بی دوانزه جار بریندار کراوه. و تی: هه موو چهشنه زریه کم هه به. هه میشه له به رم نه کردن. به لām کهم پشتم پێیان به نده، پشتم به خوا به نده. به هه ناسه به کی گه رمه وه و تی: ده وری خۆشی و به رزی کوردستان تپه ره یوه، سوار به و به ناو هه موو ولاته که دا بسوو رپه ره وه چه خۆشیه ک چه زبندو تپه ره ک ئه بینی؟ هه رچی سوار چاک و سه ربازی به جه رگن یا مردوون، یا هه لها تون، یا مه جبوور بوون بهن به جووتیار تا کو شتی که په یدا بکه ن بیدهن به پاشا و مال و منالی خۆیانی پێ بژیهن. سه رباز که فیتری جووت بوو به که لکی چی دی؟!».

با لیره دا مالئاوایی له ره فیه کورده کاغان بکه ین.

هه ره کو پیاوان و میلله تانی تر ئەم کورده نش زاده ی زرووف و په ره رشن، به لām خسه لته تی سروشتی وایان هه یه که ئه شی بگێرێ به لای چاکه دا. میلله تیکی ئازاو میهمان نه وازن، وه لی له م چه ند ساله ی دواییدا به هۆی هه ژاری و زۆر و زه بره وه توانیان کهم بۆته وه. هه ره کو ئەو هه موو قه ومانه ی حسی به رده سستی و سه رکۆماریان له ناو حوکمی غه یه رده ایه و په یوه سستی و خۆشه و بیستیه کی زۆریان هه یه به رامبه ر به تیره و خزمانی خۆیان و ئەمه بوو، به هۆی شه ر و شوێیکی زۆر له ناویاندا.

یه که یه که ته ماشایان بکرێ کورده کان گورج و گوژ و پته ون. کهم له ئیترانیه کانی دراوسیتیان فه رق ئه کرین. به لām دیه نی میللیان تابه تپه یه کی دیار و ده رکه و ته ووی هه یه. دیه نیکی تیژ، روویه کی هیلکه یی و له ته نیشته وه ته ماشا بکرێ ئیستقانی لووتیان گه وره دیاره. ده م و چه ناگه یان نیوه قولفیه. چاویان له قولاییه وه ره ش و تیژ و زرنکه. برۆیان ریک و پاکه، به لām نه ختی هه لکشاره بۆ سه ره وه. به م جوړه شپوه ی ته نیشتیان ته واو ئه کا. له شیان به گشتی ناسکتره له هی ئیترانیه کان. له کوردستاندا لووتیکی پان و داته پیو نادۆزبته وه. ده میان هه میشه شکلیکی جوانی هه یه و دانیان ورده. ده ست و په نجه یان بچووک و باریکه. له ش و لاری کورد شوخیه کی وای تیا به که له هه موو لایه کی جیهاندا شکلی میلله تیکی جوانیان بداتی.

به شی دووه م

ئەم ولاتی کوردستانه پره له تیره و نه ته وه ی رده و پیل که ته نیا کهم ده سستی و کهم ده سه لاتی یه ک و دوو بی دهنگیان ئه هیلته وه. بلباس، که سه رده می تیره یه کی گه وره و به ده ست بوون، ئیستا تیکشکاوه. له ناو شاخ و گرده کانی (باله ک) و (لاهه یجان) دا دانه نیشتن. ئەمانه ناو به ناو ده ستیک ئه هین به سه ر دراوسیکانیا نا وه کوو (سولدوز) و (سه رده شت) و هه ندی جاریش چه پیاویان ئه گاته ده وری سابلاغ. جگه له بلباس تیره ی (ره وان) و (هه رکی) و (نوچه یی) و په نجا تیره ی تریش هه ن. ئەمانه هه موویان ئاره زوو وه هه ندیکیان هیزی ئەوه یان هه یه که له چه پاودا که یفی خۆیان بکه ن. به لām ئیستا به ختیارانه

هیتزی له لای رۆژئاوا پهیدا بووه که هەر چهنده زۆر توند و درشته توانی سهر بهم تیره شه پانیا نه شوژر بکا، بیانخاته ژیر فه رمانی خوځه وه و بهم چهشنه له بهشتیکی ولاته که دا ناسایش دامه زرتینی. محهمه د پاشا که نیستا چاکتر به (میری په واندوز) نه ناسری. چهنه سالی له مه وپیش، وه کوو سهر کرده کانی کورد، ته نیا خاوهنی ناوچه یه کی بچووک و سهر کرده ی جهنگاوه ره کانی تیره که ی خوژی بوو. له پیشه وه باوکی خسته لاه چونکه نه یته توانی له وه ختی ته نگانه دا سهر به رشتی ئیش و کاری تیره که ی بکا. ههندیک نه لاین باوکی پیاویتی هیمن و دیندار بوو، له بهر نه وه دهستی له دنیا هه لگرت، بوو به سو فی و جیتی خوژی بو کوره که ی ته رخا ن کرد. میر ههر بهم په نگه براکانیشی پاک کرده وه و خوژی بوو به حاکمی یه کانه ی په واندوز. له پاش نه مه دهستی کرد به هیتز و ته رف پهیدا کردن و خوژی که خستن بو هه را و زور انبازی ناینده. به لام به رزبوونه وه ی راستی نه وه له و رۆژه وه یه که شه له بهینی روسیا و ئیراندا هه لگیرسا، چونکه (شاهزاده) خه ربکی نه هیتشتنی میر بوو له رووی نه شه په وه مه جبوور بوو هه موو له شکره که ی بنیترتته به رامبه ر دوژمنه به هیتز تره که ی که رووسه.

میری په واندوز له هه له سوو دمه ند بوو. نه و ولاته ی (شاهزاده) لیتی سه ندبوو هه مووی داگیر کرده وه. به مه شه وه نه وه ستا بو سهر وه و به لای رۆژئاوا دا بالی دریت کرد و بهم چهشنه به شی گه وره ی سهر ووی (میسو پۆتامیا) ی خسته ژیر فه رمانی خوځه وه. جگه له و جیگایانه ش له هه ولپیره وه هه تا که رکوکی داگیر کرد. به دلنیا ییسه وه نه بیترتت که په نجا هه زار سهر بازی هه یه نیوه ی نه مانه موچه خوژن و هه میسه له ئیشدان، چونکه میر هیتشتا له گه رمه ی کار دایه و قه له مره ی خوژی گه وره نه کات. به لام له هه مووی موهیم تر نه وه یه نه و گۆرینه نه خلاقیه یه که له م ولاته دا هیناویه تیه پیشه وه. نه م ولاته له مه وپیش پر بوو له راو و رووتکه ر که رتیبواری نه یته توانی به سه لامه ت لیه ی تپه په ری. نیستا نه دزتیکی تیا به و نه دزیه تیه کی تیا روو نه دا. به ئیجراتا تیکی کورت و توند دواپی هیتراوه به راو و رووت. ههر که س مالی دزراوی به دهسته وه بگیری ت، ههر له و جیگایه دا سزای خوژی نه بینتی و یا به بی میهره بانی نه کوژرتت. بو یه که م گونا چاو یکی هه لته کوژرتت، بو دووم جار دهستیکی. ههندی جار لووتی نه بررتت، به لام له سیتیهم جاردا بیگومان نه کوژرتت. نه گپه نه وه که جار یک برایه کی

خوځه وستی میر به سواری به لای باخی کارایه کی هه ژاردا تپه په ری و به بی پرسی خاوه نه که ی هه ناریک نه کاته وه. میر له سهر نه مه نه نیری به شوین برا که یدا و نه ویش پی له گونا هه که ی نه نی. میر نه لای به کام دهستت نه م کاره ت کرد؟ برا لاه که ی نه وه دهسته ی هه لته په ری. ئینجا لیتی نه پرسنی: نه ی به کام په نجه ت هه ناره که ت کرده وه؟ په نجه که شی پیشان نه دا له سهر نه وه میر فه رمان نه دا نه و په نجه یه دهسته به جی بسپری. سزاکه ههر له و جیگه یه دا نه هیتز تته جی! له م با به ته وه سهر گوروشته یه کی تریش له نادرشا نه گپه نه وه، بیگومان میر خو شی له توند خو ییدا که م له نادر شا ناچی! گوایه لاشه ی زه لامیک نه دۆز نه وه که گورگ به جوژتیکی وا پارچه پارچه ی کردبوو که نه ناسرتته وه؟ خه به ره که نه گاته میر و زور هه ول نه دا سهر و شویتیکی ئیشه که بدۆز تته وه، بو ی هه لئاسووری. لادیه کان گونا هه که نه دهنه پال گورگی نزاری ده وری دیکانیان، به لام میر به مه ش دهستی لی هه لته گرتن، داوای گرتنی گورگه گونا هه باره کانی کرد. ههندیکیان گرتن و بر دیان بو میری مه زن، میر نه م گورگانه ی به چه شتی به دهر ده وه کوشت که لادیه کان قه راریان دا ههر چۆنی بی پیاو کوژه راسته قینه که بدۆز نه وه نه وه ک خو شیان به مه ره ی گورگه کان بچن. نه م سهر گوروشته یه وه نه بی زور له شیوا بچی، به لام به ج چاوی ته ماشای کرده وه میر نه کر تی نه وه پیشان نه دا بو نه وه ی چاکتر نه م سالاره که به سهر به شتیکی گه وره ی نه م ولاته دا دهستی نه روا ته و سیف بکه م، ویستم یارمه تی له و رۆژنامه نه بخوازم که دکتور روس گرتو به تی. نه م پیاوه دکتوری بالوێخانه ی ئینگلته ره بوو له به غدا، هه لیتیکی باشی بو هه لکه و تبوو، له لایه ن میره وه بانگ کرابوو بو ولاته که ی. وا دهر نه که وئی که میر مسته فای باوکی کویر بوو بوو، وه له سهر نه مه محهمه د پاشا تکا له کوژنیل (ته یلهر) نه کا که دکتور تیکی بو بنیری تا کوو هونه ری خوژی تا قی بکاته وه. نه م ئیشه به دکتور روس نه سپیری. دکتور روس له گه ل بایه زید به گی مامی میردا که بو نه م فه رمانه نیرابوو بو به غدا، نه چی بو ولاتی میر. وا دهر نه که وئی له گه ل دکتوردا باش نه جوو لانه وه. له وپوه زوو نه گه ریتسه وه بو هه ولپیر و چاوه روانی فه رمانی میر نه کا. له رتیکا شتیکی سه یری تووش نه بی. نه هالی دیسه ک مناله کانیان نه هیتن بو لای داپیره یه ک، نه میش به سهر په ت و داودا دوعا نه خوینتی و نه مانه هه لته واسی به سهر و ملی مناله کاندا. نه م نووشتانه گوایه

منالەکان ئەپاریزی له وهزەنی دێو و درنج. بەلای دکتۆرەوه کوردەکان وەکوو هەموو خەلکی شاخی زۆر ئەفسانە پەرستن. هەموو شاخیک، هەموو دۆلتیک خێو و جنۆکەى خۆى هەیه. لەلای رەواندۆزەوه ئەشکەوتیک هەیه که پرە لەمانە. لەم ئەشکەوتەوه لە سالی ۱۸۳۱دا روهو شار دەنگی تۆپ هات، هەر دواى ئەمە تاعوون داکەوت. ئەم دەنگی تۆپە دوو مانگی خایاند دواى ئەمە چ ئەو و چ (پەتا) کتویر نەمان. ئەم ئەفسانەیه لە لایەن گەلی پیاوی ناسراوه به راستی تەماشای ئەکرا. لەهەولێر دکتۆر روس هەلی بۆ هەلئەکەوی که بەوردی سەرئنج بداتە کورد و رەوش و خووی کورد، زۆر بەتوندی لە شەرانیەتی و درێ ئەوان ئەدوێ. ئەلێ: خووی هەرە جیتیگری کورد شەرە. لە بێشکەوه بەم چەشنە پەرەدرش ئەکرێن. وەختی هەرە خووشی ئەوان ئەو هەنگامەیه که لەشەر و هەرادا رایشەبوێن. منالی دوانزە یا پانزە سالییم دیوه که زۆر خراب بریندار بوون لە شەرپا. وەکوو ئەبیه شەرەکانیان زۆر خوینیە. لە پیشا بە تەفەنگ دەستی پێ ئەکەن، بەلام زوو ئەیکەیهنە شەرە خەنجەر. شەری ئەمان وەکوو هەرا و دەمەقالی عەرەبەکان نبیه!! شەری راستەقینەیه و کوشتار و برینداری زۆری تیا ئەبێ. قینیان لە حکوومەتی بەغدا و سەربازەکانیەتی. ئەلێ ئەگەر شاری بەغدا بەکەلکیان پێ تورکەکان ناتوانن بەک رۆژ بەرامبەریان بوەستن. بۆ هەولێر و پردی هەلیان مست کەوت و گرتیان. پردییان بە یەک سەعات داگیرکرد. بۆ تەئیمینی ویستەمەنیان جگە لە ولاتەکەى خوێان پشت بەهیچ لایەکی تر نابهستن. هەرچیەکیان پیتووست پێ لە ولاتەکەیاندا دیتە بەرهم. هەر وهکو شاخەکانیان پەرژینیکی سەختە بەرامبەر بەلێشاوی دۆژمنی ئاوهکی. دۆل و باری ولاتەکەشیان گشتی دار و ئاو و لەوهریان بۆ پیتک دینی.

ناوچەى دەوری هەولێر لەلایەن پاشاوه لەسەر ئوسولێ قەلا میری دابەشکراوه بەسەر سەرکردهکاندا. تیرەى -طی- عەرەب بەر دەستی پاشان و لەو کاتەدا که لە ئاکری بوو لەشکرێکی باشیان ناردبوو بۆی. پاشا و دیاریبوو خووشەویست بوو یا لە رووی زەبر و زەندیهوه لێی ئەترسان. دزی و جەرەبە هەر ناویشی نییه. بەشەو دەرگا داناخړی. لەگەل ئەوهشدا سزای کوشتن زۆر دەگمەنە. بۆ دزی دەستیەک ئەبرێ. بۆ هەلئەتەن لە لەشکر پیتیهک. بۆ گوناھی تر چاویک وەیا هەردوو چاوهلئەکوێ. بەلام هەندێ جار سزای لەمە سەیرتریش ئەدرێ.

جاریک سەرەک هۆزێکی -طی- که لە جەرەبیدا بەناوبانگن لەلایەن تیرەى (جریوع) هوه لەجیتی خۆی هەلئەکەن، لە دیجلە ئەپەریتتەوه و پەنا ئەهینیتتە بەر ولاتی میر. لەویدا مودەتی بە ئاسایش و بەپیتی دەستووری ولاتەکە دانەنیشی، ناخری پێ نیسی بێزاری ئەکا و رۆژی لە رۆژان کاروانیک بەلای هەوارگەکیدایا تینتەپەری، ئیتر خۆی پێ ناگیرێ و کاروانەکە روت ئەکاتەوه. سبەى ئیوارێ پێش ئەوهى ماله تالانیەکەى تاقەت بکا لەپەر پینج شەش سواری کورد پەیدا ئەبن. راست روو ئەکەنە دەواری سەرەک خیلەکە و بەپێ پرس و قسە لەبەر دەرگای دەوارەکەدا سەری کابرا ئەپەرین و بە هێواشی ئەگەرینە دواوه.

لە هەولێر ئەحمەد بەگی برای که حاکم ئەبێ زۆر بەناسکی دکتۆری قبوول کردبوو سولتان بەگ ناویکی سەرکردهش که لە بارەگای لەشکرەوه هاتبوو زیارەتی کردبوو بەقسەى ئەمان لەشکرەکە نزیکەى (۱۵-۲۰) هەزار کەس ئەبێ و لەوساوه ئاکری گیراوه. ئەمانە پێ نیس لە بارەگا دانیشستوون. ئاکری جیتیگایەکی زۆر سەختە و بەسەر تاشە شاخیکى قوتەوهیه که تەنیا ریتیگایەکی هەیه. ئەم ریتیگایەش ئەوهندە تەسکە بەگران دوو کەسى بەتەنیشت یەکەوه پیا ئەرۆن، لەبەر ئەمە خەلکی ئەوئ وایان ئەزانێ که هیچ هیتیک نییه لەسەر زهوی بتوانێ ئەوئ بگری. ئەش پاشاش برۆای نەبووبێ و زوو بیگرن. رۆژی ۳۰ى مایسی ۱۸۳۳ پاشا کاغەزێکی نارد بۆ حاکمی هەولێر که دکتۆر روس لەوئ بپینیتتەوه هەتا ئەنێری بەشوتنیا و فەرمانی پێ دابوون میواندارییهکی باش بکری. رۆژی شەشى حوزەیران خەبەر گەیشتبوو کاروباری نامیدی هەموو تەواو بوو. پاشای کۆن، سەید ناو، دەرکرا. موسا پاشا لەجیتی ئەو دانرا. سەلیم پاشا کرا بە حاکمی ئاکری. ولاتەکە هەمووی سەرفرۆی حکوومەتی رەواندۆز بوو بەم جۆرە ئاسایشی تیا دامەزرا. بەلام لە بابەت چوونی دکتۆرەوه بۆ لای پاشا هەتا سبێ تەموز هێچ خەبەرێ نەبوو لەو رۆژەدا فەرمان هات که دکتۆر بچێ بۆ بارەگا لەسەر ئەمە دکتۆر بە کەلەک لە (زێ) پەریبەوه و لەپاش چوارده سەعات گەیشتبوه ئاکری. پاشا بەناسکی دکتۆری قبوول کردبوو بەلام لە ژێرەوه خەبەری بۆ ناردبوو که هەر چەند لە بەر ئەمەى کاربەدەستیکی شای ئینگلیزه هەق وایە لەبەری هەلسی، بەلام چونکە لەناو ولاتیکی تازە داگیرکراو دایە بۆی دەست نادا لەبەر چاوی خەلک لە بەری هەلسی نەک بەهاوتای یەکیان بزائن. دکتۆر

پاشای به ئیسک سووک و خووش خوو هاتبووه بهر چاو. له تمهه نی چل و پینج ساله دا بوو، سپی رهنگ، کونج و ئاوله چاویکی کوپر کردبوو، ریشی دوانزه ئینج درپژ و بۆرکار بوو. بهشی خوارووی ریشی دانههینرابوو، موهکانی بهیهکا چوو بوون، خووی پوشتنه و بهرگه کهی ریک و پیک بوو. که قسهی بگردایه دهنگی نهرم دیار بوو. میر چهند جاری گفتو گوئی درپژی له گهل دکتور روس کردبوو، له بابته شیوهی تهعلیم له ئینگلتیره و دینی هیندییهکان و چینیهکانهوه پرسباری لئ کردبوو. بهلای ئهوهوه ولاتی چینیش هی ئیمهیه!، جگه لهوهش ویستبووی بزانی مناسه به تی ئیمه له گهل ئیران و روسیه دا چۆنه! لهههلیکی تر دا میر له بابته کاری دهрман و پهتای تاعوون و پشانهوه گهلئ پرسباری لئ کردبوو. دواي ئه مانه باي دابوهوه سهر مهوزوعی شهړ و چهک و تفهنگیکی دوو لوولهی ئینگلیزی راوی پیشان دابوو، تفاقی ناو خپوهته کهی ئه و تفهنگه راوه، تفهنگیکی تر، شیریک، دووربینیک، چه تریک و تهخته بهندیک ئه بی. به ته نیشته خپوهته کهی خپوهوه خپوهتیکی تری دوو کۆله کهیی گه وه هه بوو، که له ویدا پاش نیوه روان و به شه و دیوانی ئه به ست. قهت پیش به ره به بیان نه چۆته ناو جیگاوه. ته نیا ئه وسا ئه چوه ناو جیگا و هه تا سه عات نو یا دهی پیش نیوه رۆ ئه نووست چاره کییک پیش وهختی نوپژ مؤزیکه لئ ئه درا و له وهختی نوپژدا توپیک ئه هاو پیرا.

چیرۆکیکی درپژ یا خود رۆمانی:

مامۆستا برزوو^(۱)

نووسینی: رهشید نهجیب

حوزهیرانی، سالی ۱۹۶۷

چیرۆکیکی نیشتمانی کۆمه لایه تییه

پیشرهو

ئهم چیرۆکه م بۆ ئه وه نه نووسیوه که ببی به شاکاریکی ئه ده بی کورد، یان هونه ر و توانای نووسه ر پیشان بدا. بۆ ئه وهش نه نووسراوه که فرمیسک له چاوی خوینده واره کانی بهییتیه خواره وه، یان دلایان بکزییتیه وه! نه! بۆ ئه وه نه نووسراوه ئه مانه بهییتیه دی. ئهم چیرۆکه ته نیا بۆ ئه وه نووسراوه که به سه رهاتی نزیکه ی هه شتا سالیکی به شیکی کوردستان، به پرونی و ریکی، له دهروونی پاشینانا بژینی. ئه گه ر ئهم فرمانه ی به جی هینا، منیش ئه وسا به ئاسووده یی و به ختیاریه وه چاو لیک ئه نیم.

به غدا: مایسی ۱۹۶۷

بهشی به که م

چهند په ره به که به ره و دوا

کاتی وهستا شیرزادی باوکی به گولله یه ک، له بهر ده رکی سه را، له سالی ۱۹۳۰ دا کۆچی کرد، برزوو شهش سال بوو. له پاش ئه وه ته نیا ئه هووی دایکی ما بوو که دالده ده ری بیته.

ئهم خیزانه له بنچینه دا خه لکی سوله یمانی نه بوون. مام رۆسته می باپیری شیرزاد له سالی گرانبه گه وره که وه واته له ههنگامی شه ری (قارس و بایه زید) دا که له سالی ۱۸۷۸ دا له میانه ی روسیه و تورکدا قه و ما بوو، ناچار بوو بوو که کۆچ بکا بۆ شاری سوله یمانی، له دپی گه لاله ی شینکایه تییه وه. ئهم جیا بوونه وه یه له شوینی باوک و باپیری بۆ مام رۆسته م و خانزادی ژنی له گهل کۆچ

(۱) له باره ی ئهم رۆمانه وه بره وانه پیشه کی ئهم کتیه.

کردن له دنیا هیچ فەرقتیکی نهوتوی نهبوو. نهو دتیبه ره بچوکه به پیتته ی له پیشینانیه وه بوی مابوه وه، فرۆشتی به چوار سهد قران. به لام هه چهندی کرد دلای بروایی نه دا که ره زی بناری شاخه که ی فرۆشیت. جگه له وه ی خانزادی ژنی به هیچ رهنگیتیک رازی نه بوو به فرۆشتنی رهزه که، خوشی زور دلای پیتوه به ند بوو، چونکه به شی زوری میوه کانی خوئی به تایبه تی هه لای بژارد بوو و لیتی دابوو. له ده ورپشتی کانیه که ی له رهزه که دا بوو، گه لای دره ختی به دراریشی ناشتبوو. نه مانه، زوریان هاتبوونه به ره هم. چهن د برتیک هه نجیری هه بوو که بو دهنک وردی و تام خوئی له هه موو شینکایه تیدا دهنگی دابوه وه. خو دار گوژی سهر کانیه که ی، که وه کو خیتوه تیککی سهوز و جوان به رز بوو بووه، جیتگی هه سانه وه و وچاندانی هه موو خیتانه که بوو. هه موو هاوینی، له نیوه ی مانگی حوزه برانه وه هه تا نیوه ی مانگی تشرینی یه که م مالیان نه گواسته وه بو سهر رهز. خانزادی ژنی، له گه ل نه ریمانی کوپیدا که تازه پیتی نابوو دوازه سالی خه ریکی کوکردنه وه ی به ری رهزه که نه بوون و خوشی به سهر دتیبه ره که وه هه تا زه ره په پر نه مایه وه، گاه تووتنه که ی ناو نه دا و، گاه سه رپاچ و یا بژاری نه کرد. هه تا کاتی شکاندنه وه ی نه هات و به م جوژه زینده گانیبه کی مناسبان بو خویان نه هیتایه دی. پانزه سهر بزنه مه رهز له گه ل مانگایه کدا که هه یانبوو ماست و دوی هاوینی بو ته مین نه کردن و، بو زستانیش نه یان توانی هه ندی رۆن و نه ختی که شکیشی لی به ره هم به یتن. به دهم رهزه که وه پارچه زه ویبه کی بچوکی هه بوو که مام رۆسته م هه موو سالی یه ک دوو ره تووی پیتوه نه کرد و، به شی خوارده م نه ی خویان و دروست کردنی یه ک دوو ره ساوهر، گه می لی نه دروه وه. خانزاد، وه کو هه موو ژنه دتیبه تیبه کی کوورد، وه ختی خوئی به فیرو نه نه دا، له کاتی خویدا نه ریمانی کوپی هه لته گرت و نه چون بو ناو دارستانه نزیکه کان بو مازوو چین، یان چواله تاله کوکردنه وه. به کورتی، خیتانی مام رۆسته م زینده گانیبه کی باشیان هه بوو له گه لاله. هه تا ناگری شه ره هه لگیرسا و گرانیبه گه وره که ولاتی تار و مار کرد، ریتگی کرین و فرۆخت وهستا، پشپوی و تالان و برۆ بلاو بووه. باجی حکومه تی به جوژی زیادی کرد که له توانای که سدا نه مابوو. هه رچی لاو و هه رزه کار هه یه به زور گیران به سه رباز و نیرران بو سه هوئ به ندانی قه فقاس. زهوی و زار بی کشتوکال مایه وه، برسیتی و گرانی په ری سه ند و، به سه ده ها

لاشه ی له برسان مردوو بوگه نی کرد.

نه م کاره ساته له هه موو لایه کی ولاته که دا بلاو بووبوه وه و دتیبه تیش له مه دا بیگومان به شدار بوو. له م ره وه بوو که مام رۆسته م به ناچار ی هاته سه ر فرۆشتنی دتیبه ره که ی. له چوار سهد قرانه که ی بابی دوو سهد قرانی دانه ویله و، هه ندی زه خیره ی تری کری. نهو دوشاو و میوژ و گوژی هه یبوو ناماده ی کرد. پینچ گویدریتی به کری گرت. رۆژی له به ره به یاندا مالی بار کرد و مانگا و چهن د سه ر بزنه که ی دایه پیتش خوئی و له گه ل خانزادی ژنی و نه ریمانی کوپی به ره و شاری سوله یانی که وتنه ریتگا. له چه کا ته نیبا تفه نگیتکی (شینکه) و خه نجه ریتکی (شینه تیغ) ی هه بوو. چه کی له خویدا چونکه مه ترسی جه رده هه بوو له ریتگا. پاش نیوه ره یه کی دره نگ گه یشتنه که لی (قه یوان). له وی له بن داریتکا نزیک کی کویره کانیه ک لایاندا و شهویان به سه ر برد. سه ینی، هیتشتا نه ستیره به ئاسمانه وه نه ترووسکایه وه، که وتنه ری و چیتشته نگاویتکی گه رم گه یشتنه سوله یانی. له پیتشه وه، مام رۆسته م برباری خوئی دابوو که چی نه کا. دوو نامۆزایه کی چهن د سالییک له وه پیتش چوو بوو بو سوله یانی و له وی دانیشتبوو دوکانیتکی به قالی کردبووه وه. له ریتگاوه چون بو مالی گوروون. هه ره وه کو هه موو که سیک تر، مالی گوروونیش له م کاره ساتی و گرانی و شه ره بی به ش نه بوون. به لام به هوئی خزمایه تیه وه به روویه کی خوشه وه دایان کردن. نیوه ره گوروون هاته وه بو ماله وه. به جووته له گه ل مام رۆسته م دوو و درتی باسی دامه زاندنی هه واری مام رۆسته میان کرد. له نه جامدا هاویر مانه وه له سه ر نه وه که مام رۆسته م خانویه کی بچووک به کری بگری له بازاره بچکوله و هه ره له ویتشدا دوکانیتکی به قالی بکاته وه، نهو رزقه ی هیتناویه تی له ته ک خویدا ده ست بکا به فرۆشتنی و ماست و دوی چهن د سه ر بز و مانگاکه شی هه ره له و دووکانه دا به فرۆشی. هه ره نهو رۆژه که وتنه گه ران بو خانوو و دووکانه که. له رووی مردن، کوچ کردن و په ریتشانیه وه گه لی خانوو و دووکانی بو ش هه بوو له شاردا. مام رۆسته م به ئاسانی خانویه کی گرت به کری مانگی به چوار قران. نه مه دوو ژوو و به ره هیوانیتکی هه بوو. هه وشه که ی نه وه نده گه وره بوو که بز و مانگاکه ی تیا داله بدا. نزیک ماله که دووکانیتکی بچوکی گرت مانگی به دوو قران. بو به یانی گواستیان وه هه واری تازه. نه م شوین گوپینه بو خانزاد

بهراستی کۆستیکی گهوره بوو. فېری ژبانیکي ناو چوار دیواری تهنگ نه بوو. له گه لاله شاخ، دارستان، چه، دۆل ئەمانه هه مووی کراوه بوو بۆ ئه و. به ئازادی، به سه ره به سستی ئەهات و ئەچوو هه موو دانیشتوانی دیکه که خزم و دۆست بوون. له هه موو شتیکیدا یارمه تی و ده ستیارییان ئەکرد، له سه ره هیچ شتیکی په کی نه ئەکه وت ئیستا له م شارهدا بیتگانه و ده ره ده ره ماوه ته وه، جگه له مام رۆسته می میتردی و نه ریمانی کوری هه مسه ری، هه مده میکی نه بوو. ئەوانیش په که میان له به یانیه وه تا ئیواری له دوو کانه که پدا خه ریکی په پدا کردنی تیکه نانی بوو بزبان و نه ریمانی له به یانیه وه تا ئیوارییه کی درهنگ بزنه کان و مانگاکی ئەله وه وێران له بناری گۆیژه. به لām چاره نووسی و ابوو ئەبێ ده سته به ر بێ.

سال و ده رگه رابه وه. شه ر دوایی هات و ولاته که تا راده یه ک که وته بووژانه وه. مام رۆسته مییش له خرید و فرۆختدا چاوی کرایه وه. له گه ل خه لکی گه ره که که دا دۆستایه تی و ناسیاوی په پدا کرد و ئیشه که ی که وته روو له پیتشکه وتن. خۆی پیاویتی دلپاک و سه ر راست بوو، به شی زۆری دانیشتوانی گه ره که که له و شتیان ئەکری. خانزادیش ئیتر ئەو ته پووشه ی جارن گرتبوو نه یما بوو، چاوی کرابه وه و له گه ل دراوسێکانیا ده سستی کرد به هاتووچۆکردن. کاتی هاوین هات ره ز و تری، میوژ و دژشاو هاته وه بیری، جاروبار له خه و پدا خۆی له بن دار گۆیژه که دا ئەبینی، یا فه ریکه گۆیژی ئەشکاند و یان هیشوه تری به ده سته وه ئەگرت. ئەم خولیا به جۆری کاری تیکرد که ئیتر نه خه وی ما نه خۆراک. ئاخری، ئیواره یه ک که مام رۆسته م له دوو کانه که ی هاته وه و، پاش شتیوکردن خانزاد سکا لای خۆی بۆ کرد. به ئاشکرا تییگه یاند که ئەم هاوینه ئەیه وی بجیتته سه ر په ز و هه ره که جارن رزقه که کۆ بکاته وه. ئەمه بۆ مام رۆسته م که له به ریکی ئەخسته وه که گرتنه وه ی زۆر گران بێ. نه ختی مات بوو، له پاشا وتی:

ئافه رت، منیش وه نه بێ که م ئاره زوومه ندی چوونه گه لاله و سه ر ره ز بم. هه موو رۆژیکم لیبه به سالیکی لی ئەچێ، به لām خوا وای کرد که له شوینی خۆمان په ره وازه ببین. ئیستا ش، زۆر شکوو، برسی نبین و خوا وای له م شارهدا ده رووی لی کردوینه وه. جگه له وه ش رۆیشتنی تۆ بۆ سه ر ره ز بۆ من ئەبێ به مالتویرانی.

که یبانووی مال ته نیا تۆی. تۆ برۆیت کی پاروه نانیکمان بۆ ئەکات؟ کی ته ماشای بز و مانگا که ئەکات؟ خۆت ئەزانی له به ره هه می ئەمانه ئیمه ئیستا پارهبه کی باشمان مست ئەکه ویت. خانزاد سه ری شوێ کرد، به چاوی پر له فرمیسه که وه وتی: باوکی نه ریمان بۆچی وای ئەزانی دوورکه و تنه وه م له نه ریمان و له تۆ بۆ من شتیکی ئاسانه؟ خوا خۆی ئەزانی مردنم پێ خۆشته ره له وه. به لām به ده سستی خۆم نییه، شه وو رۆژ ره زه که م له بیبه.

ئیستا که بیبه له وه ئەکه مه وه که وا تری خه ریکه ئەگا، هه نجیره کان زه رد بوون و هه موو خه لکی گه لاله کۆچیان کردوه بۆ سه ر ره زه کانیا، دان به خۆما ناگرم و زووره زوور ئەگریم. جگه له وه ش، تۆ چۆن ره وای ئەبینی که پاش ئەو هه موو ئەکر و تیکۆشینه ره زه که مان ویران بێ و به ره که ی به خۆراییی بروا؟! هه ر چۆنی بێ ئەمسال ئەتوانم له بایی دووسه د قران پتر رزقی لی کۆ بکه مه وه. بۆ ئیش و کاری ناو مالی ئیره ش ئەتوانی بنیتری به شوین پوره مه نیجی خوشکتدا. ئەو خوا لیتی نه ستینی، کچی پینگه یشتوو و بووکیشی هه یه. ئەوان ئەتوانن ماله که یان به پاک و خاوتینی رابگرن و خۆشی با بیت سی مانگ لیبه لای تۆ بمینیتته وه.

به رامبه ر به م گفته ژیرانه ی خانزاد مام رۆسته م ئیتر قسه ی نه ما. به نیبه دللی رازی بوو بۆ ناردنی خانزاد بۆ گه لاله و هیئانی مه نیجی خوشکی بۆ سوله یمانی. ده رۆژی پێ نه چوو پوره مه نیج گه یشته سوله یمانی و دوا ی ئەوه ش به دوو رۆژ خانزاد له گه ل کاروانیکی شینکایه تیدا، رووه و گه لاله که وته ری. ئەمه په که مچار بوو له میترد و کوره نازداره که ی جیا ئەبه وه زۆر دل برینار بوو. ته نیا خۆشیی چوونه سه ر ره ز ئازاری برینه که ی که م ئەکرده وه. له م ساله وه ئیتر چوونه سه ر ره ز بۆ خانزاد بوو به ده ستووریک هه تا چوه جیگای حه قی خوی لیتی لانه دا.

ساله ها تپه په ری، ئاوه دانی که وته ولاته که وه، کشتوکال په ره ی سه ند، خریدو فروخت زیادی کرد و، تالی و ناخۆشی گرانیه که، کوشتار و کاره ساتی شه ره که وه کوو خه و، به لām خه ویکی پر مه ترسی، ئەهاته وه بیبه خه لکه که. ئیشی مام رۆسته مییش هه تا ئەهات به ره و چاکی ئەرۆیشت. دووکانیکی گه وره تری گرت و له رووی ناسیاوی و خزمایه تیه وه له گه ل خه لکی شینکایه تی هه رچی رزقی ئەو

ناوه هه‌بوو بۆ ئه‌ویان ئه‌هه‌ینا. جاروباریش سه‌له‌می تووتن، گوێز و میوژیشی ئه‌کرد.

نه‌ریمانی کورپیشی گه‌وره‌بوو، له‌ته‌مه‌نی هه‌ژده‌سالییدا ئیتر نه‌ئه‌لوا که بزن و مانگا به‌ری بۆ له‌وه‌ر. جگه‌ له‌وه‌ش، دوو مانگای ترو بیست سه‌رمه‌رپیشی کرپبوو، منالیککی دراوسیی دۆزییه‌وه و کردی به‌ شوانی رانه‌که‌ی. نه‌ریمانیشی هه‌ینا بۆ سه‌ر دوکانه‌که‌ی تاکوو هه‌م یارمه‌تی بدا و هه‌م فیری ئیشه‌که‌ بی. رۆژی له‌ رۆژان، به‌ر ئاوردیککی ئیش و کار و ده‌سمایه‌که‌ی خۆی کرد. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که به‌ خه‌زانه‌وه‌ گوزهرانیکی باشیان هه‌بوو، ده‌سمایه‌یه‌کی مناسبیشی پیکه‌وه نابوو. له‌ دلی خۆیدا پریری شتیکی دا، به‌لام ویستی له‌ پیتشه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خاززادی ژنیشیدا پتر لیتی بکوڵیته‌وه. ئیواریه‌ک پاش خواردنی شپو خاززادی بانگ کرده لای خۆی و وتی:

ئافره‌ت، ئه‌مه‌ چهند رۆژیکه‌ شتیکم له‌ دلدايه‌ ئه‌مه‌وی بۆتی ئاشکرا بکه‌م. موده‌تیکه‌ له‌ کار و کاسی و ده‌سمایه‌که‌م ورد ئه‌مه‌وه، زۆر سوپاس بۆ یه‌زدانی گه‌وره‌ کاسبیه‌که‌مان به‌پاش ئه‌روا. جگه‌ له‌ مال و رزقه‌ی هه‌مانه‌ له‌ دووکان و مال‌ه‌وه، هه‌ندێ ئه‌قدينه‌شم پیکه‌وه‌ ناوه. به‌شی ئه‌وه‌مان ئه‌کات که ئیتر له‌ کرێگرته‌یی رزگار بین و خانووچکه‌یه‌ک بۆ خۆمان پیکه‌وه‌ بنه‌ین. به‌راستی ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ که تا هه‌یزم تیا ماوه‌ خانوویه‌ک پیکه‌وه‌ بنه‌یم، ژنیکی باشیش بۆ نه‌ریمان به‌هه‌ینم و به‌ بیبینی نه‌وه‌ی ئه‌ویش چاوم روون بیته‌وه. ئیتر نازانم تۆ ئه‌لێت چی؟ خاززاد به‌بیستنی ئه‌م قسه‌یه‌ وه‌کوو گۆل گه‌شایه‌وه، چونکه‌ ده‌می بوو له‌ته‌نگ و ته‌سکی خانوه‌که‌ وه‌رز بوو، به‌دل ئه‌یویست خانوویه‌کی فراوان و گه‌وره‌تر بۆ خۆیان دروست بکه‌ن، هه‌وشه‌یه‌کی وای هه‌بێ که بتوانی چهند دره‌ختیکی تیا بروینێ و که‌م و زۆر داخی دووره‌ په‌ری له‌ سه‌وزی و خو‌ش رهنگی - گه‌لاله‌-ی له‌ بیهره‌یته‌وه. له‌مانه‌ له‌هه‌مووی زیاتر به‌ ژن هه‌ینان بۆ نه‌ریمان دلی کرایه‌وه. ده‌می بوو له‌ خوای ئه‌ویست که بووکیکی جوان و ده‌ست رهنگیی له‌مالدا هه‌بێ که هه‌م کوره‌که‌ی به‌ختیار بکات و هه‌م بیی به‌هاو‌ده‌م و یارمه‌تده‌ری خۆی له‌ مال‌ه‌که‌دا.

جا هه‌ر له‌سه‌ر بیستنی ئه‌م قسه‌یه‌ له‌ مام رۆسته‌می میردی، کوتوپر وهرامی

دایه‌وه‌ وتی:

باوکی نه‌ریمان: خوا ئه‌یزانی وه‌کوو له‌ناو دلما بی وایه. منیش ده‌میکه‌ بیرم له‌م دوو شته‌ کردۆته‌وه. جگه‌ له‌وه‌ش، خۆت ئه‌یزانی، هه‌تا ئیستا هه‌رگیز سه‌رپه‌چیم نه‌بووه‌ له‌ وتی تۆ. پیتشینانیش وتویه‌نه: ئیمامی عه‌لی ده‌سته‌به‌ره‌ بۆ دوو شت: ژن هه‌ینان و خانوو دروست کردن. ناوی خوای لی به‌هه‌ینه و له‌ سه‌به‌ینیه‌وه له‌ خانوه‌که‌ تی هه‌لچۆ. بۆ نه‌ریمانیش له‌ دوايیدا بزاین چاره‌نوس چۆن ئه‌بی. رۆژی ئاینده‌ مام رۆسته‌م ده‌ستی کرد به‌گه‌ران بۆ پارچه‌ زه‌وییه‌ک له‌گه‌ره‌کی بازاره‌ بچکوڵه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاوی غوره‌ته‌ی له‌وی کرابه‌وه، ئه‌م گه‌ره‌که‌ی به‌دلدا چوو بوو گه‌لی دۆست و دراوسییشی له‌ویدا په‌یدا کرد بوو. له‌ رووی گرانی و شه‌ره‌که‌وه‌ زۆر خانوو ویران بوو بۆ ژمار که‌لاوه‌ هه‌بوو. زۆری بی نه‌چوو به‌دلی خۆی که‌لاوه‌یه‌کی دۆزییه‌وه‌ و به‌ پارچه‌یه‌کی که‌م کری. خاززادیش ئه‌م شوینه‌ی په‌سه‌ند کرد چونکه‌ وه‌کو خۆی ئه‌یویست گه‌وره‌ بوو جۆگه‌له‌ ئاویکیش به‌ناوه‌راستی ئه‌رویشت. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ که‌لاوه‌که‌ی کری و، له‌سه‌ر ئامۆژگاری دراوسیکانی چوو بۆ لای وه‌ستا جوامیری به‌نا. له‌پاش دوو رۆژ وه‌ستا جوامیر هات و رهنگی بیناکی رشت. خاززاد زۆر به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو که له‌ خانوه‌ تازده‌که‌یدا چهند چاوه‌به‌کی زیادی هه‌بی بۆ خزم و میوانی که له‌ گه‌لاله‌وه‌ دین بۆ لایان، له‌گه‌ڵ سه‌ر ته‌نووریکی گه‌وره‌ که به‌ ئاره‌زووی خۆی وه‌کوو ژنه‌ دراوسیکانی شارستانی نانی پتری لی بکا. له‌ سه‌ر خوايشتی ئه‌و وه‌ستا جوامیر به‌و چه‌شنه‌ رهنگی خانوه‌که‌ی رشت.

مه‌وسم به‌ره‌و هاوین بوو و ئیشی بیناکی باش ئه‌رویشت. پیتش په‌له‌دان بیناکی سه‌ری گیراو دواي مانگیک گواستیانه‌وه‌ ناوی.

مام رۆسته‌م، خۆی پیاویکی دیندار و خه‌یره‌ومه‌ند بوو. له‌ گه‌ره‌که‌که‌دا ناویکی باشی په‌یدا کرد بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ دراوسیکان به‌دراوسیستی ئه‌و زۆر خو‌شحال بوون. هه‌تا هه‌فته‌یه‌ک مه‌نجه‌لیان نه‌نایه‌ سه‌ر ئاگر، چونکه‌ هه‌ر رۆژه‌ یه‌کیک له‌ دراوسیکان خۆراکی بۆ ئه‌ناردن. له‌ هه‌موو که‌س زیاتر خاززاد دلشاد بوو به‌م هه‌واره‌ تازیه‌. خانوه‌که‌ به‌دلی خۆی بوو، هه‌یوانیکی گه‌وره‌ و هه‌واگری هه‌بوو، سه‌ر ته‌نووره‌که‌ی به‌ئاره‌زووی ئه‌و بوو. هه‌ر یه‌که‌م هه‌فته‌ ته‌نووره‌که‌ی داخست،

پووره خونچه‌ی نانکەر له نیوه شه‌وه هات و دهستی کرد به هه‌ویر شیلان و له‌گه‌ل گزنگی خۆزدا کچانی دراوسی کۆبوونه‌وه بۆ نانکردنه‌وه.

خانزاد به چوار چاو چاوه‌روانی به‌هار بوو تاکوو وه‌کسو هه‌ر له پێشه‌وه ئه‌یویست چهند دره‌ختیکیش بنیژئ و که‌پرتیکی مێویش بکا له‌به‌ر هه‌یوانه‌که‌دا.

زستان، به‌سه‌رما و سۆله و چلووره‌یه، هات و تێپه‌ری. سه‌ره‌تای به‌هار بوو هه‌ندی گیا، ترشۆکه و به‌نۆکه له‌که‌ناری جوگه‌له‌ی ناو حه‌وشه‌که‌دا سه‌ری ده‌ره‌یتابوو. ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو کورپان و کچانی گه‌ره‌که‌که‌ ده‌ستیانکرد به‌ ئاماده‌یی بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز، هه‌ر ماله‌ له‌ناو ته‌شت و له‌گه‌ن و سوینه‌دا هه‌ندی گه‌نمیان چهند بۆ سه‌مه‌نی دروستکردن. شه‌وی نه‌ورۆز له‌مه‌یدانی بازاره‌ بچکۆله‌دا بوو به‌شایی و زه‌ماوه‌ن مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی سه‌مه‌نی خرایه‌ سه‌ر ئاگر. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ مه‌شخه‌ل هه‌لگیرسا، کورپان و کچان، به‌ره‌شه‌له‌ک ده‌ستیان کرد به‌چۆیی و هه‌لپه‌رکێ و، ژنی قه‌یره‌ و پیاوانی گه‌ره‌که‌که‌ش له‌لایه‌کی مه‌یدانه‌که‌دا کۆبوو‌بوونه‌وه و سه‌یریان نه‌کرد. زه‌ماوه‌نه‌که‌ هه‌تا نیوه‌ شه‌و خایاندى. ئینجا کاتی دابه‌شکردنی سه‌مه‌نی هات. پووره‌ خه‌ندان، (که‌ به‌ته‌مه‌نتری ژنی گه‌ره‌که‌که‌ بوو)، به‌ملاکێکی گه‌وره‌ سه‌مه‌نیه‌که‌ی دابه‌شی و هه‌موو لایه‌ک به‌خۆشی و دلشادی گه‌رانه‌وه‌ مالى خۆیان و ئاواته‌خواری سالیکی نوێی پر له‌ دلشادی و به‌ختیاری بوون.

به‌رێکه‌وت، ئه‌م جه‌ژنی نه‌ورۆزه‌ له‌ ئه‌نجامدا بوو به‌ دوو جه‌ژن بۆ خێزانی مام رۆسته‌م. له‌کاتی هه‌لپه‌رکێدا، نه‌ریمان که‌ له‌ هه‌ره‌تی جووشی لاویدا بوو هاوده‌ستی کچیک وه‌ستا. کچیک، که‌له‌گه‌ت، چاو و ئه‌گرجه‌ ره‌ش و، پێست سپی. هێشتا له‌ته‌مه‌نی پانزه‌ سالیدا بوو، به‌لام بالایی به‌رزی گه‌وره‌ تری پێشان ئه‌دا. هه‌روه‌کو له‌م چه‌شنه‌ هه‌لپه‌رکێیاندا باوه، کورپو کچ ده‌ستی به‌کتر ئه‌گرگن یان ئه‌چنه‌ ژیر بالی به‌کتر، به‌لام گه‌توگۆ نابێ له‌ به‌ینیاندا. نه‌ریمان و ئه‌م کچه‌ش به‌و جوژه‌. ئه‌و شه‌وه‌ دووجار ده‌ستی به‌کتریان گرت به‌لام لیویان نه‌کرایه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا فریشته‌ی دلداری کاری خۆی کردبوو له‌ دلی نه‌ریماندا. رۆژی دوایی، پاش ئه‌وه‌ی باوکی رۆیشت بۆ دوکان نه‌ریمان چوو له‌ لای دایکی، به‌ رووبه‌کی هه‌لبه‌رکا و به‌شه‌رمه‌وه‌ به‌ دایکی وت:

- دایه‌گیان: شتیکی هه‌به‌ له‌ دلدا نازانم ئه‌توانم لیت بپرسم؟

خانزاد، هه‌روه‌کو هه‌موو دایکیکی دلسوژ ته‌ماشای ره‌نگی هه‌لبه‌زکاوی نه‌ریمانی کرد، به‌په‌رۆشه‌وه‌ وتی:

- کوری شیرینم: چی له‌ دلته‌یه‌ بیلێ، من دایکت و نابێ هه‌یچم لێ به‌شاریته‌وه‌.

نه‌ریمان، نه‌ختی به‌ترس و پتر به‌شه‌رمه‌وه‌ وتی:

- دایه‌گیان! دوینی شه‌و ئاگات لێ بوو که‌ به‌ هه‌لکه‌وت دووجار له‌گه‌ل کچیکدا هه‌لپه‌ریم. خۆ ئه‌زانی هه‌یچ گه‌توگۆیه‌ک نه‌بوو له‌ میانماندا، به‌لام ئه‌م کچه‌م زۆر به‌ دلچوو. نازانم تۆ ئه‌یناسیت؟ دایکی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ وتی: چۆنی ناسم؟ ئه‌وه‌ گولنازی کچی وه‌ستا زۆرابی شیرگه‌ری دراوسیمان. هه‌موو جارێ دیت ناغان له‌گه‌ل ئه‌کاته‌وه‌. دراوسیه‌کی زۆر باشن. به‌لام تۆ له‌م پرسیاره‌ نیازت چیه‌؟ ئه‌گه‌ر به‌راستی په‌سه‌ندت کردوو پێم بلێ تاکو له‌گه‌ل باوکتا بیریکی لێ بکه‌ینه‌وه‌.

نه‌ریمان ئیتر ته‌پووش به‌ری دا، وه‌لێ شه‌رمه‌یی هه‌رزه‌کاری هه‌ر وازی لێ نه‌هێتابوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ژیر لیوه‌وه‌ وتی:

بۆ په‌سه‌ندی بلتییت په‌سه‌ندم کردوو، به‌لام دوا قسه‌ هی تۆ و باوکمه‌. ئیه‌و چی به‌چاک بزانی لای منیش باشه‌. ئه‌مه‌ی وت و پێلاوه‌که‌ی له‌ پێ کرد و وتی:

- ئینجا با بچم بۆ لای باوکم نه‌کوو ئیشیکی پێم هه‌بێ.

پاش رۆیشتنی نه‌ریمان، خانزادی دایکی سه‌ر له‌نوی که‌وته‌ به‌رکردنه‌وه‌ له‌م کاره‌ که‌ ده‌م بوو له‌ خه‌یالیدا بوو. نه‌ریمان تاخانه‌ بوو، ئه‌مه‌ خوایشتی خوا بوو لای ئه‌و. دل وای لا خۆش بوو که‌، هه‌یچ نه‌بێ، هه‌تا هه‌یز و هۆشی ماوه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش ببینێ و خانه‌واده‌کیان کویر نه‌بیته‌وه‌. چ خۆی و چ رۆسته‌می میتردی له‌مه‌دا هاوبه‌ر بوون. له‌سه‌ر ره‌وشتی دیکانی، نه‌یان ئه‌ویست که‌ ژنه‌یتانی کورپان دوا بکه‌ویت، هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌م باسه‌ی له‌گه‌ل میترده‌که‌یدا کرده‌وه‌. مام رۆسته‌میش له‌و که‌متر خواهشگر نه‌بوو. به‌ تابه‌تی وه‌ستا زۆراب دۆستیکی نزیکی بوو، زۆرجار پێکه‌وه‌ ئه‌چوون بۆ مزگه‌وت بۆ نوێژکردن. هه‌ندی جار به‌شه‌و به‌جووته‌ ئه‌چوونه‌ چاخانه‌ بچکۆله‌که‌ی گه‌ره‌که‌که‌ی خۆیان و له‌وی چایه‌کی خه‌ست

و خوځېدلیان نه خوارده وده و گوټيان نه گرت له داستاني روځسته می زال یان نه سکه ندره. ئیستا بهم کچ خواستنه، په یوه ندی و دوستانه تیان بیگومان گه لی به هیتر نه بی. به بی دوو دلې رووی کرده خانزاد:

- دایکی نه ریمان! کاری خیر هه تا زووتر بی چاکتره. نه ریمان له مالتی وهستا زوراب خه زورانی باشتر نادوزیته وه. خوځی گولنازی په سهند کردوه. له سبه ینی زووتر نیبه بچو بو مالتی مام زوراب و دهم و دووی دایکی گولناز تاقی بکه روه.

به شی دووهم

ژن هیانانی نه ریمان

چیشته ننگاوی روژی ئاینده باجی خانزاد سه ریو شیکې دا به سه ریدا و چوو بو مالتی وهستا زوراب. شیرینی وهستا ژن له بهر هه یوانه که یاندا دانیشتبوو، له سه رخو ته شی نه رست. گولنازیش خه ریکې پاکیزې ناومال بوو.

شیرین که خانزادی بینی ریسه که ی خسته لاه و به ره و پیری چوو. هه چهنده زورجار بیدنگ و پرس نه چونه لای یه کتر، به لام که متر ریکه و تسوو که له چیشته ننگاودا ناموشو بکن، چونکه نه مه کاتی ئیش و کاری ناومال بوو. به روویه کی خوځه وه شیرین به خیر هانتی میوانه که ی کرد و پارچه یه ک به رې لای خوځه وه بو راخست و وتی:

یاخوا به خیر بیت. فهرموو دانیشه.

گولناز خه ریکې ناومال پاک کردنه وه یه. منیش له بهر بی ئیشی دهستم کرد به نه ختی رستن، به شکو بو زستان چهنده جووت گوره ویبه کی خوری بو سامان و باوکی بچنم. خانزاد دانیش، ته ماشایه کی ریسه که ی شیرینی کرد و وتی:

- نه گهر بو ت ته و او نه کرا منیش یارمه تیت نه دهم. به لام نه زانم تو ژنیکی دهست و په نجه رهنگینیت. په کت ناکه وئ له سه ر من. بیگومان گولنازیش وه کو تو وایه له م ئیشانه دا.

وه کوو هه موو دایکی که ستایشی مالتی خو ی لا خوځه شیرین بهم قسه یه به رووی گه شایه وه و به پیکه نینه وه و وتی:

- گولناز هه ر له منالیبه وه خووی دابوه رستن، چین و درومان. هه ندی جار گالته به چینی من نه کات چونکه نه و نه زانی گوره وی و کلاو به نه خشه وه بچنی و من نایانم. ئیستا ش خه ریکې فیر بوونی چیشت لینانه. به راستی له ماله که دا نهوم پیوه نه بی په ریشان نه بم. بو خانزاد نه م قسه یه هه لیکې باش بوو که نه و ئیشه ی بو هاتبوو باسه که ی بکاته وه و وتی:

- خوشکه شیرین: خوا لیت نه سینتی گولناز کچیکه پر به پیستی خو ی زتی دینی و بچیته هه ر مالتیکه وه ئاوه دانی نه کاته وه. خوا بکا تووشی به ختیکی باش بی. به دلې خو تان. باجی شیرین له وه رامدا و وتی:

- شوو کردن چاره نووسه. به لام من هیچ بیرم له مه نه کردو ته وه، چونکه گولناز هیشتا مناله، تازه پانزه ی ته و او کرده. تو ته ماشای به ژنی مه که. هه ر خو ی بالای به رزه. خانزاد ویستی ئیشه که به کورتی بیرینیته وه و وتی:

- خوشکه شیرین: راستت نه وئ، من بهم به یانیه زوه بو یه هاتووم که خوازینتی گولناز لئ بکه م بو نه ریمان. ئیمه نه مه چهنده ساله دراوسین و شاره زای یه کتر بووین. زور بیرم کردو ته وه، هه رگیز بوو کیکی له گولناز باشتر نادوزمه وه و نه خمی له ئیوه باشترمان مست نه که ویت. نه ریمانیش خو ت باش نه یناسی، هه ر چهنده هیشتا هه رزه کاره و رهنکه به ته و او ی فامی نه کرد بیته وه، به لام کو ریکې له سه رخو و هیمنه. چاوی له دهره وه نیبه. ته نیا رده زامه ندی کردگار و باوکی له لا پیوسته. نه گهر بیکه ن به کوری خو تان، خوا یار بی، هه رگیز په شیمانی له دوا ناب.

باجی شیرین نه ختی مات بوو. به راستی به بیریدا نه هه ات و او زو به زوو داواکاری گولنازی کچی بیته پیسه وه. له دوا ی نه ختی بیر کردنه وه و وتی:

- دوست و دراوسیتی وه کوو ئیوه به ده گمن هه لته که ویت. هه موو تان نه نیبینه سه ر سه رمان. به لام من هیشتا گولناز به منال نه زانم بو شوو کردن. سه ره رای نه مه ش بو شتیکی و ا به گره نگ نه بی باوکی بریار بدا. نازانم کچه که، خوځی، بیر چیبه؟ ئایا خواشنتی هه یه یا نه؟

خانزاد و تئ: بیگومان له پیسه وه به لینی باوکی پیوسته. به لام هیچ پروا ناکه م وهستا زوراب له مه دا دوو دلې پیشان بدا. نه مییته وه سه ر گولناز. نه و بو

من وهکوو کچیکی خوشه ویستم وایه. نهریمانیش، نه لیم کوری خومه، لایکی باشه و نه دینی که بیکه به کوری خوتان.

باجی شیرین وای دیار بوو که دللی نهرم بوو بوو. به لام، دیسانه وه، وتی:

- نه وهی توئه یفه رموویت راسته. ولئی هه تا باوکی مناله کان نه یه ته وه و له م بابه ته وه گفتوگویی له ته که نه کهم ناتوانم هیچ به لینیکت بده می.

دوای نه مه، خانزاد سه ریوشه که ی دا به سه ریدا و مال ئاواپی له وه ستا ژن کرد و وتی:

- من له پاش دوو رۆژی تر سه رتان لی نه ده مه وه، نه وسا ئیشاللا مژده ی ته وواتان لی ودرئه گرم.

نه و ئیواره یه مام رۆسته م و خانزادی ژنی، پاش شیتوکردن، دوو یاره باسه که یان کرده وه و خانزاد نه نجامی گفتوگۆ که ی به یانی بو گپا یه وه وتی:

- من لام وایه نه م ئیشسه، پشت به خوا، به م زوانه پتیک دیت و سال تی ودرناگه ریته وه نه وهی نهریمان له با وه شماندا نه بی. مام رۆسته م، به زرده خه نه یه کی به ختیارانه وه وتی:

نه وسا توش نه بی به نه نک و منیش نه بم به با پیر!

خانزاد، له ودرامدا، وتی:

- ها نامه دهمت! له وه خوشتر چی هه یه ئینجا؟

بو خانه وایه کی دیکانی که نه وهی زور به بناغه ی ژبانی نه زانی ژن هینان بو کوری، خو نه گهر کوره که شی تاقانه بیت یه کی که له و جه ژنانه که له بیر نه چیتته وه.

ئیسناکه مام رۆسته م و ژنه که ی یه که م هه نگاویان ها ویشته بو ژن هینان بو نهریمان، هه موو بیر و هوشی نه م چند رۆژه یان بریتی بوو له مه: چون شه کراوی بخونه وه؟ کی بانگ بکه ن؟ شایی و زه سا وندیکی چونی بو بگپرن؟ ژووری زاواییتی چون پرازیته وه بو نهریمان؟ له سه ر ده ستوری پیشیان، خانزادی دایکی زاوا که ته گفتوگۆ له گه ل شیرینی دایکی ده سگیران.

نه م گفتوگۆ به پتر په یوه ندی هه بوو به ماره یی و جیازی و خشله وه. له پاش

چند کۆبوونه وه یه ک ریکه وتن له سه ر هه موو شتیک. ماره ییبه که ی بیست لیره ی ئالتون نه بی، سی قات جلی ته واو، به که وا، کراس و ئاوه ل کراس و سوخمه وه. دوو مشکلی، چه فته یه کی سوورمه، دوو کۆلوانه ی ئاوریشم، له سه ر خشل که میک ناکۆکیان بوو. پووره خانزاد به هوشیکی ساده یی دیهاتیه وه زور لایه نگیری نه وه نه بوو که بو چند پارچه زپری پارچه یه کی زور له ده ست بده ن. له سه ر یکی تریشه وه باجی شیرین به ره وشت و ره فتاری شارستانی راهاتبوو، کچانیکی ده رو و دراوسج که شوویان کردبوو نه یکردن به نمونه. نه مانه هه ر یه کیکیان، به پیی ده رامه تی مالی زاوا، چند پارچه یه کی خشلی بو کرابوو. ئاخریکه ی هه ردوو لای ریکه وتن له سه ر جووتی گواره، دوو بازن و کرمه کیکی زپری له گه ل هه یاسه یه کی زیو.

خانزاد به ساویلکه یی خۆیه وه وتی به شیرین:

- مالی دنیا هیچ نیبه، ده روو ده روونی پاک و خوشی و خاوتینی دل مایه ی ئاوه دانی ماله. من که شووم کرد به مام رۆسته م له گه لاله، باوکم له شیریا ییبه کی که م به ولاره داوای هیچی لی نه کرد. دوو کراس و کۆلوانه یه کی شین به ولاره هیچم بو نه کرا. خو که هاتینه شاری سوله یانیش هه ر خوا نه زانی له چ ته نگانه یه کدا بووین. له گه ل نه وه شدا یه زدانی میهره بان ده رگای خیری لی کردینه وه. زور سوپاس بو خوا وندی مه زن. ئیستا له ویسته مه نی خومان پتر خوا پیی به خشییوین. خوشت نه زانی له و ته نیا کوره به ولاره که سمان نیبه. نه وی هه بی و نه بی، هه مووی هه ر بو نهریمان و گولنازه. خوا به ختیاربان بکاو پییان ره و ببینن.

به م جوړه گفتوگۆ جیازی و خشل پراپه وه له ناویاندا. ریکه خستنی شه کراو خوارده وه و ماره برینیشیان خسته دهستی میرده کانیانه وه.

ئیوارئی، پاش نانی شیوان، خانزاد دوور و دریت ئیشسه که ی له مام رۆسته می میردی گه یاند و پیی وت که هه ر له ئیستا وه خه ریک بی بو خشل به دروستکردن و ریکه خستنی ژووری زاوایی بو نهریمان. جل و بهرگ و جیازی کاری پووره خانزاد بوو که له گه ل چند ژنه دراوسیه کی شارزادا پتیک به پین.

کاتی خانوه که یان دروستکرد، ژووریکیان به تاییه تی ته رخان کردبوو بو

نهریمان. ئەمە کەلەگیەک بوو لە دەستی راستی هەبوانە کەو. سێ پەنجەرە یەسەر
حەوشە کەدا هەبوو. شووشەکانی رەنگاو رەنگ بوو. لە ناویشەو گەنجینه یەکی
بچووک هەبوو لەسەر کەلەگیە کە. تەنیا پەنجەرە یەکی هەبوو کە تاریکی
ژووڕە کە یەختتیک کەم ئەکردهوه. لەسەر وینە ی کۆن تاق و رەفە ی تیا بوو.
لەوساوه کە هاتبووه شار، مام رۆستەم ئاشنایی پەیدا کردبوو لەگەڵ گەلێ
بنەمالە ی ناو شار و هاتوچۆی ئەکردن. لەبەر ئەوه بیڕیکی پەیدا کردبوو کە چۆن
ژووڕی زاوایی تاقانە کە ی پرازی نیتەوه.

بۆ سبەینێ لەگەڵ دۆستتیک شارهزایدا چوو بۆ ناو بازار. بریاری خۆی دابوو
کە چی بکڕیت.

جووتی لبادی سفتی نەخشینراو کە وهکوو لاکیش بەکار بهیترێ لەگەڵ
بەرە یەکی جوان چنراوی بیجار بۆ میان فەرش. نوێن و پیتخەوتی بۆ پووره
خانزادی ژنی دانابوو کە پیکبەینێ. هەر ئەو رۆژە ئەمانە ی کړی و ناردنیهوه بۆ
مالهوه. لەمالی یەکیک لە دۆستەکانی جووتتیک یەغدانی جوانی دیبوو لەگەڵ
هەندێ تاقپۆشی گولنکەدار. پرووی کردە مام هۆمەری دۆستی و تی: وا
ئەمانە مان کړی. من تاقە نهریمانم هە یه و هەموو رۆژێ شایێ لۆغانم نابێ. ئەگەر
ئەتوانی با بچین بۆ گوزەری ئوتراخچیهکان. هەندێ شتی ترم پیتوسته بەشکو
بیکرین. ئینجا بەجووتە پرویان کردە گوزەری ئوتراخچیهکان، لەم دوکانهوه چوون
بۆ ئەو دوکان هەتا ئەوه ی پیتوستی بوو کړی و ئەوانەشی ناردەوه مالێ.

لەگەڵ ئەوهدا کە لەچار سەعات پتر بوو بچ وچان ئەسووراپهوه، مام رۆستەم
هەتا ئەهات گوری زیاتر ئەبوو چونکە ئەم رۆژە رۆژی هەرە بەختیاری ئەو بوو.
تاقانە کە ی بەتەمەنی پیاوی رەخسبوو. وا ژنی بۆ ئەهینێ و خوا یاری پیتش
ئەوه ی لەئێر خاکی رەشدا چاو لیک بنی بە بینینی ئەوه ی نهریمان دلشاد ئەبێ.
ئەگەر مام هۆمەر نەیهینا یهوه بیبری کە هەنگامی نوێژی نیوه رۆ هاتووه، لەوانه
بوو هەتا ئیوارێ بەبازاردا خول بخوا.

بەپەله، بەجووتە، رۆیشتن بۆ مزگەوتتیکێ نزیک، دەسنوێژبان شت و تیکەلاو
بەگەلێ نوێژکەران بوون. لەپاش تەواو بوونی نوێژ هەریه کە یان گەراپهوه بۆ مالێ
خۆی و ئەو پاروه نانە ی بەقسەمت بوو خواردی. خانزادی ژنیشی لە سەر یکی

ترهوه خەریکی ریک خستنی ژووڕه کە بوو. لە خۆشی و شادیدا پیتی زهوی
نەئەگرت، بروای بەچاوی خۆی نەئەکرد کە ئەم مال و بەرە یه هی ئەوان بێ.
وهکوو دوینێ بێ لە بییری بوو کە سالهها لهوه پیتش چۆن بەههژاری، بەناهومیدی
و، لە ترسی برسیتی و بچ دەرامەتی دیتی گەلاله یان بەجی هیشت و بەرهو شاری
سوله یمانی شاخ و دۆلیان پری: شاریک کە نەناسیاو تیک نەخزمیتکی تیا نەبوو!
هەر چەند بەدریژایی ریک مام رۆستەم تیتی ئەگە یان کە گەلاله و سوله یمانی بۆ
ئەوان هیچ جیاوازییه کی نییه، هەردووکیان لەناو جەرگە ی کوردستاندان و لەهەر
لایه کی ولاتە کەدا بن هەر لەناو خزم و خویشان، بەلام دلدانهوه یه بۆ خانزاد
دادیکی نەبوو.

خانزاد وهکوو مهلیکی نازاد و یان گیانله بەر یکی هۆگر تەنیا لەناو گرد و چیا
و رەزەکانی گەلاله دا چاوی کردبووه و لهویدا ژیا بوو. بۆ ئەو سنووری گەلاله یان
شینکایه تی ئەوپه پری سنووری جیهان بوو. وهلی ئیستاش پاش ئەم هەموو ساله
و دوا ی ئەوه ی خوا دەر ووی خیری لێ کردنەوه، بروای هینا بەراستی قسە ی
میردە کە ی. ئیستا وا خاوهن مالێ خۆیه تی.

نهریمان کوری پیتگە ییوه و چۆته ریزی پیاوان. مانگ تی وهرناگه ریتهوه
بووکی بۆ ئەگوێزنهوه و ئەویش له بەروبوومیانا ئەحەسیتهوه.

مام رۆستەم لەگەڵ ئەوهدا ئەم چەند ساله دوور و درێژە ی له سوله یمانی
رابواردبوو له ژبانی دێهاتی دوور کەوتبووه، دیسان رەوشت و رەفتاری کۆنی
خۆی تیک نەدابوو. هەر وهکو جارێ رانک و چۆغه یه کی مەرەزی سپاتی لەبەر
ئەکرد. لە ژیریشه وه کلونجە یه کی قۆلدار. پیتلاوه کە ی یا کلاشیتکی بەر یسی
په موو چنراو و یان کاله یه کی شه مامه بهند بوو. بەزستان، ئەگەر سەرماکە ی
سەخت بوایه، لەسەر چۆغه کە یه وه په سته کیکی سووریشی لەبەر ئەکرد و
پوزه وانە یه کی خوریشی له پێ ئەکرد. شه ده یه کی مۆری ئەیه ست بەسەر وه و
هفته ی جاری یان به ده رۆژ جاری سەری به گوێزان ئەتاشی و ریشە ماش و
برنجە کە شی قەلەم ئەکرد خۆی وهکوو هەموو دانیشتوانی شینکایه تی، سنگیکێ
پان، بەژنیکێ نەکورت و نەدریژ و لەشیکێ تیکسمرای هەبوو. پرووی نەختی
دریژکۆله و دوو چاوی کال و تیژی هەبوو، دەستی بەهۆی بەکارهینانی بیل و

هه و جارپوه پان و ئیسکه که ی سهخت بوو، چه ناگه به کی پان و ریکی هه به. کورتیه که ی، تیکرا ته ماشای بکه بیت پیاویکی دیهن جوان و ریک بوو. خانزادی ژنی لهو نهختی که له گه تتر بوو و پیستیشی سپیووش تر بوو. چاوی له کال به و لاه زردباو بوو. ههروه کوژنی هه موو ولاتی له پاراستنی رهوشتی جارانی خویدا له میترده که ی به رهوشتر بوو. ساله های پین چوو هه تا دۆست و دراوسی پیتلاوه که یان پین گۆری به پانی بهرز. هه تا پیریتی لیتی دیاری نه دا گیل گیل که ی لانه برد!

به لام نهریمانی کورپان ناو و هه وای شارستانیتی کاری تیکردبوو، چونکه هه له ناو شاردای فامی کردبووه وهاوهل و براده کهانی هه موو شارستانی بوون. نه ویش، وه کوو کورگه لی گه رهک، که وایه کی دریت و سه لته به کی چۆغه ی نه پۆشی. فه قبانیه گه وری لی بهر نه دایه وه و جووتی کهوشی سووری به نازوه له پین نه کرد. به لام باوکی، بو نه وه ی په یوهستی خوئی له گه ل دیکه یدا نه بری، هه موو سالتیک بو مانگیک له گه ل دایکیدا نه ینارد بو گه لاله، له م سهردانه سالانه دا نهریمان نه بوو به لایوکی تر. بهر له هه موو شتیک بهرگی شاری لانه برد، رانک و چۆغه به کی مهرهزی له بهر نه کرد، جووتی کلاشی له پین نه کرد و سواری نه سپیک نه بوو بهر وه چیا. نه م سهردانه بو نه و نک ته نیا سهیرانی پین، دریتیه پیدانی بوو بهر هگ و بنچینه که شی. له کانگه ی دلپه وه نه یزانی که نه م هه ر پۆله ی چیا به. له گه ل خویا په یمانی به ست که نه م په یوه ندیبه هه رگیز نه پچرتینی.

زه ماوه ند

۱- شه کراو خواردنه وه و ماره برین

پۆژه ها تپه پری و بهر بهر که اتی ناماده بوون بو شایی و زه ماوه ند بو بنه ماله ی بووک و زاوا نریک بووه. پاش لیکدانه وه به کی دوور و دریت له گه ل ژنه که یدا، مام پۆسته م بریاری دا که شه و بچن بو لای وهستا زۆراب و کاروباری شه کراو خواردنه وه و ماره پیرینی گولنازی له گه ل بپرتیه وه. له پاش شپوی ئیوارئ پیکه وه له گه ل خانزاد چون بو مالی وهستا زۆراب. خانزاد به جیا لای شیرینی وهستاژن دانیشتن، مام پۆسته م و وهستا زۆرابیش به جووته له سه ر سه کوکه دانیشتن. زۆری پین نه چوو مام پۆسته م باسه که ی کرده وه و پیتی وت:

وهستا زۆراب: تۆش وه کوو من نه یزانی که کاری خیر هه تا زووتر بیته دی چاکتره. خیزانه کاتمان نه وه ی بو نه م ئیشه پیوست پین به جیبان هیناوه. ئیستا ماوه ته سه ر نه وه که ناوی خوی لی بهینین، شه کراو بخوریته وه و ماره ش بپری. وهستا زۆراب، به نهختی شه رمه وه، وتی: من هه ر له پیتشه وه پین راگه یاندی که گولناز کچی خوته و هه موو به ک مالتین. خوته چۆنی به باش نه زانی با وایی و خوا پیرۆزی کا. دوا ی نه وه که وتنه باسی شه کراو خواردنه وه: که ی بکری و کن بانگ بکری و کن ماره ی بپری؟. له سه ر نه مانه ش ریکه وتن به یانی پۆژی هه یینی شه کراو بخوریته وه. دهر و دراوسی و دۆستانی هه ردوولا بانگ بکرین و مه لا بایزی ئیمامی مزگه وتی گه وره ماره ی بپری. پاش دوو هه فته ی تریش خوا یاری پین بووک بگوتیریته وه.

چیتستانگای پۆژی هه یینی مالی وهستا زۆراب وه کوو شاره هه نگ ورووژا بوو. لاوانی دهر و دراوسی که هاوه لی نهریمان بوون، هه موو له وئ کۆبوو بوونه وه بو یارمه تی هه ر به کیتیکی ئیشیتی گرتبووه ده ست. به کن شه کراوی دروست نه کرد، به کن په رداخی نه شت، هه ندیکیشیان ناومالتیان ریک نه خست و دۆشه ک و بالینیان رانه خست. له پاش ده میتک میوان دهستی کرد به هاتن. نه وه ندی پین نه چوو ماموستا بایزیش به میتزه ره سپیه که ی و ریشی قه له م کراویه وه و به جبه قه ستوره که یه وه که بو نه م چه شنه هه لانه له بهری نه کرد کردی به مالا و له ژووری میوان له لای سه ره وه دانیشتن. له پاش چاکو خوئی کردن و چند سه بیل کیشانیک ماموستا بایز رووی کرده وهستا زۆراب و وتی:

وهستا زۆراب: ئیمه له گه ل نه م دۆست و براده رانه دا هاتووین بو لات بو برینه وه ی کاریکی خیر که به زدانی پاک و پیتغه مبه ری پایه بلند پیرۆزی کردوو، هاتووین که نه م گولئی له باخه که تانایه بیدن به نهریمانی کوری مام پۆسته م. خوشت نه زانی که نهریمان لایوکه که هه موو که س به دل نه یه وئ بیکا به کوری خوئی. وهستا زۆراب نهختی مات بوو، شه رم گرتبووی چونکه نه مه به که مجار یوو کچیکی بدا به شوو. له پاش نهختیک، به ده نگیتی که یه ست، وتی:

نه وه ی دۆستان به باشی بزائن لای منیش باشه. خوا پیرۆزی بکا. ئنجا پیرۆتی دراوسیتیان، که هاوه لیکتی زۆر تیکه لی نهریمان بوو، هه لسا و دهستی

وهستا زۆرابی ماچ کرد. دواى ئەوه مامۆستا بايز پرسی که کى دەمراستی بووکه و کى دەمراستی زاوايه و گهواههکان کىن؟ وهستا زۆراب دەمراستی کچهکهى بوو مام رۆسته مېش هى کورپهکهى. دوانيش له دۆستانى ههردوو لا بوون بهگهواهی مارهبرى، ئینجا مامۆستا بايزيش لهسەر ئاینی ئیسلام و مهزههبی شافعی مارهى نهريمان و گولنازی برى. پاش ئەوه پهرداخه شهکراو خورایهوه و لهبهر دەمی ههريهک له ميوانهکاندا کهللهبهک شهکر دانرا. دواى ئەوه مامۆستا بايز فاتحهى خويئند و لهگهڵ ميوانهکاندا پيرۆزبايى ههردوو لايان کرد و مائلاواييان خواست لیبیان. بهم چهشنه نهريتی ماره برين دوايى هات.

گواستنهوى بووک

زۆر تینه پهريبوو بهسەر مارهبرینا که کىچ کهوته کهولتى نهريمان، ئهيوست رۆژى زووتر بووکهکهى بگوتيریتتهوه. جيازی دەمی بوو تهواو کرابوو. ژووری زاوايه تيش هيج کهم و کورتیبه که نهبوو. تهنانهت جاجم و پۆپهشمین و بهرمالى تازه و پهنگا و پهنگيش چنرايوهوه له ژوورهکهدا بهستهک کرابوون. تهنيا ئەوه مابوو که گولناز بهشوخ و شهنگی و سهه بهتاراوه بگوتيریتتهوه بۆ مالى زاوا.

جیبه جى کردنى ئەمهش ئەوهنده ديشوار نهبوو. پيشينان وتويانه «کاری خیر تا زووتر بیهته دی چاکتره» خانزاد برپاری خۆی دا. شهویک باسهکهى کردهوه لهگهڵ مام رۆسته مداما و به جووته چوونه لای وهستا زۆراب و وهستا ژن تاکوو قسه بکهن لهگهڵيانا و رۆژیک ناو بنین بۆ شایى و گواستنهوه.

لهپاش خۆشى و بيش باسهکه بیان کردهوه. گشتیان لهسەر ئەوه يهکیان گرت که دواى دوو ههفتهى تر، ئیوارەى رۆژى پینج شهموو، گولناز بگوتيریتتهوه.

ههتا رۆژى گواستنهوه نزیک ئەبووه له مالى خهزورران و باواندا کاروباری زهماوند گهرمتر نهبوو. شیرینی دایکی بووکى ژنیکى وریا و کار نازمووده بوو. ههر له پيشهوه خزمان و ژنانى گهههکهکهى بانگ کردبوو بۆ شاییهکه. شهویک لهوهبهر ههندى له ژنه خزمان و دۆسته نزیکهکان له مالى وهستا زۆراب مانهوه. ئەمه شهوى (خه نه به ننان) بوو. ئەم ژنانه ئەو شهوه تا بهر به بیان خهريکی رازانهوى بووک و ئاماده کردنى جيازی بوون. پاش رۆژه لاتيش کهوتنه ریک خستنى ناومال و چيشت لیبیان بۆ ميوانهکان. له چيشتننگاویکی گهرمدا

بهکۆمهڵ بووکيان برد بۆ حه مام. بهزمى ناو حه مامه که له بهزمى ماله وه که متر نهبوو. کاسهى خه نه و وسمه دهستا و دهستی ئەکرد و دهست و پيشان پى ئەنه خشان. شهوى ئەوه بهر سهه له خه نه گيرابوو. ئەم خۆ رازانه وهديه تا دەمی نیوه رۆ خایاندی. ئینجا هه موو لایهک گه رانه وه مالى بووک و، لهوى، لهگهڵ ميوانهکانى تر دا نانى نیوه رۆيان خوارد. له ناو ئەم بهزم و زهماونه دا گولناز، وهک خونچه يه که تازە پشکوتوو، جاروبار به راست و چه پدا لار ئەبووه و به نیم نیگاهی ته ماشای قه له بالغه کهى ئەکرد. زۆر چاک ئەيزانى که ئەم رۆ يه کهم ههنگاو ئەهاوێژى له ریکایه کی دوور و درێژدا که خودا وهندى يه کتا نه بى کهس نازانى دوا ههنگاوى چى ئەبى. بهلام له رۆژیکى وا خورپه مى و بهختياريدا زۆر ماوهى ئەوهى نهبوو که به قوولتى بىر بکاته وه له دوا رۆژى. ئەى کورد نهيو توه «نان ئەو نانه ئەم رۆ يه له خوانه»؟ وه کوو هه موو کچیکى ئەوسای کورده واری، گولناز بيش بىر و هۆشى بهند بوو بهم رۆژه وه که ده رگای ژيانیکى تازه ی بۆ ئەکریتته وه. ئەبى به خاوهن مال و منال له ژیر سيبه رى نهريمانى مێرديدا به خۆشى و دلشادى ئەژى. بهلێ! بۆ ئەو، بۆ ئەو گوله تازه پشکوتوه، بىرى هه ره گهنگ ژيانه تازه کهى بوو. له کچیکى تازه پیکه بيشته وه ئەبى به بووکىکی تازه مال.

کى چوزانى؟ ئەشێ له پاش چهند سالیکی کهم خۆى بى به که بيانوى هه واری نوپى، دواى ساله ها رۆژى له رۆژان، ئەو بيش ژن بهینى بۆ کورپه کهى و یان کچه کهى بدا به شوو نه وه يه کی گه وره له م بنه ماله بچوو که وه بلاو بیهته وه. بهلام ئەم خه یالانه هه مووی په رده ی ئەستوورى ئاینده به رى گرتبوو. ئەوه ی به رۆشنى له بهر چاويدا دیار بوو ئەوه بوو که ئەو پاش نیوه رۆيه ئەو تازه بووک، به خۆشى و زهماوند ئەگوتيریتته وه بۆ مالى خه زوررانى. بیرهکانى تر، وه کوو خه و یا خه یال، با بىننى بۆ دوا رۆژ. چاره نووسى چى بى هه ر ئەبىننى.

ئەو رۆژه مالى مام رۆسته مېش وروژابوو. هه ر له به يانبه وه دهستیان کردبوو به خۆ ئاماده کردن بۆ شایى لۆغانى ئیوارى. دوو مه ر سهه بررا بوو، نزیکه ی ربه يهک برنج بژیرا بوو، قۆزى و سه ماوه ریک هینرايوه جۆش. مه وسم سه ره تای پایز بوو. له سهه سه کۆکه قالى و لباده و دۆشهک داخرابوو. خانزاد لهگهڵ ئەوه دا که نهختییک چووبه ساله وه، جیى به خۆى نه نهگرت، وه کوو په يتسو که هه لته سوورا و ژنانى ده ر و دراوسيش يارمه تیان ئەدا. سه عاتى پيش رۆژتاوا، له

مائی باوانهوه و بهه موو جیازی و تفاقهوه، گولناز گوتیزرایهوه بز مائی زاوا. تارایهکی سووری دابوو بهسهردا، پوره خهندان که ژنیکی سهر سهلار و ناسراوی گه په که بوو، به بهربوکی له بهر ده میهوه نه ریشت. کاتن نزیکبونهوه له مائی خه زووری مام روسته م و خانزادی ژنی هاتنه بهر ده رگا. ئەمان به چنگ نوقولیان بلاو کردهوه و ژنانی دراوستیش دهستیان کرد بهه لهه له کیشان له ژورهوه. پوره خه ندانی بهربوکی گولنازی برده ژووری زاوی. ئینجا هه موو ژنه کان له وئ کتوبونهوه و خانزادی خه سووی نزیک بووه لیبی و تاراکه ی له سه لادا. پوری گولناز له شه رما بگره له په نگه ی تاراکه ی سوورتر هه لگه رابوو. له سه ر ده ستووری نه وسای کورده واری و بز نه وه ی نوبه رکه ی کوپ بی، کوپکی چوار ساله یان خسته باوه شی بوو که وه. نه ویش نه ملا و نه ولای مناله که ی ماچ کرد و به نه سپایی لیبی پرسه ی که ناوی چییه ؟ ناوی شیرزاد بوو. له دلی خویدا گولناز نیازی کرد که نه گه ر نوبه رکه ی کوپ بی ناوی بنی شیرزاد.

له لایه کی تره وه، هاو له کانی نه ریمان زاویان بردبوو بز حه مامی قشله. له پاش گالته و گه مه یه کی زور، سه رتاش هات و کاکوله که ی داهینا و پتیکی خست. ریشه ته نه که تازه ده رچوو ه که ی ده مه گوتیزانیکی به س بوو بز پاک کرده وه ی. له زرده په ردا حه مامیان به جیهیشت و روه و مائی مام روسته م به گه له که وتنه ری. نوژی شینوایان، هه موو لایه ک، له مائی مام روسته م کرد و ماموستا بایز، ئیمام بوو دوی نه وه له سه ر سه کوکه خوان پراخا و شپوی ئیوارئ خورا. ماموستا بایز دووباره پیروزیایی باوک و کوپی کرد و مهیدانی بز لاوان به جیهیشت، چونکه نه یزانی کاتی په شبه له ک و چویی هاتوو. کاک بارامی زورناژهن ده می بوو کیچ که وتبووه که ولی. هه ر دوی ریشتنی ماموستا بایز خانزاد و پوره خه ندانی به ربووک نه ریمانیا ن برد بز لای بووک. دهنگی هه لهه له دووباره بهرز بووه. نه ریمان نزیک بووه له گولناز و، سه ری سووما بوو نه یه زانی چی بکا. پوره خه ندان گه یشت به فریایا، برده ته نیشت گولنازه وه و سرپانی به گوتیا:

گولناز ئیستا ژنی حه لالی خوته، نه ملاو نه و لای ماچ بکه و دهستی بگره و بیبه ده روه و هه لپه رکچی جوش بکه ن.

نه ریمان به و جو ره جوو لایه وه، نه میان به شوخی و لاوچاکی، نه ویان

به جوانییه کی دلفرینانه وه له ژوور هاتنه ده ری. کاک بارام ده س به جی شمشاله که ی گرت به ده مه وه و له سه ر ئاههنگی چویی شیخانی دهستی کرد به لیدانی. دووزه له ژه نیشت یارمه تی نه دا. کوپان و کچان دهستیان گرت و هه لپه رکیتیه کی گه رم و گوپ دهستی پینکرد له حه وشه که دا. مام روسته م له سه ر سه کوکه له گه ل میوانه هاوته مه نه کانیانیا دانیشتبوون. وادیار بوو هه ریه ک له مانیش هه رزه کاری و ژن هیئانی خوی نه هاته وه بی. به لام مام روسته م خوی له باریکی ترده نه بیینی، له جوشی به ختیاریدا بوو، ئاواته خوازی نه وه بوو که به یارمه تی خوا، زاویا ته تی کوپه زا که شی بیینی، هه ر چه ند نه یزانی که نه مه ئاواتیکه رهنگه هه رگیز نه به ته دی!.

ده وروپشتی مائی مام روسته م سه رکه ر پری کردبوو. ته نانه ت سه ر گوتیسوانه کانیش پر بوو له منالانی گه ره که که. شاییه که تا درهنگ وهختن خایاندی. نزیکی نیوه شه و میوانه کان مالتا واییان کرد و ریشتن. ئینجا پوره خه ندان هات به شوین نه ریمانیا و خسته یه په رده وه. به لام بیشت نه وه تیبه گیاندا که له ژوره که دا به رمال داخراوه و پیوسته که له پییشه وه دوو رکات نوژی په رده بکا. هه روه ها له ژیر لیوه وه تیشتی گیاندا که چوونه په رده کاریکی سروشتیه که له بیشت هه موو پیاو تیکه وه به. هه ر که نه ریمان چوو ژوره وه پوره خه ندان ده رگا که ی جووت کرد و خوشی وه کو پاسه وان له پشت ده رگا که وه دانیشت.

له پاش دوو سه عاتیک نه ریمان ده رگا که ی کرده وه و راست و ره وان چوو بز لای باوکی و دایکی و دهستی هه ر دوو کیانی ماچ کرد. نه مه نیشانه ی زاوا بوون بوو. پوره خه ندان که نه مه ی دی چریکه ی هه لهه له ی بهرز بووه وه و له گه ل خانزاد دا به جووته چوونه لای گولناز. گولناز له سه ر دۆشه که که ی و به روویه کی نهختن هه لبزپکا وه دانیشتبوو، که وتبووه جیهانیتیکی تره وه. نه و گولنازه ی جارن، کچی وهستا زۆراب نه ما بوو. ئیستا گولنازی تازه بووک، ژنی نه ریمان بوو. پوره خه ندان به گورجی سه ر دۆشه که خوتیناوییه که ی هه لگرت. نه مه گه واهی روو سووری بوو که نه بوایه پیشانی ژنانی دۆست و دراوسج و مائی باوان بدری. خانزاد هه ر چه نده نه یزانی که نه مه ده ستووریکه به ناو شارستانیتکاندا، به لام نه م کرده وه یه ی زور په سه ند نه کرد چونکه له ناو دیکانیدا روو سووری کچ جیگی

گومان نیه و له بهر نه وه گه واهیش پټویست نیسه. به لامل له شاری کوټیراندا چاوساغ نه بیی ده ست به چاویه وه بگری. ناچار بوو بهم کرده وه ناهه مواره راژی بیی. دواي ټمه نهریمان روښتته وه ژووره که ی خوی و تا بهر به بیان کامی دلداري خوږیان سهند. له بهر یاندا جلی له بهر کرد و بوخچه یه کی خسته بن دهستی و چوو بو هممام هه تا ټه و له هممام گه رایه وه گولنازیش خوی رازانه وه و خه سوسو شی بهرچایی بو هه موویان ټاماده کردبوو. پووره خه ندان هه ر زوو سه ر دوشه که که ی پټیچاویه وه و بردبووی بو مالی وه ستا زوراب. باجی شیرین له خوښیاندا جټی به خوی نه ټه گرت. له پاش هه فته یه ک کاتی باوه خوونی هات. ټینجا مالی وه ستا زوراب که وتنه خوږیان. ټه و روژه بوو کی تازه بیان برد بو هممام و له وټیوه بردیان بو مالی باوکی. ژنانی گه رده که که و خزم و دوست بانگ کرابوون بو نانی نیوه رو خواردن. له گه ل بووکا. مالی خه زووران له گه ل خزمانیاندا، ټه و انیش بانگ کرابوون. ټه م جوړه کوټوونه وه یه په دوشتیکی جوانی کورده واری بوو بو به یه ک ناسینی هوژی باوان و خه زووران.

ټه و ساکه ژن هټنن تهنیا په یوه نډییه ک نه بوو له میانهی بووک و زاوا دا. په یوه سټیه کیش بوو له بهینی خزم و هوژی هه ردوو لادا. گولناز یه ک دوو روژ له مالی باوکی مایه وه و دواي ټه وه گه رایه وه بو هټلان ټه تازه که ی.

بوونی ټه م کچه نازداره ماله که ی بو مام روښتته م و خانزاد روونکردبو وه، به تا بیه تی بو خانزاد که له ماله وه هاو دهنک و یاریده ده ریکی نه بوو. گولنازیش به راستی بوو کیکی ژیر و ده ست نه خشین بوو. هبوای هه ر ټه وه بوو که دلای خه زوو و خه سووی رابگری چونکه له لایهن نهریمان وه دلنیا بوو که هه ردوو کیان به دل و به گیان پټکه وه به ستراون.

روڼه ی تازه

به م جوړه به خوشنودی و دلنیایی نریکه ی دوو سالتی تټیپه ری. ټیش و کاری مام روښتته میس له برودا بوو. ههستی به وه کردبوو که وا پیری سهری لیداو. له بهر ټه وه فرمانی دوو کانه که ی پتر بو نهریمان ترخان کرد بوو. تهنیا جارویار سه ریکی له دوکانه که ټه دا و ټه گه ر ټاموژگار یه ک پټویست بوایه ټه یکرد. ټیستا که وا نهریمان به ته و اوای پټیگه یشتبوو، گولنازی ژنیشی ټه ی توانی فرمانی ماله که

هه لټسوورټینی. مام روښتته م و خانزاد سټ مانگی هاوینیان، له گه ل به شټکی پایزا له گه لاله رانه بوارد و خه ریکی ره ز و دټیبه ره که بیان ټه بوون و سه له میان ټه کرد بو ټه و شتانه ی بو دوکانه که پټویسته. سه ده ی نوژده هه م له سه ر دوا هاتن بوو، سه ره تاي سه ده ی بیسته م به ده سته وه بوو. روژئی گولناز به شه رمه وه له نهریمانی گه یاندا که نوږه ره که بیان به روږییه. نهریمان به م مژده یه گه شایه وه، خوی پی نه گیرا، رایکرد بو لای دایکی و په یامه که ی پټیگه یاندا، خانزاد ده سټیه جی چوو بو لای گولناز، ده رکوت بو یی که له پاش شه ش مانگی تر کوړه زا که ی له باوه ش ټه گری. هه ر ټه و روژه مام روښتته م و مالی باوانیش له م مژده خوښه ټاگادار کران. شاییه که بیان تازه بو وه له هه ردوو مالدا ده سکره به ټاماده یی بو روڼه ی تازه. زور له پټیش کاتی منال بووندا، بیشکه و جل و بهرگ ټاماده کرا بوو. له مانگی باران براندا خوا کوړیکی نیرینه ی پی به خشین. کوټوومت له نهریمان ټه چوو. چهنده شو ټیک ټاهه نگیکی خوښیان بو به ست. له سه ر ټاموژگاری مامانه که و پیرټرنانی گه ر که هه تا چله ی نه چوو ده وری منال و دایکه که بیان به رنه دا. ټه مه له ترسی ټه وه بوو که نه کوو گولناز ټال بیساته وه. (ټال به پټی ټه فسانه یه کی کون جنوکه یه کی مټیگه یه که زپره و منالی نابی. له داخی ټه م که م و کوړتبییه که تیا په تی هه ر که هه لیکی مست که وت ناو سکی هه موو ژنیکی زه بیستان به جوړییک هه لټه گلټو فیتته وه که خوینی تیا نایه لټ و ناخری ټه ی کوژی. جا له بهر ټه وه زیستانه که هه تا چله ی ټه چنی نابی به تهنیا مټیټته وه نه وه کوو (ټال) هه لی چنگ بکه وئی و بیکوژی. به پټی ټه فسانه یه کی تر مه ترسی بو مناله که له هی دایکه که ی که متر نیسه، چونکه دوژمنی، ټه ویش جنوکه یه کی تره که ناوی (شه وه) یه. ټه م جنوکه یه ش مټیگه یه، سک ټه کا به لامل منالی بو نامټنی.

جا له بهر ټه وه هه موو منالیکی تازه بوو، ټه گه ر به تهنیا پی، دټته سه ری و وا به توندی ټه یگرټته باوه ش که هه ناسه ی لی ټه بری و موړ هه لټه گه ری و ټینجا مه لوټکه که به مردووی به جی ټه هټلی!).

دیار بوو خوا میهره بان بوو به رامبه ر به دایک و مناله که ی و که س و کاریان و تووشی هیچ مه ترسییه ک نه بوون. له پاش هه وت هی کوړه که گه ران بو ناویکی جوان بو ی. گولناز به نهریمانی میردی وت که وا له به که م روژی بوو کیبیدا له دلای خویدا نیازی به سټبوو که کوړه نوږه ره که ی ناو بنی (شیرزاد)، چونکه ټه و کوړه ی

رۆژی گواستنەوهی هاویشتیانە باوەشی ناوی شێراد بوو. مام رۆستەم ئەم قسەییە زۆر لا خۆش بوو و ناوەکەشی بەلاوه جوان بوو. چونکە «مەحمەدی شیرزاد» یەکیەک بوو لەو پالەوانانەی ئەسکەندەرنامە کە ئەو زۆر بە دلایا چوو بوو.

بۆ سبەهی ئیوارێ مامۆستا بایزبان بانگ کرد بۆ نان خواردن و وهستا زۆراب و شیرینی ژنیشی هاتن. پاش نوێژی شیوان و نان خواردن، مامۆستا بایز کۆرەکە ی گرتە باوەش و بانگی ناوی شیرزادی بەگوتیا هەلدا. بەم پەنگە شیرزاد لەگەڵ لە دایکبوونی سەدهی تازهدا، ئەویش بوو بەیەکیەک لە دەستەیی ئادەمیازاد و تاقانەی هۆزی مام رۆستەم. هەر هەوا دوو لە ئاواتەکانی مام رۆستەم و خانزادی خێزانی هاتنە دی. ئاخۆ مام رۆستەم سێبەم ئاواتی خۆشی ئەبیین؟ ژن بۆ شیرزادیش ئەهێنێ؟! ئەمە هێشتا لەژێر پەردەیی غەیبیدا بوو.

سال تێوه گەرایهوه. مام رۆستەم پریری دا کە کار و کاسیی خۆی بەتەواوی بداتە دەست نەریمانی کوری، چونکە بەتەواوی پیا پراپەرەموو وە بۆی روون بووبوو کە لە ئیشەکەیدا پوخته بوو. نەریمانیش بەدل و بەبێ وچان تێئەکوژی تاکو لای باوکی شەرمەزار نەبێ. راستیەکە، لەئیش و کاریدا باش سەرکەوت، بگرە لەزەمانی باوکیشی پتر پیتشکەوت.

دەمەو بەهار مانگی رەمەزان هات، هەموو خێزانەکە بەرۆژوو بوون و هەر لەپیتشەوه تفاقیی ئەم مانگە پیرۆزەیان خستبوو. مام رۆستەم لەم مانگەدا بەدەگمەن سەری دوکانەکەیی ئەدا. بۆ نوێژ و تەراویح نەبێ کە ئەچوو بۆ مزگەوت زۆر کەم لەمال ئەچوو دەرهوه. بەهۆی رۆژوو و نوێژەوه هۆشی ئاینداری زیاد زووریەیی لێ سەندبوو. رۆژی پاش نوێژ لە مزگەوت هەندێ لە ناسیاوەکانی باسی (حەج) بیان ئەکرد. بەهەلکەوت حاجیەکیش لەناویاندا بوو. ئەمانە بە جۆریکی وا بەجۆش لەم بابەتەوه ئەدوان کە چونە حەج هەموو هۆش و بیری مام رۆستەمی داگیر کرد، بەتایبەتی ئەو ستایشەیی حاجیەکە ئەیکرد لەبابەت (مەککە) و (مەدینە)، مام رۆستەمی یەکجاری سەرخۆش کردبوو. لە دلای خۆیدا نیازی بەست کە ئەمسال پرۆا بۆ (حەج). جا دوا ئەمە کەوتە پرسیار لە دۆست و ناسیاو دەریارەیی حەج. چەند دراوی پیتویستە؟ چە جۆرە تفاق و زەخیرەییەک

لەگەڵ خۆیدا بەری؟ سەفەرەکەیی چۆن رێک بخا و ئەبێ کەیی و لە کۆتیه بکەوێتە رێ؟ پاش روونبوونەوهی ئەم شتانه، بێ ئەوهی رۆژی لە دەست بدا کەوتە خۆ رێکخستن. هەتا ئەوسا جارێ باسی ئەم کارە خێرەیی نە لەلای خێزانەکەیی و نە لەلای کۆرەکەیی نەکردبوو. وەلێ کە کاتی تفاق خستن هات ئینجا بەهێمنی بەهەردووکیانی وت. ئەم بریارە ناگەهانییە ئەوانی نەختی شلەژان، چونکە لەو رۆژەدا حەج کردن کەمی نەبوو لەسەفەرێکی شەش مانگی پر لە دیشواری و ستم.

رۆژەها، بەشکو مانگەها، بەسەرپشتی و لاخەوه ئەبواپە سەری بلەرانیاهوه، ئیواران ماندوو و مردوو لە کۆنە ژوورێکی خانیکدا خۆی دابکردایه و خواردەمەنی خۆشی ئاماده بکا.

دوا ئەوه مانگەها لەسەر پشتی کەشتیەک دەریایەکی گەرم و لێل بیری هەتا ئەگاتە (جده). نەریمان و خانزاد ئەم کارە سەختەیان رەوا نەئەبیین بە مام رۆستەم. ئەم لە تەمەنیکدا نەبوو بەرگەیی ئەم سەفەرە دوور و درێژ و ناهەموارە بگری، بەلام مام رۆستەم لەوانە نەبوو پاشگەز بپیتشەوه، بریاری خۆی دابوو. ئەگەر بەساعی گەرایهوه ئەوا بەئامانجی خۆی گەیشتوو، مالی خوا و گلکۆزی پیتەمبەری دیوه. خۆ ئەگەر لەوئ مرد، چی لەوه باشتر هەیه؟ لەو خاکە پاکەدا ئەنێژی!

رۆژی سەفەر نزیک بووه، ئەویش هەموو تفاقیی خۆی تەواو کردبوو. لەگەڵ حەجەکانی تری سولهیمانی رۆژی کۆچیان بریار دا. ئەو رۆژە لە بەرەبەیانەوه شارەکە کەوتبوو جونبووش، هەموو خزم و دۆستان کۆبوونەوه بۆ رەوانە کردنی حەج، بەشێکی زۆریان هەتا قەرغ شار و هەندیکیشیان دوورتر.

نەریمان باوکی رەوانە کرد هەتا دێی کرپچە^(۲) جا ئەو شەوه لە یەکی لەم خانانە لای خانەخوێکەیان مانەوه. هەتا بەرەبەیان هەردووکیان خەو لەچاویان نەکەوت، بێ ئەوهی دەریبیرن زۆر دیار بوو کە هەردوو لا لە دەروونیان ئەندیشەییەکی زۆر هەست ئەکەن لەم جیابوونەوهیە. باوک و کور هەتا ئیستا

(۲) کاروانی بەغدا ئەوسا لەرێ قەرەداغ و کفرییەوه ئەرۆشت. لەو دێهاتانەیی کرابوون بەقوناغ وەکوو، تیمار، کرپچە، خانی برابم خانچی، کفری و، هەتا شاری بەغداد، =

هەرگیز بۆ دەمیکی وا دوور و درێژ و بۆ ولاتی بێگانه لیک نه پرابوون. کوپ ترسی لی نیشتهبوو که باوکی خوشهویست و میهره بانی بهرگهی ئەم سه فه ره دیشواره نه گری و نه گه پیتته وه. باوکیشی مه ترسی ئە وهی هه بوو که جارێکی تر کوپه تاقانه و نازداره کهی نه بییتته وه.

ئەو شه وه یان به م جوژه برده سه ر. له به یاندا کاروان ناماده بوو بۆ که وتنه پیتته کی دوور، نامانجیکی پیروژ و دوا پوژتیککی شارراوه: کاتی جیسا بوونه وه هات مام پوژسته م، به کولتی گریانه وه، دهستی کرده ملی نه ریمان، ئەملا و ئەولای ماچ کرد و فرمیسی هه ردوو لایان تیکه لاهو بوو. ئینجا پشویه کی دا و پرووی کرده نه ریمان وتی:

وا من ئە پوژم. هیوام له یه زدانی گه وه ئە وه یه که به خووشی و ته ندروستی بگه پیتته وه لاتان. به لام ئە گه ر خواستی خوا وا بوو که نه گه پیتته وه دوا ئە ندورزم بۆ تۆ ئە مه یه که دلێ دایکت پابگری، چاک ته ماشای خیتزانه که بکه یت. هه رگیز له ریگای راست لانه ده یت. په یوه ندیت له گه ل خزم و تیره و له گه ل (گه لاله) دا نه بریت و شیرزادی خوشه ویستیش له سه ر ره فتار و ره وشتیکی راست و پاک په روه رده بکه یت.

ئە گه ر گفتم بده یتێ ئە وا دلنیا ئە بم. خو ئە گه ر له ویش سه رم نایه وه ئە وا به به ختیاری سه ر ئە نیمه ژیر خاک. نه ریمان به پرمه ی گریانه وه په لاماری دهستی باوکیدا، ماچی کرد و وتی:

بابه گیان، ئە وهی وت ئە یکه م به ئە لقه له گویمه و په یان بی له سه ر دهستی تۆ هه رگیز له و ریگایه لانه ده م. به خووشی بچی و به خووشی بگه رییتته وه بۆ لامان.

دوای ئە وه مام پوژسته م سواری بارگه کهی بوو، (آیه الکرسی) په کی خوتند

= له هه ر به کیکیاندا چند خانیک هه بوو. هه ر به کیکیش له م خاوه ن خانانه خانه خوتی به شیک بوون له کاروانه که. خانه که بریتی بوو له دوو سنج چاوگه ژوور که کاروانیه کان تیا دالده یان ئە دا، سه وشتیکی گه وه ی هه بوو بۆ ولاخه کان، زۆر جاریش پیتخه و خوارده مه نیش خانه خوئی بۆی ناماده ئە کردن. په یوه ندی بهینی کاروانی و خانه خوئی په یوه ندیبه کی گه رم و گوپ بوو که ساله ها ئە یخایاند. ته کلیفیان له میانه دا نه ئە ما. یه ک ماڵ و یه ک دل ئە بوون. زۆر جار جلله و دار دیاری ئە هینا بۆ خانه خوتیکه ی و خیتزان و مناله کانی.

به سه ر کوپه که یدا و له گه ل هاو پیکانیاندا که وته ری. نه ریمانیش گه رایه وه بۆ خانه که و، هه ر ئەو پوژه ئە ویش روو به سوله یمانی له ته ک په وانه کاره کاندای گه رایه وه.

به ره و مه که که

ئە گه ر قوولی و گه رمی نایینی نه بوایه، هیچ رانه ئە په رمورا له مام پوژسته م که بهرگهی ئەم سه فه ره بگری، به تایبه تی که گه یشته پیتته وه. هه تا چاو پر بکا چۆل و بیابان بوو. گیانله به ریک، سه وزاییبه ک، کوپسپیک، گردپیک بهرچاو نه ئە که وت. ئیواران که ئە گه یشته قوناغ هه ر ئە وه نده ی پیت ته کرا پیتخه وه که ی رابخا، له پاش ده ستنوژی شتن و نوژی ئیواری پاروویه ک نان له گه ل هاوه له کانی بخوا، نوژی خه وتنان بکا و سه ر بنیتته وه. به م چه شنه نوژی رژیان بری. پوژی ده یه م له ده می نیوه پوژدا مناره کانی به غدا ده رکه وتن، به مه هیتیککی هاته وه بهر چونکه ئە بوو چوار پوژ له وئ وچان بدن تاکو دویه یا که شتیبه کی بچوو ک ئە دۆزنه وه بۆ چوونه (به سه ر). که گه یشته شاری به غدا، کاروانه وانه کان کاروانه کانی دابه ش کرد، هه ر ده سته یه کیان بردن بۆ خانیک. مام پوژسته م و چند هاوه لیکیشیان بردن بۆ خانیک له گه رکه ی (سوور).

پاش نیوه پوژ له گه ل هاوه لیککی شاره زایدا له خانه که دا چوونه ده ره وه، گه شتیکیان کرد به ناو بازارا، سه بریککی قه یسه ریبه گه وه رکه یان کرد و له پاشا ورده ورده گه رانه وه بۆ مه یدان له وئ، له چایخانه یه کدا نه ختی چه سانه وه، چایه کیان خوارده وه، و هه ر له و نزیکانه روویان کرده مزگه وتی (مرادیه) سنج رکات نوژی شتیوانیان کرد و چوونه وه بۆ خانه که یان چونکه هیتشتا ماندویتییان دهرنه چوو بوو. پوژی دوایی له گه ل هه ندئ له هاو پیکانی چون بۆ ناو شار. نیازیان وا بوو که هه موو کون و قوژنیکی بیین به تایبه تی ئاواته خواز بوون که چاو پیک بخشیتن به شه تی به غدا و پرده درێژه که ی که له سه ر که له ک هه لبه ستراوه، چونکه بازرگان و کاسه کانی سوله یمانی که سه ری به غدایان دابوو هه میسه باسی شه تی به غدا و پرده که یان بۆ ئە کردن. جا له پیتشه وه روویان کرده (دنکچیبه)، له خانه کانی ئە وئ گه لی به نده رچی و قه له مچی کوردی لی بوو که خه ربکی خرید و فرۆختی تووتن بوون. سه بریکیان له هه ندیکیان دا. له پاشا

بهره و شەت بۆ سەر پردهکه رۆشتن. شەتەکیان بەلاوه سەبەر بوو هەتا ئیستا رووباری وا گەورەیان نەدیسوو. چەمی قەشان و زێی کۆیە لە چاوە ئەمدا جۆگە لەیەک بوون. لەسەر شەتەکه زۆر نەمانەوه چونکە ئەیانزانای لەپاش چەند رۆژتیک هەموو ئەبێ رۆژەها بەم شەتەدا بڕۆن بۆ بەسەرە دوای ئەمە یەکیەک لە برادەرەکانیان و تی: که چاکتر وایە تەماشایەکی (ئێچ قەلا) ش بکەن. بارەگای سەرباز لەوێ بوو، بەلام وەکوو برادەرەکیان بۆی گێرانەوه بەندیخانەیهکی سەخت و ناخۆشیش لەوێدایە که ئەوی تێی بچێ بەدەگمەن بەساعی لێی دەرئەچێ. زۆر کەس لە کوردستانەوه نێررابوو بۆ ئەم بەندیخانەیه. تەنانەت ئامۆزایەکی ئەویش دە سال لەو بەر نێررابوو بۆ ئەوێ و هەتا ئیستا بێ سەر و شوێن بوو.

لە پاشا ورده ورده بەلای گەرەکی (جدید حسن پاشا) وە بەرەو (ئێچ قەلا) رۆشتن. لەبەر دەمی کۆشکی والییەوه تێپەرین، بینایەکی گەورە و بەرز بەخشیستی سوور دروست کرابوو. لە بەر دەروازە گەورەکیدا سەرباز و ژاندریمە دەوریان داوو. لەوێ ئیستیکیان کرد، چاوتیکیان پیا خشانند و ئینجا رۆشتن بەرەو ژوور بۆ لای (ئێچ قەلا).

(ئێچ قەلا) بەراستی قەلا بوو، لەسەر جادهوه تا شەتی داگیر کردبوو. لەناو بینا بێ شومارەکانیا سەرباز و ئەفسەر بێ وچان وەکوو شارە مێروولە، هات و چۆیان ئەکرد. بەسەر قوللەکانی دەوریدا تۆپ دامەزرابوو. تێکرا بۆ ئەوان دیمەنیکی جوانی نەبوو، بگرە که چاویان پێکەوت ترسیان لێ نیشیت. ئەوەندە نەمانەوه. نەختیکیش هەستیان بەبرستی کردبوو. ئینجا گەرانهوه بۆ خانەکیان که تیکەنانی بخۆن و پشوو بەک بدەن.

سەر لە ئیواری بەکۆمەڵ چوون بۆ یەکیەک لەچایخانەکانی مەبدان، لەوێ لەسەر قەنەفەیهکی تەختە بەحەسبەر داپۆشراو دانیشتن، یەکی سەر و دوو چایان خواردەوه.

هەندێکیان کەوتنە گفتوگۆ لە بابەت سەفەرەکه یانەوه هەندێکیان بیریان لە ماڵ و منداڵ ئەکردهوه و هەندێکی کهشیان بەبێ دەنگی سەیری هاتوچوکارانی سەر جادهکیان ئەکرد و، جار و باریکیش گوتیان هەلەخست لە گفتوگۆی دانیشتوکانی تری چایخانەکه بێ ئەوهی شتیکی لێ تیبگەن، چونکە هەموو بە

عەرەبی قەسیان ئەکرد. لەکاتی رۆژئاوادا رووبیان کردە مزگەوتی (ئەحمەدی)، نوێژی شتیوانیان کرد و دوایی گەرانهوه بۆ خانەکیان.

هەوانی خێزان

دوای گەرانهوهی بۆ سلیمانی نەریمان هەتا دەمیەک ماتەمینی داگیرتبوو. شەو لەسەر جیگا هەتا چاوی لێک ئەنا هەر بیبری باوکه پیرەکهی ئەکردهوه. وەک شتیکی لە دلی چەسپیبوو که ئەم رۆشتنەیه گەرانهوهی لە دوا نییە.

لە سەرتیکی تریشەوه، هەستی بەگرانی ئەو بارە ئەکرد که کەوتۆتە سەر شانی. ئەمە یەکهەمجار بوو که بەتەنیا ئیش و کاری مالهوه و دووکانەکی درابوو بەسەر ئەودا هەر چەندە شارەزایی پەیدا کرد بوو لە هەلسوورانی فرمائی دووکانەکهدا، بەلام دیسانەوه، باوکی جارو بار ئامۆژگاری ئەکرد و پێگای پێشان ئەدا. جگە لەوهش، گریان و شینی دایکی بارەکهی گرانتەر کردبوو. رۆشنا بییەکی هەبوو ئەویش شیرزادی کوری بوو که بەرە بەرە خەریک بوو دەست بکا بەگروگال و گاگۆلکی.

زۆری بێ نەچوو که زەمان، هەرۆه کو هەموو زامێک سارپێژ ئەکا، برینی دوورکەوتنەوه و جیابوونەوهی مام رۆستەمیشی سارپێژ کرد.

نەریمان لە جاران زیاتر بەپەرۆش و چالاکییەوه خەریکی کاسبییەکهی بوو چونکە هەم ئەیزانی که یەکبال و تەنیا یە و هەم ئەشیویست رووی خۆی سپی بکا بەرامبەر بە دایکی و باوکی. لە مەشاشا بەختی یاوەر بوو و ئەیشەکهی باش رۆشت.

وەلێ خانزادی دایکی هەرگیز دلی دا نەئەمرکا. بەچاوی گریانەوه هەمیشە چاوهروانی گەرانهوهی حاجی مێردی بوو.

لە دراوسێکانی بیستبوو که سەفەرەکهی لە سێ مانگ کەمتر ناخایەنی. بۆ ئەوهی حیسابێکی راست بگرێ توورەکه یەکی بەبزماریک لە ژوور سەربەوه هەلۆاسی. هەر لە یەکهەم رۆژەوه هەر رۆژە دەنکه نۆکیکی تی ئەخست. بەدەست خۆی بواپە ئەویست لە یەکهەم هەفتەدا نەوه دەنکی تی هاوئێژی، بەلام لەوه ئەترسا که حیسابەکهی لێ تیک بچێ! لەراوێژ لێکی داوهوه که لەگەڵ نۆبەرەدی تێدا لە هاوین حاجی رۆستەمیش بەخۆشی و بەکەشیدەکهی بەئاوریشمی زەرد

چنراوهه ئهگه پیتتهوه لایان و ههواره که بیان رووناک ئه کاته وه. بئگومان ئه وه ته نه که ئاوی (زه مزه م) هی که رای سپارد بوو ئه وه شی له گه ل هه ندی دیاری و موفه رکی تر دا بو ئه هیتنی.

به ره وه به سره

له ولاشه وه رۆژی سه فه ری حه جاجه کان له به غدا وه بو به سره نزیک بویه وه. رۆژتیک سه ره له به یانی، نوین، تفاق و ئازوو قه بیان هه لگرت و روویان کرده (شریعه ی مصبغه).

که شتییه که له وئ له نگه ری هاویشتبوو. یه که یه که چوونه سه ره که شتییه که. چیتشه نگاو که شتییه که به فیکه کردن به ره وه به سره سه ره به ره وه خوار بوه وه. حه جاجه کانی سوله یمانی له سوو جیکه که شتییه که دا جیگای خو یان چاک کرد و له میان هی خو یاندا ریک که وتن که هه ر رۆژه یه کتیکیان خواره مهنی و چا دروست بکا. هه تا ئه م سه فه ره ته واو ئه بئ و ئه گه ریتنه وه ولاتی خو یان وه کوو برا هه موو یه ک کیسه وه یه کسان بن. بو ئه م حه جاجانه ی سوله یمانی که نه کوو ده ریا، رووباری وا گه وره بیان نه دیسوو ئه م سه فه ره دوور و دریتزه گه مه نه بوو. له هه مووی گرانتر نه زانینی زمانی عه ره بی بوو چونکه به شی زۆری رپبواره کان عه ره ب بوون. که شتییه وانه کانیش پتر تورک بوون. دل یان به وه خو ش بوو که کاتیک له به سره که شتییه که بیان ئه گۆرن و سواری که شتییه کی گه وره تر ئه بن ئه شی حه جاجی کورد زمانی تر بن به هاوسه فه ریان.

که شتییه که هه تا زه رده په ر لیتی خو ری. ئیواری له ئاوا بیسه کدا له نگه ری هاویشت تا به ره به بیان. به م چه شنه له پاش ده رۆژ گه بشتنه به سره (۳).

(۳) به داخه وه مه رگ مۆله تی ره شید نه جیب-ی نه دا ئه م شاکاره جوانه ته واو بکات، هه تا بیته یه کتیک له رۆمانه کوردییه کانی سه ره تای سه ره ه لدان ی رۆمان له میتووی ئه ده بیاتی کوردیماندا.

نووسینه کۆنه کانی ره شید نه جیب

ئه م به شه بریتیییه له و نووسینانه ی که ره شید نه جیب له ساله کانی ۱۹۲۷، ۱۹۲۸، ۱۹۲۹ له رۆژنامه ی (ژیان) دا بلاوی کردوونه وه. ئه م نووسینانه له لایه نی بابته و ناوه رۆکه وه له چاو ئه و رۆژگاره دا زۆر به نرخن و شایانی ئافه رینن. له لایه نی شیوه و شیواز و دارشتنه وه نمونه یه کی زیندووی جو ری نووسینی کوردییه له ساله کانی بیستی ئه م چه ر خه دا.

لیته دا چه ند برگه له یه که م نووسینی بلاو کراوه ی ره شید نه جیب ده نووسینه وه، به و شیوه یه ی که له رۆژنامه که دا نووسراوه، دواییش ته واوی نووسینه کان به شیوه ی نووسینه وه ی ئیستا تو مار ده که بن، هه تا خو ئینده وه و تیگه یشتن لییان ئاسان بیت.

شیوه ی خو ی (شیوه ی کۆن)

سعد مصر نا سعد دنیا مرد (۱)

«تقریباً مانکیک لمو پیش یکی له اعظم شرق بلکه له اعظم دنیا وفاتی کرد. نه مانی ام پیاوه بو مصر هر چند خسارتیکی کورده فقط ون بوونی ناوی سعد له سجل و دفتر وطن پروران دنیا دا ضیاعیکه که تلافی قابل نیه»

سه عدی میسر نا، سه عدی دنیا مرد

۱۹۲۷

ته تقریبه ن مانگیک له مه و پیش یه کی له ئه عازمی شهرق و به لکه ئه عازمی دنیا وه فاتی کرد. نه مانی ئه م پیاوه بو میسر هه ر چه ند خه ساره تیکی گه وره یه، فه قه ت ون بوونی ناوی سه عد له سجل و ده فته ری وه ته نه په روه رانی دنیا دا زیاعیکه که ته لافی قابیل نیسه. ئینسان که حه یاتی ئه م پیاوه گه وره و به شه رفه لیک ئه داته وه و ئه یه یتته وه به رچاو، بیلا ئیختیار هه روه کو به رامبه ر

(۱) ئه م نووسینه به یۆنه ی کۆچی دوایی (سه عد زه غلول) ی نیشتمان په روه ری میسر وه نووسراوه وه له رۆژنامه ی (ژیان) ی ۴ی تشرینی یه که می ۱۹۲۷ دا بلاو کراوه ته وه.

به (مه عبود)ی و ده تهنه روه ریتک و هیا ئالبهه ی دیگه رته ندیش وه ستای،
 وه جدزده و له زرناک نه بئ. سه عد هه رچه ند وه تهنه روه ریتک و ئازادی خواهیکی
 میسر بو، فه قهت له به بینی زه مانا ته مسیل و وینه یه کی شه رافهت و
 هه قه پرستی بو. ئم زاته وه تهنه روه ر و شه ریفه له جیهادی میللی و جیدالی
 وه تهنیدا تووشی ئه نواع مه وانیع و مه هالییک بو، فه قهت به مه تانه تیکی
 مهردانه و عه قیده و مه فکوره ی میللی خوئی ته بدیل نه کرد.

ئه وه لی و ئاخری وه کوو یه ک و ابوو. هیچ قوهت و قودره تیک به سه ریا
 ئیجرای نفوزی نه ئه کرد. به لای ئه وه یه ک هه ق و یه ک هه قیقهت هه بو: ئازادی
 و ئیستیقلاالی میسر. بو گه یشتن به م غایه یه له داخل و هه تتا خارجی تاقه تیدا
 جه د و کوششی کرد. موحه قه ق ئه و رۆژه ی جه میعی مه خلوقات لای مه عبودی
 ئه عزمه محاکمه ئه بن، سه عد وه کوو شه هسواریکی زی حه میهت و حه ماسهت له
 سه فی ئه وه لی موهاهیدینی حوریهت و ئیستقلالدا عه رزی مه هابهت ئه کا.

سه عد ته نها له میسر نه مرد، سه عد، به شه ریهت و - بالخاصه - وه تهنه روه ران
 و هه ق جو بانی به شه ریه تی به هه تیوی به جیه یشت. (نیل) له مه و دوا له جیهاتی
 فه یه زانیکی سالانه لازمه له هه یه جانیکی دائیمی و موئه ببه دا بئ بو سه عد.

نه ک ته نها میسر، هه تا نه کوو هه موو زی حیهاتی به لکه هه موو عه ناسیری
 کائینات لازمه گریان و ته عزیه دار بی. ته لافی ئه م ئوفووله موحرین و عاله م
 شمووله ته نها به یه ک شت مومکینه، ئه ویش هه موو خیتته یه کی شه رق بو
 پیگه یاندنی سه عدی بو خوئی هه ولیدا، که ئه میش له غه یه مومکینانه. له م
 خووسووه ئیمهش له گه ل میلله تی نه جیهی میسرا نه شری یه ک هه مم و
 حه سه رت وه ئه له میک ئه که بن.

نه خووشی ئیجتهماعیه مان

۱۹۲۸

منال به ختو کردن و به رهه م هینان:

موقه ددییه:

ئیمه قهومی به دبه ختی کورد له ئه سه ری مه زاهیری حه باتدا نه خووش و ناته و او
 و نوqsانین.

خولاسه ی عموموی ئه م نه واقیسه به یه ک که لیمه قابیلی ئه دایه. ته ره قی،
 هه روه ک قوه تی عمومیه ی میلله تیک موحه سه سه له ی قیوای فه ردیه ی
 ئه فراده که یه تی، زوعفیه تی میلله تیش نه تیجه ی بئ هتیزی و که م و کور تی
 ئه فراده که یه تی. له گه ل ئه وه ی موخته ریفم به که م قودره تیی خو م فه قهت دیسان
 به و اجبیتیکی میللی ئه زانم ئه وه ی باشه لام و به خاسی ئه بینم به سه ووره تی
 موساحه به عه رزی ها و خوینه موخته ره مه کانی ئه که م.

مه سه له ی نفوس، پیگه یاندنی منال، ته ربیه ی نه سللی ئاتی، ئه مرۆ یه کیکه
 له مه سائیلی حیهاتییه. له و ساوه به شه ر له ماضی خوئی به رداوه و روو به
 ئیستقبالی تینه کوشیت، ته ئسیری نفوس، ته ربیه ی ئه ولاد، یه عنی پیگه یاندنی
 دایک و باوکی بئ عیلله تی سه یه نی بووه به یه کی له ئه عمیده ی ئه ساسیه ی ژبان
 و به هه ده فی جه د و تیکوشین. به که مالی ئه سه فه وه ئه بین که ئه م مه سه له
 حیهاتییه هیتتا له ناو ئیمه دا مه وقعیتی مه خسوسی بئ نه دراوه.

عاده تن جه لی دیقغه تی ئه به وه بینی هیچ نه کردوه. هه ر چه ند ئیستا
 نه سه قتیکی مونته زه م نییه فه قهت به ته و او تر که به شه رعیش ده لیلیکی مه قبووله
 بو مان مه علوم ئه بیته. سلیمانی له و ساوه له دۆل و چه می قه لاچوالان مه رکه زی
 حکومه تی گواستراوه ته وه و هیتراوه ته ئه م ده شته، به ئیعتیباری عموم هیچ
 زیادییه کی مه خسوسی لئ نه بینراوه. له ئیحتیلالی تورکیاوه هه تا ئیستا
 نزیککی عه سرتکه. به نیسه بت جیگا کانی تره وه ئیجایی ئه کرد سلیمانی
 عه قلنه ئه مرۆ شه ست هه زار نفوسی بوایه و الحال نه تیجه ی ته سجیلی سالی
 ۱۹۲۷ حه قیقهت موئسیف و عیبه رت ئاوه ره. به هه موو موسافیرین و
 عه سه کره وه نفوسی شار عیبه رت بوو له ۱۷۰۰۰ حه وده هه زار و کسور.

نهفسی شار که تهقریبه نه زهر لادیوه مهده نهیه و عیلمیکی ههیه، بهم نهوعه له زهر فی ئەم مووده مه دیده دا عهسریک، له حالی جموودا مابیتسه وه. ئاخو لادییه هه ژاره کان چی بن و چیان بهسه هاتیی. ئیتالیا بهسوعی ئەم نفووسی ته زاعووف کرد. لوندهره به سی چوار سالیکی دوو ملوین زیادی کرد. له هه موو نهوروپا، ته نهها (فه رهنسه) مردن و زان، له نیسه به تیکی متساویدایه. موخته مه له گرانی، موچاره به و یا ژن نه هینان و پرشانه وه به سه به ب زیاد نه بوونی نفوس پیشان بدریت. فه قهت مه سه له ئەمه نییه، چونکه گرانی و مه سائییه سائیره عاده تهن عمومیه و هه موو میلله تیک به شداره لیتی. ئەمیتیتته وه سه ر ژن هینان، هه موو ئەیزانین هه تا هه مالتیک که واریداتی رۆژانه ی عیبارته له هه شت عانه موافیقی حال و نه وزاعی مالتوچکه یه کی پیکه وه ناوه بو خوی و ساحیب خیزانه.

بینانهن عه له بهی عامیلی ئەساسی کهم بوونه وه و یا فره نه بوونی نفوس نه مانه هیچی نییه، نه وه ل و ئاخو منال به خیتو نه کردن و به رهه م نه هینانه. هی سی سالی رابووردو بهر وه جهی ئاتی پیشان نه دهین:

| وهفات یهک هه تا چوار سال | وه فیات | تولدات | سال |
|--------------------------|---------|--------|------|
| ۱۷۱ | ۳۰۴ | ۵۳۸ | ۱۹۲۵ |
| ۱۵۸ | ۳۵۳ | ۴۱۹ | ۱۹۲۶ |
| ۶۴ | ۲۰۳ | ۴۶۷ | ۱۹۲۷ |
| ۳۹۳ | ۸۶۰ | ۱۴۲۴ | |

بهم نهرقامه بو مان مه علوم نه بی که نیسه به تی ته وه لودات به ئیعتیباری نفووسی شار له سه دا ۴، ۸ و وه فیات له سه دا پینجه. بهمه بو مان مه علوم نه بی رۆژ به رۆژ تولدات له که میدایه. فه قهت وه فیات هه عه یینی نیسه به تی خوی موخافه زه نه کات. ئەسلی نوقته ی موهیم نه وه یه که وه فیاتی عمومیه ی ئەم سی سه له سه دا..... ی منالی یهک سالان هه تا چوار سالانه. مه علومه ته بیعهت به قانونیکی نه زه لی ئیختیاری حوکی مردنی ته بیعی کردوه. فه قهت منال که هه قی ژیانیکی شه ست ساله یه، نابی بهم نهوعه نیوه یان بی نه وه ی به چاوکی هوشیارانه دنیا ببینن، برن. مردنی ئەمانه به قوه تیکی ته بیعی

ناقه سدیه و بهم شکله جوزئی به بو مان مه علوم نه بی که به رامیه ر منالمان چه نده بی قه برین. عه لاهه تن لازمه به یانی بکه یین سلیمانی نابی بکریته به و احیدی قیاسی بو لادی چونکه نه حوالی منالی لادی هه موو نه یزانین چیبه و چون بی نه گهن. به قه تعیه ته وه نه توانم بلیم منالیکی لادییه هه تا نه بی به هه ژده سال و شه رعهن مه جوور نه بی به رفه یی جه نابهت وجودی نه وه نایه نیت.

زۆر جیگه ی ئەسه فه منالیک که باوکی بهم هه موو هیوا و ئەمه له و دایکی بهم هه موو نه زیهت و موشه قه ته وه نه یه ییتیه دنیا وه پیش پینگرتنی بیی به قوریانی جه هالت و یا داو و ده رمانی پرو بیرژن. دایک له جیاتی نه وه ی پاش ناشتنی وجودی کو ریه ی پینه گه بشتوی مناله که ی بگری و بلاوتیه وه و باوک له جیتی نه وه ی بو هه ول و سه مه ره ی حه یاتی ئاهی ته نه سسور هه لیکیشیت، لازمه له حینی حه یاتدا نه ختی زیاتر به دیق قهت بن بو موخافه زه ی سیحه تی. ئیسه هالی به سه روین، مه لاریای به ترسان، زه حیری، به بو ن که وتن، نه ران، به عنی عه قلنه باخه وانیک چه ند له گه ل چنار و یا داره ه ناریکا خه ریک نه بیت دایک و باوکیش نه ونده له گه ل ئەم نه مامه جوانه یاندا مه شغوول نه بن. له خاتیمه وه واجبه هه موو بزاین که له م عه سه ردا پینگی یاندنی فه ردیکی میللهت وه ک دانانی به ردیکی گه وه و مه حکومی بناغه ی بینایه ک وه هابه. به فکری من ده ره جه ی نه همیه تی مه وزوعی موساحه به ی ئەم هه فته یه مان له چا وه فته کانی رابووردو دا گه لی گه وره تره، گه لی بلندتر و گه لی حه یاتی تره. ژین به عنی عائیله، عائیله به عنی ژین. ئەم دووانه که لیمه یه کی مترادفن و یاجووتیکن که زاده ی ئەمانه سه عاده ته. فقط - مع الاسف - هه روه کو نه کسه ر مه زاهیر و مه سائیلی حه یات له ئیمه دا نه تیجه یه کی مه عکووس دیتیتته وجود. مه سه له ی ئیزدواجیش له لای ئیمه - علی الاکثر - ئاخرییه که ی خرابی هه را و ئیفتراقه. نه گه ر بیت مقابل تشبیه بیت به خانویه ک بی شو بهه ته شکیلی عائیله ش لائقه بکری به بناغه ی. له حه قیقته تی حالدا ئەساسی میللهت ئیزدواجه. له رۆژیکه وه به شه ر مه جوون ئاسا له کیو و که ژ و نازدا سه سه ری و سه رگه ردان سوور او ده ته وه و به شه وقی غه ریزه به تی ته بیعی ده رکی ئیحتیاجی ته شکیلی عائله ی کردوه.

شتیکی مه علومه نه کسه ری موئه سه ساتی، تشکلاتی به شه ریته زاده ی ئیحتیاجیک بووه. بیگومان هه تا شیدده تی گه رما نه بیت ئاره زوی به فراو و

هه‌ل‌دان بۆ مست که وتنی حاصل نابیت. بالخاصه- ئیحتیاجی ئیزدیواج تهنه‌ها به‌سه‌به‌بی ئیجتماعیه‌وه نییه به‌لکو زیاتر نه‌تیجه‌ی زه‌رووره‌تیکی فیزیلۆژییه. کابرایه‌کی برسی هه‌ر که نه‌نسیجه‌ی موحتاجی خواردن بوو نه‌توانیت هه‌م به‌سووره‌تیکی مه‌عقول و-منتظم- و هه‌م به‌شکلێکی -غیر فنی- و ناهه‌موار ده‌فعی (برسیتی و ئیحتیاج بکا. فه‌قه‌ت فه‌رقی به‌ینی ئەم دوو نه‌وع ده‌فعی ئیحتیاجه) مه‌علووم و ئاشکرایه هی هه‌وه‌لی وجودیکی ساغ، به‌قه‌وت و هیز، عومریکی درێژ و مه‌سه‌عوود، هی دووهم حه‌یاتییکی کورت و پڕ نه‌خۆشی و عیله‌ته. سیفاتێ ئه‌ساسیه‌ی خێزان لام وایه ره‌فیه‌ی میترد بوون، دایکی ئه‌ولاد کردن و که‌بیانویه‌تی ماله. ره‌فاقه‌تیکی ئه‌به‌دیه‌ی حه‌یات و روکنی ئه‌وه‌ل و ئه‌هه‌م ئەم سێ کوچکه‌یه‌یه. پیاویک تا به‌ته‌واوی له‌هه‌موو سیفات و مه‌زه‌به‌تی ئافره‌تیکی تینه‌گا، چاک لیبی حالێ نه‌بێن مومکین نیه به‌سه‌میه‌ت و جیدییه‌تیکی تامه‌وه ره‌بته‌ی قه‌لبی له‌گه‌ل بکات. وه سه‌میه‌ت و محه‌به‌ت و به‌کگرته‌ی دل لازمه‌ بێن به‌سه‌به‌بی یه‌ک که‌وتنی دۆست. له‌لای عائیله ئیجاب ئه‌کات هه‌لاوی محه‌به‌ت، هاله‌ی عشق هه‌ل‌سیت نه‌کوو گری قه‌هر و کلپه‌ی غه‌زه‌ب. لازمه‌ ده‌ستی میترد به‌ره‌عشه‌ی غه‌رامه‌وه به‌لرزیت نه‌ک به‌له‌رزهی قینه‌وه. لام وایه خوا چاوی ئافره‌تی تهنه‌ها بۆ فرمیسی سوور هه‌ل‌ژاندن خه‌لق نه‌کردوه یا بۆ گریان!! حوسن له‌ نوقته‌ی نه‌زه‌رتیکه‌وه ئاهه‌نگ و ته‌وازونه و چۆله‌که‌ش که جریه‌یان یه‌کی گرت ده‌نگیکی خۆشی مۆسیقی لێ حاصل ئه‌بیت. فه‌قه‌ت له‌گه‌ل قیره‌ی قه‌له‌ره‌شیک تیکه‌لاو بوو به‌ جارێ تیکی ئه‌دات. وه‌ستانی کائیناتیش هه‌ر نه‌تیجه‌ی ئاهه‌نگ ته‌وافق و، ته‌وازونیکه. شه‌رتی جوانی، خۆشی و سه‌عاده‌تی عائیله‌ش ئاهه‌نگ و ویفاقه. ئه‌دنا سه‌کته‌یه‌ک له‌ حه‌یاتێ ژن و میتردیدا ئەم شیعره‌ جوان و ره‌وانه‌ له‌نگ و سه‌قه‌ت ئه‌کات. ئاهه‌نگی عائیله به‌ ته‌وافقی زه‌وق، ته‌وازونی زه‌هنیه‌تی عه‌قلی ژن و میتردوه مومکینه. مه‌عازه‌للا یه‌ک نه‌گرته‌ی ئه‌مان یا شو‌رشیکێ ئه‌به‌دی به‌ینی عائیله دینیته‌ وجود وه‌یا ته‌لاق. موحه‌قه‌ق هه‌موو تیگه‌یشتویه‌ک له‌گه‌ل مندا ئیعتیراف ئه‌کات دۆزینه‌وه‌ی جووتیک حائیز له‌م شه‌رائیه‌ بیت هه‌روا ئاسان نییه. -بالخاصه- له‌سه‌ر ئوسوول و ته‌ریقه‌ی ته‌ئه‌ه‌وولی ئیمه، به‌لکه مه‌حاله میتردی قورپه‌سه‌ر لای ئیمه هه‌تا شه‌وی زه‌فاف هه‌تا له‌ره‌نگی ره‌فیه‌ی موسته‌قه‌لی وه ئافره‌تی

به‌دبه‌خت له‌ره‌نگی - ره‌فیه‌ی ئاتی- بێ خه‌به‌ره!! هه‌موو تیگه‌یشتویه‌ک پیتی لێ ئه‌نیت به‌سه‌به‌بی عه‌ده‌مه‌ موعاره‌فه و ته‌رزه ئیزدیواجیکێ نامه‌عقوله‌وه هه‌موو ره‌وژی شاهیدی هه‌زاران فه‌جائیه‌ی عائیله ئه‌بین. له‌ لاره مالتیک شه‌و و ره‌وژ خورته، شه‌ر و گریانێ ژن هه‌ر ره‌وژه ناره‌وژتیک تو‌زان، پیاو به‌سه‌به‌ب ناریکی و یه‌ک نه‌گرته‌ی دله‌وه ئه‌کسه‌ر ئه‌وقاتی له‌خاریجدا به‌ئه‌نواعی له‌هو و سه‌فاهه‌ت سه‌رف ئه‌کات.

له‌ملاوه هیتشتا دووهم مانگی ته‌ئه‌ه‌وول تینه‌په‌ریوه میتردی بیچاره عه‌ده‌م ئیمکانی یه‌کبوونی له‌گه‌ل ئەم ژنه‌یدا حیس کردوه. خه‌ریکه و هه‌ول ئه‌دات بۆ ژنی دووهم.

نه‌تیجه‌ی دوو ژنی، هه‌وێ ساری مه‌علومی هه‌موو لایه‌که. ژن که له‌مالدا هه‌ر یه‌کێک بوو نووره. که بوو به‌ دوو ئاگره!! ئەم دوانه‌ش یه‌ک له‌ قینی یه‌ک مالتی میترده‌که‌یان وێران ئه‌که‌ن و نیزاعیکی ئه‌به‌دی له‌و ماله‌وه ده‌ست پین ئه‌کات.

جیهه‌تی سپیه‌م مه‌نزه‌ره‌که‌ی له‌ هه‌مووی فه‌جیعتره. پیاو به‌سووره‌تیکی حه‌زینانه تووشی سفوتی ئه‌مه‌ل بووه. ئەو ره‌فیه‌، ئەو جووته‌ی ئەو ته‌سه‌وری ئه‌کرد ئه‌مه نه‌بووه. ئەو به‌هه‌موو قه‌وته‌ی خه‌یالی و ته‌فه‌ککوری خۆی ژنیکی بۆ خۆی قه‌رار دا‌بوو که وه‌حده‌تیکی روحیه و حه‌تتا وه‌حده‌تیکی جیسمیه له‌به‌یندا بنیت. فه‌قه‌ت تأسف ئینتخابی دایک و ژنی موافیق دهرنه‌چوون. وه‌کوو تورکه‌کان ئه‌لین -بام باشقه- ژنی قورپه‌سه‌ریش به‌ دلێکی پڕ له‌ خه‌م عیززه‌تی نه‌فسی شکاوه‌وه دهرکی ئه‌کات که- نوعاً ما- باریکی فه‌زله‌یه بۆ سه‌ر شانی میترده‌که‌ی. به‌م ته‌ئه‌سوره‌وه شه‌و و ره‌وژ وه‌کوو مار گینگل ئه‌دات. نه‌تیجه‌ی ئەم حاله‌ موئلیمه بێ شوبه‌ه سێ به‌رده‌که‌یه.

ره‌وژتیک له‌ نا‌کاو میترد ئیتر خۆی بۆ هه‌زم نا‌کریت، رابیته‌ی له‌فری ئه‌شکینیت. زاته‌ن رابیته‌ی قه‌لبی هه‌ر له‌ ئه‌ساسا نه‌بووه. پاش ئه‌مه ژن وه‌کوو قوماندانێکی مه‌قلووب و مونه‌ه‌زیم ره‌وه باوان ئه‌کریته‌وه و پیاو خائیب و خاسر بۆ خه‌یالی سابیق ئه‌نالین. ئەم سێ حاله‌ته وه‌کوو سووره‌تیکی عموومیه‌ش نه‌بیت فه‌قه‌ت به‌سووره‌تیکی ته‌قیریبه‌ی ئه‌حوالی ئیزدیواجی ئیمه نیشان ئه‌دات.

ئىمە ئومەتى بەدبەختى (محمد) تقريباً له ئەكسەرى (سان)ى موفيد و معقولى پيغەمبەرەكەمان لامانداوه، خاسەتەن له بەعزى مەسائیلی موهيمى حەياتدا كە -ديناً و عقلاً- لازم وابوو فەرموودەى نەبى ئەعزەم بکەين به دستوورى حەرەكەت. بەدبەختانە تەركمان کردوو و شونى عادەتتىكى مضر و نامەعقولى خۆمان كەوتووین. ئىمەى كوردەوارى بەرپەسەنايەتى دین مەشهورین نازانم چۆن و بۆچى فەرامۆشمان کردووه كە يەكئى له ئەوامیری پيغەمبەر بينینی رەفیعەى موسطەقبەله. غافل بوون لەمەو وەیا تغافل پيكردنى جیگەى تەعەجوبە و ئەو دایە عمومەن لەم نوقتەبەدا مەعروفمان بەمنكر و منكرمان بەمعروف تەلەقى كردووه. بۆ ئەو دایە مەیدان بەهیچ (سوء التفاهم) يك نەدرى پيشەكى ئەمەوى بەیانى بکەم كە قەسدى نووسيارى ئەمانە خوا نەخواستە نە بەرەفەى حیحابە و نەسەرەستى ئافرەتە. تەنھا مەرامم (تطبيق) ه. كە شتىكى موفیده و مەنتىقى نەبەويیە له تەئەهولدا. مەسئەلەيەكى مەشهورى كوردییه «ماسى لەبەحرا سەوا ناكړئ». میلله تىك كە حەتتا بۆ شتىكى عادى و جزئى وەكوو ماسى لزووم بەتەدقیق و مشاهەدە بىنى نازانم چۆن بۆ تەشكىلى بنیاتی موهيمى عائبە حاجەت بەبينی رەفیعەى موسطەقبەلى حس ناكات؟!.

محافەزەكارى، عەنەنەپەرستى له حەياتى ئیجتەماعیەماندا

عەنەنەپەرستى چ نەتیجەى ئیعتیادىكى كۆن، چ نەخۆشەكى دەماغى و رۆحى بىت، شتىكى موزیر و بەد و بى مەعنايە. بەلئى بەو ئیعتبارەى كە كەم و زۆر جزئىكى باوك و باپیرانمان قیسمىكى مازین، مەربووتى عەنەنەى رابووردووین. فەقەت لازمە له عەینى زەماندا له بىرماندا بىت لەپیش هەموو شتىكدا ئىمە ئەولادى ئەم رۆژەین. پشتمان كردۆتە رۆشتوو وە روومان له پيشەو دایە. زۆر راستیان وتوو هەموو شتىك دەرەجەى ئیعتیادى باشە و فەقەت ئیفرات هەتا له تەقوايشا مەقبول نییە. عەنەنەپەرستى ئىمە حەددى ئیفراتیشى تپەيراندوووه. ئەم نەخۆشەییە پيس و قاتیلە موبالغە له هەموو ئەحوال و ئەفعالیکماندا حازر و مەوجودە. قیسمى سەنەتكار له پینەچییەو هەتا زەرنگەر، فەلاحمان له نیوەكارێكەو هەتا مەللكیكى ساحیب هەشت نۆ

دای موبتەلای ئەم بەلایەن. مەسەلەن له عەسرى بابان و پيش باباندا كەوشى سوورو رەش باو بووه، پاشا و موفەدى هەر ئەمەیان له پى كردووه ئەم ئیحتیاجە سنفى كەوش دروو پینەچى هیناوتە وجود. فەقەت بەمروورى زەمان ئەم مۆدەى پیتلاوه نەماوه. قۆندەرەى گەلاسى، رۆغەندار هاتۆتە پيشەو، مەعمولاتى خۆمان لەرەغبەت كەوتوووه. مع الأسف مقابل بەم گۆرانى مەیل و باوه هیچ فكرى تەجەددود و ئینقلاب نەكەوتۆتە مپیشكى كەوش دروگانمانەوه. لەجیاتی ئەو دای ئەمانیش لەگەل چەرخى زەماندا هەلسووړین تەرەقیهك له سەنەتەكەياندا بنویتن تەنھا رازى بوون بەیادی مازى و حەسەرەتى رابووردوو. بەسایەى محافەزەكارییەو بە بىرماندا نایەت مشتە و كازنەكەیان تەبدیل بکەن بەقالب و مەكینەى قۆندەرە. نەختى بەولاه برۆین و تەماشای فەلاحكەمان بکەین. ئەم نەخۆشەى بە سوورەتتىكى مەحسوستر موشاهەدە ئەكەین و لەم سنفەدا لەوحەى عەنەنەپەرستى گەلئى مۆسیر تر، گەلئى بەدبەختانە تر، ئەبینین. ئەم قیسمەمان هیشتا بەئەسباب و ئالاتى عەسرییهو خەرىكى شان له شاندى ئەوروپایە. جوتیارىكى بەسەزمان بە دوانزە سەعات بە نىخەنىخ و ئارەق هەلرشتن لەپاش دوو سى جار شكانى گاسن و هەوجار ئینجا موفەق ئەبیت بەكیتلانى بەشى ئەعزەمى دۆنئى ئەرازى.

نەتیجەى ئەم هەموو كولفەت و موشەققەتەى سى با چوار ربه گەنە كە موقابیل بە دە گەز چیت و باتمانى شەكرى خاربجەیه. جا بەم مەوجودیەتى ئیقتیسادییهو باوەرناكەم هیچ هەق و رووى قسەمان هەبیت. بۆ ئەم جوتیارە ئیحتیماله فەقیرحالى مەعزەرەتتىك تەشكىل بكات. فەقەت نازانم مەللكە دەولەمەندەكانمان كە هینانى مەكینەیهكى درۆپنە وەیا تورومپایەكى ئا و بەنەزەر سەرودتیاووه هیچ شایانى ئەهمیەت نییە، بۆچ خۆیان بەموعاسیرى بابل و میدیا ئەزانن و هیچ ئەسەرێكى تەجەددود پيشان نادەن. شایانى تأسف و بەلكە باعيسى مەئبوسیه تىكە كە ئەبینن هەتا پەتاتەى خواردنى خۆمان له سنە و جیگاكانى ترهوه دیت. هەموو كائینات ئیعتیرافى كردوووه كە ئەم رۆ هەق قووهتى پارە و سەرودتى ئیقتیسادییه.

دەستى ئیقتیساد سەرروى هەموو دەستىكە. چوار پینچ سالى لەمەوپیش فەرانسە لەگەل ئەو دای لەحەربى عمومیدا غالب و موزەفەر دەرچوو بوو، تەنھا

به سه بهب ته شه تتوتی ئیقتیصادییه وه عاده تن هاتبووه ده ره جهی ئیزمیحلال. مه قسه د له م میساله ئه وه په که مه عنای ئه ساسی پاره په. لام وایه بهم ئیعتباره ئیمه ی کورده واری مه وجودیه تیک و قووه تیکمان نییه. فه رزی مه حاله - لا علی التعمین- هه ر به نده ریک (بویقوتازیک) له ئیمه گرت حالمان چی ئه بیته. له فه رزیک و ه هادا چاره ی ئه حسه ن هه روه ک ئه وه ئینمان چوونه وه پیستی ه یوان، گه لای دار خواردن و له ئه شکه و تا دانیشته نه. له قه دیه وه ئه گیره وه چوار پینچ پشتمان له مه و پیش جاوی ریزه و کلاشی هه ورامان هه موسو ئیحتیاجیک لباسانی ته ئمین کردوه.

شویه ی نییه نه سلی حازر بهم شته به سیتانه ئیداره ناکا - فقط مع الأسف- موقابیل بهم ته ره قی و تجددی ئیستیهاک و مه سره فه هپچ عه لامه تیک سهرکه وتن و پیشکه وتن له قوه ی استحصالیه ماندا نییه. جو لای به ده بخت ئیستاش خه ریکی جاو و خامه، چیناوی و چیتی له بیر نییه. ره زه وانئ هه زار باسووق و دوشاو به چاکترین و مونته های سه مه ره ی تری تیته گا. فابریقه ی تقطیر نازانئ چیه و تجاهلی لی ئه که ن. خوا کاری به له دیه راست بینئ که یه کن له شرووتی ئیستیجاری چایخانه قه نه فه ی گوئز و کورسی هه رهران بوو ئیلا به سه بهب محافه زه کاری چایچی عه نه نه په رستی دارتاشه کائمانه وه ئیستایش هه ر له سه ر کورسی ره قی بی پالپشت دانه نیشتین. له مه وا حالی مه بن که ئه مه گشتی به سه بهب جه هاله ت و تینه گه یشتنه وه، به لکه - قسماً- وایه. فه قه ت به شی زۆربان له ئه وزاعی دنیا و ئه حوالی ئیقتیصادیه نیسه ته ن بی خه برن. ئه سلی نوقته ی موهم محافه زه کاریه، ئه مه یه که باوک و باپیر ئه مه ی نه کردوه. لادان له ریکای ئه وان، تجدد پیشاندان، یه عنی عه نه نه نا په رستی، به ده بختی، گونا ه، عه یبه، مه سه له ئه مه یه.

نه خووشی ئیجتهاعیمان

۱۹۲۹

بی قه راری، بی عه زمی

زه مان گوپاوه، ئه مرۆ فه ردیک خوینده واری ئه قسای شه رق له ئه حوالی زومره ی ئه وپه ری غه رب ناگاداره. به سه بهب ئه م که سره ته مه علوماته وه هه موسو رۆژی تی ئه گه ین که (نویلی) و یا (بیرد) عه زمی سیاحت و که شفیاتی قوتبی جه نووبی یا شیمالی ئه که ن. به رامبه ر به هه موسو مه هالیکیکی موحه قه ق ئه م قه راری خو بان تیک ناده ن و - حتی المقدور- به عزه ن - فوق المقدور- بو - تطبیق- ی جه هد ئه که ن. لام وایه هه موسو فه ردیک تیگه یشتوی کورد که ئه م شیده تی عه زمه قه تعیه تی قه راره له میلله تی غه ربیدا ئه بین که م و زۆر ئیختیاری و یا غه یه ئیختیاری ئه که ونه موقایه سه له گه ل هی خزاندا. فه قه ت نه تیجه ی ئه م موقایه سه - طبعاً- ئه سه ری یه ئس و ته حه سسوره. ئه مرۆ که رۆژی تیته لچوون، جه ساره تی مه ده نیه. قه تعیه تی قه راره وه یه گانه خاسه ی ته مایوز و ته فه وقی میلله تیک ئه مه یه - مع الأسف- ئه م خاسه جه وه ره یبه له ناو ئیمه دا به ئیعتباری عمووم نییه.

به پیتی ته سنیفیک ئیجتهاعی که تازه عوله مای ئیجتهاع کردوویانه به شه ر تابییعی دوو مه زه به. ئوسول و یا ته رزی حه یاتن، ته رزی ئیشتراکی، ته رزی ئیستقلالی. مع الأسف - ئیمه وه ک ئوعجوبه یه کی ئیبعه ت خارچی ئه م دوو سنفه ماوینه وه. نه ته ربیه تیک ئیستقلالی ئیفرادی وه هاما ن هه یه که - عند الایجاب- فه ردیکمان به خویدا رابه رمویت قه رار و عه زمی شتیک بکات و بیه ینتیه حه ییزی فیعله وه و، نه ته ربیه یه کی ئیشتراکی کومه لی وه هاما ن هه یه که ۱۰، ۱۵ وه یا بیست که سمان بو - تطبیق- ی غایه یه کی موشته ره ک بو خو بان قه رار بدن و بو گه یشتن به م غایه یه هه ول بدن. هه روا له بیرمه له - ۱۹۲۱ دا له گه ل یه کتیک له ئه فرادی مه وه سته ی- یه عنی قیسمی ئه سناف- ی سلیمانی له سه فه ری به عدا ئه گه رامه وه، ئه وسا که ریکای ئوتومبیل نه بوو ته نها موناقه لاتی حکومه ت به ئوتومبیل ئه کرا، به سه بهب ناخوشی هه واوه دوو سی رۆژان له کفری مه عته ل مابووینه وه، له زه رفی دوانزه سه عاتدا سی که ره ت قه رار

خوێندەوار ببینی چەند دڵی لە خۆی ئەمبێنی و لە حەياتی خۆی وەرەس ئەبێ. وه
غایەى منبیش ئەوه نىبیه که گوايه ئەو ژنه شهرم نهکات و بىته دەرەوه و جلی
کورت و قۆل کورت لەبەر بکا.

ئەم قەسەیه ناکەم، بەلام ئەلێم ژن ئەبێ خۆی داپۆشی و شهرم بکات و
شیعاری قەومیەتی محافەزە بکات، بەلام خوێندەوار بێ و عاقلە و ساحیب
مەعرفەت بێ و فێری تەربییەکی تازە بکریت. چونکی ئەو ژنه منالی لێ
پاشکەوت ئەبێ و تەربییە ئەدا، ئەو منالەش ئەبیتە پیاوی پاشەرۆژی ولات.
ئەگەر ئەم منالانە لەپیشەوه بەتەربییەکی باش گەرە کران موحەققەق خۆیان لە
حەياتی خۆیان ئىستىفاده ئەکەن و وەتەن و مێللەتیش ئىستىفادهیان لێ ئەکات.

شیوهنی بە کوڵ

شیخ سەلام -ی شاعیر لە دووری و یاد و بىکردنی (رەشید نهجیب) دا،
سالی ۱۹۳۴ ئەم شیعەری نووسیه و بەم پیشەکییه دەستی پێکردوه:

«لەکاتیكا زۆر بە کەساسی لەسەر لووتکەى شاخى، که به (بەردە پیرۆزه)
بەناوبانگە، وەبەسەر (چەمی چەقانا) ئەروانى، که له رێگەى پینجوبنەوه دوو
کیلۆمەتر لە خۆرتاواى دێی (دۆلە سوور) دایه، دانیشتبوم، بەهاریکی زۆر
رەنگین و دلیکی زۆر خەمگین، تەماشای چواردهوری خۆم ئەکرد، ئەم
هەلبەستەم نووسی و بەهۆی رۆژنامەى (ژيان) هوه ناردم بۆ (فەلامەرز)»^(۱).

لەبەغدا:

هەى دڵە ئامان، دەخیل سەد دەخیل
ماتم، کەساسم، رەنجوورم، زەلیل
قەرچەى بێ سامان، جەرگی برىندار
کوۆتایى نەهات، هاوار هەى هاوار
لێم گەرئى ساتى، وەنەوزئى بدەم
هەى دڵ، بێ قەرار، کەیلی پر لەخەم
هەناسەى ساردت، لەنیوه شهودا

(۱) فەلامەرز: ناز ناوی نووسینی رەشید نهجیب بوو.

جەرگم لەت ئەکا، لەشیرین خەودا
کەسپە و کزەى تۆ، بۆ نەبرایهوه؟
قەرچەى جەرگی تۆ، بۆ نەکوژایهوه؟
دڵ بەمەحزوونى، لە توتى پەردەوه
گەرتى هەسەرەتى، دەردى کردەوه
وتى: هەى لاشە، بێ خەبەر لە دەرد
زەبوونى کزەى هەناسانى سەرد
خەفەت جۆش ئەدەم، دیمە کەف و کوڵ
نازانى چۆنە شىوهنى بەکوڵ؟!
بۆ سەیلی جۆگەى فرمىسكى چاوان
بۆچ تۆ نازانى؟! منم بناوان؟!
خەفەت جۆش ئەدەم، دیمە کەف و کوڵ
خوینا و هەلئەكەم، لە سەرچاوهى دڵ
کوۆ، هەلئەسى، لافاوى خوینا و
شەپۆل سەر ئەکا، بۆ سەر جۆگەى چا و
جەرگ هەلئەقەرچى، ئەبێ بەبریان
بەو دەرد و داخە، چا و دیتە گریان
دە فرمىسک برۆ، دە هەلئەسە کوۆ
لووره دە، برۆ، بۆ سەر تانجەرۆ
تافە و هۆمەكە، بێ كەشە، بێ دەنگ
راست برۆ وەك دوخ، راستتر لە خەدەنگ
هیچ رانەوهستى، ئامان سەد ئامان
هەر چەند دڵگیرە، خاکی كوردستان
گولئى گولزار و وەنەوشەى چیمەن
دەستم دامینت، تەفرەى تۆ نەدەن
خاکی بێ یارە، هەى خاكت بەسەر
نالەت بێ برۆ، تا رۆژى مەحشەر
پێچ بدە بەخۆت، لە چەم، لە كىوان

هه تا ئه چیتته سه ر ئاوی سیروان
 بلتی هه ی سه ر شیت، سه ودا ی نیگار ان
 دیوانه ی دینی دیده خـومـاران
 لیـلی دهر وون لیـل، ویلی نازداران
 شاره زای به رزی و نزمی کوهساران
 گوزهر گای گرو ی ناسک رهفتاران
 شهیدای خه م گوسار گریشمه داران
 راسته، سوزی عه شق یادی جلیوه دار
 له دهستی سه ندی رشتته ی ئیختیار
 منیش هاو پیتتم، دهر وون سه ووتاوم
 خویناوی دل و فرمی سکی چاوم
 بکه ره دیجله، به خو و له سه ره دا
 مه ئوای- فه لامه رز- له شاری به غدا
 به لام ئه ی فرمی سک، زینهار سه د زینهار
 زه حمه ت مه کیشه، تو بۆ پرسیار
 قوه ی جازیبه ی هاوده ردی له و لا
 تو راته کیشی، چه شنی کاره با
 که دیت کومهلای یاران بوو ته مام
 فرمی سک دارپژه له جیاتی (سه لام)
 ئه پرسى ئازیز، له جهسته ی خهسته
 بلتی پیچ ئه خوا وه ک ماران گهسته
 وا له سه ر شاخی، لای چه می چه قان
 ئه گری، ئه ریژی فرمی سک وه ک باران
 ئیسته سه ووتاوه به کزه ی دهر وون
 جهسته ی خهسته ی بی گیانی زه بوون
 هه ر کاتتی زانیت ریزه ی ئیسقانی
 تو و گ سه رده لول بۆ لای تو ی هانی

تیبینی:

شیخ سه لامی شاعیر له سه ره تای شیعه که وه بۆ پیره میردی نووسیوه:

«ماموستای شیرین، پیره میردی جوان
 ئه رواحی له تیف، کۆله که ی (ژیان)
 ئه مه م نووسیوه، به دل و به گیان
 ئه یکه م به پی شکه ش لاپه ره ی (ژیان)»
 پیره میردیش له کۆتایی شیعه که ی شیخ سه لامه وه نووسیوه:
 سه لام، گونا هت، خوینده وار بیسه
 لیسه، خوینده وار، دهردی کار بیسه

نووسینیکی به نرخ و پر ئه مه ک و وه فاداری دکتور مارف خه زنه دار بۆ کۆچی
 دوایی رهشید نه جیب له سالی ۱۹۶۸ د.

کۆچی دوایی رهشید نه جیب

هه موو که سیک ریگه ی مه رگی له به رایه. ئه مرۆ بی یا سه یینی. مردنی هه ندی
 که س وه کو بلتی ئا وایه. هه ندیکی تریش به له ش ده مرن، به لام به کرده وه له
 دلی میلله تا ده ژین. ئه وانه ی نامرن هه ندیکیان مافی خو یان ده دریتی، هه ندیکی
 تریشیان بۆ ماوه یه ک له بیر ده کرین.

که رهشید نه جیب کۆچی دوایی کرد هه وائیکی بچوو کیشمان له با به ت ئه م
 مردنه وه نه خوینده وه، ده ترسم بلیم که رهشید نه جیب خه ربک بوو وه کو بلتی
 ئاوه که ی لی بی! به لام، نا، ئه مه راست نییه! ناوی رهشید نه جیب هه ر ده مینی.

رهشید نه جیب سه ربازیکی نه ناسراوی گیتی ئه ده بیاتی کورد بوو، نه ناسراو
 بوو چونکه به ره مه میکی که می هینایه ناو سامانی نه ته وایه تیمانه وه. زوو دهستی
 دایه نووسین، زووش دهستی لی هه لگرت. به لام ئه و به ره مه که مه هه میسه
 وه کو تاقه ئه ستیره که له ئاسمانی کوردا، هه موو شه ویتک سه ره له نو ی
 هه لدیتته وه، یا تاقه گوله باغی که له می رغو زاری کورده واریدا هه موو به هاریک
 دووباره ده رویتته وه.

رهشید نه جیب یه کیک بوو له هه لکه وتوو و به تواناکان له ئه ده بیاتی کوریدا.

له به ره مه که مه که پدا ههست به بلیمه تییه کی تازه پشکووتوو ده کری. به لّام داخی گرانم، له بهر هه هه هه بک بی زوو دهستی له نووسین هه لگرت. ته گهر شیعیر و تار و چیرۆکی بکردایه به پیشه بیگومان له ریزی شاعیر و نووسه ره هه ره گه وره کانی سه دهی بیسته مان ده وهستا.

زۆر سه پیره! شتی وا له میژووی ئه دهی هه موو میلله تیکدا روو ده دا. پیچه وانه کهش له هه موو سه رده میکدا ده بیترئ. ره شید نه جیب بو ئه ده ب خولقا بوو، که چی نه یکرده پیشه. هی وه هاش هه نه به زۆره ملی خو بان ده سه پیتنه سه ره ئه ده ب و به ره می کرچ و کال و بی تام و بوی وا ده هیتنه ناوه که ده بی به مایه ی شه رمه زاری بو میژووی ئه دهی کوردی. ره شید نه جیب یه کیتک بوو له قوتابیانی ئه و قوتابخانه رۆمانتیکیه تازه یه که گۆران و عه بدو لواحد نووری و نووری شیخ سالح و هی تری گرتیوه با وهش.

وه نه بی ته نیا شیعیره کانی سه ره به م قوتابخانه بووین، به لکو یه کیتک بوو له و نووسه رانه ی که «وتاری هونه ری» کوردییان دا هیتنا. له دواییدا ئه مه بوو به بنج بو په پدا بوونی چیرۆکی هونه ری کوردی تازه.

کۆمه لیک له م بابه ته و تارانه ی له «گه لاوتی» دا بلاو کرده وه، له (یادگاری لاوان) دا به شدار بوو، شیعیر و تاره کانی وینه ی ناله باری ئه و کاته ی ژبانی کورده واری بوون. ده گریا، به لّام گریانه که ی به شیوه یه کی تازه بوو، له هینی شاعیره کلاسیکیه کانه ی نه ده کرد.

فه رانه ز، نازناوی ره شید نه جیب بوو، له راستیدا شیعیره کانی ئه وه نده تازه بوون نازناویان هه لنه ده گرت، به لّام ئه و هه ره به کاریشی ده هیتنا.

له شیعیریکی قانگ دراو به گیانی رۆمانتیکی کوردیدا ده لّی: «هه وری سپی ره نگ، پیتشمانه ی ره حمه ت تین بده ره خو ت، پر گور و هه لمه ت برۆ؟ له زه لم و تانجه ره و چه قمان له گشت رووباری چه می کوردستان له سه ره شابالت بارانج بینه ته نووری دل می پی دامرکینه»

ره شید نه جیب ده بی توانی گه لیک بکا بو ئه دهی کوردی له گه ل ئه وه شا به ره مه که مه که ی شایانی سوپاس و ریز لیتانه.

رووناکی بو گۆری ره شید نه جیب.

رۆژنامه ی بریه تی ژماره ۲۹۳

رۆژی شه موو ۲۲ حوزه برانی ۱۹۶۸

لیکدانه وه و مانای جهند وشه یه ک

نالنده: ئه ی ده نالینج، ناله کار

گولبانگ: بانگه واز، ناوازی بلند

هاله: خه رمانه ی مانگ

زیده وان: پاسه وانی پیروژگا، ئیشکی شوینه پیروژه کان

دلاویز: دلگیر، ئه وه ی دل ی پیوه به نده.

نه هوفته: نه پیتی، شارراوه.

ئه ندوه: خه م.

کاشانه: مال، مالی بچووک وه ک مالی هه ژاران، مالی زستانه، هیتانه.

سینه چاک بکه ن: یه خه دا بدرن

شیو: ژه می ناخواردن

وه ک ته یری جینانی: وه ک مه لی ناو به هه شت

فه رسوده: کۆنه، رزیو، بی توان. له ئاقیستادا به مانای، به هیت و به خته ور، هاتووه.

په ره ستیده: په رستراو

ئه ی که ژی والا: ئه ی چپای بهرز

حه شه م: قه ره بالغی

جی نزرگه: جیتی نوارین، لیره دا به مانای شوینی پیروژ هاتووه

تفه نگ شینکه: جۆره تفه نگیک بووه. به باروت داده گیرایه وه. راوچیه که خو ی ناگری

له سه ر دادنا. له هه ندی شوین پیتی ده لّین تفه نگه ره شکه. ئیستاش لای

نیچیره وانانی کۆن هه ره ماوه.

خه نجه ری شینه تیغ: ئه و خه نجه ریه که جه وه ره ی به سه ره وه نه بی به لّام جه وه ره دار وه کو

قه زبین، ده بان و خوراسان و کرمان. خه نجه ری شینه تیغ له کۆیه له لایه ن

وه ستا عبده لّلاه زۆر دروست ده کرا.

دا بیان کردن: حه وان دنیا نه وه

ئه بی ده سه ته بهر بی: ئه بی به لّین بدا

ته پووش: ته مەل (وابزانم هەر ته پۆبه، «ش» هکە ی هی عطفه)
خواهشگر: تکاکار

چیشته نگاو: کاتی پۆژ بەرز دەبیتەوه
ئوتراخچی: سەراج

رانک و چۆغە ی مەرەزی سەپاتی: ئەو رانک و چۆغە بە یه له مەرەزی سوور و مەرەزی
سپی دەکریت.

پیتستی سپی واش: پیتستی مەیلە و سپی

ئەوئەندە دیشوار نەبوو: ئەوئەندە زەحمەت نەبوو، دژی ئاسان (دشوار: دژوار، وەک دژ)
کار ئازموودە: کارزان، فیرەکار، کارامه.

پۆژتیککی خورپەمی: پۆژتیککی بە پیت، خۆش

و هکۆو پەیتووکە هەلئە سوورا: پەیتووکە، مەلێکە بەقونە قون بەخیرایی دەروات
خۆشسوود: دلخۆش

جونبووش: جوولانەوهی بەهتیز

قوناغ: مەزل، ئارامگا، جینگە ی حەسانەوه

هەنگام: کات

گۆشته و زوون: ئەو گۆشته یه که له جینگای برین دیتەوه.

ئەوهی ئەفراندبووی: ئەوی خولقاندبووی، دروستی کردبوو

تاب و تەژ: گەرم و گوری

خجسته: پیرۆز

بەکەلک هیناوه: بەکارهیناوه

پین ئیلهام کرده: ئیلهامی پین بەخشیوه

زانایانی کۆنناس: علماء الآثار القديمة

پاشینان: ئەوهی داهاوو

ناتوانن تیا نومایان بن: تیا دەرناکەون.

پەرستش: پەرستق

فەر تووت: رزیو

خودکامی: خۆیستی، بەئارەزووی خۆ

دەرەفش: پرتەودار، عەلمەمەکە ی کاوه

ئەسپی تازی: ئەسپی عەرەبی. بەفارسی بەعەرەبی ئەلین تازی

پەر وازی کرد: فپی

و هزن: زیان

نان کویری: سەپلەبی

خسلەت: سیفات

نیگەهیان: پاسەوان

مقەستەیان ئەکرد: پیکدا دەهاتن

خەراج: سەرانه

و هکیه تی: لیکچوون، و هک یه کی

خوداوه: خود ئاوه، بۆخۆت هاوو، خوا پیتاوه

سەر فرۆ: سەرنهوی

ئاوه کی: پینگانه

پەر وەر ش: پەر وەر دده کردن

ئەبیه م: ئەبیه م

توند خوویی: رهقی و چاو نەترسی

یه گانه: تەنها و تاک

سوودمەند بوو: بەسوود بوو

قەلەمەرەوی خۆی: ولاتی ژبیر دەسەلانی خۆی

رەوتیل: کۆچەری

له دوا پیدا لیک کراینه وه: له یه کتر نزیک بووبینه وه و کهوتینه گفتوگو

گهواه: شاهید

میوان نهواز: میوان پەر وەر

گرد وەر: گرد و دۆل

یه کانه: بهرازی نیر

مالۆس: بهرازی می

ئیزوا گاه: خەلۆت خانه. جیبی که نار گرتن

نەبەرد: گره، پیتشیرکی، به مانای ئازا و لیتهاوووش دیت. به مانای جهنگ دیت

شەعرا یه مانای: ناوی ئەستیرەبه که، گەلاوێژ

وامداری: قەر ز کویری، قەر زاری

صناعی نهفیسە: جوانکاری و وشە نارایی (الفنون الجميلة).

ئوفوولی کرد: ئاوا بوو.

رەفعی جه نابهت: خۆ شۆردن بۆ لابرندی لەش پیسی. پوخته ی مەبەست ئەوه دیه

له کوردەواری ئەو سەردەمەدا منال تا گهوره نه بوايه و بالغ نه بوايه بوونی

نرختکی وای نه بوو وه گویتی نه درایه.

جاو دیدانی: ئەبەدییهت

ناوه‌پۆک

- ١- رهشید نه‌جیب و نوێ کردنه‌وه- ژبانی و به‌رهمه‌کانی 5
- ٢- رهشید نه‌جیب - نووسینی: ئەکره‌م عیزه‌ت نه‌جیب 17
- ٣- عه‌شق و خه‌یال - شیعر 19
- ٤- ئالامی به‌شه‌ر - شیعر 20
- ٥- بو‌ شیخ نووری شیخ صالح - شیعر 21
- ٦- عه‌شقی بی سوود- بو‌ گۆران - شیعر 22
- ٧- فه‌ریادی دووری - شیعر 23
- ٨- شاری به‌دبه‌خت - شیعر 24
- ٩- دوو چاو و به‌یتیک- کورته‌ چیرۆک 25
- ١٠- تیکۆشینێ کورپیک و میهره‌بانی باوکیک- کورته‌ چیرۆک 30
- ١١- وه‌لی دێوانه‌- باسی ئەده‌بی- بو‌ گۆران 33
- ١٢- زه‌رده‌شت و دینی زه‌رده‌شتی 38
- ١٣- نووسینی بی قۆرت 45
- ١٤- ئەمێن زه‌کی 48
- ١٥- نووسینی کوردی 51
- ١٦- خووی به‌د 56
- ١٧- گاندی 58
- ١٨- هاوین و کویتستانه‌ شیرینه‌کانمان 61
- ١٩- دارستانه‌کانمان 63
- ٢٠- گوێ ئاگردان 65
- ٢١- نه‌ختیکیش کۆنه‌په‌رستی - دوو به‌ش 67
- ٢٢- ئەده‌بیاتی کوردی 72
- ٢٣- گه‌شتیک له‌ کوردستاندا 80
- ٢٤- رۆمانی مامۆستا برزوو 108
- ٢٥- نووسینه‌ کۆنه‌کانی ره‌شید نه‌جیب 138
- ٢٦- ره‌شید نه‌جیب مرد. د. مارف خه‌زنه‌دار 154